

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

139606

Češćeno bodi sveto in brezmadežno spočetje
presvete device Marije! (Odp. 100 dni.)

Družbine

za dekleta,

ki so pri dekliški ali križevski družbi

v Konjicah,

in tudi za druge pobožne ženske.

Spisal

Jožef Rozman,

pokojni

konjiški nadžupnik.

Z dovoljenjem prečastitega lavantinskega knezoškofijstva.

Dvanajsti natis.

(Lastnina „Križevske družbe“ v Konjicah.)

V MARIBORU 1892.

Založila in natisnila tiskarna sv. Cirila.

139606

139606

„Blagor njim, ki so čistega srca, ker Boga bodo gledali“. Tako govori Jezus pri sv. Matevžu 5, 8.

„Ali ne veste, da ste tempelj božji, in da duh božji v vas prebiva? Ako bo kdo tempelj božji oskrnil, njega bo Bog končal. Zakaj tempelj božji je svet, kar ste vi“. Tako govori sv. Pavel v svojem 1. listu do Korinčanov 3, 16. 17.

„Čista duša velja več, kakor vse, kar ima na svetu še toliko ceno“. Sirah 26, 20.

„Device so najlepše cvetlice svete cerkve, najdražje ovčice čede Kristusove, najpopolnša podoba njegove svetosti, lepota milosti božje in najvrliše delo božjih rok“. To so besede svetega škofa Ciprijana.

„Poglej zvečer na jasno nebo, na katerem igra toliko svetlih zvezd v neizrekljivi lepoti; toda vsa njih lepota se ne dá primeriti lepoti čiste duše“. Tako govori cerkveni oče, sv. Hieronim.

„Čistost je vseh drugih čednosti sveti pas: ako pa nimaš pasa, boš vse svoje oblačilo zamazala in poblatila“, uči sv. Hieronim.

UP 799/1969

Postave

dekliške ali križevske družbe.

Rože toliko lepe ni na celem svetu, kakor je roža svete čistosti, ki raste v srcih krščanskih deklic, tudi zvezde ni toliko svetle na širokem nebu, kakor je sveto devištvo v božjih očéh. Oj srečna torej, pač tisočkrat srečna ste dekleta ve, ki ste to prelepo rožico še ohranila — nad vami ima ljubi Jezus posebno veselje. Da bi le ostale tudi vseskoz njegove neveste, noter do smrti njemu zveste — njegove ljubke, brez madeža na duši in na telesu!

In glejte, ravno za tega del, da bi lažje ohranile čast svojega devištva; da bi lažje se

ubranile deročih volkov, ki prežijo na vas nedolžne ovčice, in vam hočejo raztrgati belo oblačilo krstne nedolžnosti — ravno vam v pomoč, varstvo in brambo je ta družba osnovana.

Pridite torej, ljuba dekleta, ki ste pri Bogu in pri ljudeh še v lepem imenu — pridite in stopite v to sveto družbo, ne prisiljene, ampak s svetim veseljem, iz ljubezni do svojega devištva, iz ljubezni do Jezusa, ki se vam ponuja za ženina. Le čujte, kakošne postave in dolžnosti imate!

1.

Dekliška, ali kakor sploh pravimo, križevska družba je postavljena pod varstvo in krilo Marije Matere božje, ki je vseh devic devica in sramožljivih deklet posebna pomočnica. Zatorej mora vsaka vsak dan moliti eno „Češčeno Marijo“ s tem-le pristavkom:

O Marija, vseh devic Devica, po svojem čistem spočetju ohrani meni in mojim tovarišicam čistost duše in telesa

v imenu Boga † Očeta in † Sina in sv. † Duha. Amen.

2.

Vsaka, katera se dá zapisati, dobi blagoslovljeno svetinjo čistega spočetja device

Marije. To svetinjo morate v časti in ven in ven pri sebi imeti, v hladni grob seboj jo imate vzeti.

3.

Vsako leto, ali na praznik čistega spočetja, ali pa vsaj v tisti osmini enkrat, in če bo mogoče, tudi o obiskovanju device Marije bote imele vse skupaj spoved, in bote šle vse skupaj k sv. obhajilu. Če je le mogoče, naj pride vsaka!

4.

Domači gospod župnik, ali če oni ne morejo, pa tisti duhovnik, katerega oni v to izvolijo, so duhovni vladar ali vižar tega društva.

5.

Dekleta, katera so v tej bratovščini, si izvolijo iz svoje srede eno vodiljo ali predstojnico, katera z dovoljenjem dušnega pastirja vravnava in opravlja vse, kar društvo zadeva. Ona nove sestre ali vzprejema ali daje že zapisane zopet izbrisati; ona čuva nad celim društvom, nad sestrami, kako se vedejo in zadržijo — ona je dolžna svariti in prositi in opominjati, koder vidi, da je treba.

6.

Vodilja si z dovoljenjem dušnega pastirja izvoli dve pomočnici, ali ko bi treba bilo, tudi več, kateri ji pomagata z djanjem in dobrim svetom. — Dekleta! vodiljo in nje pomočnici morate spoštovati in v lepi časti imeti; in če vas ena ali druga kaj posvari ali opominja, tiho poslušajte, in ko bi tudi vredne ne bile, ne godrnjajte, ampak v ponižnosti svojega srca se izročite v roke božje. — Ne pozabite, da ste slabe, in bodite hvaležne, ako druge iz ljubezni do vaše duše in vašega zveličanja čujejo in bedijo nad vami.

7.

Vendar ne samo vodilja, temveč vsaka, katera je pri tej bratovščini, ima sveto dolžnost nad seboj, svariti in opominjati svoje tovarišice, kolikorkrat se ji zdi, da je treba — toda vselej z ljubeznijo, v vsi krotkosti in pohlevnosti.

Dekleta! držite skupaj, kakor bi ena na drugo privezane bile; skrbite za čast svojega društva, kolikor največ morete, in če je treba, poskušajte se ena za drugo, vse za eno, ena za vse. Ne jemljite med-se takih, katere ne slujejo dobro, da vam sramote ne napravijo;

če je katera že zraven, pa se imate tudi vse od kraja truditi in prizadevati in moliti za njo, da je zapeljivi svet ne zmoti. Ne pozabite, da ni žalostnišega za vas in za celo vaše društvo, kakor če se mora katera izbrisati — meni se zdi malo drugače, kakor da bi bila izbrisana njena duša iz bukev življenja.

8.

Vsaka, ki hoče v to sveto bratovščino stopiti, naj se oglasi vodilji, in ona, če je ne pozna dobro, naj se posvetuje z drugimi, preden jo dá dušnemu pastirju zapisati. — Tudi je treba posvetovati se s svojim spovednikom, in ako oni za dobro spoznajo, dolgo spoved čez celo svoje življenje storiti.

9.

Vsakega meseca enkrat bo zbor in nauk, da se poštena, pametna dekleta v svojem lepem življenji potrdijo, da se mlačna oživijo in vsem vdihne novo dušno življenje in nova gorečnost. K tem naukom hodite rade in vesele, in vodilja naj svari tiste, ki redko pridejo.

10.

K spovedi in k sv. obhajilu, glejte, da bote šle večkrat, najmanj vsakega meseca

enkrat, vsake štiri tedne, če katera ni po pravici zadržana. Neveste Jezusove ste, ali če ga bote redko obiskovale, ugasne kmalu ljubezen med Njim in med vami. — Kolikor vam je mogoče, naj si izbere vsaka svojega spovednika, sicer ne bote pota popolnosti nikdar nastopile; Jezus pa je vsem rekel: „Bodite popolnoma, kakor je vaš Oče v nebesih popolnoma“.

11.

K sv. maši hodite rade, tudi ob delavnikih, če morete; ako pa ne morete v cerkev, bodite vsaj v duhu pri sv. maši. Sv. maša je najsvetejši dar in ima neskončno ceno. — Pridige ali krščanskega nauka iz zanikernosti ne zamudite ne enega, zakaj božja beseda, kakor sv. pismo pravi, je slajša, kakor strd; je kakor meč na dve strani brušen, ki vaša srca obrezuje, da jih rja ali lenoba ne sné. — Juterno in večerno molitev, angeljsko češčenje, molitev pred jedjo in po jedi skrbno opravljajte. Riba brez vode in dekle brez molitve sta si podobni; ta in una bo kmalu ob življenje. — Svojo vest pogosto izprašujte, ne zaspite ne eden večer, dokler tega ne storite, in se ne spravite s srčnim kesom s svojim Bogom.

12.

Svojim starišem, svojim višjim bodite pokorne v vseh rečeh, katere niso zoper božjo zapoved. Bogu in ljudem bote ljube, če bote rade ubogale. — Bodite ponižne v mislih, v besedah in v vsem svojem djanju, posebno pa v svojem oblačilu. Kar visoko leta, rado nizko obsedi. Obleke, ki preveč vrešči, preveč v oči pika, ne omišljajte si je! Nedolžnim dekletom vsako krilo, vsaka jópica lepo stoji, da le ni vmazana in raztrgana. — Bodite krotke in pohlevne, kakor mlade ovčice in varujte se jeze in prepira, posebno pa kletve, kolikor največ morete. — Če pride kaka nadloga nad vas, ali bolezen, če vas ljudje zasmehujejo zavoljo pobožnosti vaše, potrpite in proti nebesom povzdigujte svoje oči. Bog čuje nad vami, in če on ne dopusti, ne pade vam nobeden las iz glave. Tistim, ki Boga ljubijo, vse v dobro izide.

13.

Do revežev, bolnikov in betežnih ljudi imejte usmiljeno, mehko srce, in postrezite jim po svoji moči. Če pa družnic katera zbolí, dolžne ste zlasti tiste, katere ste bližje nje, večkrat jo obiskati, in če je treba, tudi ji

postreči — ali že vode ji prinesi, ali prati ali pomesti ali prestlati ali kaj drugzega enakega. Taka dela so zlata vredna.

14.

Pred vsem pa vam sramožljivost priporočujem, ona je krščanskih deklic najlepše ogrinjalo, najdražje blago; ona je juterna zarija, ki vam lice in dušo zlati. Bodite sramožljive, kjer koli ste, ali ste same ali v družnji, in krotite svoje počutke! Varujte svoje oči, ne glejte, kar je nespodobnega, in zmiraj bolje, da oči po sebi obešate, kakor da ste radovidne in hočete vse videti. Varujte svoja ušesa in zapirajte jih, ko slišite grde, ostudne pomenke. Grda beseda je znamenje grdega, vmazanega srca. Varujte svoj jezik in ne zinite kaj takega, kar je zoper sveto čistost. Klafati, grde pesmi peti, nespodobne šale ali špase imeti, je navada razuzdancev, ne pa poštenih deklet. Ne dajte se moškim prijemat, nikamor ne — še za roke ni varno; nespodobna roka z vašim dovoljenjem naj ne pride blizo vas; pa tudi ve se nikogar ne dotikujte, če vam je sramožljivost ljuba. Svoje telo varno zakrivajte in ne razgalite se, da ne žalite svojih angeljev varhov.

15.

Slabih tovaršij se skrbno ogibajte; od smole se roka vmaže, od slabe tovaršije pa duša in srce. Ne hodite po oštarijah, če ni potrebe ali sile; moški, ki deklet drugače ne morejo zmotiti, vlečejo jih v krēmo, zmedejo jim z vinom glavo in pamet, in spravijo prej ali slej ob nedolžnost. Ne hodite na ples; ples je divji pes, ki zlasti v dekleta reži in jih pogosto smrtno rani. — Ne delajte znanja z drugim spolom; če je Bog zakon vam namenil, bode že on vam ženina priskrbel. Ne jemljite prstanov, ne denarja, ne drugih darov, ki vam jih moški ponujajo; če jih vzemete, ste že obviseli na limanice. Ne jemljite pisem, ki vam jih možki pošiljajo; če ga pa vzemete, dajte ga materi svoji ali ga vrzite nerazpečatenega v ogenj. Ko se večer stori, same ne hodite več izpod strehe, noč ima svojo moč in je zlasti dekletom nevarna. Po noči se skrbno zapirajte, da nihče do vas ne more; le glasite se ponočnjaku in kmalu bote ob dobro ime.

16.

Vsaka mora imeti skrb, da drugih poštenih deklet za društvo pridobi. Tistih pa, ki niso zraven, ne sodite slabo, ne zaničujte

jih; Bog je sodnik, on sam ve, koliko je katera vredna.

17.

Ako se katera družnica kaj pregreši zoper te postave, mora jo vodilja ali nje pomočnica posvariti, enkrat, dvakrat ali tudi večkrat. Če to svarjenje nič ne izda, naj pové duhovnemu pastirju, da ji oni kaj rečejo. Če pa tudi to nič ne pomaga, izbriše se iz društva. Ako se pa potem poboljša in čedno zadrži, sme se čez eno leto zopet nazaj vzeti. Med križevska dekleta zapisana biti, to si mora vsaka za veliko čast šteti. Ako se pa katera hudo pregreši, izbriše se prec in za zmiraj.

18.

Ako se družnic katera omoži, najele bote, če bote mogle, eno sveto mašo za njo, in pri tisti sv. maši molite sv. rožni venec, da bi ji dal Bog svoj sveti blagoslov v novem stanu. Katera pa ne more k sv. maši, naj moli doma en del sv. rožnega venca v ta namen.

19.

Pri procesiji presv. rešnjega Telesa greste skupej za svojim banderom, sramožljivo in pobožno, kakor se dekletom spodobi.

20.

Ako umrje katera družnica, pridejo vse sestre, katere utegnejo, k pogrebu, in one jo nesejo. Če je bila revna, oskrbijo, da se pošteno pokoplje, oskrbijo pa tudi, da se sv. maša bere za njo. Pri tej sv. maši molite sv. rožni venec; katera pa ne more v cerkev, naj ga moli doma. Vrh tega bomo molili za rajno eno celo leto pri vsakem zboru en „Očenaš“ in „Češćeno Marijo“ — družnice pa so dolžne, vsako nedeljo skozi celo leto en „Očenaš“ in eno „Češćeno Marijo“ za rajno moliti. — Dekleta, ne pozabite na to molitev: kadar bote ve umrle, molilo se bo tudi za vas!

21.

Društvo ima svoj altar — altar čistega spočetja device Marije. Zavezane ste skrbeti, da je čeden in lep. Lepši ko bo, lepša čast bo za vas. Katera premore, naj dá torej včasih kak krajevar vodilji, da ga obrne za društvene potrebe.

22.

Vaše pozdravljenje med seboj in do drugih naj bo:

„Hvaljen bodi Jezus Kristus!“

Ali ve bote rekle: Kaj pa nam bo za plačilo, če bomo po teh postavah živele? — V lepem imenu bote pri vseh poštenih ljudeh, bote imele mirno, čisto vest, bote lahko umrle, po smrti pa v nebeškem kraljestvu sede. Ali tudi duhovnih zakladov in odpustkov bote mnogo mnogo prejele. Čujte!

Ta vaša prelepa družba je bila dne 5. junija 1859 v Rimu potrjena in z odpustki bogato obdarovana. — Popolni odpustek se zadobi:

1. Tisti dan, ko se dá katera zapisati.
2. Ob smrtni uri.
3. Božični dan, praznik Kristusovega vnebohoda, praznik oznanjenja in čistega spočetja device Marije, o Veliki in Mali maši.
4. Vsakega meseca tisto nedeljo, ko je nauk za društvena dekleta, če zraven pridejo.
5. Dvakrat v letu popolni odpustek dobijo lahko tudi tiste, katere zavoljo daljave ne morejo k nauku priti, če tistikrat opravijo spoved od celega svojega življenja ali pa vsaj od enega leta.
6. Družbini vladar imajo oblast, bolnim dekletom tisti dan, ko bodo prevedena s sv. zakramenti, popolni odpustek podeliti, če molijo v ta namen tri „Očenaše“ in tri „Češčenamarije“.

Tukaj je treba opomniti, da morate za popolni odpustek vselej zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa vredno prejeti.

V praznik čistega spočetja device Marije pa zadobi vsak brez razločka popolni odpustek, kdor se vredno spové, sv. obhajilo prejme in pri družbinem altarju moli na namen sv. očeta, rimskega papeža.

Sveti oče, rimski papež, pri tej priložnosti zelo zelo priporočujejo dolgo spoved in posebno ljubezen in pobožnost do Marije prečiste device: tudi vam naročujejo, da imate svojega spovednika ubogati rade, hitro in z veseljem, voljnim sreem.

Sedem let odpustkov pa bote dobile:

1. Kolikorkrat bote kakega mrliča k pokopu spremile.
2. Kolikorkrat bote slišale mrtvaški zvon zaklenkati, in bote molile za rajnega dušo.
3. Kolikorkrat se bote vdeležile kake pobožnosti, pobožnih pogovorov, krščanskih svetih nauk, pridig in drugih dobrih opravil in del.
4. Kolikorkrat bote ob delavnikih in so-praznikih pri sv. maši.
5. Kolikorkrat bote na večer, preden ležat greste, svojo vest izprašale.

6. Kolikorkrat bote kakega ubogega bolnika ali jetnika obiskale.

7. Kolikorkrat bote kake sovražnike spravile.

Vsi ti odpustki zamorejo se obrniti tudi za duše v vicah.

Družbini altar ima predpravico, da vsak mašnik, ki pri njem za eno izmed vas sveto mašo berejo, berejo jo z odpustki. Družbini vižar pa berejo sv. mašo pri vsakem altarju z odpustki, če jo berejo za družbine sestre.

Vse v večo hvalo božjo in v čast Marije prečiste device!

Molitve

za svete odpustke.

Jezus, ki si na svet prišel, da bi nam dal pravo življenje; verujem, da si izročil svoji sveti cerkvi kjuče nebeškega kraljestva za to, da je vse, kar na zemlji odveže ali zaveže, odvezano ali zavezano tudi v nebesih. — Tudi verujem trdno, da si ti, o Jezus! dal svoji cerkvi oblast, odpustke deliti in da so ti zares vernim v duhovno pomoč. Prosim te, o dobrotljivi, usmiljeni Jezus! daj mi milost, da bom mogla biti iz števila tistih resnično spokornih in z Bogom spravljenih grešnic, na katere z dopadenjem gledaš, in jih z obilnimi milostmi obdaruješ. To upam doseči od tebe, moj Zveličar, in pridem sem k tebi v cerkev, kjer si v presvetem zakramentu,

da še dopolnim poslednjo dolžnost, ki jo sveta katoliška cerkev terja za dosego popolnih odpustkov; tukaj izročim in priporočim tebi, o milostljivi Jezus! vse potrebe svete cerkve in vsega krščanstva.

1. O Bog! najviši Pastir in Oče vseh vernih, ki vladaš in posvečuješ s svojim sv. Duhom celo telo sv. cerkve, ter si oznaniš po Jezusu Kristusu veličastvo svojega svetega imena vsem narodom, ohrani delo svojega usmiljenja, da tvoja sv. cerkev v vsem dobro raste, se razširja po vsej zemlji in ostane stanovitna v spoznanju in češčenju tvojega presvetega imena.

Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš:

Prosimo te, usliši nas, o Gospod!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu. *(dvakrat.)*

2. O Bog, ki daješ pravi mir in ljubiš edinost, dodeli vsem krščanskim poglavarjem, svojim služabnikom in namestnikom na zemlji, popolno spravo in edinost; odvrni vse škodljive vojske in razprtije, da morejo tvoji verni v pravi prostosti tebi vredno in zvesto brez overe služiti. Da krščanskim kraljem in poglavarjem mir in edinost daš:

Prosimo te, usliši nas, o Gospod!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu. *(dvakrat.)*

3. O vsegamogočni, večni Bog! ki želiš, da bi bili vsi zveličani, in nočeš, da bi se kdo pogubil: ozri se milostljivo na vse zmotene krivoverce, ki jih je lažnjivi in goljufivi sovražnik zapeljal v krivoverstvo in vraže; prosimo te, usmili se jih in pripelji jih na pot resnice; in daj vsem, da zapustijo razprtije v veri, odstranijo vse zmote in pridejo k edinosti tvoje resnice, po Jezusu Kristusu. Amen.

Da sovražnike svoje sv. cerkve ponižaš in spreobrneš:

Prosimo te, usliši nas, o Gospod!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu. *(dvakrat.)*

4. Najviši in večni Pastir, Jezus Kristus! tebi priporočim našega papeža I., tvojega prvega namestnika na zemlji. Usliši njih prošnje, izpolni njih želje in molitve, da tvojo čast povikšujejo in srečo svoje cerkve množijo. Vodi, razsveti, potrdi, varuj, podpiraj jih, da tvojo sv. cerkev vselej vladajo k tvoji božji časti in k našemu zveličanju. Amen.

Da apostolskega pastirja in vse cerkvene stanovne v svoji sv. veri ohraniš:

Prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Oče naš. Češčena si Marija. Verujem. Čast bodi Bogu.

Molitev.

O Bog vsega usmiljenja! ki si dal sv. cerkvi moč in oblast odvezovati in zavezovati, hvaležno se poslužimo milosti, ki nam jih deliš z delitvijo odpustkov. Ne daj nam pa pozabiti, da se popolnih odpustkov vdeležujejo le resnično spokorni grešniki, ki očistijo svoje srce z dobro spovedjo in pokrepčajo svojo dušo z vrednim sv. obhajilom. Dostavi, o dobrotljivi Oče nebeški! kar nam primanjkuje ostrih pokoril prvih kristjanov, po svoji ljubezni in po neskončnem zasluženju Jezusa Kristusa, tvojega Sina, v katerem imamo vsi milost in odrešenje, in upamo od tvoje milosti večno zveličanje. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

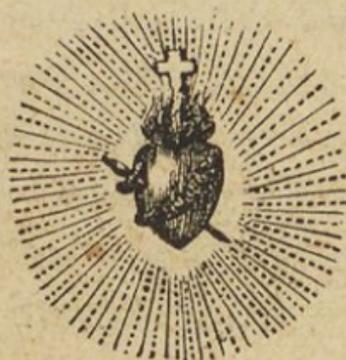
Opomba. Katera brati ne zna ali teh bukvic nima pri rokah, moli naj: Oče naš, Češčena si Marija, Čast bodi Bogu (*sedemkrat*) in sv. apostolsko vero v papežev namen za edinost krščanskih poglavarjev, za zatiranje krivoverstva in povišanje sv. matere katoliške cerkve.

Druga molitev za sv. odpustke.

Dekleta, kolikorkrat greste k spovedi in k sv. obhajilu, in opravite klečé pred podobo križanega Jezusa to molitvico s skesanim srcem, in molite v namen sv. cerkve, lahko dobite vselej popolni odpustek. Pij VII. 10. aprila 1821.

O moj preljubeznjivi, najdobrotljivši Jezus! glej me klečečo tukaj pred tvojim najsvetejšim obličjem. Z največo ljubeznijo in z najprisrčnišim usmiljenjem ogledujem tvoje svete petere rane, in v duhu premišlujem tiste besede, katere je prerok David govoril o tebi, o moj Jezus: „Roke in noge so mi prebodli, in so razšteli vse moje kosti“. Pri tem tvojem trpljenju te prosim iz globočine svoje duše, da mi vtisneš globoko v srce pravo, živo vero, trdno upanje in gorečo ljubezen, da mi daš resnično kesanje nad mojimi grehi in trdno voljo, tebe nikdar več ne razžaliti. Amen.

Zlate molitvice

vredne, da bi se jih vsaktera iz glave naučila, naj bi jih lahko tudi pri delu in spotoma opravljala in molila.

I.

Zjutraj se pokrižaj in reci:

Oče nebeški! lepo te zahvalim, da si me ohranil nocojšnjo noč, obvaruj me tudi današnji dan! Bodi vse k tvoji božji časti in k mojemu dušnemu zveličanju. Amen.

Jezus, Marija in sv. Jožef! vam izročim za zdaj in vselej svojo dušo in svoje telo. O Bog! verujem, da si ti pri meni, in te ponižno molim. Upam, da me ne boš zapustil, in te za to prelepo prosim. Ljubim te, in izročim ti vse svoje misli, besede in djanja.

O Marija, preljuba mati, moje zaupanje in pribežališče! v tvojem varstvu želim živeti in umreti. Varuj me greha in izprosi mi potrebno božjo pomoč. Preljubi angelj, predragi in zvesti moj varuh, varno me vodi in povsod me spremljaj in varuj. Amen.

II.

Stori zjutraj tudi dober namen in ponavljaj ga večkrat
čez dan, rekoč:

O moj Bog! vse, kar govorim, delam
in trpim, bodi v tvojo večo čast — vse
iz ljubezni do tebe, moj Jezus!

III.

Pred jedjo moli: Oče naš, Češčena si Marija, Čast bodi
Bogu. — Jedi pokrižaj ter reci:

Blagoslovi, o Gospod! nas in te tvoje
darove, ki jih bomo od tvoje dobrote
zavžili, ki živiš in kraljuješ Bog od
vekomaj do vekomaj. Amen.

Po jedi:

Zahvalim te, vsegamogočni, večni
Bog! za vse dobrote tvoje; po Jezusu
Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oče naš, Češčena si Marija, Čast bodi Bogu.

IV.

Kadar koga srečaš, pozdravi ga in reci:
Hvaljen bodi Jezus Kristus!

Če pa kdo tebe tako pozdravi, odgovori:
Na vekomaj. Amen.

V.

V skušnjavi zoper sveto čistost reci:

O Jezus, Marija in sveti Jožef! vam
izročim svojo dušo in svoje telo. Rajša
hočem umreti, kakor grešiti.

Kadar te jeza zgrabi, zdihni ter reci:

O Jezus, ves pohleven in iz srca ponižen! daj mi voljno potrpeti. O Marija, vsa krotka devica! prosi za me, da se ne srdim, ne togotim.

V vsakteri skušnjavi prosi, moli in zdihuj:

Bog! pridi mi na pomoč; Gospod! hiti mi pomagat.

VI.

Na večer, ako ne moreš rožnega venca moliti, moli vsaj nekatere sv. Očenaše, Češčenasmarije in naposled zdihni in reci:

Oče nebeški! lepo te zahvalim za vse dobrote tvoje; prosim te, odpusti mi moje grehe, in daj mi ljubo lahko noč, in svojo pomoč. Marija, ljuba moja mati! tvojemu zvestemu varstvu se priporočim. Preljubi angelj varuh moj, varuj me nocoj! — Bog daj vernim mrtvim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Amen.

Ne pozabi vsak večer svoje vesti izprašati in kesanja čez svoje grehe obuditi.

VII.

Ako se zbudiš ponoči in ne moreš spati, varuj se, da te ne zmoti kaka skušnjava; zatorej premišluj in zdihuj, rekoč:

Enkrat moram umreti — pa ne vem kje — tudi ne vem, kdaj in kako: to

pa vem dobro, da bom, če v smrtnem grehu umrjem, pogubljena vekomaj. Oh, tega Bog ne daj! — Sveta Marija, mati božja! prosi za me ubogo grešnico, zdaj in ob moji smrtni uri! Amen.

VIII.

Svoje molitvice rada sklepaj s sledečimi besedami:

Oče nebeški! sprejmi mojo slabo molitev, in kar moja pobožnost ne velja, naj moj usmiljeni Jezus dodá! Amen.

IX.

Molitvico, ki so ji sv. oče Pij VII. sto dni odpustkov podelili, ako se vsaki dan moli:

Naj se zgodi, visoko hvali in vekomaj časti najpravičniša, najviša in najljubeznjivša sveta volja božja v vseh rečeh!

X.

Jezus, Marija in sv. Jožef! vam darujem svoje srce in svojo dušo.

Jezus, Marija in sv. Jožef! stojte mi na strani v moji smrtni uri.

Jezus, Marija in sv. Jožef! z vami v miru naj se loči moja duša!

Kdor te tri zdihljeje skesano izmoli, zadobi za vsakokrat tri sto dni odpustkov; kdor pa le en zdihljaj izgovori, zadobi sto dni odpustkov. Pij VII. 28. apr. 1807.

XI.

Ako greš memo cerkve, v kateri je presv. rešnje Telo, pripogni svoje desno koleno in reci:

Jezus! ki tukaj prebivaš v presvetem zakramentu, bodi lepo pozdravljen in visoko počeščen! Iz srca te ljubim in te prelepo prosim: ostani pri meni!

XII.

Ako greš memo križa, pokrižaj se in reci:

Križani Jezus! molim te in hvalim, ker si s svojim svetim križem svet odrešil, Prosim te, usmili se moje uboge duše!

XIII.

Ako greš memo pokopališča, pokrižaj se in reci:

Bog jim daj večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Naj počivajo v miru! Amen.

XIV.

Kdor moli to molitev pobožno, zadobi odpustek 300 dni.
(Leon XIII. 10. sept. 1878.)

Češčeno bodi sveto in neomadežano spočetje preblažene device Marije, Matere božje.

XV.

Večkrat izreci prav pobožno sladki imeni: „**Jezus! Marija!**“ Papež Benedikt XIII. dovolili so tistim, ki izrečejo te presveti imeni pobožno, odpustek za 50 dni.

XVI.

Kolikorkrat pobožno poljubiš podobo sv. križa, zadobiš odpustek za eno leto.

XVII.

Ako rečeš: Jezus! usmili se mene! zadobiš odpustek za sto dni.

XVIII.

Če poklekneš pred sv. rešnjim Telesom, zadobiš odpustek za dve sto dni.

XIX.

Če se prikloniš, kedar praviš: Čast bodi Bogu Očetu itd., zadobiš odpustek za 30 dni.

XX.

Molitvica, da se vdeležiš vseh sv. maš.

O Bog, nebeški Oče! tebi darujem vse svete maše, katere se danes berejo po vsem svetu, katere so se brale od začetka krščanstva do zdaj, in tudi tiste, ki se berejo še na dalje do konca sveta v sv. katoliški cerkvi. — Prisrčno želim, vdeležiti se vseh in za to prosim, ter vse tebi darujem, kakor ravno toliko darov spoštovanja, ljubezni, prošnje, sprave in zahvale, po Jezusu Kristusu, tvojem preljubem Sinu in Zveličarju našem; ker imaš po njem, ž njim in v njem, Oče nebeški! v edinosti svetega Duha vso čast in hvalo od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveti rožni venec, kakor se moli pri sveti maši.

Začetek sv. maše.

Vsegamogočni, neskončno dobrotljivi Bog! ponižno pred tebe pokleknemo, ki smo prah in pepel, in trepetaje tebe molimo, ki si naš stvarnik in gospod, pa tudi naš ljubi Oče.

Tebi, Oče nebeški! hočemo darovati nekrvavo daritev svete maše, k tvoji največi časti, v čast tvojih svetnikov, in svoji duši v zveličanje — za vse verne, žive in mrtve. Amen.

Potem se moli sv. rožni venec.

1. K evangeliju.

V imenu Boga † Očeta in † Sina in svetega † Duha ustanemo, in vse

trdno verujemo, kar je Kristus učil, kar so apostoli pridigovali, in kar nam vелеva sv. mati katoliška cerkev verovati. Daj nam, o Bog! v tej sveti veri živeti in umreti. Amen.

2. K darovanju.

Tebi izročimo, Oče nebeški! po namenu mašnikovem kruh in vino, ki se bo spremenilo v telo in kri Jezusa, tvojega ljubega Sina. Vse, kar imamo, naj bo tebi posvečeno, duša in telo. Amen.

3. K povzdigovanju.

Bodi lepo pozdravljeno Jezusovo rešnje Telo, od Marije rojeno, na križu za nas umorjeno, ki na desnici božji sediš, iz ljubezni do nas pa med nami živiš. V ponižnosti te molimo in te pohlevno prosimo: o Jezus! usmili se nas.

Bodi pozdravljena presveta rešnja kri Odrešenika našega, na križu za nas prelita! S svojo sveto rešnjo krvijo, o Jezus! umij nas grehov, in usmili se vernih duš v vicah! Amen.

4. K mašnikovemu obhajilu.

O Gospod! nisem vredna, da greš pod mojo streho; temveč reci le besedo, in moja duša bo ozdravljena. (Trikrat.)

Ker smo pa tebe tolikanj potrebni, pridi, o Jezus! k nam, in ostani vselej pri nas. Amen.

Duhovno obhajilo.

O moj Jezus! živo verujem, da si v tem presvetem zakramentu pričujoč, in te ponižno molim. — Trdno zaupam, da me ne boš zavrgel, in te prelepo prosim. — Čez vse te ljubim, in iz ljubezni do tebe so mi žal vsi moji grehi. Nikdar nočem več grešiti. — Moja duša tebe želi, ker mi pa ni dopuščeno, tebe zdaj v presvetem zakramentu prejeti, pridi vsaj s svojo milostjo v srce moje! — Tebe, o moj Jezus! objamem in se popolnoma s teboj sklenem. Ne daj mi se kedaj ločiti od tebe! Amen.

Blagoslov ali žegen.

Blagoslovi nas, vse naše dejanje in nehanje, Bog † Oče, Sin † in sveti † Duh; in tvoj sveti blagoslov pridi čez nas, in vselej pri nas ostani!

O Jezus! tebi živimo; o Jezus! tebi umrjemo; o Jezus! tvoji smo živi in mrtvi. Amen.

Juterno opravilo.

Opomin. Ni dobro ne za dušo, ne za truplo, predolgo v postelji poležavati; posebno pa je nevarno brez spanja ali iz lenobe v postelji se mehkužiti — do takih deklet ima skušnjava posebno oblast. Zatorej, ko pride ura ustati, ne obotavljaj se, temveč premagaj se, pokrižaj se pobožno, poljubi svetinjo, ki jo imaš na vratu in obrni svojo prvo misel k Bogu. Ustani, obleci se urno, in ko se oblačiš, misli si, da sedi Jezus pri tvoji postelji, in te gleda, ali si zadosti sramožljiva. Ko si se oblekla (razgaljena ne smeš nikdar med ljudi), opletla in umila, pokropi se z blagoslovljeno vodo, poklekni pred božjo martro in moli tako-le:

Vsegamogočni, večni Bog! v prahu pred teboj klečim, srce in roke k tebi vzdigujem, in te ponižno prošim, oglej se milo na me ubogo, slabo stvar. V tvojih rokah sem spala, tvoja milost me je ohranila nocoj, to noč, v kateri si mnogo duš iz

tega sveta poklical, in morebiti večno zavrgel, — v tvoje svete roke se izročim tudi danes. Svojo dušo in svoje telo, svoje življenje in zdravje, svoje poštenje in dobro ime, svoj mir in svoje notranje razsvetljenje, vse počutke in vse svoje moči darujem tebi; vse, kar je v meni, naj hvali in povišuje tvoje sveto ime. Karkoli bom danes mislila, želela, govorila, storila ali trpela, naj se zgodi iz ljubezni do tebe, tebi v čast in po tvoji sveti volji! Kolikorkrat bom dihnila, kolikorkrat bo moja srčna žila tripnila; tolikokrat naj bom tebi priporočena! — Prosim tudi, naj bom vseh odpustkov deležna, katere sveta cerkev deli danes vernim kristjanom.

Jezus, moj presladki Jezus! ki si moj preljubi ženin, varuj me danes ta dan, da se ne zmotim in v hudo ne zaidem. Razsveti mojo pamet, da živim po tvojih svetih naukih; utrdi mojo voljo, da ne dovolim v skušnjave, in ne pripusti, da bi te danes razžalila s kakim grehom in zgubila tvojo milost. Pogasi vse hude želje v mojem srcu, zatri vse slabe občutke v mojem životu, da ostanem tudi danes in vseskozi čista in sramožljiva, in

brez madeža na duši in na telesu. — O moj Jezus! naj pride čez me, karkoli hoče, le greha me varuj, posebno pa greha, do katerega sem najhuje nagnjena. Rajše to uro umreti, kakor nedolžnost svojo zgubiti. Ker sem pa pri vsej svoji dobri volji vendar le slaba, obrnem se k tebi, Marija, prečista devica! bodi moja ljuba mati, bodi moja zvesta pomočnica danes in vse dni mojega življenja. S svojim čistim ženinom, svetim Jožefom mi stoj na strani, da ne pridem kakšni zapeljivosti ali slabi tovaršiji v pest. — Prosim tudi tebe, moj zvesti angelj varuh! vodi, brani in podpiraj me, da se kje ne spodtaknem in v skušnjava ne padem. Kakor si me varoval nocoj to noč, varuj me tudi danes ta dan vsega hudega na duši in in na telesu! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Verujem itd.

Zadnjič naredi na svojem čelu s palcem pismenke **I. N. R. I.** in reci: Jezus Nazarenski, kralj judovski, daj mi štirnajst angeljev, da me danes spremljajo; dva, ki bota šla pred menoj, dva za menoj, dva na moji desni, dva na moji levi; dva, ki me bota hudega varovala; dva, ki me

bota k dobremu v nemala, dva, ki mi bota pot v nebesa kazala — ti pa, moj Jezus! bodi v mojih mislih, besedah in djanjih. Tebi živim, tebi umrjem; tvoja sem živa in mrtva. Amen.

Če nisi juternice čula, moli tudi še angeljsko češčenje:

Angelj Gospodov je oznanil Mariji, in je spočela od sv. Duha. Češčena si Marija itd.

Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi! Češčena si Marija itd.

In Beseda je meso postala in je med nami prebivala. Češčena si Marija itd.

Oče naš. Češčena si Marija itd.

Na večer pa še pristavi: Gospod! daj vsem vernim dušam večni mir in pokoj — in večna luč naj jim sveti! Naj počivajo v miru! Amen.

Kdor moli zjutraj, opoldne in zvečer, kadar zvoni, klečé angeljsko češčenje; v soboto večer, v nedeljo in o velikonočnem času pa stojé, zadobi vsakrat za sto dni odpustkov, in če to stori vsak dan, enkrat v mesecu tudi popolni odpustek pod navadnimi pogoji. Benedikt XIII. 14. sept. 1724.

O premissljevanji ali o notranji molitvi.

Opomin. Ako želiš v pobožnosti rasti, priporočujem ti prav živo vsak dan pol ali vsaj četrť ure (najbolje je zjutraj) kaj božjega ali svetega premissljevati. „Če boš vsak dan kaj svetega premissljevala“, pravi nek učenik, „dam ti lahko roko, da boš zveličana“.

Zvečer že si izvoli kako resnico, najbolje iz življenja in trpljenja Kristusovega. Zjutraj ko vstaneš, poklekni, spomni se pričujočnosti božje, prosi svetega Duha za razsvetljenje, in potem začni premissljevati.

Izgled premissljevanja o peklu.

Molitev.

O moj Bog! trdno verujem, da si tukaj pričujoč. Ti vidiš vse, vidiš tudi mene, da te ljubim in želim le tebi dopasti; zatorej, dasiravno sem slaba in uboga, ne zavrzi me izpred svojega ob-

ličja, temveč sprejmi me po svoji veliki milosti. Tebi darujem to svoje premissljevanje; daj, da ne bom družega iskala, kakor tvojo čast in ljubezen. Razsveti moj um, očisti moje srce in nagni mojo voljo, da bom prav spoznala tvoje svete nauke in po njih se zvesto ravnala. — Marija, mati božja, vsi svetniki in svetnice božje, prosite za me! Amen.

Misli si, da je črna noč, ti stojiš na visoki peči in vidiš daleč okoli; na enkrat se razpoči zemlja pred teboj na dvoje, in pekel stoji odprt pred tvojimi očmi. Strašna temnica je v sredi zemlje; veliko milj je dolga, veliko milj široka, veliko milj globoka; polna je ognja in žvepla „od vrha do tal, in obdana s trdim skalovjem okrog in okrog, tako da celo večnost ne pride stvarice dima skozi. — V tej strašni ječi pogubljeni ležijo tikoma jeden družega, kakor kameni v apnenici, ali kakor opeke v opekarnici, — ti pa, moja duša! premisli, kakšen da je ogenj, v katerem pogubljeni gorijo.

1. Ogenj v peklu gori v eno mero in prežiguje dušo in truplo. Nakovani na mesto, katero jim je Bog odkazal, pogubljeni ležijo nepremakljivo, kakor drva v ognju. Ogenj šviga in plemen mnogo ur gori nad njimi, in mnogo ur spodej pod njimi; ogenj šviga in gori mnogo ur na desno, in mnogo ur na levo; kamor se obrnejo, so z ognjem obdani, kakor ribe od vode. — Njih glava, oči, ušesa, usta, ustnice in lica niso družega kakor ogenj; rame, noge, hrbet in prsi niso družega kakor ogenj; vsi udje, kar jih ima truplo, so podobni razbeljenemu železu, ki se ravno iz peči vzame, vse je

z ognjem obdano, vse vneto in zažgano. — Postelja, v kateri pogubljeni ležé, je ogenj; pijača, katero pijejo, je ogenj; jed, katero vživajo, je ogenj; sapa, katero sopejo, je ogenj; vse, kar vidijo in česar se dotaknejo, je ogenj. — Vendar to še ni vse; peklenski ogenj je od znotraj in je od zunaj; on je v možganih, v zobéh, jeziku in grlu; on je v jetrih, v pljučih, v črevih, v želodcu, v srcu, on je v žilah, v kitah, v kostéh, v mozgu in v krvi. — Ali kar je še strašnejše, peklenski ogenj je tudi v spominu, v razumu, v volji, v vseh dušnih močéh; vse je ognja navzeto, vse od njega prešinjeno. — Ko bi me dal kdo na razbeljeno železno peč prikovati, tako da bi bila sama rama v ognju, vsi drugi udje pa pod milim nebom, in bi me Bog ohranil v takem stanu kakih jezer let pri življenju; oh kdo bi prestal tolikanj bolečin! Večni Bog! kaj še le bo, če bom tako nesrečna, da bom med pogubljene vržena; da ne samo moja rama, ampak da bodo vsi udje mojega telesa in vse moči moje duše celo večnost v peklenškem ognju gorele! — Tega me obvaruj večni Bog!

2. Ogenj v peklu je veliko strašnejši, kakor si človek more misliti. — Ogenj v apnenicah, v opekarnicah, v fužinah je vroč, je hud, vendar ni senca, če ga primerjamo z ognjem, ki gorí v peklu. Ogenj v peklu, pravijo nekateri učeni, je tako vroč in ima tako hudo moč, da ko bi le ena iskra padla na mlinski kamen, razdrobila bi ga tisto dobo v prah: tako, da ko bi padla le ena iskra na veliko svinčeno kroglo, raztajala bi jo tisto dobo kakor vosek; tako, da ko bi padla le ena iskra v zmrznjeno jezero, začelo bi pri priči od prevelike vročine vreti.

3. Zdaj pa postoj nekoliko, moja duša! in odgovori mi. Misli si, da pred te postavijo železno peč in

jo zakurijo tako, da je vsa bela — potem pa ti pokažejo vse, kar ima svet veselega, dragega in lepega; pokažejo ti celo kraljestvo in kraljevo krono, in ti rečejo: Vidiš, vse to je tvoje, samo da se boš vlegla pol ure v to železno peč. Povej mi, kaj bi storila? Oh! rekla bi, ko bi mi ponudili sto kraljestev in sto kraljevih kron, ne bila bi vendar tako neumna, in bi ne izvolila take martre, ko bi tudi vedela, da bi me Bog pri življenju ohranil. — Vprašam te dalje: ko bi ti v resnici imela veliko kraljestev, in bi imela vse, kar je veselega, dragega in lepega na svetu, pa bi prišel kakšen sovražnik, bi te vjel in bi postavil pred te razbeljeno, železno peč, in bi rekel: Ali se moraš odpovedati kraljestvu in vsemu časnemu blagu, ki ga imaš, ali pa za pol ure v razbeljeno peč se vleči; povej, kaj bi odgovorila? Oh! rekla bi, raji sem vse žive dni revna in ubožna, zaničevana in preganjana, kakor prestatati toliko bolečin.

Zdaj pa vzdigni svoje misli kvišku. Da bi v razbeljeno peč le za pol ure ne prišla, rada bi se odpovedala vsemu, naj ti bo tudi čez vse ljubo. Bog ti pa žuga, ne z razbeljeno, železno pečjo, temveč z ognjem v ječi; on ti žuga ne za pol ure, temveč za celo večnost: in vendar tako rada storiš, česar ne smeš, ker ti je on prepovedal in tako rada opustiš, kar veš, da je tvoja dolžnost!

Občutljeji in sklepi.

1. O moj Bog! vse te resnice so mi znane in verujem jih; ali pri vsem tem, kako sem živela? — Oh, kaj bom

tajila, ko nič ne pomaga? — Slabo sem živela, grešila sem, pekel sem zaslužila; in zakaj? Ali mi je kdo s smrtjo žugal? — Oh! ne — nobeden ne. Zakaj sem grešila, veš ti dobro, in vem tudi jaz, in sram me je. — Oh kako mi je žal, kako me skeli in peče, da sem bila tako nora, tako slepa in slaba! — Upam sicer od tvoje milosti, da si mi odpustil moje grehe: ali, moj Bog! kakor sem jaz slaba, lahko spet grešim, lahko v grehu umrjem, lahko v pekel pridem. Moje hudo nagnjenje še ni odmrlo, moje zatajevanje je slabo, moje pokorjenje ni besedice vredno. Oh! resnično je; lahko, lahko spet zabredem v greh, lahko umrjem v grehu, lahko pridem v pekel — resnično! moja duša visi na enem lasu. — Oh, pekel, pekel! strah in groza me je pred teboj!

2. Ali kam se hočem obrniti? kje pomoči iskati? Kje drugje, kakor pri tebi, usmiljeni Jezus! Tukaj pred teboj zdihujem na kolenih, roke in oči vzdigujem k tebi, in prosim te milo: usmili se me! — Obljubim in trdno sklenem: Ne bom več grešila — ne — ne! rajši umreti kakor grešiti! Krotila in zatirala

bom svoje počutke še vse drugače, kakor do zdaj; posebno svoj jezik, ki me je zmotil že tolikrat, in svoje oči, ki mi tako rade uidejo. — Izpraševala bom vsak večer z vso skrbjo svojo vest, pogosto in odkrito svojemu spovedniku se tožila, večkrat čez dan pričujočnost božjo si pred oči stavila. — Jezus! le tebe bom ljubila, le tebi bom služila; pomagaj mi s svojo milostjo! — Marija! bodi moja mati danes in vselej! prosi za-me! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Tri božje čednosti.

Moli jih rada, če količkaj moreš, vsaki dan, posebno pa v skušnjavah, ki jih imaš zoper te čednosti; ali ko greš k spovedi in sv. obhajlu; ali ko prideš v smrtno nevarnost. Ne bilo bi večje nesreče za te, kakor eno teh treh čednosti zgubiti. — Kolikorkrat boš skesana tri božje čednosti obudila, zadobila boš 7 let in 280 dni odpustkov. Če pa to celi mesec opravljaš in k spovedi greš, zadobiš lahko popolni odpustek.

Vera.

Verujem v tebe pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstvaril, kateri vse ohraniš in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da je Sin božji človek postal, da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in trdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli oznanjevali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog! pomnoži mojo vero!

Upanje.

Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da

mi boš po neskončnem zasluženji svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščanje mojih grehov, po smrti pa večno zveličanje dal, in dodelil, tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! potrdi moje upanje!

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega srca, čez vse, ker si največa dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim si iz vsega srca, da bi te ravno tako ljubila, kakor so te tvoji najzvestejši služabniki ljubili, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen; pomnoži jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz srca ljubiti želim, in si to trdno prizadevam, mi je iz srca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero

čez vse ljubim, tebe svojega stvarnika, odrešenika in posvečevalca razsrdila. Žal mi je, da sem grešila, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalila. Trdno sklenem, vse grehe in grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Vzprejmi me zopet za svojega otroka, in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. To te prosim po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Zlate ure.

Vsaka ura, katero ti da Bog doživeti, je zlatá vredna, zatorej skrbi, da jo boš Bogu darovala, in s pobožnimi mislimi in občutljeji posvečevala. Postavim tako-le:

Ob eni: En Gospod in Bog je, kateri je vstvaril nebesa in zemljo in vse, kar je, kateri vse ohrani in vlada: brez njegove volje se ne zgodi ničesar. — Le enkrat bom umrla — le eno dušo imam; ako to zgubim, zgubljeno je vse. — Le ena večnost me čaka, srečna ali nesrečna — le eno je potrebno, dušo zveličati.

Ob dveh: Dve ste poglavitni zapovedi, katere imam spolnjevati: 1. Ljubi Boga, svo-

jega Gospoda, iz vsega svojega srea, iz vse svoje duše, iz vse svoje moči in iz vse svoje misli. 2. Ljubi svojega bližnjega, kakor sama sebe. — Dve poti ste v večnost: ena ozka steza v nebesa, druga široka cesta v pekel; po kateri hodim jaz?

Ob treh: Tri so božje osebe: Oče, Sin in sveti Duh: njim bodi čast in hvala, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen. — Tri božje čednosti imamo: Vero, upanje in ljubezen. — Tri so najimenitnejša dobra dela: Molutev, post, miloščina. — Tri svéte nam priporočuje sv. evangelij: 1. Radovoljno uboštvo; 2. vedno devištvo; 3. vedno pokorščino pod duhovnim poglavarjem.

Ob štirih: Štiri poslednje reči so: Smrt, sodba, pekel, nebesa. — Štiri poglavitne djanške čednosti so: Modrost, zmernost, pravičnost, srčnost. — Štiri evangeliste imamo: Svetega Matevža, sv. Marka, sv. Lukeža, sv. Janeza. — Štirje v nebo vpijoči grehi so: 1. Radovoljni uboj; 2. mutasti ali sodomitarski greh; 3. zatiranje ubožcev, udóv in sirot; 4. delavcem in najemnikom zaslužek zadrževati ali utrgovati. — Bog me varuj vsega greha!

Ob petih: Pet cerkvenih zapovedi imamo: 1. Posvečuj zapovedane praznike. 2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih spodobno in v Bogu zbran pri sv. maši. 3. Posti se zapovedane postne dni, namreč štiridesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni;

zdrži se tudi ob petkih in sobotah mesenih jedi. 4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto rešnje Telo. 5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih. — Petero je potrebno k zakramentu sv. pokore. 1. Izpraševanje vesti; 2. kesanje; 3. trdni sklep ali naprejšetje; 4. spoved; 5. zadostenje.

Ob šestih: Šest grehov v svetega Duha je: 1. Predrzo v božjo milost grešiti. 2. Nad božjo milostjo obupati. 3. Spoznani krščanski resnici se ustavljati. 4. Svojemu bližnjemu zavoljo milosti božje nevošljiv biti. 5. Do lepega opominjevanja otrpnjeno srce imeti. 6. V nespokornosti trdovraten ostati. — Šest dolžnosti, od Jezusa posebno priporočenih, je: 1. Najprej božjega kraljestva in njegove pravice iskati. 2. Sam sebe zatajevati. 3. Svoj križ nositi. 4. Za Kristusom hoditi. 5. Krotek in ponižen biti. 6. Sovražnike ljubiti; storiti dobro njim, kateri nas sovražijo; moliti za-nje, kateri nas žalijo in preganjajo. — Šest poglavitnih resnic krščanskega nauka je: 1. Da je en Bog. 2. Da je Bog pravičen sodnik, kateri dobro plačuje in hudo kaznuje. 3. Da so tri božje osebe enega bitja in ene natóre: Oče Sin in sv. Duh. 4. Da je druga božja oseba, Bog Sin, človek postal, nas s svojo smrtjo na križu odrešil in večno zveličal. 5. Da je človeška duša neumrjoča. 6. Da je milost božja k zveličanju potrebna, in da brez milosti božje ne more človek ničesar za večno življenje zaslužnja vrednega storiti.

Ob sedmih: Sedem svetih zakramentov je Jezus v naše zveličanje in v našo tolažbo postavil: 1. Sv. krst, 2. sv. birmo, 3. sv. rešnje Telo, 4. sv. pokoro, 5. sv. poslednje olje 6. sv. mašnikovo posvečenje, 7. sv. zakon. — Sedem poglavitnih grehov imamo: 1. napuh, 2. lakomnost, 3. nečistost, 4. nevošljivost, 5. požrešnost, 6. jezo, 7. lenobo. — Sedem telesnih del usmiljenja je: 1. Lačne nasitati. 2. Žejne napojiti. 3. Popotnike sprejemati. 4. Nage obleči. 5. Bolnike obiskati. 6. Jetnike rešiti. 7. Mrtve pokopavati. — Sedem duhovnih del usmiljenja je: 1. Grešnike svariti. 2. Nevedne učiti. 3. Prav svetovati njim, kateri dvomijo. 4. Žalostne tolažiti. 5. Krivico volino trpeti. 6. Iz srea odpustiti njim, kateri nas žalijo. 7. Za žive in mrtve Boga prositi. — Sedem poglavitnih čednosti je: 1. Ponižnost. 2. Dobrotljivost. 3. Čistost. 4. Ljubezen. 5. Zmernost. 6. Potrpežljivost. 7. Gorečnost do dobrega. — Sedem darov svetega Duha je: 1. Dar modrosti. 2. Dar umnosti. 3. Dar sveta. 4. Dar moči. 5. Dar učenosti. 6. Dar pobožnosti. 7. Dar strahú božjega.

Ob osmih: Osem blagrov je Gospod učil: 1. Blagor ubogim v duhu, ker njih je nebeško kraljestvo. 2. Blagor krotkim, ker zemljo bodo posedli. 3. Blagor žalostnim, ker bodo potolaženi. 4. Blagor njim, kateri so pravice lačni in žejni, ker bodo nasiteni. 5. Blagor usmiljenim, ker bodo usmiljenje dosegli. 6. Blagor njim, kateri so čistega srea, ker Boga bodo gledali. 7. Blagor mirnim, ker bodo otroci

božji imenovani. 8. Blagor njim, kateri trpé zavoljo pravice preganjanje, ker njih je nebeško kraljestvo.

Ob devetih: Devet ptujih grehov je: 1. V greh svetovati. 2. Grešiti vелеvati. 3. V drugih greh privoliti. 4. Druge v greh napeljevati. 5. Drugih greh hvaliti. 6. H grehu molčati. 7. Greh spregledati. 8. Greha se vdeležiti. 9. Greh zagovarjati.

Ob desetih: Deset zapovedi nam je Bog na gori Sinaji dal: 1. Veruj v enega samega Boga. 2. Ne imenuj po nemarnem božjega imena. 3. Posvečuj praznik. 4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bode dobro na zemlji. 5. Ne ubijaj. 6. Ne prešestuj. 7. Ne kradi. 8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega. 9. Ne želi svojega bližnjega žene. 10. Ne želi svojega bližnjega blagá. — Desetim devicam je nebeško kraljestvo podobno, izmed katerih je pet modrih in pet nespametnih; oh, da bi pač jaz vredna bila, šteta biti med modre!

Ob enajstih: Ob enajsti uri so bili poslednji delavci v vinograd Gospodov poklicani. — O Jezus! ne daj, da bi tega klica ne čula in ga zanemarila!

Ob dvanajstih: Dvanajst lastnosti božjih je: 1. Bog je večn; je vselej bil, je, in bo vselej. 2. Bog je zgol duh; bitje, ki ima najpopolnši um in najboljšo voljo, telesa pa ne. 3. Bog je vsegaveden; ve vse, sedanje, preteklo in prihodnje; ve tudi naše najskrivnejše

misli in želje; torej mu ničesar ne moremo prikriti. 4. Bog je neskončno moder; stori vse iz najboljšega namena, in izvoli vselej najpripravniše pripomočke, svoj namen doseči. 5. Bog je vsegamogočen; je vstvaril nebo in zemljo in vse, kar je; njemu ni nič nemogoče storiti. 6. Bog je povsoden; je povsod, v nebesih in na zemlji. 7. Bog je neskončno svet; hoče in ljubi vse dobro, in sovraži vse hudo. 8. Bog je neskončno resničen in zvest; vse, kar reče, je res; in kar obljubi ali žuga, vse spolni. 9. Bog je nespremenljiv; je vekomaj ravno tisti. 10. Bog je neskončno dobrotljiv; skrbi po očetovo za vse svoje stvari; vse dobro imamo od njega. 11. Bog je neskončno usmiljen; nam odpusti naše grehe, ako se resnično poboljšamo. 12. Bog je neskončno pravičen; poplača vse dobro, in kaznuje vse hudo, na tanko, kakor si kdo zasluži. — Dvanajst členov ima apostolska vera. — Dvanajst ur ima vsaki dan. — Daj mi, Jezus! da ne bom potratila ne ene ure v greh.

Večerno opravilo.

Opomin. Predno se podaš v posteljo, ne pozabi molitve. Postelja je lahko tvoj grob, in ali boš juternega dneva doživela, ne veš — še to noč utegne Bog tvojo dušo pred se poklicati. Skrbno izprašuj svojo vest, in po izpraševanju vesti obudi resnično, popolno kesanje. Posebno močno žaluj, če ti vest očita, da si smrtno grešila, in trdno si skleni, precej drugo jutro ali vsaj v nedeljo potem odkrito svojemu spovedniku se obtožiti.

Ko si odmolila, sleci se molcé, skrivaj in sramožljivo. Ne pozabi, da ti je tudi v posteljo iti vselej spodobno oblečeni. Ko se slačiš, misli na Boga, na smrt, na večnost. Z blagoslovljeno vodo poškropi sebe in posteljo, in se spomni, da boš morebiti ob kratkem ležala na mrtvaškem odru, in ljudje te bodo ž njo kropili. Če imaš kaki križec pri postelji, poljubi Jezusove krvave rane, poljubi tudi svetinjo, ki jo imaš na vratu privezano. Ko si že v postelji, misli, da ležiš s Kristusom na križu; zatorej deni roke tako, da jih boš imela križem čez prsi. Moli, premišluj kaj božjega, dokler ne zaspiš. Če se po noči prebudiš, tudi kaj moli, posebno če te napadajo hude misli ali želje, in misli, koliko trpijo nekateri bolniki in umirajoči, ali pa duše v vicah.

Molitev.

O moj Bog! zopet sem s tvojo milostjo en dan srčno dokončala. — Koliko jih je danes pomrlo; morebiti z naglo, neprevideno smrtjo jih umrlo! Koliko jih je, ki jih je danes zadela kaka nesreča na duši ali na telesu! Mene pa, o kako si mi dober, moj Oče! mene si vse nesreče obvaroval, si me pri zdravju in življenju ohranil. Lepo te zahvalim za vse milosti in dobrote, katere sem prejela danes in vse svoje življenje iz tvoje svete roke. Da bi le znala dati ti pravo hvalo.

Pridi, sveti Duh! razsveti moj um, da vse, kar sem danes grešila ali zamudila, premislim v britkosti svoje duše, da vse prav iz srca obžalujem in preden zaspim, vse lepo poravnam in se spravim s svojim Bogom. Pokaži mi, o gospod! moje hudobije, in daj mi spoznati svoje grehe.

Zdaj izprašuj svojo vest. Pomisli: 1. ali si kaj grešila zoper sv. čistost. Ali si skrbno varovala svoje oči, ušesa, jezik in druge počutke svoje? V kakošnih drušnjah, hišah in krajih si bila, in ali si bila zadosti sramožljiva? Ali si kaj zatajevala se v jedi in pijači, ali si mislila pogosto na pričujočnost

božjo? — Pomisli, 2. ali si grešila kaj zoper sv. pobožnost. Si-li bila morebiti visokih misli ali prevzetnih besedi? Si-li sama sebe hvalila, ali pravila, kar je tebi v čast? Si-li preveč in prerada gledala se v ogledalu, se lišpala, nečimerno oblačila? Si-li bila preveč vesela, ko si čula svojo hvalo, ali preveč žalostna, ko si bila zaničevana? — Pomisli, 3. ali si grešila zoper sv. ljubezen do bližnjega. Si-li komu kaj škode storila, kaj vzela ali koga kaj goljufala? Si-li slabo mislila o bližnjem, ga slabo sodila, krivo pričala čez njega? Si-li govorila o slabostih drugih, jih slušala rada; si-li lagala, obrekovala, opravljala, zdražbe delala? Si-li svarila, ko je bilo treba? imaš li kaj srca do revežev, bolnikov? itd. — Pomisli, 4. ali si grešila zoper pobožnost. Si-li opravila svoje molitve; juterne, večerne in bratovske molitve; pred jedjo in po jedi; angeljsko češčenje trikrat na dan? Si-li jih zvesto opravila; si-li se vstavljala nepotrebnim, razstresenim mislim; si-li opravljala vsa svoja dela iz ljubezni do Boga? Izprašuj pridno svojo vest; se-li pripravljaš vselej skrbno za sv. spoved? itd. — Potem pa obudi srčno kesanje, in reci:

O moj Bog! iz srca mi je žal, da sem zopet toliko hudega storila, in razžalila tebe, svojega neskončno dobrega Očeta. Sram me je, ker sem tolikokrat obljubila, da ne bom več grešila; pa sem še zmiraj stara grešnica — kakoršna sem bila včeraj, taka sem zopet danes. Ali kam se hočem podati? kam obrniti, kakor k tebi, moj Bog! Ti si

moj Oče, jaz tvoj otrok, in trdno upam, da me ne boš zavrnel. Odpusti mi po trpljenju in smrti svojega preljubega Sina Jezusa Kristusa. Trdno sklenem, svoje življenje poboljšati, greha se varovati, ogibati se vseh slabih priložnosti, in rajše umreti, kakor prostovoljno in premišljeno s kakim grehom tebe več razžaliti. O Jezus! tvoja sveta rešnja Kri naj me opere, naj me očisti vseh mojih grehov in madežev!

Prosim te, o Gospod Bog! obišči milostljivo to moje prebivališče; in odvrni od njega vse zalezovanje hubobnega sovražnika. Varuj nocoj to noč moje telo in mojo dušo, da se ne bom kaj ognjusila; varuj me hudih sanj in grešnih prikazni; daj, da bom zdrava in srečno doživela jutrnji dan, tebi v čast in moji duši v zveličanje. Blagoslovi, o Bog! mene in moje stariše, moje prijatelje in znance, pa tudi moje neprijatelje, katerim iz srca odpustim. Ohrani v svoji milosti duhovsko in deželsko gosposko. Poglej z očmi svoje milosti na reveže, jetnike, žalostne, popotnike, bolnike in umirajoče. Spreobrne grešnike in krivoverce, razsveti nevernike

in ajde. Bodi milostljiv tudi ubogim dušam v vicah, in daj jim večni mir in pokoj! Amen.

Marija, prečista devica! bodi moja mati tudi nocojšno noč, in varuj me vsega hudega na duši in na telesu. V tvojem sv. naročju naj počivam! Angelj varuh moj in vsi svetniki in svetnice božje, prosite za me zdaj in v moji smrtni uri! Amen.

Živo verujem vse, kar si ti, o Bog! razodel. Trdno upam, kar si obljubil. Ljubim te iz vsega svojega srca, in bolj, kakor vse drugo na svetu.

Oče naš. Češčena si Marija! Vera.

Preden greš v posteljo, pokropi se z blagoslovljeno vodo, naredi s palcem na čelu pismenke **I. N. R. I.** in reci: Jezus Nazarenski, kralj judovski, pusti štirinajst angeljev okrog moje postelje se vstopiti; dva k mojemu zglavju, dva k mojemu znožju; dva na levo, dva na desno; dva, ki me bota odevala; dva, ki me bota budila; dva, ki bota moje misli k Bogu obračala — ti pa, moj Jezus! bodi v mojih mislih, sanjah in v mojem srcu. Tebi živim, tebi umrjem; tvoja sem živa in mrtva. Amen.

Mašne molitve.

Sveta maša je najsvetejša daritev, in ni samo mašniku, ki jo opravljajo, ampak vsem pravovernim kristjanom v velik dobiček; posebno tistim, kateri so pobožno pri sv. maši, in za katere mašnik posebno molijo. Jezus sam moli za nas pri sv. maši, in kaže svojemu Očetu svoje rane in svojo kri. Pojdi torej rada k sv. maši; pojdi tudi v delavnikih, če smeš iti, in zadrži se vselej tako, kakor se pobožnim, sramožljivim dekletom spodobi. Pojdi, če moreš, blizo altarja, bližje ko si altarja, bližje si Jezusa in bolj mu boš dopadla. Pazljiva bodi na vse, kar mašnik delajo, posebno na poglavitne dele sv. maše. — Pri evangeliju vstani in se pokrižaj, v znamenje, da si pripravljena po evangeljskih naukah živeti, ko bi zavoljo njih bila tudi zaničevana in preganjana. — Pri darovanju položi v duhu svoje telo in svojo dušo na altar, skleni svoj dar z darom Jezusa Kristusa, in moli posebno za tiste, za

katere si dolžna moliti, ali kateri se priporočujejo tvojim prošnjam. — Pri povzdigovanju vzemi si k srcu, da so tvoji grehi krivi Jezusove krvave smrti; zatorej jih obžaluj, in vsa skesana in potrta se trkaj na prsi. — Pri mašnikovem obhajilu, če nimaš dovoljenja k božji mizi pristopiti, obhajaj se v duhu, to se pravi: imej v srcu goreče želje po Jezusu; prosi ga, da bi s svojo milostjo k tebi prišel, v tebi živel, s teboj se sklenil, in tebe vnel z gorečo ljubeznijo do njega. — Ko je sveta maša minola, ne hiti preveč iz cerkve, ako želiš med izvoljene uvrstena biti. — Ko stopiš v cerkev ali jo zapustiš, pokropi se in reci: Pokropi me, o Gospod! z roso svoje milosti, in umij me vseh mojih grehov, da služim tebi vseskozi s čistim srcem. Amen.

Prva sveta maša,
kakor jo berejo mašnik.

Molitev pred sv. mašo.

S ponižnim srcem darujem tebi, o Gospod nebeški Oče! to daritev svete maše. Tebi, večnemu, živemu Bogu skazujem spodobno čast, in zahvalim te za vse prejete dobrote. Dodeli mi milost, da se bom spodobno zadržala, da bom v duhu zbrana in deležna te svete daritve. Očisti mojo dušo vseh grehov, da te bom s čistim srcem stanovitno molila. Amen.

Začetek sv. maše.

Mašnik pri spodnji stopnji začne sv. mašo:

V imenu Očeta † in Sina † in svetega † Duha. Amen.

Stopil bom pred božji altar.

Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Ps. 42.)* Sodi me, o Bog! in razsodi mojo reč od nesvetega ljudstva: reši me krivičnega in zapeljivega človeka.

Ker ti, o Bog! si moja moč; zakaj si me zavrge! in zakaj moram žalosten hoditi, od sovražnika zatrt?

Pošlji svojo luč in resnico, da me peljete in pripeljete na tvojo sveto goro, v tvoje prebivališče.

Stopil bom pred božji altar, pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Hvalil te bom s citrami, Bog, moj Bog! zakaj si žalostna moja duša? in zakaj me strašiš?

Zaupaj v Boga; bodem še ga hvalil; pomoč moja, Bog moj je on.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu.

Kakor mu je bila v začetku, in zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

*) Pri mrtvaških mašah izpusti se ta psalm.

Stopil bom pred božji altar.

Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

V imenu Boga † je naša pomoč.

Kateri je stvaril nebo in zemljo.

Spovem se Bogu vsegamogočnemu, sveti Mariji vselej devici, sv. Mihaelu nadangelju, sv. Janezu Krstniku, sv. apostoloma Petru in Pavlu, vsem svetnikom, in vam, oče, da sem obilno grešila z mislijo, z besedo in djanjem. Grešila sem, grešila sem, hudo sem grešila. Toraj prosim sv. Marijo vselej devico, sv. Mihaela nadangelja, sv. Janeza Krstnika, sv. apostola Petra in Pavla, vse svetnike in vas, oče! prosite za me pri Gospodu, našem Bogu.

Usmili naj se nas vsegamogočni Bog, odpusti nam naše grehe in nas pripelji v večno življenje!

Amen.

Milost, odvezo † in odpuščenje naših grehov nam dodeli vsegamogočni in usmiljeni Bog!

Amen.

Bog! obrnil se boš do nas, in nas oživil.

In veselilo se bo v tebi tvoje ljudstvo.

Bog! skaži nam svojo milost.
 In dodeli nam svoje zveličanje.
 Bog! usliši mojo molitev.
 In moje vpitje naj pride do tebe!
 Bog z vami!
 In s tvojim duhom!

Mašnik gredò k altarju, in rečejo:

M o l i m o.

Odvzami nam, prosimo o Gospod!
 naše pregrehe, da bomo vredni, stopiti
 s čistim srcem k najsvetejšemu. Po
 Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik v sredi altarja priklonjeni molijo:

Prosimo te, o Gospod! po zaslu-
 ženju tvojih svetnikov, katerih svetinje
 so tu, in po zasluženju vseh svetnikov,
 da mi odpustiš milostljivo vse moje
 grehe. Amen.

Mašnik berejo na desni strani altarja nekatere besede,
 ki se jim pravi introit, to je uvod:

Z najboljšo pšenico jih je nasitil, in
 s strdjo izpod skale tekočo jih napasel.
 Veselite se pred Bogom, našim pomoč-
 nikom, in hvalite Boga Jakopovega.
 Čast bodi Očetu, Sinu in sv. Duhu;
 kakor mu je bila v začetku, zdaj in

vsaki čas, od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Češčena bodi sv. Trojica in nerazdeljena edinost. Častili ga bomo, ker nam je svojo milost skazal.

V sredi altarja :

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Gospod, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Kristus, usmili se nas!

M. Kristus, usmili se nas!

Sl. Kristus, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Gospod, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Slava.*) (Gloria.)

M. Čast Bogu na visokem in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te; zahvalimo te zavoljo tvojega velikega usmiljenja. Gospod Bog, kralj nebeški! Bog, vsegamogočni Oče! Gospod edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Boga Očeta! Ki

*) Pri mašah v črnem in višnjevem oblačilu izpusti se „Slava“.

odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!
 Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo
 molitev! Ki sediš ob desnici Očeta,
 usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti
 sam Gospod, ti sam najviši, Jezus Kri-
 stus, s svetim Duhom, v veličastvu Boga
 Očeta. Amen.

Mašnik se proti ljudem obrnejo in rečejo:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Mašnik molijo na desni strani altarja:

M o l i m o .

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega tipljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog na vekomaj. Amen.

Berilo

iz lista sv. Pavla apost. do Korinčanov.

„Bratje! jaz sem prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil, da je Gospod Jezus tisto noč, v kateri je bil izdan, vzel kruh in je zahvalil, ga razlomil in

rekel: Vzamite in jejte, to je moje telo, katero bo za vas dano: to storite v moj spomin. Ravno tako tudi kelih po večerji, rekoč: Ta kelih je nova zaveza v moji krvi; to storite, kolikorkrat bote pili, v moj spomin. Zakaj kolikorkrat bote jedli ta kruh in kelih pili, oznanjevali bote smrt Gospodovo, dokler ne pride. Kdor koli bo tedaj nevredno jedel ta kruh ali pil kelih Gospodov, bode kriv telesa in krvi Gospodove. Naj pa presodi človek sam sebe, in tako je od tega kruha in pije od tega keliha! Zakaj kdor je in pije nevredno, je in pije si sodbo, ker ne razloči telesa Gospodovega“.

Sl. Hvala Bogu!

M. O Gospod! vseh oči gledajo na tebe, in ti jim daš hrane o pravem času. Ti odpreš svojo roko in napolniš z blagoslovom vse stvari. Ti si nam dodelil kruh iz nebes, ki ima vso sladkost v sebi. Moja duša! hvali Gospoda, svojega Boga; hvali ga in prepevaj mu v pesmih in hvalnicah!

V sredi altarja:

Očisti moje srce in moja usta, vsegamogočni Bog! kateri si usta preroka

Izaja očistil z živim ogljem; tako me očisti s svojo nezasluženo milostjo, da vredno oznanjujem tvoj sveti evangelij, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi me, Gospod! — Gospod bodi v mojem srcu in v mojih ustih, da spodobno in vredno oznanjujem njegov evangelij. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Evangelij.

Mašnik prekrižajo sv. evangelij in sami sebe, rekoč:

† Besede svetega evangelija, ki ga je popisal sv. Janez. (v 6. postavi).

Sl. Hvala ti bodi, o Gospod!

Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: „Moje meso je res jed, in moja kri je res pijača. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem. Kakor je mene poslal živi Oče, in jaz živim zavoljo Očeta, tako bo tudi tisti, kateri je mene, živel zavoljo mene. Ta je kruh, kateri je prišel iz nebes; ne kakor mana, katero so vaši očetje jedli in so umrli. Kdor je ta kruh, živel bo vekomaj“.

Mašnik poljubijo sv. evangelij in rečejo:

M. Po evangeljskih besedah naj bodo izbrisane naše pregrehe.

Sl. Hvala tebi, Kristus!

Mašnik v sredi altarja molijo ob nedeljah in večih praznikih „V e r o“, rekoč:

Verujem v enega samega Boga, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih reči. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina božjega edinorojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomaj, kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, ki je rojen in ne storjen, kateri je z Očetom enega bitja, od katerega je vse vstvarjeno. Kateri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja z nebes prišel, (tukaj se poklekne z desnim kolenom) in je po svetem Duhu iz Marije device meso na se vzel, in se včlovečil. Bil je tudi križan za nas pod Poncijem Pilatom, trpel in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od mrtvih po besedah pisem. Šel je v nebesa. Sedi na desnici Očeta, in bo zopet prišel s častjo soditi žive in mrtve, in njegovega kraljestva ne bode konec. Verujem v sv. Duha, Gospoda in oživljavca, ki izhaja iz Očeta in Sina,

ki ga z Očetom in Sinom vred molimo in častimo, kateri je govoril po prerokih. Verujem eno, sveto, katoliško in apostolsko cerkev. Spoznam en krst v odpuščenje grehov. Verujem vstajenje mrtvih in prihodnje življenje. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Darovanje.

Mašniki Gospodovi darujejo Bogu kadilo in kruhe, zato bodo sveti svojemu Bogu in ne bodo skrunili njegovega imena.

Pri darovanju kruha.

Vzami, sveti Oče, vsegamogočni, večni Bog! ta neomadežani dar, katerega jaz, tvoj nevredni služabnik, darujem tebi, svojemu živemu in pravemu Bogu za svoje brezštevilne grehe, zamere in zanikernosti, in za vse pričujoče, pa tudi za vse vrne kristjane, žive in mrtve. Daj, da bo meni in njim v zveličanje in večno življenje. Amen.

Mašnik kanijo nekaj kapljic vode v vino, rekoč:

Bog! ki si človeka v blagem stanu čudno vstvaril, in ga, ko je bil grešil, še bolj čudno prenovil; daj nam po skrivnosti te vode in tega vina združenim biti s božjo natoro tistega, ki se je po-

nižal, deležen biti naše človeške nature, Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pri darovanju keliha:

Darujemo ti, Gospod! kelih zveličanja, in prosimo tvojo milost, da naj gre pred obličje tvojega božjega veličastva v prijeten dar za zveličanje naše in celega sveta. Amen.

Mašnik molijo s sklenjenimi rokami:

V duhu ponižnosti in s potrtem srcem stojimo pred teboj; vzemi naš dar, o Gospod! in godi naj se pred tvojim obličjem danes naša daritev tako, da bo prijetna tebi, Gospod Bog!

Pridi, Posvečevalec, vsegamogočni večni Bog, in † posveti ta dar, ki je pripravljen tvojemu svetemu imenu.

Mašnik umivajo prste in molijo:

V nedolžnosti bom umil svoje roke, in obdajal tvoj altar, o Bog! da poslušam glas tvoje hvale, in oznanjujem vse čudeže tvoje. O Bog! ljubim lepoto tvoje hiše, in prebivališče veličastva tvojega. Ne pogubi moje duše s hudob-

nimi, o Bog! in ne umori me s krvi-
željnimi, ker je krivica v njih rokah in
njih desnica polna podkupščine. Jaz pa
hočem v svoji nedolžnosti živeti; reši
me in usmili se me. Na pravem stoji
moja noga; v zbirališčih te bom hvalil,
o Gospod! Čast bodi Očetu itd.

Mašnik na sredi altarja molijo:

Vzemi, sveta Trojica! to daritev,
katero ti darujemo v spomin trpljenja,
vstajenja in vnebohoda Gospoda našega
Jezusa Kristusa, in v čast sv. Marije
vselej device, svetega Janeza Krstnika!
svetih apostolov Petra in Pavla, njih in
vseh svetnikov. Naj bo njim v čast, nam
pa v zveličanje, in naj prosijo za nas
v nebesih, ki obhajamo njih spomin na
zemlji. Po ravno tem Kristusu, Gospodu
našem. Amen.

Proti ljudem:

M. Molite, bratje! da bo moja in
vaša daritev prijetna pri Bogu, vsega-
mogočnem Očetu.

Sl. Naj vzame Gospod ta dar iz
tvojih rok v hvalo in čast svojega imena,
tudi v prid naš in vse svoje svete cerkve!

M. Amen.

Tiha molitev.

Prosimo, Gospod! dodeli milostljivo svoji cerkvi darove edinosti in mira, katere darovane reči skrivnostno pomenijo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd. Amen.

Zdaj mašnik svoj glas povzdignejo :

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

M. Kvišku srca!

Sl. Imamo jih pri Bogu!

M. Hvalimo Gospoda svojega Boga!

Sl. Spodobno in dolžnost je.

Zares spodobno in dolžnost je, prav in dobro, da ti vselej in povsod hvalo dajemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! po Kristusu, Gospodu našem: po katerem tvoje veličastvo hvalijo angelji, ga molijo gospostva, pred njim trepečejo oblasti, ga nebesa in nebeške moči, in zveličani Serafini z družnim petjem povzdigujejo. Daj tudi našim glasom združiti se ž njimi, te prosimo, z globoko ponižnostjo rekoč: Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! Nebesa in

zemlja so polna tvoje časti. Čast ti bodi na visokosti. Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem. Čast ti bodi na visokosti!

Mašnik se priklonijo in molijo:

Ponižno te tedaj prosimo, nezmerno usmiljeni Oče! po Jezusu Kristusu tvojem Sinu, Gospodu našem, da sprejmeš in posvetiš te ponudbe, ta darila, te prečiste sveté darove, katere ti darujemo zlasti za tvojo sveto cerkev, da ji mir daš, jo varuješ, jo v edinosti ohraniš in vladaš po vsem svetu; pa tudi za tvojega služabnika, našega papeža I., in našega škofa I., in našega cesarja I. in za vse, kateri se držijo prave katoliške in apostolske vere.

Spomin za žive.

Spomni se, Gospod! svojih služabnikov in služabnic I. I. (tukaj stori spomin za tiste, za katere hočeš darovati), in vseh pričujočih, katerih vero poznaš in pobožnost vidiš; za katere ti darujemo, ali kateri ti darujejo ta hvalni dar za se, in za vse svoje, v odrešenje svojih duš, v dosego zveličanja in varnosti, in pošiljajo svoje želje tebi, večnemu, živemu in pravemu Bogu.

Sklenjeni (ti darujemo ta hvalni dar) z vso družbo izvoljenih, in obhajajoči spomin sosebno častite vselej device Marije, matere našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih apostolov in mučenikov, Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevža, Šimona in Tadeja, Lina, Kleta, Klemena, Ksista, Kornelija, Ciprijana, Lovrencija, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozme in Damijana*), in vseh tvojih svetnikov; daj nam po njih zasluženju in prošnjah, da bomo s pomočjo tvojega varstva ohranjeni pri vseh rečeh. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

K povzdigovanju.

Mašnik držijo roke nad kruhom in kelihom in molijo:

Prosimo te tedaj, o Bog! sprejmi potolažen ta dar, katerega ti darujemo

*) Ti peteri svetniki, namreč Lin, Klet, Klemen, Ksist in Kornelij bili so nasledniki sv. Petra na rimskem stolu in sloveči mučeniki. Ciprijanu, kartaginskemu škofu, so l. 285 glavo odsekali. Sv. Lovrencij, rimski dijakon, je na razbeljenem ražnju sklenil svoje življenje. Sv. Krizogon, iz Rima doma, je bil l. 303 z mečem umorjen. Janez in Pavel, brata in cesarska služabnika, sta bila za cesarja Julijana ob glavo djana. Kozma in Damijan, zdravnika iz Arabije in sloveča čudodelnika, sta bila l. 285 z mečem prebodena.

mi, tvoji hlapci, in z nami vred vsa tvoja družina; daj nam v tvojem miru preživeti svoje dni, reši nas večnega pogubljenja, in daj nam štetim biti med tvoje izvoljene. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Daj, prosimo te, o Bog! da bo ta dar ves † posvečen, † sprejet, † potrjen, resničen in prijeten; da nam bo spremenjen v † Telo in † Kri tvojega preljubega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa. *)

Kateri je pred svojim trpljenjem ta dan vzel kruh v svoje svete in častite roke, in je vzdignil oči proti nebu k tebi, svojemu vsegamogočnemu Očetu, te zahvalil, ga † posvetil, razlomil in dal svojim učencem, rekoč: „Vzemite in jejte vsi od tega, zakaj to je moje Telo“.

Mašnik povzdignejo sv. hostijo, ter jo ljudem pokažejo, da jo molijo, in potlej rečejo:

Ravno tako je vzel po večerji tudi prečudni kelih v svoje svete in častite roke, te spet zahvalil, ga † posvetil, in

*) Ti peteri križi pomenijo, da je Jezus trpel za nas na vseh peterih počutkih.

dal svojim učencem, rekoč; „Vzemite in pijte vsi iz njega; zakaj to je kelih moje Krvi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, katera bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Kolikorkrat bote to storili, storite v moj spomin“.

Mašnik povzdignejo kelih s sv. Krvijo, da jo ljudje molijo in potlej rečejo:

Po tem povelju tedaj obhajamo, o Gospod! mi tvoji hlapci in tvoje sveto ljudstvo, spomin presvetega trpljenja, od smrti vstajenja in častitega vnebohoda ravno tega Kristusa, Sina tvojega, Gospoda našega, in darujemo tvojemu prečudnemu veličastvu od tvojih darov in daril ta čisti † dar, ta sveti † dar, ta neoskrunjeni † dar, sveti † kruh večnega življenja in kelih † večnega zveličanja. *)

Poglej na te dari s potolaženim in milostljivim obličjem, in sprejmi jih, kakor si bil sprejel dari svojega hlapca, pravičnega Abelna, in daritev našega očaka Abrahama, in pa sveto daritev in

*) Ti peteri križi pomenijo petero ran Kristusovih, katere je na križu za nas prejel, da bi nas z Očetom spravil.

neoskrunjeno posvečbo, katero ti je daroval Melkizedek, tvoj veliki duhoven.

Ponižno te prošimo, vsegamogočni Bog! reci prinesiti te dari po rokah tvojega svetega angelja na tvoj visoki altar, pred tvoje božje veličastvo, da bomo vsi, kar nas bo deležnih tega altarja, in zavžilo presveto † Teio in presveto † Kri tvojega Sina, napolnjeni z vso nebeško dobroto in milostjo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spomin za mrtve.

Spomni se tudi, Gospod! svojih služabnikov in služabnic l. l. (tukaj stori spomin za mrtve, za katere hočeš moliti), ki so šli pred nami z znamenjem vere in spijo v miru. Prošimo te, Gospod! dodeli njim, in vsem, ki so v Kristusu zaspali, kraj hlada, luči in mira. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik se na prsi udarijo in molijo:

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, ki v tvoje veliko usmiljenje zaupamo, daj delež in družbo s svojimi svetimi apostoli in mučeniki, z Janezom,

Štefanom, Matijem, Barnabom, Ignacijem, Aleksandrom, Marcelinom, Petrom, s Felicito, Perpetvo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo *), in z vsemi svojimi svetniki, v katerih družbo, te prosimo, nas vzemi, ne zavoljo našega zaslužnja, ampak po svoji prizanesljivosti. Po Kristusu, Gospodu našem, po katerem, Gospod! vse te dobrote vselej stvarjaš, † posvečuješ. † oživljaš, † blagoslovljaš in nam podeljuješ. Po njem, ž njim in v njem je tebi, Bogu Očetu vsegamo-

*) Vsi ti petnajsteri svetniki so sloveči mučeniki iz prvih stoletij. Sv. Janez Krstnik, poslednji mučenik stare, in sv. Štefan, prvi mučenik nove zaveze, sta po vsi pravici na prvem mestu. Sv. Matija, apostol sicer, pa ne od Gospoda poklican, temuč od apostolov izvoljen, pride še le tukaj na vrsto. Bil je l. 74 v Jeruzalemu kamnjan. Sv. Barnaba, tovariš sv. Pavla, je bil za cesarja Nerona na otoku Cipru mučen. Ignacij, antijohijski škof, je bil l. 107 za cesarja Trajana od divjih zverin raztrgan, in Aleksander, papež, je bil l. 117 zaboden. Mašnik Marcelin in cerkveni služabnik Peter sta bila l. 310 z mečem vsmrtena. Tudi z mečem umorjene ste bili l. 203 ženi in mučenici Felicita in Perpetva. Potem pride še petero mučenic iz dekliškega stana: Sv. Agata, katero so l. 253 po ostrih črepinjah in živem oglju do smrti valjali; sv. Lucija, katera je bila l. 304 zabodena; sv. Neža, ki je bila v svojem prvem cvetju l. 305, in sv. Cecilija, ki je bila l. 230 ob glavo djana. Poslednjič pride še sv. Anastazija, učenka sv. Krizogona, ki je v ognju našla svojo krono.

gočnemu, v edinosti svetega Duha vsa čast in slava.*)

Mašnik povzdignejo kelih s sv. hostijo in rečejo na glas:

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Molimo. Po Zveličarjevi zapovedi opominjani, in z njegovim božjim naukom podučeni si upamo reči: Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjava.

Sl. Temuč reši nas zlega.

M. Amen.

Reši nas, prosimo, Gospod Bog! vseh zlegov, preteklih, sedanjih in prihodnjih, in na prošnjo svete, in častite vselej device božje porodnice Marije, svojih svetih apostolov Petra in Pavla, Andreja, in vseh svetnikov, daj nam mir v naših dnevih, da bomo s pomočjo tvoje mi-

*) Ti trije križi pomenijo tri najbritkejše ure, katere je Jezus živ na križu visel.

losti podpirani vselej brez greha, in obvarovani vse zmote. Po ravno tem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

Mašnik storijo križ čez kelih in rečejo :

M. Mir Gospodov bodi vedno z vami.

Sl. In s tvojim duhom.

Mašnik spustijo košček sv. hostje v kelih in rečejo :

Ta zmes in posvečba Telesa in Krvi Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi nam, ki jo prejmemo, v večno življenje. Amen.

Mašnik se trikrat na prsi udarijo, rekoč :

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe sveta; usmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe sveta; usmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemplješ grehe sveta; daj nam mir!

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostolom: Mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne glej mojih gre-

hov, ampak vero svoje cerkve, in daj ji po svoji volji mir in edinost; ki živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus, Sin živega Boga, kateri si po Očetovi volji s svetim Duhom vred svet s svojo smrtjo v življenje obudil, reši me s tem svojim presvetim Telesom in svojo presveto Krvijo vseh mojih grehov in vseh zlegov; daj, da se vselej držim tvojih zapovedi, in ne dopusti, da bi se kedaj ločil od tebe, kateri živiš in kraljuješ z ravno tem Bogom Očetom in svetim Duhom od vekomaj do vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus! zavžitje tvojega Telesa, katero se jaz nevreden človek predrznem prejeti, mi ne bodi v sodbo in pogubo, ampak naj mi bo po tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zavživanje.

Kruh nebeški bom prejel, in klical v ime Gospodovo.

Mašnik se trikrat na prsi udarijo, in rečejo trikrat:

Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Mašnik storé križ čez se s sv. hostijo in rečejo:

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Mašnik primejo kelih, rekoč:

Kaj bom povrnil Gospodu za vse, kar mi je dal? Kelih zveličanja bom vzel, in klical v ime Gospodovo. Klical bom va-nj oznanjevaje njegovo hvalo, in bom v zavetju pred svojimi sovražniki.

Mašnik vzamejo kelih v desno roko, in storé ž njim križ čez se, rekoč:

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Molitev po zavživanju.

Kar smo z ustmi prejeli, Gospod! naj s čistim srcem zavžijemo, in ta časni dar nam bodi večno zdravilo.

Tvoje Telo, Gospod! ki sem ga zavžil, in tvoja Kri, katero sem pil, naj se sklene z mojim srcem, in daj, da ne bo

madeža pregrehe v meni, ki so me pokrepčale čiste in svete skrivnosti. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Mašnik molijo na desni strani:

Kolikorkrat koli bote ta kruh jedli in pili ta kelih, bote smrt Gospodovo oznanjevali, dokler ne pride. Kdorkoli tedaj bo nevredno ta kruh jedel in kelih Gospodov pil, bo kriv Telesa in Krvi Gospodove.

Mašnik v sredi altarja proti ljudstvu:

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

Poobhajilna molitev.

Stori, prosimo, Gospod! da bomo z večnim uživanjem tvoje božje nature nasiteni, kar časno prejemanje tvojega dragega Telesa in tvoje Krvi predpomenuje. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha na vekomaj.

Sl. Amen.

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

M. Idite, minula je maša!

Sl. Hvala Bogu.

Mašnik na sredi altarja priklonjeni molijo :

Naj ti dopade, sveta Trojica! opravilo moje službe, in daj, da bo daritev, ki sem jo nevredni človek daroval pred očmi tvojega veličastva, tebi prijetna, za me pa in za vse, za katere sem jo opravil, po tvoji milosti v spravo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik poljubijo altar, obrnejo se proti ljudem in jih blagoslovijo, rekoč :

Blagoslovi vas vsegamogočni Bog †
Oče in † Sin in † sveti Duh.

Sl. Amen.

Mašnik stopijo na levo stran altarja, in rečejo :

M. Bog z vami!

Sl. In s tvojim duhom!

M. Začetek svetega evangelija po svetem Janezu.

Sl. Slava tebi, Gospod!

M. V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je po njej storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V njej je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti, in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga,

kateremu je bilo ime Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, ampak da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, katera razsveti vsakega človeka, ki pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, dal jim je oblast, božjim otrokom biti; njim, ki verujejo v njegovo ime, ki niso iz krvi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, ampak iz Boga rojeni. In Beseda (tukaj se z desnim kolonom poklekne) je meso postala in je med nami prebivala, in smo videli njeno čast, kakor čast Edinorojenega od Očeta, polna milosti in resnice.

Sl. Hvala Bogu.

Druga sveta maša

s premišljevanjem trpljenja Kristusovega.

Pred sveto mašo.

Misli si, da si v Jeruzalemu v obednici, kjer je Jezus s svojimi učenci imel zadnjo večerjo. — Pomisli, kaj ti je najbolj treba, na duši ali na telesu; in za tisto posebno potrebo daruj sv. mašo.

Gospod, moj Bog! kako veliko je tvoje ime med narodi sveta! Od solnčnega vzhoda do zahoda daruje se čisti dar tvojemu imenu.

Jezus, ti najviši mašnik! pridi in daruj v podobah kruha in vina svoje sveto meso in svojo rešnjo Kri v spravo za naše grehe.

Jagnje božje, ki si na križu za nas svojo kri prelilo, položi se v roke svojega služabnika, mašnika, kakor nekrvav dar — v hrano našim dušam.

Sveti, neskončni Bog! jaz uboga grešnica sem prišla sem pred altar, da bi slišala sveto mašo. S tistim najpopolnejšim namenom, s katerim se je tvoj preljubi Sin, Jezus Kristus, za nas daroval pri zadnji večerji in na križu,

darujem ti tudi jaz to sveto mašo v počeščenje tvojega presvetega imena; v povišanje tvoje časti; v zahvalo za vse meni in drugim dodeljene dušne in telesne dobrote; v zadostenje za svoje grehe; v dosego novih milosti, posebno milosti svete čistosti in ponižnosti; v pomoč in tolažbo tistim, za katere sem dolžna moliti, posebno za te I. I., ki so še pri življenju in za te I. I., ki so že v Gospodu zaspali. — Rada bi bila zbranega duha in prav pripravljena, pa sem preslaba. Prosim, Gospod! usmili se me. Ti pripravi mojo dušo, ti očisti moje srce, da bom vredno pri tej sveti daritvi.

Kedar mašnik na spodnji stopnici molijo.

Kedar mašnik doli pred altarjem globoko priklonjeni molijo očitno spoved, misli si Jezusa na oljski gori v molitvi, kako v smrtni žalosti na tleh sloni in zavoljo tvojih grehov krvavi pot poti. — Spovej se tudi ti Bogu svojih grehov in obžaluj jih iz celega srca.

Kdo bo dal vode moji glavi, kdo solz mojim očem, da bom jokala nad svojimi grehi, in izmila grde madeže svoje duše!

Oče! grešila sem zoper nebo in zoper tebe, nisem vredna, tvoj otrok

imenovana biti. Ne zavrzi me izpred svojega obličja, in ne odvzami mi svojega svetega Duha. Obrni na me svoje milostljive oči, o Bog! in usmili se me. Zavoljo svojega preljubega Sina, nad katerim imaš svoje dopadenje, mi odpusti moje grehe.

Jezus, moj Gospod in Zveličar! s svojim krvavim potom, ki si ga potil na oljski gori, izbriši vse moje grehe.

Gloria ali slava.

(Če jo molijo mašnik.)

Premišluj hudobno veselje Judov, ko so Jezusa vjeli, in kakor hudodelnika z vrvmi zvezali. Ti pa hvali Boga in svojega Zveličarja, ki je prevzel to sramoto, da je tebe rešil.

Čast bodi Bogu po višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te; zahvaljujemo se ti zavoljo tvojega velikega usmiljenja. Gospod Bog, nebeški kralj! Bog, oče vsegamogočni! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin! Gospod Bog! Jagnje božje, sin Boga Očeta! Ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo molitev! Ki sediš na desnici Očeta, usmili

se nas! Ker ti sam si svet, ti sam si Gospod, ti sam si najviši, Jezus Kristus, s svetim Duhom, v časti Boga Očeta. Amen.

List ali berilo.

Kedar gredo mašnik iz srede altarja na listno ali žensko stran, premišluj, kako so Jezusa peljali od Ana h Kajfu, ga po krivem tožili, v obraz bili in zapljuvali. — Prosi, da boš prava učenka Jezusova, katera božja beseda se bere v listu.

O moj ljubi Jezus! s kakošno sveto potrpežljivostjo si trpel, ko so te od sodnika do sodnika vlačili, povsod zasramovali, topli in bili. Jaz pa sem tako nepotrpežljiva, in dostikrat ene same žal besede ne morem potrpeti, ne morem molčati in tiho djati. O najpohlevniši Jezus! ozdravi me napuha, ozdravi me jeze. Uči in podpiraj me, da se ne bom togotila nad sovražniki, ki mi hudo želijo in podkopavajo moje dobro ime. Stori me vredno, preganjanje trpeti za voljo pravice, da postanem tvoja prava in zvesta učenka.

O Bog! kateri si razsvetil s svojim Duhom preroke in apostole, in še zdaj vedno govoriš iz ust svoje svete cerkve, trdno in živo verujem vse, kar me rimska katoliška cerkev uči in mi zapoveduje

verovati. Daj mi, o Bog! vero svetih očakov, gorečnost prerokov, ljubezen apostolov, zvestobo svetih devic, naj mi bo tvoja beseda k zveličanju. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Evangelij.

Kedar gredo mašnik na evangeljsko stran, premišluj, kako so Jezusa k Pilatu peljali, kako hudo tožili. — Obljubi svojemu Zveličarju, da nikdar nočeš zatajiti tega, kar uči njegov sv. evangelij.

Kako malo, o moj Jezus! si vzamem k srcu besedo tvojega sv. evangelija, za katerega si moral ti toliko trpeti! Kako slabo in razmišljeno ga poslušam! Kako mlačna in lena sem, ga spolnovati! Kako redko in mrzlo se pogovarjam o tvojih svetih naukih! Kako nerada berem pobožne bukve in kako hitro se jih naveščam! — O ne dopusti, da bi se kedaj sramovala tvojega svetega evangelija, ali bi ga celo zatajila iz ljubezni do sveta ali iz strahu pred zamero njegovo; temveč daj mi milost, da se skažem in vselej zadržim kakor prava kristjana, da boš tudi ti enkrat pri sodbi mene spoznal za svojo zvesto deklo in k sebi vzel v nebesa. Amen.

Kredo ali vera.

(Če jo molijo mašnik.)

Kedar se mašnik podajo od evangeljske strani v sredo altarja, in molijo vero, premišluj, kako je bil Jezus od Pilata poslan k Herodu, kateri si je želel videti kak čudež od njega. — Ne bodi podobna Herodu, ampak prosi Boga ponižne vere! Moli: Verujem v Boga Očeta, ali pa to-le:

Blagor njim, kateri ne vidijo in vendar verujejo! Jaz verujem, o Bog, stori še močnejšo mojo vero.

Kako naj se ti zahvalim, o moj Bog! da si me izvolil izmed tisoč in tisoč ljudi, kateri živijo v temi nevere in krivoverstva, in da si me poklical k pravi veri, katera sama me zamore zveličati! — Oh, jaz vidim, da vse premalo spoznavam, kaka sreča je za me, da sem v naročju svete rimske katoliške cerkve! Daj mi, o Bog! v njeni sveti veri živeti in umreti!

Darovanje.

Ko mašnik odgrnejo kelih, in darujejo kruh in vino, premišluj, kako Jezusa k Pilatu nazaj pripeljejo, kako strašno ga šibajo in s trnjem kronajo in kako voljno trpi — vse za te.

Glej, Gospod! voljna sem in pripravljena k vsemu, kar tebi dopade. Ti si moj Gospod, jaz pa sem tvoja dekla — vsa sem tvoja, ti pa bodi ves moj. Vse,

kar sem in kar imam, položim tû na altar, tebi v dar. Moja duša in moje telo, moje srce in vse, kar je v srcu, vse naj bo tvoje.

Jezus! le zapoveduj z menoj, v tvoji službi sem — le oznanjуй mi svojo voljo, iz srca rada jo hočem spolnovati.

Umivanje rok.

Premišluj, kako grdo ravna Pilat. Umije si roke, da bi se skazal pravičnega, zraven pa Jezusa po krivičnem k smrti obsodi. Ali to ni hinavsko? Prosi prave pobožnosti.

O moj Bog! kolikokrat se delam pobožno, samo da me ljudje vidijo! Kolikokrat se zadržim sramožljivo, pa mi ni resnica! — Prestvari mi moje srce, da bom resnično pobožna, le tebe ljubila, tebi dopasti želela. Očisti me mojih skrivnih grehov, in operi me mojih hudobij, da bo moje telo tvoj sveti tempelj, moja duša pa altar, tebi posvečen in v sedež pripravljen. — Ne meni, ampak tebi, Gospod! naj bo hvala in čast.

Sanktus ali Svet.

Premišluj, kako Judje, ki so Jezusa pred petimi dnevi o njegovem prihodu v Jeruzalem pozdravljali z veselim „Hozana“, zdaj na vse grlo kričijo: Križaj ga! križaj ga! — Prosi stanovitosti!

O kako nestanovitna stvar je človek! Zdaj tukaj klečim vsa potrta in skesana, in delam obljubo nad obljubo, da ne bom več grešila; čez kako uro morebiti bom pa že vse pozabila, bom zopet žalila svojega toliko ljubeznjivega Boga, ga bom zopet križala s svojimi grehi. — Gospod! oh pač revna sem in slaba; bodi ti moja pomoč in podpora! — Svet, svet, svet si ti, o Gospod Bog, stvarnik vseh reči! Nebesa in zemlja so polna tvoje časti. Čast in hvala ti na višavah. Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Čast in hvala ti na višavah!

Pred povzdigovanjem.

Premišluj, kako Jezus, od Pilata k smrti obsojen, težki križ zadene, in nese na goro Kalvarsko. Pridruži se jeruzalemskim hčeram, spremljaj ga ž njimi vred, in jokaj nad njim in nad svojimi grehi. — Spomni se pa tudi tistih živih, za katere veš, da si dolžna moliti.

O moj Jezus, kako nehvaležna bi bila, ko bi te zapustila na težkem britkem potu na goro Kalvarijo! Ti praviš: Kdor hoče biti moj učenec, naj zataji sam sebe, naj vzame svoj križ vsak dan in hodi za menoj; ne daj torej, da bi se zaljubila v grešne kratkočase, da bi

svoje truplo preveč mehkužila, in živila po svoji lastni slabi volji.

Oh, moj Jezus! vsaj veš, da sem se tebi vdala, tebi zaobljubila že sto- in stokrat v svojem življenju. Kjer si ti, ljubček moje duše! tam sem rada tudi jaz, in če je tudi na križevem potu. S teboj rada trpim, s teboj rada umrjem.

Ozri se milostljivo, o Gospod! na svoje služabnike in služabnice I. I., na moje ljube dobrotnike, prijatelje, znance, tovariše in tovaršice; spomni se pa tudi mojih sovražnikov, in daj vsem, česar te prosijo in jim služi v zveličanje.

Pri povzdigovanju sv. hostije.

Premišluj, kako Jezusa na križ pribijajo, in povzdignejo med dva razbojnika.

Molim te, o Jezus! ki si v podobi kruha živ pričujoč, z dušo in telesom, s krvijo in z mesom, po božji in človeški natori. Bodi sto tisočkrat češčeno, o presveto rešnje Telo!

Gospod Jezus, tebi živim! Gospod Jezus, tebi umrjem! Gospod Jezus, tvoja sem, če živim; tvoja sem, če umrjem. Amen.

Pri povzdigovanju sv. keliha.

Premišljuj kako obilno teče kri iz Jezusovih presv. ran — v odpuščenje tvojih in grehov celega sveta.

O presveta Kri Jezusova, katera si bila za nas na križu prelita, bodi sto tisočkrat češčena! O predraga Kri Jezusova, operi me in očisti mojo nagnjusno dušo, da ne boš zastonj za me prelita! — O Jezus, bodi mi milostljiv! O Jezus, bodi mi dobrotljiv! O Jezus, usmili se me, in odpusti mi moje grehe. Amen.

Po povzdigovanju.

Premišljuj temo, katera se je storila po vsej zemlji, ko so Jezusa križali, in spomni se vernih mrtvih, ki so shranjeni v temni ječi, v vicah.

O Gospod! ne daj, da bi se kedaj pogreznila v tisto strašno temo, kjer ogenj zmiraj žge, kjer črv zmiraj grize, kjer je jok, vpitje in škripanje z zobmi. Obvaruj mojo dušo pred večno smrtjo, in daj mi, da te enkrat gledam od obličja do obličja, kakor te zdaj verujem v presv. rešnjem Telesu pričujočega, in te s ponižnim srcem molim.

Usmili se, o Gospod! tudi ubogih duš, ki so zadržane v vicah, posebno I. I. Priporočujem jih tvoji neskončni

ljubezni, usmili se jih! Pošlji svojega nadangelja, sv. Mihaela, naj odpre vrata njih temne ječe, naj jih pelje v svetlobo svetih nebes, v veselo družbo tvojih svetnikov, pred tvoje obličje, po katerem ven in ven zdihujejo.

Oče naš.

Ali moli z mašnikom „Oče naš“, ali pa preišluj sedem Kristusovih besed na križu:

Oče odpusti jim; saj ne vedo, kaj delajo! — O rada odpustim tudi jaz svojim sovražnikom, da bo Bog odpustil meni. Bog! daj jim vse dobro, in ne povračuj jim krivic, ki so jih meni storili.

Resnično, resnično ti povem, danes boš z menoj v svetem rajju! O da bi tudi jaz slišala to veselo besedo, ko bo moja duša vzela slovo od trupla in sveta.

Žena, glej, tvoji sin! Sin, glej, tvoja mati! — Večna hvala ti bodi, o Jezus! da si mi dal tako dobro in ljubeznjivo mater — Marijo, prečisto devico. Da bi bila le tudi vselej vredna in pokorna hči take matere!

Žejen sem! — O Jezus! ti si bil žejen — zveličanja moje duše si bil žejen. Da bi tudi moja duša tako žejna bila — tebe in tvoje svete milosti! Zmiraj bolj spoznavam, kako prazno in nečimerno je vse na svetu — samo ti in tvoje sv. rešnje Telo me zamore nasititi. O daj, da se prav pogosto s teboj sklenem!

Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? — Tudi meni se večkrat tako godi, da sem vsa suha, vsa temna, in zdi se mi, da ti, moj Jezus! si me zapustil. Daj mi, da bom tudi v takem stanu potrpežljiva in vdana, kakor si bil ti na križu!

Dopolnjeno je! — Res, kmalu bo dopolnjeno moje življenje; moja leta bodo dotekla — morebiti danes že, in selila se bom v večnost. Blagor vsakemu, blagor meni, če bom ostala zvesta do konca!

Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! — O naj bi bilo tudi moje zadnje zdihovanje in moja zadnja molitev: Jezus, v tvoje roke izročim svojo dušo! Jezus, tvoja sem in tvoja ostanem vekomaj. Amen.

Agnus Dei.

Ko mašnik prelomijo sv. hostijo, premišljuje, kako se je Jezusova duša ločila od telesa, in prosi za milost, srečno umreti.

O moja duša, kako bo takrat, ko bo treba ločiti se od telesa in od celega sveta! Kam se bova djala, kam se obrnila? Kam drugam, kakor k Jezusu! — O moj Jezus! vse moje upanje je v tebi. Tvoja smrt je moje življenje. Le eno te prosim, da bi umrla smrti pravičnih — v tvoji sveti milosti!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta! prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta! usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta! usmili se nas, o Gospod!

Sveto obhajilo.

Premišljuje, kako pokopavajo Jezusovo telo. On pa želi pokopan biti v tvojem srcu. — Če ne greš v resnici k sv. obhajilu, obhajaj se pa v duhu, to je, obudi srčne želje po Jezusu, spoznaj ponižno svojo nevrednost, in prosi Jezusa, da gre s svojo sv. milostjo v tvoje srce, in kraljuje v njem kakor kralj.

O Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša! O moj Jezus, da bi pač bila vredna, da bi bilo

moje srce grob tvojega zdaj živega Telesa! Glej, moje srce ti stoji do kraja odprto. Pridi, o Jezus, ko te toliko ljubim, pridi in prebivaj ven in ven v meni — tebe zgubiti bi bila moja smrt.

Zdihljej k Jezusu.

Se odprla so nebesa,
 Glej! že Kralj nebeški gré;
 Duša, vzdigni se s telesa
 In nasiti si željé!

Truma angeljev se zbira
 Na altarju moli Ga;
 Tam studenec gnad izvira,
 Glej tam svoj'ga Ljubega.

Oh, ne čakaj, Jezus mili,
 Pridi, pridi ljubi moj!
 Prosim, naglo se usmili
 Mene, skleni se z menoj!

Res, Gospod! da nisem vredna,
 Da pod mojo streho greš.
 Kak' pa tebe sem potrebna,
 To najbolje sam ti veš.

Saj ne morem več živeti,
 Če ne prideš, o Gospod!
 Tebe srčno čem objeti,
 Da! poprej ne grem odtod!

Torej, Jezus ljubeznjivi,
 Pridi in nasiti me!
 Da v ljubezni nevgasljivi,
 Večno s tabo sklenem se!

Po sv. obhajilu.

Premišluj, kako je Jezus pri svojem vnebohodu na oljski gori blagoslovil svoje učence.

Stori, o Bog! srečno svoje ljudstvo, in blagoslovi nas vse, ki si nas vstvaril v svojo čast. Blagoslovi tudi mene, o Jezus! da želim in iščem, kar je v nebesih, in ne, kar je na zemlji.

Zadnji evangelij.

Po blagoslovu mašnik navadno molijo začetek evangelija sv. Janeza. Moli ga tudi ti (glej stran 79), ali pa sledeči odlomek iz evangelija sv. Janeza.

Potem pa je Jožef iz Arimateje (ker je bil učenec Jezusov, toda skrivej zavoljo strahu pred Judi) Pilata prosil, da bi snel Jezusovo telo. In Pilat je dovolil. Prišel je tedaj, in snel Jezusovo telo. Prišel je pa tudi Nikodem, ki je bil prvič po noči prišel k Jezusu, in je prinesel zmesi mire in aloe okoli sto liber. Vzela sta tedaj Jezusovo telo, in ga zavila v tančico z dišavami vred, kakor

je pri Judih šega pokopavati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vrt in na vrtu nov grob, v katerega še nihče ni bil položen. Tam sta tedaj zavoljo dneva pripravljanja Judov, ker je grob bil blizo, položila Jezusa.

Po sv. maši.

Oče nebeški! vesela zapustim zdaj tvojo hišo, ker sem bila tako srečna, slišati sv. mašo, v kateri se je tvoj preljubi Sin, Jezus Kristus, tebi daroval. O da bi le smela spet kaj kmalu priti k sv. maši! Popravi, o Jezus! s svojo ljubeznijo, kar manjka moji molitvi. Potrди vse moje dobre naprejšvetja, dopolni vse moje svete želje, in vzemi me enkrat k sebi v večno veselje. Tvoj sv. blagoslov in moj angelj varuh naj me spremjata po vseh mojih potih, danes in vse dni mojega življenja. Amen.

Tretja sveta maša,

kakor se bere o praznikih svetih devic.

Pred sv. mašo.

moj Jezus! čula sem tvoj presladki glas: Pridi, nevesta moja! pridi, izvoljena moja! in dasiravno sem polna slabosti in madežev, se vendar predzmem, šteti se med tvoje neveste, in pridem sem v tvojo sveto hišo, vsa vesela, da si me poklical. Pri tebi biti četrtnko ure, mi je ljubše, kakor brez tebe cel teden. — Prosim, ljubi Jezus! da bi ta sv. maša, pri kateri bom zdaj pričujoča, pokrotila moje hudo nagnjenje, in potrdila svete želje, ki jih imam. Oživi mojo vero, daj mi trdno zaupanje na tvojo milost in pomoč, in vnemi moje srce s svojo sveto ljubeznijo. — Marija, prečista devica! in ve, ljube svetnice! ki ste srečno ohranile venec svetega devištva; prosite za me in moje ljube tovaršice, da hodimo tudi me za vami.

Pri začetku sv. maše.

V imenu Boga † Očeta in † Sina in svetega † Duha približala sem se

tudi jaz k daritvi sv. maše. Bojim se sicer, o Bog! in strah me je pred teboj, ko se spomnim svojih pregreh in hudobij; ali milost tvoja mi daje srčnost. Ti, o Gospod! si usmiljen in prizanesljiv, ker veš, da smo slabe stvari in se spomniš, da smo prah in pepel — in kakor se oče usmili svojih otrok, tako se usmiliš tudi ti tistih, ki se tebe bojijo. Čast bodi Bogu Očetu in Sinu in sv. Duhu, kakor je bila v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

Oče nebeški! usmili se mašnika, ki se globoko priklonjeni tožijo svojih grehov, usmili se pa tudi moje revne duše; zakaj tudi jaz se spovem in obtožim Bogu vsegamogočnemu, Mariji, prečisti devici in vsem svetnikom in svetnicam božjim, da sem veliko, prav veliko grešila, z mislijo, z besedo in z djanjem. Polna žalosti se na prsi trkam, in prosim: Usmili se me, o Bog! in odpusti mi moje grehe, moje silno velike grehe, vsaj se hočem poboljšati! — Usliši mojo molitev, in moje vpitje naj pride k tebi!

Gloria ali slava Bogu.

O Bog! ti si kralj kraljev, ti si Gospod gospodov — bodi torej češčen in hvaljen

v nebesih in na zemlji! Ti si najbolji Oče, od tebe imamo vse dobro. Ti si svet, le pobožno srce, le tiha in krotka duša ti dopade. Ti si pravičen, plačuješ vse dobro, kaznuješ pa vse hudo. — Molimo, častimo in hvalimo te zdaj in na vekomaj. Amen.

Molitev.

Usliši nas, Bog naš Zveličar! da kakor se praznikov svetih devic tvojih veselimo, se naučimo njih pristrčne pobožnosti.

Prosimo te, o Gospod! obvaruj po prošnji Marije vselej device naše društvo vseh nadlog, in kakor smo se iz celega srca tebi vdale, tako nas reši iz vseh skušnjav. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Berilo

iz 1. lista sv. Pavla do Korinčanov.

„Od devic nimam Gospodovega povelja; svèt pa dam, ker sem milost dosegel od Gospoda, zvest biti. Menim tedaj, da je dobro zavoljo sedanje nadloge, ostati kar si. Ako se devica omoži, ni grešila; toda nadloge mesa bodo imele take. Katera se ne omoži in je devica, misli in skrbi, kar je Gospodovega, kako

bi bila Bogu všeč, da bi bila sveta na telesu in duhu. Katera pa se omoži, misli na to, kar je svetovega, kako bi dopadla možu. Ali ne veste, da so vaša telesa udje Kristusovi? Ali bi tedaj smele vzeti ude Kristusove, in jih vpotrebovati k nečistosti? Bog ne daj! Ali ne veste, da so vaši udje tempelj svetega Duha, kateri je v vas, in katerega imate od Boga? — Telo ni za nečistost, ampak za Gospoda. Ve niste svoje, ampak kupljene ste za drago ceno; zatorej častite in nosite Boga v svojem telesu. Katera božji tempelj, to je, svoje telo oskruni, njo bo Bog končal“.

Večna hvala ti bodi, sveti Duh! za te lepe, svete nauke, ki sem jih zdaj čula. Potrди in podpiraj me, da se čista in sramožljiva ohranim na duši in na telesu. Le Jezusu naj dopadem, on je moj Gospod — ljudem dopasti ne želim, in bila bi za me tudi velika škoda.

Evangelij,

kakor ga je zapisal sveti Matevž (25. pogl.).

„Nebeško kraljestvo je podobno deseterim devicam, katere so vzele svoja svetila, in so šle ženinu in nevesti na-

proti. Pa pet jih je bilo nespametnih, in pet pametnih. Petere nespametne vzele so svetila, olja pa niso vzele seboj. Pametne pa so vzele olja v svojih posodah s svetili vred. Ker se je pa ženin mudil, so vse podremale in zaspale. O polnoči pa je vstal šum: „Glejte, ženin gre, pojdite mu naproti!“ Takrat so vstale vse tiste device, in so napravljale svoja svetila. Nespametne pa so rekle modrim: „Dajte nam svojega olja, ker naša svetila ugasujejo!“ Pametne pa so odgovorile, rekoč: „Da ga kje ne zmanjka nam in vam, pojdite raji k prodajalcem, in si ga kupite!“ Kedar so pa šle kupovat, je prišel ženin; in pripravljene so šle ž njim na ženitnino, in duri so se zaprle. Poslednjič pa pridejo tudi one device, rekoč: „Gospod, Gospod, odpri nam!“ On pa je odgovoril in djal: „Resnično, vam povem, vas ne poznam!“ Čujte torej, ker ne veste ne dneva, ne ure!“

Iz teh besedi, o Jezus! spoznam, da nedolžnost in sveta čistost je deklet edina lepota, je njih največe bogastvo in njih najviša čast. Dokler sem čistega srca, pri tebi veliko veljam, naj sem tudi ubožna in zaničevana od ljudi; če pa čistost

zgubim, vrata zapreš pred menoj, in me več ne poznaš. Oh, Jezus! daj, da bom vseskozi čula nad seboj, da se mi ne zgodi, kakor nespametnim devicam!

Vera.

(Če se moli.)

Verujem v Boga Očeta, ki je vstvaril nebo in zemljo in vse, kar je; ki vse ohranjuje in vlada; ki za vse po očetovo skrbi. — Verujem v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospoda našega, ki je za nas človek postal, trpel, križan bil in umrl, je tretji dan od smrti vstal, je v nebesa šel in ima zdaj najvišo oblast čez vse v nebesih in na zemlji. — Verujem v svetega Duha, ki izhaja od Boga Očeta in Boga Sina na vekomaj; ki nas posvečuje, razsvetljuje naš um, in nagiba našo voljo k vsemu dobremu. — Verujem vse, kar mi sveta rimska cerkev verovati ukazuje. Bog! daj mi, da bom po sveti veri tudi živel.

Darovanje.

Moj Jezus! kaj bom tebi dala? kaj darovala? — Saj veš, da s praznimi rokami klečim pred teboj, in nimam

druzega, kakor srce, ki tebe ljubi, ki za te živi, za te umrje. To svoje srce, in vse, kar je v njem, misli in želje, občutke in nagnjenja, vse tebi dam, vse tebi darujem. Moja duša in moje telo, moje oči in ušesa, moje roke in noge, moj um in moja pamet, moj spomin in moja domišljava, moje poštenje in dobro ime — vse je tvoje, vse tebi izročim.

Mašnik si umivajo roke, pokazati mi, da tebi dopade le to, kar pride iz čiste roke in iz nedolžnega srca. Proč tedaj, daleč proč od mojega srca bežite vse hude želje in grešna nagnjenja. Varovati se hočem vseh nevarnosti in vsake slabe priložnosti, vseh nespodobnih norčij in vsega grešnega znanja. Ljudi, ki se grde reči radi menijo ali grde pesmi pojejo, ne bom nikdar štela med svoje prijatelje. Bog me varuj pred njimi, pa tudi mene, da ne bom zinila kaj takega! Čuti hočem in moliti, da ne padem v skušnjava. Trdno sklenem, da hočem biti čista v svojem poželenju, sramožljiva v svojem pogledu, varna v svojem govorjenju, ponižna v svojem oblačilu in poštena v vsem svojem djanju in nehanju. Hočem se ravnati vselej in povsod po izgledu

moje svete patrone in drugih svetih devic. Vse, kar bom storila ali opustila, naj bo v čast in hvalo tvojega božjega imena, moji duši v zveličanje in k pridu naše svete cerkve.

Sanktus.

Zmiraj bliže nastopa čas, ko bo Jezus prišel iz svetih nebes sem na altar. O Bog! napolni me s svojim svetim Duhom, da se moje srce loči od vsega posvetnega in misli samo na tebe. Ti pa, moja duša! vzdigni se kvišku, idi naproti svojemu kralju, gospodu in ženinu, združi se z angelji in nadangelji, s kerubi in serafi in z vsemi drugimi nebeškimi duhovi, ki ga spremljajo, in vsa vesela, pa tudi z vso častjo prepevaj in reci: Svet, svet, svet si Gospod Bog, stvarnik vseh reči! Nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Češčen in hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Bodi mu čast in hvala, modrost in zahvala, slava in moč na vekomaj.

Pred povzdigovanjem.

Oče nebeški! po tvojem ljubem Sinu Jezusu Kristusu te prosim z vso poniž-

nostjo, oglej se milostljivo na svojo sveto cerkev, da jo braniš, ohraniš in povelečaš. Oglej se na našega papeža I., na našega škofa I., na našega cesarja I., na vse verne kristjane in na vse pričujoče, katerih vera in pobožnost ti je znana. Oglej se milostljivo na vse tiste, za katere sem posebno dolžna moliti (na moje stariše, brate, sestre, prijatelje, znance, dušne pastirje itd.). Oglej se na vse, ki so se priporočili mojim prošnjam, in za katere ti veš in hočeš, da imam še posebno moliti. Zlasti te prosim za svoje družbine tovaršice, da kakor smo se zavezale vse, lepo po dekliško živeti, tudi vse držimo svojo besedo, in čiste ostanemo na duši in na telesu.

O Bog! prosim te v imenu vseh, prosim te z Marijo prečisto devico in z vsemi svetniki in svetnicami tvojimi, reši nas vseh nevarnosti in vsega hudega zalezovanja, reši nas pogubljenja in uvrsti nas med svoje ljube izvoljene.

Pri povzdigovanju sv. rešnjega Telesa.

Bodi češčen in hvaljen, moj Jezus, ki si tukaj v podobi kruha živ in resnično pričujoč! Molim te z vso ponižnostjo;

ljubim te iz celega srca. O Jezus! bodi mi milostljiv. O Jezus! bodi mi usmiljen. O Jezus! odpusti mi moje grehe.

Pri povzdigovanju sv. rešnje Krvi.

Bodi češčen in hvaljen, moj Jezus, ki si tukaj v podobi vina živ in resnično pričujoč! Molim te z vso ponižnostjo; ljubim te iz celega srca. O Jezus! tebi živim; tebi umrjem. Tvoja sveta rešnja Kri me očisti vseh mojih grehov.

Po povzdigovanju.

Zdaj spoznam, koliko je vredna moja duša; zdaj vidim, kakošna hudobija in grdoba da je greh. Svojo zadnjo kapljo krvi, o Jezus! si za me prelil; si na križu umrl, da si me pekla rešil. Oh! s čem sem zaslužila to tvojo veliko ljubezen? — Sram me je in srce mi trepeče, ko pomislim, kolikrat že sem te hudo razžalila, sem uganjala nespodobne norčije, sem imela grde pogovore, sem se oblačila nečimerno in sem lišpala svoj obraz, sem pasla nesramne misli in želje, sem pohujšanje dajala s slabim svojim zadržanjem, in sem tebi iz rok trgala duše, za katere si ti tolikanj trpel.

Oh, ljubi moj Jezus! ne daj, da bi bila zanaprej tudi taka, da bi bila tvoja sveta kri nad menoj morebiti zgubljena. Spomin tvojega trpljenja in tvoje smrti na križu naj me obvaruje te nesreče!

Usmili se, o Gospod! tudi vernih duš v vicah, posebno tistih, za katere veš, da sem dolžna moliti, in so moje prošnje najbolj potrebne. Daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Daj pa tudi meni in mojim družbinim tovaršicam, da se bomo z Marijo tvojo materjo, s sv. Nežo, sv. Lucijo, sv. Agato, sv. Katarino in z drugimi sv. devicami v nebeškem kraljestvu veselile.

Tvoja volja, o Gospod! naj se zgodi, kakor v nebesih, tako na zemlji — naj se zgodi tudi nad menoj. Kar ti hočeš, hočem tudi jaz, kar pa po tvoji volji ni, tudi po moji ni — vsa se tebi vdam. Ne daj, da bi prišla v skušnjave; če pa pridem, bodi ti pred menoj, da te imam pred očmi in srečno zmagam. O Jezus, jagnje božje! ki odjemplješ grehe sveta, usmili se me, odvzemi mi grehe in daj moji vesti ljubi mir, katerega mi svet ne more dati. Daj, da živim po tvojih svetih zapovedih, naj bom s teboj vekomaj sklenjena.

Sv. obhajilo.

O moj Jezus, ko bi pač moje srce bilo zadosti čisto! tako čisto in sveto, kakor je bilo srce tvoje presvete matere in drugih svetih devic; da bi bila vredna, tebe prejeti. Ali jaz poznam in odkrito povem, da nisem vredna, da ti greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Duša Jezusova — posveti me,
 Kri Jezusova — operi me,
 Trpljenje Jezusovo — potrdi me,
 Rane Jezusove — ozdravite me,
 Srce Jezusovo — sprejmi me,
 Duh Jezusov — oživi me,
 Dobrota Jezusova — s svojim Očetom
 spravi me,
 Lepota Jezusova — za seboj vleci me,
 Ponižnost Jezusova — ponižaj me,
 Krotkost Jezusova — potolaži me,
 Mirnost Jezusova — mirno stori me,
 Ljubezen Jezusova — užgi me,
 Kraljestvo Jezusovo — pridi v me,
 Gnada Jezusova — napolni me,
 Milost Jezusova — zveličaj me,
 Svetost Jezusova — posveti me,
 Čistost Jezusova — očisti me,
 Križ Jezusov — podpiraj me,

Žreblji Jezusovi — pribijte me,
 Trnje Jezusovo — kronaj me,
 Žolč Jezusov — napoji me,
 Usta Jezusove — blagoslovite me,
 V življenju in v smrti, zdaj in v več-
 nosti. Amen.

O moj Jezus, kako sladek si ti tistim,
 ki tebe ljubijo! Kako moja duša tebe
 želi! kako po tebi hrepeni! Pridi, o pridi
 v moje srce, bodi moj ljubček, moj gost,
 in očisti me vseh grehov. Združi se z
 menoj, in ne daj, da bi se kdaj več ločila
 od tebe! Zaceli moje rane, pomagaj moji
 slabosti, in oživi me k novemu življenju,
 da v resnici lahko porečem: „Jaz sicer
 živim; vendar ne jaz, temveč Kristus živi
 v meni“.

Marija, prečista devica! prosi za me in
 za moje družnice, da dobivamo če dalje
 več veselja do Jezusa v presv. rešnjem
 Telesu, da se pogosto in vselej vredno ž
 njim sklenemo, za njega živimo, za njega
 umrjemo.

Zadnje molitve.

Vsegamogočni in predobrotljivi Bog!
 oglej se milostljivo na naše prošnje, in
 brani nas hudih misel in želj, naj bo naše
 srce vredno prebivališče svetega Duha.

O Gospod! bodi sto tisočkrat zahvaljen za vse milosti in dobrote, ki jih deliš meni in vsem stvarjem. Z Jezusovim neskončnim zasluženjem sklenem svojo slabo službo; njegova ljubezen naj dodá, kar meni pobožnosti pomanjkuje. Blagoslovi nas, o nebeški Oče! blagoslovi mene, moje ljube družnice in vse ljudi. Blagoslovi moje sklepe, moja pota in opravila — vse, kar delam in počenjam, naj bo tebi v čast in meni v zveličanje.

Pri zadnjem evangeliju.

Jezus! ti si kakor luč na svet prišel, da si nam pokazal pot k večnemu življenju. Vodi nas po vseh naših potih, da v temi ne zaidemo, v skušnjavah ne pademo in v kako grdo lužo ne zabredemo. Dobro spoznam, kako sem slaba in nestanovitna, zatorej prav lepo prosim, bodi ti, ljubi Jezus! moja podpora in moja pomoč, tvoja sveta milost naj me spremlja, da bom sveto živela in sveto umrla. Amen.

Po sv. maši.

Moj Jezus! lepo te prosim, odpusti mi, da sem bila pri tej sveti maši tako mrzla in raztresena. Ti veš, da moje

misli so dobre, da rada, prav rada bi bila zbranega duha; ali moja slabost je tako velika, da ne mislim in ne storim, kar bi rada, ampak kar hočem, kar mi težko dene, mislim in storim. — Prosim, ti popravi, kar sem jaz slabo opravila; ti od svojega zasluženja dodeni, kar najdeš pri moji molitvi pomanjkljivega. — Daj, da bo ta sv. maša tebi v čast, moji duši pa v zveličanje; da bom danes in vselej vse svoje misli, želje, besede in djanja v tebe obračala, vse iz ljubezni do tebe storila, in svoje srce čisto brez vsega madeža ohranila. In ti, Marija! pokaži, da si res moja mati, priporoči me Jezusu, svojemu ljubemu Sinu, da me danes in vse dni mojega življenja ohrani v svoji milosti, in da ne bom iskala in želela družega, kakor njemu dopasti. Čast in hvala bodi Bogu Očetu, in Sinu in sv. Duhu. Čast in hvala bodi tudi Mariji, kraljici nebes in zemlje, zdaj in na vekomaj. Amen.

O zakramentu sv. pokore.

Dekleta! ve se rade umivate, rade perete svoja oblačila, da ste snažne in čedne; oj, da bi le tudi tako rade svojo vest umivale, svojo dušo čistile in k sv. spovedi hodile. Če tudi nobenega smrtnega greha nimate nad seboj, morate vendar vsakega meseca k spovedi iti; katere pa ste bolj pobožne, in želite nastopiti pot popolnosti, morate iti še bolj pogosto. In sploh vsem vam naročim, da v večih nevarnostih, ko ste, in huje skušnjave ko imate, bolj pogosto morate priti k spovedi. Ko bi pa katera izmed vas bila tako nesrečna, česar vas Bog obvaruj, da bi padla v smrten greh, smela bi odlagati k večemu

do nedelje — najbolje pa bi bilo spovedati se precej tisti ali vsaj drugi dan.

Ne hodite zdaj k temu, zdaj k unemu duhovniku, temveč izvolite si s pomočjo božjo svojega spovednika, ki so pobožen, učen, usmiljen in natančen; ki vas priganjajo k sveti čistosti in sramožljivosti, in vam priporočujejo vedno zatajevanje, pokorščino, krotkost in druge svete čednosti. Držite se jih kakor otrok svojega očeta, in ne premenjajte jih, če nimate kakošnih posebnih vzrokov. Imejte jih v časti, kakor angelja, katerega vam Bog pošlje, odprite jim svojo dušo v ponižni pokorščini. — Pripravljajte se k spovedi vselej z vso skrbjo, in ne pozabite, da k zakramentu sv. pokore gre to petero: 1. Spraševanje vesti, 2. kesanje, 3. trdni sklep, 4. spoved in 5. zadostenje.

Spraševanje vesti.

Prva stopinja do pobožnega življenja je skrbno in pogosto spraševanje svoje vesti. Brez pridnega spraševanja vesti ne moreš spoznati sama sebe, se ne moreš čisto spovedati in tudi ne poboljšati. Navadi se torej, da boš vsak večer spraševala svojo vest; posebno pa si prizadevaj, spoznati, kam tvoje srce najbolje visi, ali v napuh, ali v nesramnost, ali v jezo, mehkužnost, lenobo ali kaj drugzega. Kakor namreč ima vsak človek srčno žilo, in če jo preseka, je njegovo življenje pri kraju; tako tudi ima vsak svoj pristrčni, svoj priljubljeni greh, do katerega je najhuje nagnjen, in katerega spo-

znati je večidel zelo težavno — ali če ga enkrat spoznaš in odpraviš, si odpravila svojega najhujšega sovražnika.

Praden začneš svojo vest spraševati, prosi svetega Duha, naj te razsveti in omeči tvoje srce, da boš prav spoznala sebe in svoje grehe. Sprašuj se vselej tako, kakor bi ležala na smrtni postelji.

Molitev za razsvetljenje.

O Bog! ti veš za moje najskrivniše misli, in tebi so znani vsi koti mojega srca; razsveti moj um, da bom videla, kakošna sem pred tvojim obličjem — kako in kolikokrat sem te razžalila z mislijo, z besedo, z djanjem in z zamudo dobrih del. Odpri mi moje oči, da spoznam svoje grehe tako, kakor jih bom spoznala ob svoji smrtni uri, in kakor jih ti spoznaš, ki boš mene sodil. — O Bog! usliši me in pošlji mi svojega svetega Duha. Marija, mati božja, prosi za me! Amen.

Ali pa celo kratko:

Pridi, sveti Duh! in razsveti me z lučjo svoje svete milosti, da bom videla in spoznala vse na tanko, kar sem sla-

bega mislila, govorila ali storila, in vse, kar sem dobrega opustila. Amen.

Spomni se potem še prav živo pričujočnosti božje, in začni spraševati svojo vest. Če pa hodiš pogosto k spovedi, morebiti vsaki teden, ti ravno ni treba sledečega napeljevanja, posebno če si boječe vesti. Predolgo spraševanje bi ti vtegnilo vest zmešati, dušo zmotiti in srce zmraziti. Sprašuj se brez nepotrebne skrbi, kakor je bilo rečeno zgorej pri večernem pravilu, posebno: kako si varovala svoje oči in ušesa, svoj jezik in druge svoje zunanje in notranje počutke; in prizadevaj si toliko bolj, da boš imela prav veliko in srčno kesanje, in trdni sklep, poboljšati svoje življenje.

Najprej pomisli, kdaj si bila zadnjikrat pri spovedi — ali si zvesto opravila naloženo pokoro — ali si storila vse, kar so ti spovednik naročili — potem pa se sprašuj z mirnim srcem in brez boječnosti:

I. Čez deset zapovedi božjih.

1. Ali nisem imela kakih prostovoljnih dvomov nad to ali uno versko resnico? Sem si prizadevala, iz glave spraviti skušnjave zoper sv. vero? Nisem hodila v hiše, v tovaršije, kjer moja vera slabi? Sem kdaj slabo ali zaničljivo govorila zoper duhovnike, zoper post, spoved, čistost in cerkvena opravila; ali sem morebiti take pogovore z dopadenjem poslušala, ali celo potrdila? Sem kdaj molčala,

ko so drugi slabo govorili zoper sv. vero in svete reči, dasiravno sem prevedela, da bi kaj pomagalo? Nisem brala bukev zoper sv. vero, ali dajala drugim brati? Nisem oponašala pridigarjev ali spovednikov? Nisem pobožnih ljudi zasmehovala, sovražila ali od dobrega odvräčevala? Se nisem sramovala sv. vere, molitve — prekrižati, pokropiti se z blagoslovljeno vodo, poklekniti, svetinjo poljubiti, pripogniti se? Sem imela kake prazne vere na vražarstvo, kvarte, sanje? Sem koga dolžila praznovernih, vražnih reči, ali ga raznašala? Sem molila vselej zjutraj in zvečer, pred jedjo in po jedi, in angeljsko češčenje trikrat na dan? Ali nisem bila pri molitvi prostovoljno razmišljena? Sem mislila večkrat čez dan na pričujočnost božjo? Sem storila vse iz ljubezni do Boga, vse njemu v čast? Se nisem samo na oči pobožno delala? Sem obudila kdaj vero, upanje in ljubezen, posebno ko sem bila v skušnjavah ali v veliki nevarnosti? Sem kdaj med službo božjo nepotrebno zvunaj cerkve ostala, ali namesti v cerkev, šla v krčmo ali na druga slaba pota? Sem kdaj v cerkvi ali na drugih svetih krajih grešne misli pasla, nesramne poglede, nepotrebne pogovore imela, pohujšljivo se smejala, nespodobno se vedla? Sem kdaj službo božjo mudila, prehitro iz cerkve letela? Sem godrnjala zoper Boga, zoper slabo vreme in previdnost božjo? Sem dala Bogu dolžno hvalo za prejete dobrote? Nisem tratila božjih darov? Sem bila v bolezni in v nadlogah vselej vdana v voljo božjo? Nisem kedaj v sebi redila kake mrzlobe, nevolje ali clo jeze do

Boga? Sem častila angelje, svetnike in njih svetinje kakor sem dolžna?

2. Sem kdaj nepotrebno in nečastljivo izgovarjala ime Jezusa, Marije, svetnikov in svetnic božjih? Sem kdaj norčevala s svetimi rečmi, božjo besedo ali besede sv. pisma pačila in krivo obračala? Sem kdaj preklinjala, se rotila, priduševala in Boga brez potrebe ali po krivem na pričo klicala? Sem morebiti celo Boga in njegove naredbe, post. vreme, mraz ali vročino klela? Nisem nikogar zapeljala k nepotrebni prisegam? Sem dopolnila obljube, ki sem jih Bogu storila? Sem dopolnjenje obljub predolgo odlašala? Sem kdaj obljubila kaj slabega? Sem spolnila vse, kar mi naročuje ta ali una bratovščina? Sem rada govorila, poslušala ali brala kaj božjega? Sem v skušnjavah vselej z zaupanjem klicala na Boga?

3. Sem bila ob nedeljah in zapovedanih praznikih vselej spodobno, v Bogu zbrana in pri celi sv. maši? Sem bila tudi pri pridigi in pri popoldanski službi božji? Sem bila katerikrat kriva, da moj bližnji ni bil pri službi božji? Sem vselej zvesto in skrbljivo poslušala božjo besedo? Sem brez sile in dovoljenja, ali morebiti za dobička voljo delala? Nisem prazno postopala? Nisem ravno ob teh dneh imela slabih tovaršij, pregrešnih kratkočasov — hodila v krčmo, na ples? Sem se pred cerkvijo nastavljala? Sem v cerkev ali iz cerkve hodila s slabimi ljudmi? Sem kdaj po božjih potih iz slabih namenov hodila ali slabo se zadržala?

4. Sem očeta in mater rada ubogala, spoštovala, ljubila? Jih nisem dražila, zmerjala, zaničevala preklinjala, grdo gledala, tikala, jim kljubovala, besedovala, kaj hudega ali clo smrt želela? Sem jim kaj z roko namerjala ali jih celo vdarila? Sem jih žalila s svojim slabim zadržanjem, jim delala solzne oči? Sem raznašala njih slabost, sramovala se njih revnega stanu, jih zapustila v njihovem siromaštvu? Ali jih nisem nikoli nalagala, goljufala, okradla? Sem molila za nje, jim postregla v njih bolezni? Sem skrbela, da so bili prevideni s sv. zakramenti, sem zvesto spolnila njih zadnjo voljo? Sem se rada spominjala svojih rajnih starišev, jim pomagala po svoji moči z dobrimi deli? Nisem morebiti še mrtvih starišev opravljala? Sem pokorna bila tudi svojemu očmu, svoji mačehi, gospodarju, gospodinji in drugim naprejpostavljenim? Sem o njih slabo govorila, jim bila nezvesta? Sem storila, kar so mi grešnega storiti ukazali, dasiravno sem vedela, da ni prav? Nisem starih, betežnih ljudi ali beračev zasmehovala, za zijake imela? Se nisem z brati, s sestrami, s tovaršicami kavsala, vjedala, prepirala?

5. Nisem sebe ali svojega bližnjega na zdravju ali življenju poškodovala, nezmerno jedla, plesala, pijana bila? Se nisem pregrešila s hudo jezo ali žalostjo, ali s takimi jedmi in pijačami, od katerih vem, da so mi škodljive? Sem kdaj svoje zdravje ali življenje nepotrebno v nevarnost postavila, na jezo ali na vročino prehitro pila, se tepla ali suvala? Sem

se kdaj na delu hotela skazati, nespametno se skušala ali pregnala? Sem sebi ali drugim smrt ali kako nesrečo hudovoljno želela? Nisem iz hudobnih namenov kaj pila, jemala ali drugim kaj takega svetovala? Sem bila voljna v bolezni, v trpljenju? Nisem imela sovraštva s svojim bližnjim, se ga zato ogibala, ga nisem hotela pogledati, pozdraviti? Sem koga pohujšala s svojim govorjenjem, s petjem, z buk-vami, s pismi, s podobami, z obnašanjem, z obleko, s slabimi izgledi? Sem se ogibala slabih tovaršij in priložnosti?

6. Sem rada kaj nespodobnega mislila, pozelela, poslušala? Sem nalašč mislila na nečiste reči ali sanje? Sem jih zbijala precej iz glave? Sem kaj nesramnega gledala, govorila, pela, nesramnim rečem se smejala, se jih dotikala? Se nisem preveč lišpala, ogledovala, nečimerno oblačila, moškimi nastavljala, po njih gledala, za njimi hodila, se njim prejemati, poljubovati ali objemati dala, ž njimi norela, se metala, trgala, preprijazna bila? Nisem hodila kdaj na ples, po krčmah, po drugih potih in krajih, kjer je bila moja čistost v nevarščini? Sem krotila vseskozi svoje počutke? Sem bila zadosti sramožljiva v pogledu in obleki? — Nisem preveč dovolila svojemu slabemu poželenju? Nisem nikoli kaj nespodobnega naročevala, pisala, brala, prenašala? Se nisem nepotrebno razgalila, se po noči skrbno zapiram, ne hodim okoli? Nisem sama ali z drugimi kaj grdega storila, in morebiti o svetem času, na svetem kraju? Sem se že spovedala

tistih nesramnosti, ki sem jih morda v otročjih letih storila, morebiti celo z nespametno živalijo ali s takim, ki so mi bili v bližnji žlahti? Nisem od zapeljivcev jemala kakih daril? Nisem imela grešnega znanja in s kom? Sem varovala skrbno svoj jezik, svoje oči in svoja ušesa? Se nisem preglasno smejala? Nisem po noči k mrličem hodila? možkih k sebi puščala?

7. Sem komu kaj ukradla ali po sili vzela? Sem koga goljufala pri kupčiji, prodaji, meri, vagi, s slabim denarjem? Sem po njivah, travnikih, vinogradih, vrtih, v hosti ali pri pohištvu komu kaj škode storila? Nisem gospodarju jemala in ubogajme dajala? Sem najdene ali posojene reči vselej zvesto nazaj dala, storjeno škodo po svoji moči popravila? Nisem po nepotrebnem denarja tratila, zapravljala, predrago obleko si omišljevala? Sem zvesto delala, ko sem bila najeta ali plačana? Sem si kaj ptujega blaga pridržala, sama sebi pravico delala? Sem komu kaj dolžna, in mu nočem plačati? Nisem revežev pri kupčiji ali prodaji stiskala? Nisem slabo delala in obilno rajtala? Nisem posojevala na prevelike obresti? Sem zvesta svojemu gospodarju?

8. Nisem čez koga po krivem pričala, ga rada slabo sodila, njegove besede in djanja na slabo obračala, mu slabih namenov podtikala? Sem koga po krivem tožila, ga obrekovala, opravljala, raznašala? Sem radovedno ali iz hudobije po slabostih bližnjega popra-

ševala, rada in brez potrebe o njih govorila? Sem lagala — iz sile? iz navade? v norčijah? v škodo bližnjemu? zavoljo dobička? ali še celo pri spovedi? Se nisem svojim naprejpostavljenim zlagala, o njih slabo mislila, slabo govorila? morebiti še od duhovnov? Nisem kaj tajila, obetala, pa ne storila? Sem se lažnjivo hvalila, bahala, druge zaničevala, zasmehovala, jim grde priimke dajala? Nisem nikogar dražila, podpihovala in se krega deležno storila? Se nisem hlinila ali le na videz pobožno delala? Sem se komu prilizovala? Nisem nobenemu vzela časti ali poštenja? Sem si prizadevala, odvzeto dobro ime spet povrniti? Nisem razodevala kakih skrivnosti?

9. Se nisem zadovoljno in z dopadenjem mudila v nečistih mislih, željah in občutkih? Sem se skrbno ogibala nesramnih zakonskih možakov?

10. Nisem nikoli želela ptujih reči se povlastiti, koga prekaniti? Nisem bila žalostna, ko se je bližnjemu dobro godilo, ali vesela, ko je bil nesrečen? Nisem bila skopa, samogoltna? itd.

II. Čez pet cerkvenih zapovedi.

1. in 2. Kako sem praznike praznovala?

3. Sem se postila zapovedane postne dni? Nisem večkrat na dan do sitega se najedla? Sem si kaj pritrkala pri večerji? Sem ob sobotah in drugih postnih dneh, ob katerih sem

po cerkvenem dovoljenju uživala mesene jedi, molila in opravila, kar je od škofa naloženega? Nisem bila kriva, da je kdo post prelomil ali zasmehoval? Nisem nevoljna bila ali govorila zoper post?

4. Kako sem opravljala svoje spovedi, posebno o velikonočnem času? Ni bila katera mojih spovedi slaba, ker sem svojo vest premalo sprašala? Sem imela resnično kesanje in trdno naprejšvetje? Nisem kakega smrtnega greha nalašč, iz zanikernosti, iz straha ali sramožljivosti zamolčala ali zmanjšala? Nisem v takem stanu prejela svetega obhajila ali drugih sv. zakramentov? in kolikokrat? Sem brez potrebe drugim pravila od spovedi? Sem svojega spovednika vselej vbogala, jih nisem zaničevala? Nisem nalašč iskala premehkih spovednikov, da bi lažje mirno živela v svojih grehah? Nisem pri spovednici poslušala, in kar sem slišala, morebiti še drugim pravila? Nisem po hinavsko pazila, kako dolgo ali kolikokrat se kdo spoveduje? Se nisem pri spovednici grdo obnašala? Nisem nikoli zoper spovednikovo dovoljenje, ali s smrtnim grehom na vesti k sv. obhajilu šla? Kako sem se pripravljala k sv. obhajilu? kako se zadržela? Nisem še na dan sv. obhajila padla v kakšne navadne in velike grehe?

5. Nisem bila v adventu ali ob postnih dneh pri pojedinah, igrah ali plesu? Se nisem na ženitnini pregrešila z nezmernostjo v jedi in pijači, ali s pregrešnim plesom?

III. Čez sedem poglavitnih grehov.

Sem bila visokih, prevzetnih misel ali častilakomna? Sem se kdaj povzdigovala, si domišljevala zavoljo svoje lepote, modre glave ali dobrih lastnosti, ki jih morda imam? Sem se oblačila čez svoj stan ali zato, da bi drugih oči na se vlekla? Nisem bila jezna, če me je kdo po pravici svaril?

Ni moje srce preveč na časne reči navezano? Nisem iz lakomnosti ob nedeljah in praznikih delala in službe božje mudila? Nisem iz lakomnosti opuščala ubogajme dajati? Nisem svojega premoženja zapravljala, ali obračala na prelepo obleko?

Nisem bila nikomur nevošljiva zavoljo njegove sreče, dobre glave, dobrega imena? Nisem nikogar iz nevošljivosti opravljala ali poškodovala?

Nisem bila nezmerna v jedi in pijači? Se nisem vpijanila? Nisem v pijanosti klela, klafala ali kaj drugega hudega storila? Si nisem na zdravju škodovala z jedjo in pijačo?

Ali sem rada jezna za vsako malo reč? Sem dolgo držala jezo, in se morebiti nisem hotela spraviti? Nisem v jezi razsajala, vpila, zmerjala, živino pretepala?

Nisem bila lena, mlačna v dobrem? Sem dopolnovala zvesto dolžnosti svojega stana? Nisem iz nemarnosti molitve, službe božje, svete spovedi odlašala ali clo opustila?

IV. Čez šest grehov v sv. Duha.

Se nisem predrzno na milost božjo zanašala in si mislila: Kaj pa če grešim, se bom pa spovedala, vsaj je Bog milostljiv? Nisem nad milostjo božjo obupovala in si mislila: mojih grehov je toliko, da mi jih Bog ne more odpustiti? Ali sem si mislila: Jaz sem že pogubljena, za me je vse zastonj — Bog je na me pozabil — on mi noče pomagati, da bi se poboljšala? Sem kdaj rekla, da bi nečistost ali kaj takega, kar Bog prepove, ne bilo greh? Sem se kdaj ustavljala spoznani krščanski resnici, da bi lažje stregla svojemu poželenju? Mi je kdaj težko djalo, ko sem videla druge pobožno živeti, pogosto sv. zakramente prejemati? Sem jih zategadel zasmehovala ali sovražila? Sem bila nevoljna, če me je kdo podučil ali posvaril? Nisem svojega poboljšanja odlagala na starost ali clo na smrtno posteljo?

V. Čez devet ptujih grehov.

Nisem nikomur v greh svetovala, postavim: kako naj se zlaže, goljufa, se maščuje, bližnjega v greh zapelje, kako naj bo nepokoren? Nisem nikogar v greh napeljevala, silila ali nagovarjala? Nisem drugih dražila, da so se jezili ali kleli? Nisem priložnosti dajala, da so obrekovali ali klafali? Nisem v drugih greh privolila? Nisem rada poslušala ljudi, ki so me v greh nagibali? Nisem hvalila ljudi, ki so kaj hudobnega počeli? Se nisem sama kaj

grdega hvalila? Nisem drugih grehov zakrivala, zagovarjala? ali molčala, ko je bilo treba svariti ali predpostavljenim povedati? Ali sem se kakega greha vdeležila, postavim: tatvine, goljufije, opravljanja, zapeljevanja?

VI. Čez sedem del usmiljenja.

Sem rada pomagala bližnjemu, ki je bil v potrebi? rada bolnike obiskala, posebno tovaršice svoje, jim postregla? Sem se potegnila in ponesla za nedolžnega? Sem rada podučila, posvarila, ko je bila priložnost? Sem krivico voljno potrpeala?

VII. Čez dolžnosti svojega stana.

Sem stariše in svoje naprejpostavljene vbo-gala? Sem delala pridno in zvesto tudi takrat, ko sem bila sama? Sem zadovoljna s svojim stanom? Ali ne godrnjam, da sem v tako revnem stanu? Ali molim vsaki dan za dar svete čistosti sebi in svojim tovaršicam? Ali molim vsako nedeljo za rajna družbina dekleta?

Zadnjič se prašaj: Kolikokrat sem od zadnje dobro storjene spovedi storila ta ali uni greh? v kakošnih okoljšinah? iz katerega namena sem grešila? kaj je prišlo iz greha? sem se od svoje zadnje spovedi s pomočjo božjo poboljšala ali morebiti pohujšala?

Si svojo vest skrbljivo sprašala, prizadevaj si, da obu-diš v sebi prav srčno kesanje. Misli si, da klečiš z Marijo Magdaleno pred Jezusovimi nogami, in reci:

Kesanje.

Preljubi moj Jezus! kaj sem spet storila? kam sem zašla? Oh, da morem biti tako neumna, tako oslepljena! Glasno si me klical, roko si mi podajal: jaz pa sem se stran obrnila in bežala pred teboj. Dobro sem vedela, koliko si jokal in žaloval nad menoj, nad mojo trmo in mojo sladnostjo: ali tvoje solze me niso ganile. Krvavi pot si potil, od samih skrbi za me, ko sem bila v tej ali uni skušnjavi: jaz pa vsa nora se nisem zmenila za te. Kolikokrat sem govorila, ko je bilo treba molčati: in tebe so zato po ustih bili. Kolikokrat sem molčala, ko je bilo treba govoriti: in ti si bil zavoljo mene zasramovan.

Jaz se rada lišpam, svojo glavo lepitičim: ti pa nosiš trnjevo krono. Jaz se poželjivo ogledujem in prevzetno oblačim, tebe pa v obraz pljuvajo, te z grdim, sramotnim plajšem ogrinjajo, in brez obleke na križ pribijajo. Jaz sem nesramožljiva v svojem pogledu: tebi pa oči zavezujejo in te bijejo. Jaz sem častilakomna, sem rada visoka: tebi pa trst v roke dajejo in se zasmehljivo pred teboj pripogujejo.

Jaz svoje truplo rada mehkužim, in svoje ude in počutke v slabo obračam: tebe pa bičajo in tepejo, tako da od vrha glave do podplatov ni nič zdravega na tebi. Roke moje so vse omadeževane: tvoje pa so z žreblji prebite. Srce moje je polno nagnjusnosti: tvoje pa je s sulico prebodeno. — O moj Jezus, lepo te prosim, ne zavrzi me! O moj Jezus, usmili se me! O moj Jezus, ne daj, da bi se vekomaj ločila od tebe! — Rada bi tudi jaz, kakor nekdanja grešnica Magdalena, tvoje svete noge umivala s svojimi solzami. Rada bi tebi, o moj Jezus! tudi jaz skazala svojo srčno žalost, ker sem se tolikrat in tako hudo razžalila. Ali moje srce je trdo, kakor kamen, in ne čuti svojih globokih, svojih smrt-nih ran. O moj Jezus! tebi je vse mo-goče — usliši me, iz globočine svoje duše upijem k tebi. Omeči moje trdo, moje kamnito srce in daj mi solze pra-vega kesanja. Vzemi me zopet v svojo milost, in obrni, oh obrni svoje milost-ljive oči na me ubogo grešnico. Grešila sem in veliko hudobijo sem storila pred teboj; vredna nisem, tvoja hči imeno-vana biti. Pa, moj Jezus! pri tebi je

usmiljenje, pri tebi je obilno odrešenje. Obrni svoje obličje od mojih hudobij, in bodi milostljiv, bodi usmiljen mojim grehom. Vsa vesela bom potem hvalila tvoje ime in prepevala tvoje usmiljenje vekomaj. Amen.

Moj Bog! vsi moji storjeni grehi so mi iz srca žal, ker sem tebe, svojega preljubeznjivega Boga, tebe, vso svetost in neskončno dobroto, ki te iz srca ljubim, ž njimi razžalila. Trdno sklenem s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati in vse, tudi smrt raji pretrpeti, kakor tebe, svojega Boga, tebe, neskončno svetost in dobroto, še kdaj s kakim grehom razžaliti. Daj mi milost, spolniti ta sklep; to te prosim po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Na kesanju je veliko veliko ležeče. Če imaš popolno kesanje, lahko zadobiš odpuščenje grehov tudi brez spovedi: brez pravega kesanja pa ni odpuščanja grehov. Skrbitej in prosí Boga, da ti srce prav omeči. — Dekleta, ki pogosto k spovedi hodijo, večasi premalo skrbijo za pravo kesanje, in od tod pride, da od svetih zakramentov ne dobijo toliko milosti, kakor bi jih lahko dobile: po

drugi strani je pa včasi tudi težko, imeti veliko kesanje, posebno če vest nič velikega ne očita. Svetujem ti, da bi zategadel tù in tam pokleknila pred krstni kamen in takole premišljevala: Tù so me mašnik s krstno vodo oblili, tù sem prejela oblačilo svete nedolžnosti, tù sem postala vsa čista na duši in na telesu. Kje je pa zdaj moja nedolžnost; kakošno je nje oblačilo? Moje roke, moje oči, moj jezik, moje telo, moja duša; ali je vse to na meni še tako čisto, tako sramožljivo, tako brez madeža, kakor je bilo tisto srečno uro, ko sem bila tù pri krstnem kamenu prerrojena? — Tù sem se odpovedala hudiču, napuhu in vsemu hudemu dejanju: ali držim to svojo obljubo? ni nič napuha v meni? se ne povzdigujem, ne hvalim? itd. Tako in enako premišljevanje ti utegne veliko pomagati, da boš bolj srčno obžalovala svoje grehe.

Nekateri svetniki so imeli navado, po pet-, šest- in še večkrat na dan kes moliti, in to je mnogo pripomoglo k njih svetosti, ti pa skrbi, da ga vsaj enkrat na dan moliš prav iz srca. Če čutiš kes, če te močno srce boli pri vsakem najmanjšem prestopku, hvali Boga, ker tak kes je poseben dar božji. Če pa tudi ne čutiš kesa ali žalosti, če se ti zdi, da si vsa mrzla in mrtva, ne opusti ga — Bog se da sprostiti, če ga boš le stanovitno prosila.

Če imaš resničen kes, moraš imeti tudi trdno voljo, poboljšati se in ne več grešiti. Si v kaki hudi priložnosti, imaš kako slabo znanje, ga moraš zapustiti; tovaršuješ s kom, s katerim bi ne smela, moraš precej nehati; si kaj vzela,

kar ni bilo tvojega, moraš nazaj dati; si v sovraštvu, se moraš spraviti; si obrekovala svojega bližnjega, moraš reči, da ni res, kar si čez njega govorila; si koga pohujšala, si moraš prizadevati, da popraviš pohujšanje; si koga v greh pripravila, si moraš prizadevati, da z opominjevanjem in z molitvijo rešiš njegovo dušo. Zoper svoje nagibe in slabe občutke se moraš srčno vojskovati; nevarnih, slabih priložnosti in tovaršij skrbno se varovati; rada moli, pridno delaj, pogosto in vredno prejemaj svete zakramente — z eno besedo: sleči moraš starega človeka, in postati nova stvar, podobna Jezusu Kristusu.

Trdni sklep.

O moj Bog! v britkosti svoje duše spoznam, kam sem zašla, kam me je pripravilo moje grešno življenje. Ali z naprej ne sme več tako biti. Tukaj pred teboj obljubim in trdno sklenem, od te ure poboljšati svoje življenje, in ne le vseh grehov, ampak tudi vsake slabe priložnosti skrbno se varovati, kolikor bo le mogoče. Naj velja, kar hoče, zapustila bom vse, kar je za me nevarnega; hiše in kraje, tovaršije in ljudi, in sploh vse, kar me je kdaj zapeljalo v grehe. — O moj Jezus! zdaj bom začela te prav ljubiti, ker sem do zdaj vse premalo te

ljubila. Vse, kar me zopernega ali težavnega zadene, bom potrpehla z voljo in v duhu pokore; kar sem storila škode in krivice, vse bom poravnala in popravila do vinarja; tistim, ki so me razžalili, odpustim iz srca, in raje vidim, da me vzameš to uro iz sveta, kakor da bi le enkrat več tebe premišljeno in prostovoljno razžalila. Ravnaj z menoj, o Gospod! po svoji sveti volji. Tebi hočem delati in trpeti, tebi živeti in umreti. Vzemi, o Gospod! mojo dušo in moje telo v dar za moje grehe. Marija! prosi za me, da stanovitna ostanem v tem svojem dobrem sklepu. Amen.

Nauki za spoved.

Ko pride vrsta na te, da imaš spovedana biti, ponižno in skesano poklekni k spovednici, in reci: Prosim, duhovni oče! za sveti blagoslov, da se svojih grehov prav in čisto spovem. Potem se prekrižaj, in moli očitno spoved takole: Jaz, uboga grešnica, se spovem Bogu vsegamogočnemu, Mariji prečisti devici, vsem ljubim svetnikom in svetnicam, in vam namestniku božjemu, da sem od svoje zadnje spovedi, katero sem opravila (tukaj povej, kedaj si bila zadnjikrat pri spovedi),

velikrat in obilno grešila v mislih, z besedo, djanjem in zamudo dobrih del, posebno pa se obtožim, da sem . . . Obtoži se zdaj odkritosrčno vseh svojih grehov, in kedar ne veš nič več, skleni spoved in reci: Ti in vsi moji grehi, ki jih vem in ne vem, ki sem jih sama storila, ali sem kriva bila, da so jih drugi storili, so mi iz srca žal, ker sem Boga, največo in vse ljubezni vredno dobroto ž njimi razžalila. Trdno sklenem, nič več ne grešiti, in vseh priložnosti v greh se varovati. Prosim vas, duhovni oče! za potrebni nauk, za zveličavno pokoro in sveto odvezo, če sem je vredna.

Pri spovedi ne prikrivaj svojih slabosti, in ne sramuj se, na tanko povedati vse, kar imaš na vesti. Se sramuješ, si preveč boječa, reci: „Gospod! lepo prosim, pomagajte mi“. — Povej brez ovinkov, kateremu grehu si največ vdana, in ne zamolči nobenega. Božjega roparja bi se krivo storila, ko bi iz strahu ali sramožljivosti zamolčala kak smrten greh. — Se spoveduješ smrtnih grehov, povej tudi njih število. „Vidite, gospod!“ (moraš reči) „kake so moje rane: kako so grde in nemarne in koliko jih je — prosim, ozdravite me, pomagajte mi!“ — Ako za gotovo ne veš, če si storila ta ali uni greh, reci, da tega dobro ne veš, če si storila ali ne. Se spoveduješ slabih misel in želj, po-

vej, če si jih imela rada, če si v nje dovolila, ali si imela veselje in prostovoljno dopadenje nad njimi. Odkrij tudi skušnjave, ki jih imaš največkrat — ali zadosti čuješ in moliš. Povej tudi iz poprejšnjega življenja, če še imaš kaj na vesti, da se ti pomaga.

Si povedala vse, kar si vedela, ne delaj si sama težkega srca. Ne premišluj, ali si povedala vse ali ne, ali si vest dobro izprašala ali ne, ali si imela pravo kesanje ali ne, in kar je drugzega takega. Ves tak strah pride od hudobnega sovražnika, ki bi ti rad pristudil veselje do tega sv. zakramenta; temuč skrbno poslušaj, kar te spovednik učijo; odgovori jim po vsi resnici, če te morda kaj vprašajo, in ponižno jih poslušaj, če te svarijo in opominjajo — božji namestnik so in tvoj vidni angelj varuh. Če te nočejo odvezati, ne bodi nevoljna in ne govori čez njih; marveč hvali Boga, da si prišla tako vestnemu in pobožnemu duhovniku v roke. — Naloženo pokoro opravi natančno in zvesto, kakor hitro moreš, in ravno tako, kakor ti je naročeno. Vse križe in težave, vse zasmehovanje in zasramovanje potrpi v duhu pokore, in če ti stan in okoljščine dopustijo, naloži si sama kaj za pokoro.

Če greš večkrat k spovedi, in ti vest ne očituje nič posebnega, rada povzemi kaj iz poprejšnjega življenja. Reci postavim: V to spoved sklenem pa tudi grehe svojih poprejšnjih let; svojo nesramožljivost, svoje slabe priprave k spovedi in k sv. obhajilu, svojo poželjivost do lepega oblačila, svojo mlačnost v molitvi,

ali kaj družega enakega. To ponavljanje nekateri pomaga, da lažej ukrotí svoj napuh, ki se tudi v pobožnih dušah tako rad vzdiguje, in da bolj srčno obžaluje svoje pregrehe. — Če ti vest očita, da tvoje poprejšnje spovedi so bile slabe; če hočeš v zakon stopiti; če hočeš zapustiti svoje dosedanje mlačno življenje in bolj popolno živeti, prosi svojega spovednika, naj ti dovolijo, da storiš dolgo spoved, naj že bo od celega življenja ali vsaj od nekaterih let. — Dobro je tudi, vsako leto opraviti letno spoved.

Molitev pred spovedjo.

O moj Jezus! kakor se je Marija Magdalena pri tvojih nogah s skesanim srcem spoznala za veliko grešnico, tako se hočem tudi jaz zdaj pred tvojim namestnikom odkritosrčno obtožiti in povedati, kakošna grešnica sem, kakošne misli, želje, besede in djanja sem imela. O moj Jezus! bodi zdaj v mojem srcu in v mojih ustih, da se bom vseh svojih grehov tako čisto spovedala, kakor ko bi ti sam tukaj sedel in spovedoval. Razsveti pa tudi mojega duhovnega očeta; daj jim svojo sveto milost, napolni jih s svojim svetim duhom, in dodeli jim modrost, milost in ljubezen, da bodo prav spo-

znali revni stan moje duše in pripeljali mene, tvojo ubogo zgubljeno ovčico, po potu resnične pokore spet k tebi, o Jezus! ki si moj najljubeznjivejši nebeški pastir. Amen.

Kedar pri spovednici čakaš, premišluj, kako bo tačas, ko boš čakala na sodbo božjo; spominjaj se prav živo pričujočnosti božje, in priporočuj se Mariji, naj ti pomaga s svojo sveto prošnjo, da to svojo spoved tako opraviš, kakor bi bila zadnja tvojega življenja.

Molitev po spovedi.

Bodi zahvaljen, Oče nebeški! za preveliko usmiljenje tvoje, ki si ga danes meni skazal. Čula sem vesele besede: Zaupaj, moja hči, odpuščeni so ti tvoji grehi! Veseli se torej, moja duša! in hvali Gospoda svojega Boga, zakaj velike čudeže je storil nad teboj; vse tvoje grehe ti je odpustil, vse tvoje rane zacelil, rešil te večnega pogubljenja, dal ti mirno, dobro vest in vzel te spet v svojo sveto milost.

O kako sem srečna, da me nisi v grehah poklical iz sveta, da se spet smem šteti med tvoje otroke, da ti spet smem reči: „Ljubi moj Oče!“ — Pridite, angelji

božji! pridite, zveličani duhovi vsi! in veselite se z menoj, ker spet sem usmiljenje našla pri svojem Bogu. Prosite pa tudi za me ubogo revo, da se spet ne zgubim, spet nazaj ne povrnem v stare pregrehe; temuč da stanovitna ostanem na pravem potu — noter do smrti, in se enkrat v svetih nebesih z vami vred veselim.

O moj Jezus! le tega ne daj, da bi se kedaj več ločila od tebe. Vem dobro, da moji sovražniki čujejo, in da zapeljivi svet me bo spet motil in gledal, kako bi me dobil v svoje mreže. Vem tudi, da v mojem mesu ni zdravja, in da hudi duh si bo vse prizadel, spet vlesti se v moje srce; ali dokler si ti s svojo milostjo v mojem srcu, se ničesar ne bojim. Razlij, prosim, tudi nad me svojega svetega Duha, in daj mi dar svete moči, da me svet in njegovo poželenje ne zmoti in ne zmaga.

O Marija, prečista devica in moja preljubeznjiva mati! sprosi mi milost, da bom zanaprej ven in ven tebe pred očmi imela, po tvojih stopinjah hodila in srečno za teboj prišla. Prosim, vzemi me pod svoje varstvo, da več ne grešim, in da

ljubim tvojega preljubega Sina Jezusa iz celega svojega srca. Amen.

Molitev

Papeža Urbana VIII.

(Nad vse lepa, moli jo rada po spovedi.)

Pred teboj, Gospod! spoznamo svoje grehe; in vidimo šibe, ki smo jih ž njimi zaslužili. Če pomislimo grehe, ki smo jih storili, vidimo, da je celo malo, kar trpimo, in clo veliko, kar zaslužimo. Zelo težko je, kar smo se pregrešili, in celo lahko, kar imamo prestati. Kazen greha čutimo; vendar trdovratnosti svoje ne opustimo. Pod šibo tvojo zdihujemo; vendar se od svoje hudobije ne odvrnemo. Srce žaluje in medli; vendar se ne uklone in ne vda. Duša od žalosti pojema; vendar se v svojem djanju ne poboljša. Če nam prizanašaš, se ne spreobrnemo; če nas tepeš, ne obstojimo. Ko nas stiskaš, spoznamo, da smo grešili; ali komaj stiska mine, že pozabimo, da smo jokali. Če nam kažeš šibo, obetamo poboljšanje; če jo pa iz rok deneš, precej pozabimo, kaj smo obetali. Če nas tepeš, vpijemo, da bi nam prizanesel;

če pa prizanašaš, te spet dražimo, da bi nas tepel. — O Gospod! vsi smo grešniki pred teboj, vsi spoznamo in vemo, da če nam po svoji milosti ne odpustiš, ne bomo odšli tvoji pravični roki. Vsegamogočni, nebeški Oče! daj nam brez našega zasluženja, kar te prosimo. Iz nič si nas vstvaril, daj nam milost, daj nam duha prave in srčne molitve. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev potolažiti plašljivo vest.

Moj Bog! ko pregledujem svoje poprejšnje življenje, dozdeva se mi večkrat, da nisem storila še nobene prave spovedi. Rada bi torej, da bi bila vsaj ta moja spoved tebi prijetna in všečna. Zatorej sklenem v to sveto spoved vse spovedi celega svojega življenja, če ena ali druga izmed njih ni veljala; če nisem dobila prave odveze; če sem zamolčala kake okolščine, ki bi jih imela povedati; ali če nisem imela prave, resnične žalosti.

V to svojo spoved sklenem vse svoje grehe, vedne in nevedne, lastne in ptuje, pozabljene in nepoznane, smrtne in od-

pustljive, vse svoje pregreške, slabosti, pomanjkljivosti in nepopolnosti; vse, kar nisem imela za greh, vse, kar me je pri Bogu pripravilo v najmanjšo zamero, in kar sem storila od tistega časa, ko sem jela greh spoznavati, noter do te ure, z mislijo, besedo, djanjem, zamudo dobrega, ali kako drugače; rada ali nerada, vedno ali nevedno, premišljeno ali nepremišljeno, očitno ali skrivno. Obtožim se vsega, kakor sem kriva pred Bogom, in naj bo greh še tako ostuden, velik in črn, nobenega nočem zamolčati. Želim, da bi bilo s tem popravljeno, poravnano in nadomesteno vse, kar je kdaj v mojih spovedih bilo pomanjkljivega. — O moj Jezus! potrdi in sprejmi mojo dobro voljo. Amen.

Sedem psalmov od pokore.

Če količkaj moreš, moli teh psalmov vsaj enega ali družega, kolikorkrat greš k spovedi — ker so silno lepi, in utegnejo veliko pripomoči, da se boš navdala duha prave pokore. Ali beri počasi in premišljevalno, sicer ne boš okusila notranjega jedra.

I. psalm (6.)

nas uči, kako imamo svoje nadloge trpeti, sami sebe tolažiti in svoje grehe obžalovati.

Gospod! ne strahuj me v svojem srdu,
in ne tepi me v svoji jezi.

Gospod! usmili se me, ker slabo mi je:
Gospod! ozdravi me, zakaj v mojih
kostéh je strah in slabost.

Moja duša je hudo omamljena: oh kako
dolgo, Gospod! odlagaš mi pomagati?

Gospod! obrni se k meni, in reši mojo
dušo: pomagaj mi, ker si usmiljen;

Zakaj kdor umrje, na te ne misli; in v
peklu — kdo bi tam tebi hvalo pel?

Truden že sem od zdihovanja, vse noči
se jokam na svoji postelji, in svoje
ležišče močim s solzami.

Od žalosti so se mi vdrle oči: in postaral
sem se med vsemi svojimi sovražniki.

Proč od mene vi vsi, ki delate hudo;
zakaj Gospod je uslišal moj jok in stok.

Gospod je uslišal mojo prošnjo: Gospod
je sprejel mojo molitev.

Osramoteni in omamljeni naj bodo vsi
moji sovražniki: vrnejo naj se in
sramujejo prav zelo!

Čast bodi Bogu Očetu itd.

II. psalm (31.)

nas uči, kako delati pravo pokoro.

Blagor mu, kateremu so pregrehe odpuščene in so mu grehi izbrisani.

Blagor mu! zakaj Gospod mu greha ni zarajtal, in v njegovem srcu ni goljufije.

Dokler sem molčal, slabele so moje kosti in sem stokal ves dan.

Ker pa me je tvoja roka noč in dan hudo tlačila, sem se v svoji stiski obrnil k tebi; ker je trn v meni tičal.

Obstal sem ti svoj greh, in nisem skrival svoje krivice.

Rekel sem: Obtožil bom samega sebe, in odkril bom Gospodu svojo krivico; in ti si mi odpustil hudobijo mojega greha.

Tako naj te vsak pobožni prosi ob pravem času, in povodenj velikih vodá ne bo prišla do njega.

Ti si moje pribežališče v britkosti, katera me je obdala, ti moje veselje: reši me od njih, kateri so me obsuli.

Dal ti bom modrost (odgovori Bog); te bom učil na potu, po katerem imaš hoditi; vedno bom na te gledal.

Ne bodite kakor konj in mezeg, katera nimata pameti.

Ukroti, o Bog! s torbo in brzdo čeljusti-
 tistih, ki se sicer k tebi ne približajo.
 Grešnika čaka veliko šib; njega pa, ki
 upa v Gospoda, obdalo bo usmiljenje.
 Veselite se v Gospodu, in od veselja po-
 skakujte, vi pravični! ukajte vsi, ki
 ste dobrega srca.
 Čast bodi Bogu itd.

III. psalm (37.)

je posebno dobra molitev za vse resnične spokornike.

Gospod! ne strahuj me v svojem srdu,
 in ne tepi me v svoji jezi;

Ker tvoje pšice globoko tičijo v meni,
 in tvoja roka težko leži na meni.

Zavoljo tvoje jeze ni zdravja v mojem
 mesu, ni ga mirú v mojih kostéh za-
 voljo mojih grehov.

Moje hudobije zrastle so mi čez glavo,
 in me tlačijo kakor težka butara.

Moje rane gnjijejo in so se usmradile
 zavoljo moje neumnosti.

Polomljen sem in ves pobit; celi dan
 hodim prežaljen.

Zakaj moje ledje je polno zmotnjav in
 na mojem mesu ni nič zdravega.

Obnemogel sem in ves potr; derem se,
ker me srce tolikanj boli.

Tebi, Gospod! so znane moje želje, in
moje zdihovanje tebi ni prikrito.

Moje srce je zmedeno, moja moč me je
zapustila; celo moje oči so otemnele.

Moji prijatelji in bližnji pridejo, pa se
vstavijo zoper me; in kateri so sicer
bili blizo mene, so se daleč umaknili.

Kateri mi pa strežejo po življenju, silo
delajo. In kateri mi želijo hudo, ne-
čimerno govorijo, in ves čas mislijo
na zvijače.

Jaz pa kakor glušec ne slišim; sem kakor
mutec, kateri ne odpre svojih ust.

Sem kakor človek, kateri ne sliši, in ki
nima ugovora v svojih ustih.

V tebe, Gospod! zaupam: ti Gospod, moj
Bog! me boš uslišal.

Zakaj rekel sem: ne dopusti, da bi se
kdaj sovražniki nad menoj veselili!

Saj že govorijo zoper me, če se moje
noge le spotaknejo.

Saj sem pripravljen za šibe, in moja
bolečina mi je vedno pred očmi.

Svojo hudobijo očitno spoznam, in za-
voljo svojega greha sem v skrbéh.

Moji sovražniki pa živijo, in so močnejši, kakor jaz: in ki me po krivem sovražijo, so se pomnožili.

Kateri dobro s hudim povračujejo, me opravljajo, ker se držim dobrega.

Ne zapusti me, Gospod, moj Bog! ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, Gospod Bog, moj Zveličar!

Čast bodi Bogu itd.

IV. psalm (50.)

je močno lepa molitev za vse grešnike, ki pokoro delajo.

O Bog! usmili se mene po svoji veliki milosti.

In po obilnosti svojega usmiljenja zbriši mojo hudobijo.

Umij me bolj in bolj moje krivice, in očisti me mojih grehov.

Ker spoznam svojo pregreho; in moj greh mi je vedno pred očmi.

Tebi samemu sem grešil, sem storil, kar je hudo pred teboj: (usmili se) da boš v svojih besedah resničen spoznan, in premagaš, kedar si sojen (od slabih ljudi).

Zakaj, glej! v hudobiji sem spočet; in v grehih spočela me je moja mati.

Glej! resnico ljubiš: skrivnosti svoje modrosti si mi razodel.

Pokropi me z izopom, in bom čist; umij me in bolj bom bel, ko sneg.

Daj mi slišati veselo in prijetno besedo; in moje potrte kosti bodo od veselja poskakovale.

Obrni svoj obraz od mojih grehov; in zbriši vse moje krivice.

Vstvari v meni, Bog! čisto srce; in prenovi me, da bom pravega duha.

Ne zavrzi me spred svojega obličja, in ne odvzemi mi svojega svetega Duha.

Daj mi zopet veselje svojega zveličanja, in potrdi me s svojim močnim duhom.

Učil bom krivične tvoja pota, in hudobni se bodo spreobrnili k tebi.

Reši me od prelite krvi, o Bog, Bog moj Zveličar! in moj jezik, ves vesel, bo hvalil tvojo pravico.

Gospod! odpri moje ustnice, in moja usta bodo oznanjevale tvojo hvalo.

Zakaj, ko bi ti dar hotel, rad bi ti ga dal: ali nad žgavnimi darovi nimaš dopadenja.

Tebi dopadljivi dar je skesan duh; potrtega in ponižanega srca, Bog! ne boš zavrgel.

Po svoji dobrotljivi volji, Gospod! skaži milost Sijonu (svojemu izvoljenemu ljudstvu), da se zopet postavijo Jeruzalemski zidovi.

Tačas boš sprejemal daritve pravice, darove in žgavne daritve; tačas ti bodo na altar pokladali teleta.

Čast bodi Bogu i. t. d.

V. psalm (101.)

nas uči, kako moramo obžalovati svoje grehe in za milost prositi.

Gospod! usliši mojo molitev, in moje vpitje naj pride k tebi.

Ne obračaj svojega obličja od mene: kolikorkrat bom v nadlogi, nagni k meni svoje uho.

Usliši me hitro, kedarkoli te kličem na pomoč.

Zakaj moji dnevi zginjajo, kakor dim, in moje kosti se sušijo kakor rožje.

Moje srce je pobito in se suši, kakor trava, tako da pozabim jesti svoj kruh.

Od vednega zdihovanja me ni družega, kakor kost in koža.

Kakor pelikan sem puščavi, kakor sova
v starem zidovju.

Brez spanja sem, kakor samoten vrabec
na strehi.

Vsaki dan me zasramujejo moji sovraž-
niki; in ti, ki so me hvalili, se zdaj
rotijo zoper mene.

Pepel jém kakor kruh, in svojo pijačo
mešam s solzami.

Zavoljo tvoje jeze in tvojega srda; ker
si me vzdignil in ob tla me trešil.

Moji dnevi so se nagnili, kakor senca;
in sušim se kakor trava.

Ti pa, Gospod! ostaneš vekomaj, in tvoj
spomin je od roda do roda.

Ti boš vstal, in se usmilil Sijona; ker
čas je, da se ga usmiliš, prišel je čas
tvojega usmiljenja.

Zakaj tvojim hlapcem dopadejo celo nje-
govi kameni, in z njegovo prstjo imajo
usmiljenje.

In neverniki se bodo bali tvojega imena,
in vsi kralji zemlje tvoje časti;

Ker bo Gospod zopet sezidal Sijon, in
se bo prikazal v svojem veličastvu.

On se ozira na molitev revežev, in njih
prošnje ne zaničuje.

Zapiše naj se to za prihodnji rod; in
ljudstvo, ki bo vstvarjeno, bo hvalilo
Gospoda;

Ker on gleda iz visočine svojega sve-
tega sedeža; Gospod gleda iz nebes
na zemljo,

Da bi slišal zdihovanje jetnikov, da bi
rešil k smrti obsojene,

Da bi oznanjevali ime Gospodovo na
(hribu) Sijonu, in njegovo hvalo v
Jeruzalemu,

Kjer se bodo ljudstva in kralji zbrali,
služiti Gospodu.

Odgovoril mu je na potu svoje moči!
Naznani mi majhno število mojih dni.

Ne vzemi me v sredi mojih dni; tvoje
leta so od roda do roda.

V začetku si ti, Gospod! utrdil zemljo:
in nebo je delo tvojih rok.

Minulo bo, ti pa ostaneš, postaralo se
bo vse kakor oblačilo,

Kakor ogrinjalo ga spreminjaš in je
spremenjeno: ti pa si ravno tisti, in
tvojih let ne bo konca.

Sinovi tvojih hlapcev bodo stanovali, in
njih zarod bo obstal na vekomaj.

Čast bodi Bogu i. t. d.

VI. psalm (129.)

nas uči, v milost božjo zaupati, za odpuščanje prositi
in pokoro delati.

Iz globočine svoje revščine vpijem k tebi,
o Gospod! Gospod, usliši moj glas!

Oh! nagni svoja ušesa na glas moje
prošnje!

Gospod! če boš gledal na pregrehe; o
Gospod! kdo bo obstal?

Toda pri tebi je sprava, in zavoljo tvoje
postave čakam tebe, o Gospod!

Moja duša čaka (spolnjenja) njegove be-
sede, moja duša zaupa v Gospoda.

Od jutranje straže noter do noči naj
Izrael zaupa v Gospoda.

Zakaj pri Gospodu je usmiljenje, in pri
njem je obilno odrešenje.

In on bo rešil Izrael vseh njegovih hu-
dobij.

Čast bodi Bogu i. t. d.

VII. psalm (142.)

nas uči, kako naj skesan grešnik prosi za odpuščanje
grehov in za odvrnjenje zasluženih kazni.

Gospod! usliši moje molitev, poslušaj
mojo prošnjo po svoji resnici; usliši
me po svoji pravici.

Ne hodi v sodbo s svojim hlapcem; ker
pred teboj ne eden človek ni pravičen.

Zakaj sovražnik preganja mojo dušo;
k tlam tlači moje življenje.

V temo me je djal, kakor tiste, ki so
že davno umrli.

Moj duh medli v meni, in moje srce v
meni je prestrašeno.

Spominjam se starih časov, premišljujem
vsa tvoja dela, prevdarjam naredbe
tvojih rok.

K tebi stegujem svoje roke; moja duša
je kakor suha zemlja pred teboj.

Usliši me hitro, o Gospod! moj duh
omaguje.

Ne obračaj svojega obličja od mene;
sicer bom enak njim, ki gredo v grob.

Daj mi kmalu zaslišati tvoje usmiljenje;
zakaj v te zaupam.

Naznani mi pot, po kateri naj hodim:
k tebi povzdigujem svojo dušo.

Gospod! reši me mojih sovražnikov; k
tebi pribežim, uči me storiti tvojo
voljo, zakaj ti si moj Bog.

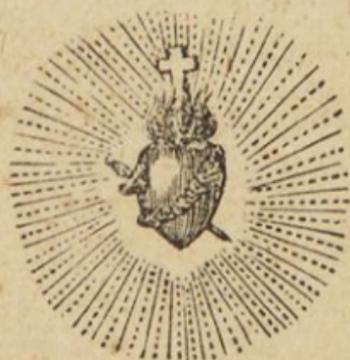
Tvoj dobri duh me vodi po ravnem potu.
Gospod! ohrani me pri življenju za
svojega imena voljo.

Reši po svoji pravici mojo dušo iz nadlog,
pokončaj po svojem usmiljenju moje
sovražnike.

In pokončaj vse, ki stiskajo mojo dušo;
ker sem tvoj hlapec.

Čast bodi Bogu i. t. d.

Oh, moj Jezus! iz teh svetih psalmov
vidim, da tebi najljubši dar je lepo in
čisto in skesano in spokorjeno srce.
Prosim, daj tudi mojim očem vode in
solz, kakor si jih dal Davidu, da si
bom ž njimi umivala vsak dan svojo
dušo, dokler ne postane bela kakor sneg,
in tebi dopadljiva, in vredna tebe pre-
jeti in s teboj se skleniti, in s teboj
sklenjena ostati zdaj in v večnosti. Amen.

Od svetega obhajila.

Dekleta! presveto rešnje Telo je za vas drevo življenja. Če ga bote rade uživale, bote lahko ostale v milosti božji, bote prihajale zmiraj pobožniše, in zmagale svet in njegovo poželenje. Če se bote pa redko sklepale z ljubim Jezusom, vas bo kmalu svet vjel v svoje mreže. Sv. Tereza, sv. Magdalena Pacijanka in druge svete device bi nikoli ne bile prišle na tako visoko stopnjo pobožnosti, ko bi ne bile tako pogosto prejemale sv. rešnjega Telesa. — Tudi za vas naj bo dan sv. obhajila dan največega veselja — vsaj je dan vaše poroke z Jezusom, vašim ženinom. Le skrbite, da se bote vselej prav dobro pripravile; da bo vaše sree vselej

čisto in vredno tako visokega gosta, in dasi-ravno se Jezus tako globoko poniža, da k vam pride, vendar ne smete pozabiti, kakošen razloček je med njim in med vami. On je Gospod in Bog: ve pa ste deklet njegove, ste prah in pepel, zatorej prav živo spoznajte svojo nevrednost, se na prsi vdarite in recite: „Gospod! nisem vredna, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša“. — K dobri pripravi je treba dvojnega: 1. Sree mora biti prazno vse posvetne ljubezni. 2. Sree mora biti polno božje ljubezni. Že na večer pred sv. obhajilom se pripravljate z molitvijo, z branjem kakih pobožnih bukev in s premišljevanjem. Od polnoči morate tešč biti, in tudi zdravil ali vode ne piti. Na dan sv. obhajila vstanite nekoliko bolj zgodaj, kakor sicer, in zbudajte prav srčne želje po Jezusu. Vse vesele pojdite v cerkev, kjer vas čaka ljubi Jezus, ki se hoče z vami skleniti. Včasih pride, tudi zlo pobožnim dekletam, da se čutijo pred sv. obhajilom vse zmešane in tako malo pripravljene, da ne vedo, ali bi šle k božji mizi ali ne. Se ti primeri kaj takega, obudi še enkrat srčno žalost nad svojimi grehi; potem pa pristopi v pokorščini do svojega spovednika, in polna zaupanja na Gospoda, in bodi prepričana, da tvoja žalost in tvoja pokorščina bodo nadomestile dobro spoved. — Šte prejele Jezusa, molite ga v svojem srcu, in ne hitite preveč iz cerkve, če ni, da morate iti. Tista ura po sv. obhajilu je zlata ura, v kateri vam Jezus nič ne bo odrekel, česar ga bote prosile v

svoje zveličanje. Pa tudi doma ne pozabite precej, kje ste bile dopoludne, ostanite dalej ko morete, zbranega svetega duha.

Prva molitev pred sv. obhajilom.

O moj Jezus! večna ljubezen! jaz uboga grešna stvar bom šla zdaj k tvoji sveti mizi — zgubljena hči k svojemu očetu; prah in pepel k svojemu večnemu Bogu. Angelji te trepetaje molijo in svoje obličje pred teboj zakrivajo; oh! odkritosrčno povem, tudi jaz se bojim in strah me je, ko vidim, kako slabo sem pripravljena, kako nesnažna sem še, in mi manjka vsega, kar tebi dopade. O moj Jezus! ko bi mi ne bila znana tvoja neskončna ljubezen in milost, ne upala bi se pred tebe, pred tvoje sveto obličje, prejeti pa, zavžiti te in skleniti se s teboj, ki si sama svetost, tega pa že celo ne; posebno ker sem toliko suha in mrzla, da se sama sebe sramujem. Ali ker si mi toliko potreben, da brez tebe ne morem živeti, ne zveličana biti, prosim te, ljubi Jezus! ogrej moje mrzlo srce, očisti mojo dušo in olepšaj jo z vsemi svetimi čednostmi.

Spomnim se, da sem že brala, da se ti najraje paseš med lilijami. O moj Jezus! tebi je vse mogoče: naredi iz mojega srca lep vrtec, vrtnar moj bodi ti, in naredi, da bodo rastle v njem same lilije — lilija nedolžnosti, sramožljivosti, čistosti itd. Čula sem že tudi, da vsa dekliška lepota je znotraj. Oh, Jezus! zelo sem sicer nečimerna; vendar za tvoje nauke še zmiraj občutljiva. Ne prosim te torej telesne lepote, ne lepe obleke; prosim te samo: daj mi lepo dušo in lepo srce, da bom krotka, pohlevna, mirna, ponižna; da bom vredna, zmeraj med tista srečna dekleta šteta biti, katera imaš ti za svoje prijateljice. Oh, Jezus! usliši moje prošnje, potem pa pridi — z veseljem te pričakujem. Ohrani me v svoji milosti — na večno — danes in za vselej. Amen.

Druga molitev pred sv. obhajilom.

O moj Jezus! ali je res ali ne, da ti hočeš priti k meni? Ti, ki si vsega-mogočni, neskončni Bog, katerega nebo in zemlja ne obsežeta, hočeš priti k meni,

v moje majhno, tesno srce! Ti, svetnik svetnikov, in čistejši kakor solnce, hočeš k meni priti, v moje srce, ki je polno grešnega nagnjenja, polno slabosti in pomanjkljivosti! Ne mogla bi tega verjeti, ko bi sama ne čula tvojih ljubeznjivih, vabljevih besed: „Vstani, moja nevesta, in pridi“. — Oh, rada rada vstanem, moj Jezus! in s prisrčnim veseljem grem tebi, svojemu preljubeznjivemu ženinu naproti. Le eno te prosim: očisti me, preden prideš k meni, ker sem vsa ognusna, in pripravi moje srce, kakor ga ti rad imaš, da bo tebi dopadljivo in vredno prebivališče tvoje. — Kakor je oče svojemu zgubljenemu sinu dal lepo novo obleko, nove črevlje na noge in lep prstan na roko, prosim, ljubi Jezus! daj tudi meni novo svatovsko oblačilo svoje milosti, katero sem že tako grdo zamazala in skorej vse raztrgala. Daj mi nove črevlje na moje noge, da se ne bom bala, za teboj hoditi po trnjevem potu križev, zaničevanja, zasmehovanja in preganjanja. Daj mi zlat prstan svoje ljubezni, da bom vseskozi ostala tvoja ljuba nevesta, tebe čez vse ljubila, za te živela in umrla.

Daj mi pa tudi, prelepo te prosim, pravo, živo vero. O moj Jezus! trdno verujem, da si resnično pričujoč v presvetem rešnjem Telesu, z dušo in s telesom, s krvijo in z mesom; ravno tisti Bog in človek, ki si bil rojen od Marije device, in si za nas na križu umrl. Verujem živo in trdno vse to, ker ti sam si rekel: „Vzemite in jejte vsi, zakaj to je moje Telo. Vzemite in pijte vsi, zakaj to je moja Kri“. Verujem o Jezus! potrdi me v tej pravi veri! — Zbudi v meni tudi trdno upanje v tvojo neskončno milost in dobroto. O moj Jezus! trdno zaupam, da me ne boš zavrgel, dasiravno sem uboga grešna stvar, temuč da mi boš odpustil grehe, in mi dal vse, kar mi je k zveličanju potrebnega; da te bom tukaj vredno zavživala, enkrat pa v nebesih gledala. Upam, o Jezus! potrdi moje upanje! — Užgi v meni tudi srčno ljubezen do tebe, moj Jezus! Ti si iz ljubezni do mene svojo kri na sv. križu prelil in si ta zakrament postavil, da bi se vsega meni dal, in se z menoj revico prav na tanko sklenil. Povej mi, kaj ti bom dala, kako povrnila to nezumno ljubezen tvojo? Glej! ljubiti

te hočem; iz celega srca in iz cele duše te bom ljubila, in nobena reč, ne dobro ne hudo, ne sreča ne nesreča, me ne bo ločila od tvoje ljubezni. Zato mi je pa tudi iz srca žal in močno me peče, da sem te tolikrat v svojem življenju, in tako hudo razžalila — oh, da bi se pač ne bilo nikoli zgodilo! in ker se tudi še zdaj prav ne spoznam, te lepo prosim, očisti me vseh, tudi najskrivniših grehov, da te bom vredno prejela — ne v sodbo in pogubljenje, ampak v večno življenje.

Pridi tedaj, o moj Jezus! pridi in ne mudi se dalje, moja duša te težko že čaka. Po tebi želim, po tebi me žeja, kakor jelena po mrzlem studencu. Vem sicer, da nisem vredna, da ti prideš k meni; vem, da malo je tako nevrednih, kakor sem jaz: ali ker vem, da se ti ni gnusilo iti v revni Betlehemski hlev, se predrznem te prositi, da naj se ti ne gnusi, priti v moje revno srce, katero brez tebe ne more več živeti. — Pridi torej, o Jezus, moj ženin! do kraja odprto ti je moje srce — srčno te hočem objeti. Zaroči in skleni se z me-

noj — jaz naj bom v tebi — ti pa v meni na vekomaj. Amen.

Molitev

za vsekratno vredno sveto obhajilo.

O moj Jezus! pripuščeno mi je, da večkrat smem iti k sv. obhajilu. Tvoja milost je to, o Gospod! za katero te ne morem nikoli dosti zahvaliti. Skrbi me pa in bojim se, da bi se k temu presv. opravilu prav in vredno ne pripravila. Oh, kaka nesreča bi bila, ko bi tega presv. zakramenta prav ne prejela! kaka nesreča še le, ko bi ga prejela nevredno — sebi v pogubljenje! Groza in strah me obide, ko to premišljujem. Oh, le tega nikdar ne!

Moj Bog! moj preljubeznjivi Jezus! zdaj sem tù pred teboj, in nekaj posebnega te prosim: pa ne le za enkrat, ne le za danes, temuč za celo svoje življenje te prosim: prav prisrčno in kolikor lepše morem in znam, in prav nadležno te prosim: daj mi milost, da te bom danes in vselej in celo svoje življenje vredno in tebi dopadljivo prejela.

Ti sam vselej pripravi moje srce in mojo dušo, kakor veš, da tebi dopade; daj, da vselej pristopim k tej presveti skrivnosti s tisto živo vero, s tistim trdnim zaupanjem in s tisto gorečo ljubeznijo, z eno besedo, vselej tako pripravljena, kakor tirja svetost, kakor tirja vrednost tega najsvetejšega zakramenta. Jaz pa tudi obljubim, da s tvojo milostjo hočem storiti vse, kolikor bo le v moji moči, da se pripravim vselej tako k sv. obhajilu, kakor bi si želela zadnjo uro svojega življenja. Amen, o Gospod! Amen.

Po svetem obhajilu.

Pobožni zdihljeji.

O moj Jezus! kako srečna sem zdaj, da imam tebe. — Zdaj si ves moj, in jaz sem vsa tvoja. — O Jezus! ne zapusti me več — nikdar več. — Pri meni ostani za vselej!

Preljubi moj ženin! ostani pri meni. Tebi samemu hočem živeti, tebi darujem vse, kar imam.

O presladki moj Jezus! brez tebe ni veselja na svetu. — Ti si najlepši,

ti si najčistejši — s teboj se bom zaročila vekomaj.

Tebi se ponudim za nevesto — ne zavrzi me — zvesta ti hočem biti do hladnega groba. — Ti si ženin čistih duš, bodi tudi moj!

O ko bi bila že gori pri tebi, v lepih nebesih! — O Jezus! ti si moja edina ljubezen — ti si srce mojega srca — ti si moj Bog in moje vse!

Zapiši s svojim prstom na moje čelo svoje sveto ime, da ve vse v nebesih in na zemlji, da sem tvoja — da tebe ljubim — da si ti moj ženin.

O Jezus, ti si slajši kot strd — svetlejši kot solnce — dražji kot zlato in biser — le tebi naj dopadem!

O Jezus, ti sam si lep — kdaj te bom videla od obličja do obličja? — O Jezus! daj mi vedno čisto živeti. — O Jezus! ohrani mi drago rožico svete sramožljivosti — da pridem k tebi v sveti raj!

Molitev.

Veseli se z menoj nebo in zemlja, in vse kar živi, naj hvali Gospoda! Hva-

lite ga, moja duša in vse moje moči! hvalite ga vsi angelji in nebeški duhovi, zakaj danes je moji duši zveličanje došlo, danes je moj Gospod prišel k meni, in pri meni prebiva. Danes sem ga našla, katerega ljubi moja duša. Danes je dan moje poroke, dan sreče in veselja.

O Jezus, preljubeznjivi moj gost! bodi mi sto tisočkrat poljubljen, počeščen in pozdravljen, ker si mi tolikanj dober, in mi skazuješ toliko ljubezni. Če pregledujem svoje življenje, skoraj ne najdem družega, kakor grehe in hudobije, slabosti in pomankljivosti, in sama ne vem, kolikokrat že sem te razžalila in koliko krivic ti storila. — Majhna še sem bila in otročja, grešnica pa sem že bila velika. Rasti sem jela in greh spoznavati, pa le zato, da sem ga več storila. Zaljubila sem se v zapeljivi svet, tebe pa, svojega usmiljenega Odrešenika, sem se sramovala. In vendar, vse si pozabil, vse mi odpustil: k meni si prišel, zaročil in sklenil se z menoj, prijazno in ljubeznjivo, kakor ko bi te nikdar ne bila razžalila.

O Jezus, moj Jezus! povej, kaj ti bom dala? s čem povrnila tvojo veliko

ljubezen? Zlata in srebra nimam; pa kar imam, vse ti dam in darujem. Dam ti svojo dušo in vse njene moči — um in pamet, spomin in voljo, in ti obljubim, da nikoli več se ne bom mudila radovoljno v slabih mislih ali grdih željah, nikoli več ne godrnjala zoper svoj revni stan in zoper tvojo sveto previdnost. Dam ti svoje srce in ti obljubim, da bom varovala prelepo rožico svete čistosti, kakor svoje življenje. Kjer boš ti, kjer se bo govorilo od tebe, ondi se bom tudi jaz rada znašla: kjer pa tebe ni, tudi mene ne bo. Moja prva misel, ko se zjutraj zbudim, bo tvoja; moj zadnji zdihljaj, preden zaspim, bo tvoje presveto ime. Vsaka ura dopoldne, vsaka ura popoldne naj bo zgubljena, v kateri ne mislim na tebe. In tudi ponoči, ko se zbudim, naj bo tvoja pričujočnost moje zaupanje in moja pomoč. Dam in darujem ti pa tudi, o moj Jezus! svoje telo in vse svoje ude — oči in ušesa, roke, noge in jezik, in ti obljubim da bom strahovala in oestro imela svoje meso. Varovati se hočem nespodobnih pogledov, grdih besed in sploh vsega, kar je za me nevarnega.

Čista biti in čista ostati, to bo moje jutranje zdihovanje, to moje večerno poželenje; — o Jezus, usliši me!

Usmili se pa tudi, prosim te, preljubi Jezus! usmili se mojih starišev in vse moje žlahte, mojih naprejpostavljenih in duhovnih pastirjev, mojih prijateljev in dobrotnikov, pa tudi mojih nasprotnikov, ki so me kdaj žalili, opravljali in preganjali, ali mi kaj družega hudega storili. Ozri se milostljivo tudi na tiste, katere sem jaz kdaj razžalila, ali morebiti v greh napeljevala, ali jih pohujšala z besedo ali s svojo obleko ali s kakim drugim dejanjem. Skaži in dodeli svojo milost sploh vsem, ki so posebno priporočeni mojim prošnjam, in za katere sem posebno dolžna prositi. Ozri se milostljivo na moje družbine tovaršice, ohrani jim nedolžno, deviško srce, in napolni jih s svojim svetim Duhom. Naj ne bo nobenega zavida, nobenega razdrtja med nami; ampak veže naj nas sveta ljubezen. Daj vsem pravičnim stanovitnost v dobrem do konca; grešnikom pravo spoznanje in resnično spreobrnjenje; spokornikom zvestobo v svojem naprejšetju in vsem vernim du-

šam v vicah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Ti pa, prečista devica Marija, moja ljubeznjiva mati! prosi za me in za moje ljube tovaršice, da po tvojem zgledu ljubimo Jezusa, in za njim hodimo vse svoje žive dni, da se bomo enkrat s teboj pri ljubem Jezusu veselile na vse večne čase.

In zdaj, moj ljubi Jezus! zdaj te moram zapustiti in se ločiti od tebe. Preden pa grem, te prosim za tvoj sveti blagoslov, kateri me bo obvaroval pred vsem hudim. Blagoslovi moje oči, da jih ne skali kaj grdega; blagoslovi ušesa, da ne vlovijo kaj nevarnega; blagoslovi jezik, da ne rani ne mene ne bližnjega. Blagoslovi roke, da jih ne umaže kaj grešnega; blagoslovi noge, da se ne podajo na kaka slaba pota; blagoslovi srce, da bíje samo za tebe. — Zdaj grem sicer; v duhu vendar zmiraj ostanim pri tebi. Jezus, moj Jezus, bodi moj — jaz pa naj bom tvoja! Amen.

Ako se ti zelo mudi iz cerkve, moli sledečo kratko molitvico.

Duša Kristusa, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz desne strani Kristusove, operi me!
 Trpljenje Kristusovo, potrdi me!
 O dobrotljivi Jezus, usliši me!
 V svoje svete rane skrij me!
 Tebe se ločiti, ne pusti me!
 Sovražnika peklenškega varuj me!
 Ob uri moje smrti pokliči me!
 K tebi priti pusti me!
 Da s tvojimi svetniki bom hvalila te!
 Hvalila zdaj in vekomaj. Amen.

Krstna obljuba.

Krstno obljubo je dobro večkrat ponoviti, posebno na dan spovedi in sv. obhajila.

Verujem v Boga Očeta, Sina in sv. Duha; verujem v Jezusa Kristusa, Sina božjega edinega, ki je Bog in človek skupej; ki je človeški rod s svojim trpljenjem in s svojo smrtjo odrešil. Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus učil, kar so apostoli oznanjevali, in kar nam verovati zapoveduje sv. rimska katoliška cerkev, katere ud do smrti biti želim. — Odpovem se iz celega srca hudiču in vsemu njegovemu djanju, kakor tudi vsem zapeljivcem in hudobnežem, ki so njegovi najemniki. Odpovem se napuhu, vsim napčnim šegam in vsim

pregreham, in vsemu zapeljivemu svetu. Po naukū sv. cerkve hočem, kakor pokorna hči, do smrti živeti, hočem brez madeža ohraniti belo oblačilo krstne nedolžnosti. Bog! potrdi me v tem mojem sklepu s svojo sveto milostjo. Amen.

Sveta zaveza.

Moli jo rada, posebno na dan sv. obhajila.

O čez vse častitljiva, presveta Trojica! ker jaz tebe, kakor nevredna stvar, zavoljo svoje slabosti in veliko zadržkov ne morem tako častiti, hvaliti in moliti, kakor zares v srcu želim to dopolnovati; torej storim sveto zavezo, katera se ne sme nikoli razdreti, temuč mora biti vsako minuto ponovljena, potrjena, in od mojega sv. angelja varuha tebi darovana. Kolikorkrat namreč bodo tripnile moje žilice in bo udarilo srce, tolikokrat želim tebe, svojega Boga v tvoji časti, kakor tudi svojega Jezusa v visokem zakramentu svetega rešnjega Telesa z vsemi angelji in svetniki, v imenu vseh ljudi in stvari moliti, hvaliti, častiti in tebi k tvoji slavi srečo voščiti.

Kolikorkrat tripnejo moje žilice, tolikokrat ti darujem in želim darovati v tvojo

čast in slavo vse službe, katere so ti Kristus, včlovečena Beseda, mati njegova Marija, in vsi svetniki tukaj na zemlji skazovali; kakor tudi vso hvalo, čast in poveličevanje, katero ti skazujejo vsi angeli in svetniki v nebesih; vse svete maše, katere beró in bodo brali tvoji mašniki; vsa dobra dela, katera opravljajo vsi ljudje na zemlji, ali jih bodo opravljali. O da bi zamogla jaz vse kapljice morja in vodá, vse bilke trave, vse cvetlice na vrtih, vse perje na drevesih, vse pismenke po bukvah in vse stvari spremeniti v Serafine, naj bi tebe, namesti mene néprenehama molili, častili, ljubili, hvalili in poviševali. Ravno tolikokrat se jaz tebi zahvalim za vse in za vsako milost, katere si ti deveterim korom angeljev in vsem svetnikom in svetnicam na zemlji skazal, in jih skazuješ zdaj v nebesih.

Kolikorkrat tripnejo moje žilice, se jaz tebi zahvalim in prosim vse angelje in vse svetnike, da bi oni tebi namesti mene dajali in peli srčno hvalo, ker si ti mene stvaril, odrešil in posvetil, mi dodelil sv. zakramente, mi skazal brez števila dobrot na duši in na telesu, me

tako dolgo varoval pogubljenja, in upam, da me boš tudi za vselej pred njim obvaroval.

Ravno tolikokrat ti darujem v zadoštenje za svoje grehe in nehvaležnosti svoje telo in dušo, srce z vsemi močmi, vsa dejanja in nehanja. Darujem ti samo sebe, in se popolnoma iročim tvoji božji volji, delaj z menoj, kakor s svojim lastnim blagom, kakor koli je tvoja sveta volja. O dodeli mi milost, da tudi hudo iz tvojih rok radovoljno prejmem, in tebi za ljubo z veseljem prenašam.

Kolikorkrat tripnejo moje žilice, jaz sklenem, vsa svoja dela ne iz potrebe ali navade, ampak iz ljubezni do tebe in zavoljo tebe, s tistim namenom opravljati, s katerim je moj Jezus vsa svoja dela opravljal, vse svoje trpljenje prenašal, vse svoje zasluženje daroval. Ti, o moj dobrotljivi Bog! sprejmi vse to v svoje dopadenje, meni in vsem vernim v časno in večno srečo. To zavezo zapečatim s krvijo iz stranske rane Jezusove, in jo shranim in zaklenem v ravno tisto presveto rano, da bo vse, kar sem v tej zavezi govorila, trpelo tako dolgo, dokler bodo tripale moje žile in bo bilo

moje srce, ta zaveza se ne sme nikdar razdreti. Dodeli mi milost in potrdi to, trojedini Bog! Amen.

Nekaj za branje in premišljevanje, zlasti na dan sv. obhajila.

1. Zakaj si me ti, o Bog! vstvaril? Zato, da bi tebe ljubila, in te enkrat v nebesih gledala. Da bi si pač to resnico vsako uro postavila pred oči!

2. Eno samo dušo imam; če bom to zgubila, je vse zgubljeno — celi svet mi ne more pomagati.

3. Ni kače tako strupene, ni ognja tako strašnega in sáj tako črnih, kot je smrtni greh; oh! kako je to, da se ga tako malo bojim!

4. Če bom umrla v smrtnem grehu, v enem samem, bom pogubljena, bom večno nesrečna, bom v peklu gorela. O večni Bog! usmili se me.

5. Umrla bom, to dobro vem — ali pa tudi vem, kdaj in kje? ali vem, kako dolgo bom še živela?

6. Morebiti so deske za mojo mrtvaško skrinjo že nažagane, žreblji že

kovani — kaj pa ti, moja duša! si že pripravljena?

7. Kolikokrat grem memo pokopališča, pa mi ne pride v misel, da ne bo dolgo, in tudi jaz bom tam ležala!

8. Ko slišiš mrtvaški zvon zaklenkati, reci sama sebi: Mica! Ančika! ko bi zdaj klenkalo tebi, kako bi bilo? bi bila pripravljena?

9. Ko te mika svet in njegov lišp, lepa obleka ali posvetna čast, spomni se ostudne mrtvaške glave. Bistre oči, lepi lasi, rudeče okroglo lice, gladka koža; kam je šlo? vse je proč!

10. Sprašuj pogosto svojo vest, in ojstro se sodi, da boš ložej obstala pred sodbo božjo. — Da! trdno sklenem, da ne bom zaspala brez spraševanja vesti.

11. Enkrat bom stopila pred sodbo božjo, in vsi me bodo videli, kakošna sem. Oh, kaka sramota bo za me, če bom zdaj pasla grde misli in želje!

12. Kako nôra sem pač, da se sramujem svojih grehov obtožiti se spovedniku! Če jih ne odkrijem jaz, jih bo pa Bog odkril celemu svetu.

13. Danes imam še čas, se lahko čisto spovem in pokoro delam; kaj pa

bo jutri, ne vem. — O moj Jezus! trdno sklenem, vselej odkrito obtožiti se vsega, kar mi dela težko srce.

14. Nebesa in pekel sta mi na zbiranje — kaj si bom izbrala?

15. Ali tukaj kratko veselje in tam večno trpljenje: ali pa tukaj kratko zatajevanje in tam večno veselje.

16. Moje življenje je kratko, moji dnevi so kakor senca: ogenj v peklu pa ne bo vgasnil, in črv bo grizel vekomaj. — Bi bila pač neumna, zaljubiti se v minljivi svet!

17. Blagor dušam, ki Boga ljubijo. O kako srečna bom tudi jaz, če bom Jezusa ljubila! — Jezus! uči me, tebe ljubiti.

18. Če rada in dobro moliš, lahko milosti zadobiš, kolikor jih hočeš. Ali nisi torej graje vredna, da si tako mrzla za molitev!

19. Kolikor moliš, toliko ljubiš Boga: in ti tako malo in tako slabo moliš!

20. Večkrat čujem, da lepšega za dekleta ni kakor sveta čistost: čista pa ne bom ostala, če ne bom pridno in zvesto molila, in rada hodila k spovedi. Oh, molitev in sveta spoved! bodite moje zveste pomočnice.

21. Čisto ohraniti dušo in telo, ni lahko, treba je hude vojske. Ni pa tudi venca v nebesih toliko lepega, kakor je tisti, ki čaka čiste, sramožljive deklice.

22. O moj Jezus! ne prosim te za bogastvo, ne za lepoto in posvetno čast: prosim te, daj mi nedolžno, čisto srce, in enkrat majhen kotec poleg tebe pri nebeški svatovščini.

23. Če po spovedi precej zabredeš v stare grehe, in si nič ne prizadevaš, poboljšati se: tvoja spoved malo velja, in goljufaš sebe in spovednika. — Res je in spoznam, da imam preslabo kesanje, zato sem zmiraj stara grešnica; o Jezus! daj mi srčno žalost nad mojimi grehi.

24. Boljšega prijatelja nimaš, kakor je Jezus v sv. rešnjem Telesu — in ti ga tako redko obiščeš, imaš tako malo poželenja do njega; kako je to?

25. Sv. rešnje Telo je studenec vseh milosti, je shramba vseh sladkosti, ti pa si revna in lačna, si žejna in od slabosti omedljuješ, vendar rada odlagaš, dasiravno dobro veš, koliko želi Jezus tvojega srca.

26. Kdor nima srca za stariše, njemu ne bo dobro ne tu ne tam. O moj Jezus! daj mojemu očetu, daj moji materi vse dobro.

27. Le toliko si vredna, kolikor veljaš pred Bogom. Pred njim pa velja le srce. Glava lepá in bela koža, žida in žamet, zlato in srebro je kakor prazna pena; hitro splava po vodi.

28. Duša moja! ne pozabi grehov, ki si jih storila! spomni se kaznen, ki si jih zaslužila, in ne boš visoko mislila o sebi. O moj Jezus, usmili se grešnice!

29. Ponižnost je vogelni kamen, na katerem sloni pobožnost. Dekle brez ponižnosti je kakor hiša, ki je na pesek zidana, nima obstanka.

30. Marija je moja mati, moj zgled in moja pomočnica — da bi pač vredna bila njene ljubezni!

31. Če si nevoljna, imaš dva križa namesti enega; zakaj nevolja je največi križ. — In vendar si tako rada jezna!

32. Veliko že si grešila, zato moraš trpeti, ali na tem ali na unem svetu. Kaj je boljše?

33. Čistost je podobna lepi vijolici, ki na skrivnem cvete. Če oči ne boš pridno varovala in ušes skrbno zapirala, se ne boš zdržala.

34. Kolikor manj poželjuješ hvale ljudi, toliko bolj boš dopadla Bogu.

35. Če ne boš pridno delala, v jedi in pijači zmerna, in se skrbno ne zatajevala, ne boš ušla skušnjavcu.

36. Ni gršega greha, ni večje gnusobe, kakor je nečistost — časna in večna sramota se za njo pomika.

37. Nečista sladnost je kratka, nje sad pa grenek kakor pelin, in peče in skelí kakor ogenj. O Bog! rajši to uro umreti, kakor temu zmaju, kakor tej pošasti v kremplje priti.

38. Kdor nevarnost ljubi, bo v nevarnosti konec vzal. Kaj je za te največa nevarnost?

39. Lenoba je košata mati vse hudobije. Ali imaš kdaj več skušnjav, kakor takrat, ko se brez dela pomikaš, postopaš, posedaš, predolgo poležavaš?

40. Deviški stan je za mašniškim stanom najlepši. Devica, pravi sv. Je-

ronim, je izvoljena nevesta Jezusa Kristusa, je najljubše prebivališče svetega Duha. — O dekleta! kako ste srečna, ki ste Jezusove neveste, prosite za me, da bi bila tudi jaz od njega izvoljena.

41. Srečen, kdor se ne ustavlja v dihanju sv. Duha, in vedno in vestno ravná po naukih svojega pobožnega spovednika. O Jezus! daj tudi meni svojega sv. Duha, daj mi modrega spovednika.

42. Če hočeš biti pobožna, ne smeš gledati na govorjenje ljudi, ne bati se njih zamere in zasmehovanja. Ali moraš Boga zapustiti ali pa svet. — Res je to, Gospod! ali svetu se odtrgati, je težko. Prosim, daj mi dar moči.

43. Le ako boš ostala stanovitna do konca, prejela boš krono življenja. Zatorej če te zapeljivci vabijo in pravijo: „Pojdi z nami, bodi naša in pijmo ga“, ne hodi blizo, njih veselje je strup, njih vino je smrt. Veliko neumnic že so vjeli v svoje mreže, in sama jih lahko vidiš, kako se ihtijo in imajo dan na dan od solz rudeče oči; ali prepozno je. Uči se toraj modra biti, da ohraniš ven in ven mirno vest in čisto srce.

Križev pot od sv. rešnjega Telesa.

Moli ga rada, posebno na dan sv. obhajila; če tudi vsega ne, vsaj kako postajo.

Pripravljanje.

Bodi češčeno in hvaljeno, presladko ime našega Gospoda Jezusa Kristusa v presvetem zakramentu! O moj Jezus! ponižno te molim, ker ti si moj Bog in moj Gospod; trdno verujem, da si pričujoč v zakramentu sv. rešnjega Telesa z dušo in s telesom, s krvijo in z mesom, po božji in človeški natori. O Jezus! pripravljena sem, za to vero dati svoje življenje, potrdi me še bolj, in ohrani me v tej veri do konca mojega življenja. — O moj Jezus, studenec vseh milosti! ti me tu čakaš, da bi me obdaroval z milostmi;

zatorej pridem k tebi s ponižnim zaupanjem, kakor otrok k svojemu ljubemu očetu, da bi te prosila in zadobila, kar potrebujem na duši in na telesu. Pristrčno želim, od tebe ljubljena biti in ti potožiti prav z zaupanjem svoje nadloge in težave. Ali nekaj me straši, moj usmiljeni Jezus! to namreč, ker sem tebe tolikokrat razžalila, tvojo neskončno ljubezen zaničevala in zavrgla, in tako zavoljo svojih grehov tvojih milosti nevredna postala. — Zares nisem vredna, da bi govorila jaz s teboj ali ti z menoj. Pa to mi daje zaupanje, ker dobro vem, kako dobrotljiv in milostjiv si, in kako rad imaš take grešnice, katere se želijo resnično poboljšati. Da, Jezus! vem, da ti si večna ljubezen, da tudi mene pristrčno ljubiš, to mi je priča zakrament presvetega rešnjega Telesa. — O Jezus, večna ljubezen! pokrij moje velike in ostudne grehe, obrni svoj obraz od mojih hudobij, in zbriši vse moje krivice; poglej milostno na moje skesano in potrto srce, in stori z menoj po svoji neskončni ljubezni. Prosim, moj Jezus! očisti mojo dušo in z ljubeznijo napolni moje srce. Govori, ljubeznjivi ženin moje duše! jaz pa bom poslušala.

I. postaja.

Jezus je k smrti obsojen.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo:

Ljubezen je močna kakor smrt. Smrt se ne boji nobene oblasti, ne gleda na premoženje, ne na uboštvo, ne na mladost, ne na starost, ne na hvalo in prilizovanje, ne na lepoto in spoštovanje — umreti se mora! Ravno tako tudi prava ljubezen. Ona se ne da v strah pripraviti, ne premotiti, ne pridržati — ljubiti se mora! Premisli, o duša! kako te ljubim. Zavoljo tebe sem v smrt obsojen, vendar te še ljubim. Ljubezen me je skrila v ta presveti zakrament — previdil sem, da bom prejel malo ljubezni in mnogo nehvaležnosti in zaničevanja, vendar se nisem dal odvrniti, da bi svojim nehvaležnim stvarjem ne skazal ljubezni. O ljuba duša! prosim, ljubi tudi ti mene in povračuj mi vsaj ti čast in ljubezen, katero mi jemljejo posvetni ljudje, ker me tako malo časté in ljubijo v presvetem zakramentu. Oj ljubi me, ljuba duša! ker tudi jaz tebe toliko ljubim.

Duša odgovori Jezusu:

O moj dobrotljivi Jezus! tako močna je tedaj tvoja ljubezen, da se ni dala pre-

magati od naše hudobije, temuč da je postala še bolj goreča, bolj ko smo mi revni in usmiljenja nevredni. Ne zaničevanje, ne sovražstvo, ne smrt te ni mogla odvrniti od ljubezni. — O Jezus, o večna ljubezen, skrita v presvetem zakramentu! o kako nehvaležna sem bila do zdaj! kako slabo sem te častila! kako malo ljubila! Oh! iz srca mi je žal, da te nisem ljubila, kakor si vreden. — O Jezus, moj usmiljeni Odrešenik! ti ostaneš pri nas v sv. zakramentu, ne da bi nas kaznoval, kakor zaslužimo, temuč da bi nas ljubil, kakor oče ljubi svoje otroke. O Jezus, moj ženin! bodi mi milostljiv in odpusti mi veliko, da bom veliko ljubila. O večna ljubezen, kdo bi te ne ljubil!

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo:

Vrni se, ljuba duša! od slabih potov, in boš spoznala mojo ljubezen, vrni se od poti nečimernega in posvetnega ve-

selja, bodi ponižna in vzemi z voljo svoj križ na svoje rame, in hodi za menoj po poti križev z molitvijo, s postom, čuvanjem in zvestim dopolnovanjem vseh svojih dolžnosti, da vredno vžiješ moje sv. rešnje Telo in zaslužiš mojo ljubezen. Odpovej se svojemu napuhu, zapusti nečimernost, premaguj jezo, poravnaj krivice; sicer ti ne morem skazati nobene milosti v sv. zakramentu. Nehaj od svoje nehvaležnosti in mlačnosti, ljubi in objemi moj križ, prenašaj z voljo slabosti svojega bližnjega, obiskuj, obiskuj me rada v sv. zakramentu, pripravi se vselej tako, da me vredno prejmeš, da ostaneš ti v meni in jaz v tebi.

Duša odgovori Jezusu:

O moj Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen! kako dolgo že imaš z menoj potrpljenje! jaz pa tako malo spoznavam tvojo ljubezen! Ko si me klical, da bi zapustila pot hudobije, sem se napravila gluho, in čas, ki si mi ga po svoji neskončni milosti odločil k pokori in popoljšanju, potratila sem večidel v lenobi in mlačnosti. — O moj Jezus! koliko si storil ti za me, in kako malo storim jaz

za te, kako malo posnemam tvoje svete zglede! Ti si ves potrpežljiv težek križ na svojo ramo vzel in ga voljno nesel; jaz pa trpim vse le z nevoljo, in se tako rada pritožim čez tvojo božjo previdnost. O Jezus v presvetem zakramentu, o potrpežljivo Jagnje božje! ker mi daješ najlepše zglede potrpežljivosti, daj mi tudi milost, da bom bolj krotka in potrpežljiva, kakor do zdaj. Usliši me, o Jezus, moj preljubeznjivi ženin!

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo:

Vstani, moja prijateljica! in pridi k meni, vstani od svojega pregrešnega spanja, vstani od svoje lenobe in mlačnosti. Ali ne vidiš, kako je tvoje srce še navezano na svet, kako je včasih pobito zavoljo časnih reči? — Jaz sem živi kruh močnih, ki dajem moč in pravo življenje. Vstani, moja ljuba duša! ki si tako oslabela, in hiti k meni s prisr-

čnimi željami, z gorečo ljubeznijo. Kolikor več boš mene poželega, kolikor več me ljubila, toliko več milosti, moči in ljubezni boš zadobila od mene. Zateri v sebi vse hude želje, da bodo svete želje v tvojem srcu prostor imele; izprazni in očisti svoje srce od vsake druge ljubezni, ki je meni zoperna, potlej ga pa bo moja ljubezen vsega napolnila.

Duša odgovori Jezusu:

Iskala sem ga, ki ga ljubim; pa ga nisem našla, ker še nisem imela prav resničnega sklepa, vstati od pregrešnega spanja, in nimam še zadosti močnih želj, od njega nikdar več se ne ločiti, in ga vselej prisrčno ljubiti. Zdaj pa, moj Jezus! hočem vstati in k tebi se podati. Zadosti je moje dremote in grešne mlačnosti. Z velikim zaupanjem pridem in kličem: O Jezus! usmili se me, in stori me močno s svojo sveto milostjo, da bom srčno premagala vse sovražnike svoje, vse zapeljivce. O kako strašno in globoko bi bila že padla, ko bi me ti, o Jezus! v presvetem zakramentu ne bil tako čudno obvaroval. Potrди me še bolj, o presveto rešnje Telo, da v tvoji ljubezni popolna

ostanem, da nikdar več ne bom padla, nikdar v kak greh več ne privolila.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo :

Kdo je ta, ki pride iz puščave, polna žalosti, naslonjena na svojega ljubega? O moja ljuba duša! ti s svojimi grehi ne delaš le meni, ampak tudi moji preljubi materi veliko žalost. O prosim, jenjaj tedaj od greha, jenjaj žaliti mene in mojo preljubo mater, katera je tudi tvoja mati; premaguj z mojo milostjo svojo popačeno natoro. Eva, tvoja prva mati, je popačila človeško natoro, ko je vžila prepovedani sad: ali jaz sem ti na lesu svetega križa pridobil drug sad, ker sem te odrešil od večnega pogubljenja; in da bo ta sad tebi v večno življenje, se ti vžiti dajem v presvetem zakramentu — s tem potrdim in močno storim tvojo slabo natoro. Jaz sem ti dodelil kruh iz nebes, ki ima vse raz-

veseljenje v sebi; in to razveseljenje ti dam, moja ljuba duša, če mi obljubiš, da boš slovo dala vsemu grešnemu veselju, zapustila vse nepotrebne kratkočasnosti in slabe družčine, in le pri meni in moji ljubi materi si iskala veselja.

Duša odgovori Jezusu:

Pri Babilonskih potokih, med posvetnim veseljem sem sedela, in vendar sem bila žalostna, ko sem mislila: Oh, koliko veselje uživajo otroci božji pri angeljski mizi, pri ljubeznjivem Jezusu! O moj Jezus! odpusti mi vse, kar sem kdaj tebi in tvoji presveti materi žalosti storila, ker sem tako rada svoje srce odprla posvetnemu veselju; vzemi iz mojega srca popolnoma vse nečimerno, posvetno veselje, in dodeli mi, da zanaprej se bom veselila le tebe in tvoje neskončne ljubezni v presvetem zakramentu. O Jezus! daj mi milost, da bom vselej, kedar pristopim k božji mizi, prav vredno prejela tvoje presveto rešnje Telo; daj mi pokusiti, kako sladek si, o Gospod, moj Bog!

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

V. postaja.

Simon iz Cirene nese križ za Jezusom.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo:

Odpri mi, ljuba duša, ljuba moja nevesta! odpri mi svoje srce, da bom v njem prebival, in ti delil milost in moč. Ti potrebuješ velike pomoči; zakaj če hočeš v meni pobožno živeti, prestala boš veliko zaničevanja in preganjanja od svetá; ali vse ti bo lahko, če moč najdeš v sv. zakramentu. Če me vredno prejmeš, živim v tebi, in lahko ti bo, vse zopernosti voljno pretrpeti, svoj križ za menoj nositi in premagati vse sovražnike. „Le nikar ne pozabi jesti tega kruha: sicer bo tvoje srce vse pobito, in suho kakor seno“. (Ps. 101, 5.)

Duša odgovori Jezusu:

Oh, to je glas mojega Jezusa, mojega preljubega ženina, kateri trka na vrata mojega srca! O moj Jezus! z veseljem ti odprem svoje srce. Pridi in napolni me z ljubeznijo svojega sv. Duha. Rada ti dam vse; svoje srce, svoj spomin, svoj um in svojo voljo. Stori z menoj po svoji božji volji, kakor ti dopade. — O moj Jezus! kaka tolažba je za me v

mojih križih in težavah, ko vidim, kako si dober, kako me ljubiš! Ti vidiš mojo slabost, kako pešam in omagujem na poti proti nebesom, in iz same ljubezni tudi mene k sebi vabiš, ki praviš: „Pridite k meni vsi, ki ste revni in s težavami obloženi, in jaz vam jih bom polajšal“.

O moj Jezus! z velikim zaupanjem pridem k tebi, ker me sam vabiš; ti sam želiš, o Jezus! da te prejmem, da te vžijem, da se popolnoma sklenem s teboj. — O moj Jezus! pridi v moje srce in napolni ga s svojo sveto ljubeznijo, da bom posihmal le tebe ljubila, vse svoje križe z voljo objela in stanovitno za teboj hodila.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

VI. postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo:

Lepa si, moja prijateljica, in prijetna je tvoja podoba, ker si očiščena z mojo krvijo, katero sem za te pretil; lepota si, ko si olepšana s svetimi čednostmi — z ljubeznijo, s ponižnostjo, s pokorščino,

s potrpežljivostjo, s sramožljivostjo. Ta tvoja lepota pride od mene, in ti spričuje, da si moja prijateljica, moja nevesta, nad katero imam svoje dopadenje. To lepoto zadobi tista, katera me z dobro pripravo, z ljubeznijo in gorečnostjo prejme v presvetem zakramentu. Jaz ji vtisnem svojo podobo v njeno srce, da ima zmiraj moj zgled pred očmi in po njem živi.

Duša odgovori Jezusu:

O moj Jezus! sram me je, ko slišim tvoj glas, ker sem revna v čednostih, ker sem se tako ognusila s pregrehami. — O Jezus! očisti me čedalje bolj po vrednem prejemanju tvojega presvetega rešnjega Telesa. Ti pokažeš svoje sveto obličje le njim, ki so čistega srca; le oni te gledajo, njim se ljubeznjivo na znanje daješ. — O moj dobrotljivi Jezus! ki si me iz gole milosti in ljubezni odbral za svojo nevesto, daj mi tako lepoto, ki tebi dopade: olepšaj me s svojo ljubeznijo in z vsemi čednostmi, ki so za dekleta najlepše. Očisti moje srce in ohrani mi svatovsko oblačilo nedolžnosti in svete čistosti, da vselej vredno pristopim k sveti mizi svojega nebeškega ženina.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo:

Srce moje neveste mora biti polno ognja in plamena. Ta ogenj je pa goreča ljubezen do mene, katera požge vse, kar je moji svetosti zopernega, in katera želi le to, da bi bil jaz češčen in ljubljjen od vseh ljudi. Oh kako žalujejo pobožne duše, kedar sem zaničevan, in pri ne vrednih obhajilih tako rekoč z nogami suvan in teptan, kakor takrat, ko sem na tla padel pod svojim težkim križem. Zatorej vsaj ti, ljuba daša! ki si moja ljuba nevesta, bodi zmiraj polna goreče ljubezni do mene, da me boš vselej vredno prejela, me razveselila in od mojega padca me spet vzdignila. Tako naj sveti tvoja luč, da se bodo drugi iz tvojega lepega zadržanja učili, kako se morajo greha varovati, in k vrednemu prejemanju sv. rešnjega Telesa se pripravljati.

Duša odgovori Jezusu:

O preljubi Jezus! ti si ogenj večne ljubezni, skrit v presvetem zakramentu, užgi moje srce, daj mi tisto gorečo in svetlo svetilo, da bodo vsa moja dela tebi prijetna in pripravna, tudi druge vnemati v gorečnosti in odvrčevati od hudega. — O moj Jezus! koliko trpi moje srce, ko vidim, kako si od toliko duš zaničevan, zavržen in z nogami suvan s strašnimi božjimi ropi, ko vidim toliko neumerjočih, za nebesa vstvarjenih in s tvojo presveto krvijo odrešenih duš, ki hité na ravnost v večni ogenj. O Jezus! ponižno te prosim, varuj me vsakaterega greha, posebno pa nevrednega obhajila. Varuj tudi vse kristijanske duše, ker si jih tako drago odkupil s svojo presveto rešnjo krvijo, varuj jih grozovitnega greha božjega ropa. Vžgi in ohrani v njih ogenj svoje ljubezni, da odidejo peklenskemu ognju. O Jezus! ki si nas rešil večnega pogubljenja, daj nam milost, da popolnoma deležni postanemo tvojega neskončnega zasluženja.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

VIII. postaja.

Jezus tolaži jokajoče Jeruzalemske
hčere.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo :

Lepa so tvoja lica, moja prijateljica, moja nevesta! in rudeča so od solz tvoje žalosti. Ti se jokaš zavoljo mojih bolečin, zavoljo mojega zaničevanja; se jokaš tudi zavoljo svojih grehov in zavoljo grehov vsega sveta. Da zares! vsega usmiljenja in objokovanja so vredne moje bolečine in moje neizrečeno trpljenje; pa še večega usmiljenja in objokovanja vredne so duše, katere so krive mojega trpljenja. Take solze mi delajo veselje, zato ker umivajo in čistijo tvoje srce, te najlože obvarujejo pred novimi grehi, in te storé vredno, s skesanim srcem mene prejeti v presvetem zakramentu. Jokaj se pa tudi, ljuba duša! sama nad seboj in nad svojimi grehi, da boš enkrat potolažena in vesela v nebesih.

Duša odgovori Jezusu :

O moj Jezus, moj trpeči Odrešenik! kdo bi ne jokal in ne žaloval! Tvoj prelepi obraz — ognjušen in zapljuvan, tvoje nedolžno truplo — razbito, raz-

tepeno, vse krvavo! tvoja sveta glava — s trnjem kronana, vsa razbodena. O Jezus. ti iščeš usmiljenih in resnično skesanih src; ali kako malo jih najdeš! Oh! kako revno in slabo je tudi še moje srce! O Jezus v presvetem rešnjem Telesu, ti večna ljubezen! daj mojim očem potoke solz, da tukaj pred stolom tvoje milosti objokujem svojo slepoto in svojo nehvaležnost, da zadobim sebi večno zveličanje, vsem grešnikom pa milost tvoje sprave.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo:

Ljuba duša, moja nevesta! bodi iz srca ponižna, bodi rada zaničevana; ne išči časti in hvale sveta, temuč želi le meni dopasti v vsem svojem zadržanju. Vidiš me pod križem ležati, zaničevanega, z nogami suvanega; in tukaj v presvetem zakramentu me vidiš, iz gole ljubezni in ponižnosti, pod majhno podobo kruha skritega in malo spoznanega, malo češče-

nega. Ti pa, ljuba duša! me glej z očmi žive vere in bližaj se mi z zaupanjem, da najdeš usmiljenje in milost, kolikorkrat ti je treba pomoči. Če te velikost in obilnost tvojih poprejšnjih grehov hoče pripraviti v obupanje, ali če te peče tvoja ranjena vest, povzdigni svoje oči s skesanim srcem, z zaupanjem in z ljubeznijo k meni, in pomisli, da sem nedolžno jagnje božje, ki odjemljam grehe sveta. Tudi tebi, ki si moja ljuba nevesta, jih bom odvezel, ako se le resnično k meni spreobrneš in v meni ostaneš do konca.

Duša odgovori Jezusu :

O ljubi Jezus, moj preljubeznjivi ženin! kedar imam srečo tebe prejeti, ki si iz srca ponižen, se tudi jaz čutim bolj nagnjeno k ponižnosti; in kedar te premišlujem pod križem ležečega in zaničevanega, v presvetem zakramentu s toliko ponižnostjo skritega, se mi ljuba ponižnost zdi še ljubeznjivša. Preljubeznjivi Jezus, iz srca ponižen, kako me je sram pred teboj! Ti si vsegamogočni, večni kralj nebes in zemlje, jaz pa slaba grešna stvar; ti si večna luč, jaz pa

nagnjusna, grda tema; ti si večna ljubezen, jaz pa toliko hudobna in malokdaj brez jeze in sovraštva. In pri vsem tem vendar še prideš k meni, se mi daš zavžiti, se z menoj skleneš in v meni živiš. O moj Jezus! tu pred teboj klečé sklenem, da hočem po tvojem zgledu in s tvojo milostjo prav ponižna biti, da te bom vselej prav vredno prejela v presv. zakramentu svetega rešnjega Telesa.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu dajo grenkega žolča piti.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo:

Moj vrt je srce moje neveste, kjer morajo rasti lepe rože, posebno lepa lilija svete čistosti, katera je v mojih očeh najlepša rožica; in skrita vijolica prisrčne ponižnosti, katera ima prijeten nebeški duh. Moja nevesta mora biti, kakor lilija med trnjem, rada biti sama v sredi hudobnega sveta. Moja ljuba

duša! varuj, o varuj v svojem srcu sveto čistost, katera mi je tako ljuba; oh! moji sovražniki me pa le z grenkim žolčem napajajo, ker imajo srce polno nečistih misel in želj, katere so mi grenkejšje kakor žolč in pelin. Hočeš biti moja nevesta, moraš biti ponižna in sramožljiva, se moraš varovati radovednih pogledov, ogibati se posvetnega šundra in vsake zapeljive družčine; potem bom rad prišel k tebi, bom tvoje veselje v svetem zakramentu, in tvoje plačilo tam v svetih nebesih.

Duša odgovori Jezusu:

O moj Jezus! kako slabo preskrbljen, in obdelan je tvoj vrt v mojem srcu, katerega si mi izročil obdelovati. Oh koliko hudobnega, nagnjusnega plevela in kako malo lepih žlahtnih rožic je v njem! Oh! kakošna je že tista lepa lilija, katero si pri sv. krstu v moje srce vsadil, in katero tako rad vidiš neomadežano! Oh! na kolikih krajih je izrovana in proč vržena lepo dišeča vijolica ponižne sramožljivosti, katera ti tako prijetno diši! Oh! kako usahnjeno in zapuščeno je vse to po vrtu mojega srca!

O moj usmiljeni Jezus! naj tekó potoki spokornih solz iz mojih oči, in naj omijejo in očistijo moje nagnjusno srce! Naj tekó potoki tvoje svete milosti iz tvojega ljubeznjivega srca, in naj storé rodovitno moje mlačno in suho srce, da se bodo vse lepe rožice v njem spet oživele po tvojem dopadenju; da najdeš prijeten, lepo dišeč vrt, kedar me prideš obiskat v presv. zakramentu.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

XI. postaja.

Jezusa na križ pribijajo.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo:

Truma hudobnih me je oblegla; prebodli so mi roke in noge, in razšteli vse moje kosti. — O ljuba duša! poglej z milimi in žalostnimi očmi na goro Kalvarijo, kjer truma hudobnežev doprinaša strašno hudobijo. Oh, nehvaležne stvari! Moje dobrotljive roke, katere so vam delile tolikanj dobrot; moje dobrotljive noge, katere so me po zemlji no-

sile k vašemu zveličanju, zdaj neusmiljeno pribijate na križ! O neizrečena nehvaležnost! Oh! vsaj ti, ljuba duša, vsaj ti spoznaj in moli mojo ljubezen; varuj se greha, ki me zbode huje, kakor žebliji, s katerimi so me bili na križ pribili; posebno pa se boj nevrednega obhajila, ki me križa bolj neusmiljeno, kakor so me hudobni Judje.

Duša odgovori Jezusu:

O moj dobrotljivi Jezus! rajši naj nikoli več k tvoji sveti mizi ne pristopim, kakor da bi te imela le enkrat po nevrednem prejeti in vnovič križati. Oh! ali svojega Jezusa hočem križati, ki je večna ljubezen? O Jezus, varuj me te največe nesreče! rajši naj prec tamkaj umrjem nagle smrti, preden te prejmem, če vidiš, da bi te imela po nevrednem prejeti. O daj mi milost, da vselej, kedar me povabiš k svoji sv. mizi, pristopim s čistim in skesanim srcem, in da te vselej, kolikor mi je mogoče, vredno prejmem.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

XII. postaja.

Jezus umrje na svetem križu.

Jezus v sv. zakramentu ogovori dušo :

O ljuba duša, moja nevesta! poglej, kako na križu visim pred tvojimi očmi! Voljno sem podal roke in noge, da so jih hudo ranili in na križ pribili; glava s trnjem kronana in žalostno nagnjena; krvav pot po vsem životu; s prebodenim srcem, bled, mrtev! Tebi v zgled, ljuba duša! da moraš tudi ti na križu viseti s svojim ženinom. Daj tedaj voljno svoje roke in noge v mojo službo, če se ti zdi tudi še tako težavno; trpi z menoj stanovitno in ponižno, in ne žaluj preveč čez svoje trpljenje, ampak raji čez svoje grehe, kateri so krivi mojega in tvojega trpljenja; in kedar imaš toliko trpeti, da meniš, da ti ni mogoče vsega prestati, takrat pribeži pod moj križ v mojo prebodeno stran, in premišljuj, koliko sem jaz za te trpel; potem ti bo vse trpljenje veliko lažje postalo. Ne pozabi, preljuba moja hči! kedar me prejmeš pri mizi božji, da sem ravno tisti tvoj Jezus, kateri sem za te na križu visel in umrl; glej, da boš tudi ti za me

vse voljno pretrpela, in ko bi treba bilo, tudi raji umrla, kakor me razžalila.

Duša odgovori Jezusu :

O moj križani Jezus! o nezmerna ljubezen! oh, koliko si trpel, koliko si prestal, kakošne bolečine občutil, da bi mene zveličal! grenko smrt si storil, da bi le nam zadobil večno življenje! In mi, kako nevredni smo tvoje neskončne ljubezni! kako malo si prizadevamo, tebi podobni prihajati! O moj Jezus! zakrament sv. rešnjega Telesa me živo spominja vsega, kar si ti za nas storil in trpel, in ravno v ta spomin si nam ga dal. Oh! koliko si trpel, preden si se nam zapustil v tem presvetem zakramentu! Iz nebes si prišel na ta revni svet, mnogo let si v revščini živel in v zaničevanju, prestal si strašne muke in grenko smrt, da si zamogel se zapustiti nam v presvetem zakramentu. O ljubi Jezus! ti najlepši zgled svete potrpežljivosti! za teboj bom vsak dan nosila svoj križ, ker vidim, kako voljno prenašaš ti svojo neizrekljivo trpljenje. Potrdi me, o Jezus v presvetem rešnjem Telesu! potrdi me v pravi potrpežljivosti, da bom

vredna postala tvojih obljub. Prosim pa tudi, daj mi srečno zadnjo uro, daj mi veliko milost, da te bom še ob koncu svojega življenja prav vredno prejela, in tako s teboj sklenjena prišla pred sodbo.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

XIII. postaja.

Jezusovo truplo v naročju njegove žalostne matere Marije.

Žalostna mati Marija odgovori dušo:

Oh, ljuba duša! ljuba nevesta Jezusova! pridi sem in poglej v mojem naročju svojega ljubeznjivega ženina; poglej, kaj so storili ž njim njegovi sovražniki. Poglej, kako globoke rane ima na rokah in na nogah; poglej njegovo sveto glavo, kako je vsa prebodena in ranjena od trnjeve krone; poglej njegovo stran, kako globoka in široka rana je vbodena. Oh, preljuba hči! premišluj, koliko je moj preljubeznjivi sin Jezus za te trpel! Oh, kako žalostno je tudi moje srce! z ojstrim mečem je prebodeno, ko premišlujem, koliko je mogel moj sin

trpeti, in kako malo jih je, ki si njegovo
 britko trpljenje prav v dobro obrnejo!
 O ljuba hči! varuj se take grde nahva-
 ležnosti; varuj se greha, ki je mojega
 Jezusa tako strašno ranil in umoril, o
 posebno pa se varuj, da ne boš kdaj
 svetega obhajila po nevrednem prejela,
 da mi ne boš Jezusa vnovič ranjenega
 in križanega v naročje položila.

Duša odgovori žalostni materi Jezusovi :

O ljuba mati mojega preljubeznji-
 vega ženina Jezusa! oh, v kakošno morje
 britke žalosti si vtopljenjena! Tvoje ljubez-
 njive oči se hočejo vtopiti v grenkih
 solzah; v tvojem žalostnem srcu tiči
 ojster meč, in živo občutiš vse bolečine,
 v katerih je tvoj Jezus sklenil svoje živ-
 ljenje. Da, zares! ti si kraljica vseh muče-
 nikov, zakaj toliko še ni nihče trpel.
 Žalostna mati Marija! prosi za me Je-
 zusa, da mi podeli milost, da ne bom ni-
 kdar več ponovila njegovega trpljenja in
 tvoje žalosti, da se bom prav skrbno
 varovala vsakaterega greha, njega prav
 vredno vživala pri sv. obhajilu in njemu
 in tebi zvesto služila do konca svojega
 življenja.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj! Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

XIV. postaja.

Jezus v grob položen.

Angelji ogovoré dušo:

Oh, ljuba duša! žalostna in objokana prideš k grobu gledat, kam so položili tvojega preljubega ženina Jezusa. Velika je tvoja žalost pri njegovem grobu. Ali zaupaj in veseli se, ljuba duša! glej, grob je prazen, ni ga obdržal, častitljivo je vstal iz svojega groba, spet živi in ostane zmiraj pri tebi v presvetem zakramentu.

Duša odgovori angeljem:

O nezmerna ljubezen Jezusova v presvetem zakramentu! O angelji božji, vi izvoljeni nebeški duhovi! ki ste tukaj okoli sv. rešnjega Telesa, okoli svojega nebeškega kralja, kateri tukaj na stolu svoje milosti sedi, prijazen, dobrotljiv in pripravljen, nam milosti deliti; o vi srečni nebeški duhovi, ki ste zmiraj pri ljubem Jezusu, povejte mu, kako neizre-

čeno jaz želim, ljubiti ga tako, kakor on mene ljubi. Oh! moja duša je zmiraj tako slaba in mlačna, da ga še nič prav goreče ljubiti ne morem. Prosite tedaj, o nebeški angelji! prosite vi ljubega Jezusa, da bi me obdaroval s svojo sveto milostjo in ljubeznijo in z vsemi čednostmi, katere so mu na meni ljube, ko grem k njegovi sveti mizi; posebno pa, da bi mi dodelil skesano, ponižno in čisto srce, v katerem bo z veseljem prebival. O sprosrite mi od Jezusa to milost in to veselje, da bi ga koj vsi ljudje tako ljubiti začeli, da bi nikdar več ne ravnali zoper njegovo presveto voljo.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v sv. zakramentu, zdaj in na vekomaj. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

K o n e c .

O Jezus, ženin vseh duš, katere te resnično ljubijo! čast in hvala ti bodi, da si toliko za nas storil, nas tako ljubil, da si se nam zapustil v zakramentu svetega rešnjega Telesa, v katerem vedno pri nas ostaneš, in naše duše hraniš za večno življenje. O moj Jezus! iz srca

mi je žal, da te nisem bolj ljubila, da sem tolikrat te razžalila, da sem zamudila toliko velikih milosti, katere pobožne duše prejemajo v presvetem rešnjem Telesu. Zanaprej pa bo moja največa skrb, tebe, o moj Jezus! prav spoznati, častiti in ljubiti, in te v presvetem zakramentu prav vredno prejemati. Daj mi le svojo sveto milost, da bom ta svoj sklep spolnila, ker brez tvoje pomoči ne morem celo nič dobrega storiti. Potrdi me, o Jezus! v tvoji milosti in ljubezni, in ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Obiskovanje presv. rešnjega Telesa.

Dekleta, kolikorkrat pridete v cerkev, obiščite, če je količkaj mogoče, Jezusa v svetem rešnjem Telesu. Pokleknite in pozdravljajte in molite Jezusa, ki v tabernakeljnu zaprt prebiva. Videle bote, da se vam bo srce prečudno omečilo, lože se bote varovale greha, in mnogo dobrot si bote sprosile za dušo in telo. Pokleknite potem pred altar čistega spočetja device Marije in počastite tudi njo. — Molite kakor sledi.

Molitev pred svetim rešnjim Telesom.

Moj Bog, Jezus Kristus! ki si iz ljubezni do nas v presvetem zakramentu noč in dan pričujoč, in z veliko ljubeznijo čakaš, vabiš in sprejemaš vse, kateri pridejo te obiskat, trdno verujem, da si resnično pričujoč v presvetem zakramentu altarja. Ponižno te molim in spoznam svojo veliko nevrednost, zahvalim te za toliko milosti, ki si mi jih skazal, posebno za to, da se mi samega sebe daješ v tem presvetem zakramentu; da je tvoja mati, prečista devica Marija, tudi moja mati in moja besednica pred teboj, in da si me zopet poklical, da te v tej cerkvi obiščem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! iz celega srca te tukaj častim in molim v presvetem zakramentu, prvič zato, da

se ti zahvalim za tvojo toliko ljubezen; drugič zato, da vsaj nekoliko popravim tisto neizrečeno krivico, katero ti neverniki, krivoverci in malopridni katoličani delajo v tem presvetem zakramentu; tretjič te želim s svojim obiskovanjem moliti po vseh tistih krajih na vsem svetu, na katerih se znajdeš v tem sv. zakramentu zapuščen brez vsega počesčenja.

Moj Jezus! ljubim te iz celega srca, žal mi je, da sem grešila in tebe, neskončno dobroto, razžalila; trdno sklenem v prihodnje s tvojo milostjo in pomočjo vseh grehov in grešnih priložnosti se varovati, da tebe, večna dobrota! nikdar več ne razžalim. Zdaj se ti pa jaz, uboga grešnica, popolnoma izročim. V tvojo sveto voljo vdam svojo slabo voljo, v tvoje sveto srce položim svoje revno srce, užgi ga z ognjem svete ljubezni, in izženi iz njega vse, kar me nevredno dela tvoje ljubezni. Vsa želim tvoja biti, stori z menoj in z vsem, kar je mojega, po svoji sveti volji. Nič družega ne iščem, nič družega ne želim, kakor tvojo sveto ljubezen vedno imeti, tvojo presveto voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrem do konca stanovitna ostati.

Priporočim ti pa tudi vse verne duše v vicah, zlasti tiste, katere so bile s posebno ljubeznijo vdane temu presvetemu zakramentu in tvoji brezmadežni Materi. Ravno tako te tudi prosim za vse svoje dobrotnike, za tovaršice, prijatelje in neprijatelje, in za vse trdovratne grešnike, dodeli jim duha resnične pokore.

Zadnjič pa še sklenem vse želje in zdihljeje svojega srca z ljubeznjivimi občutljejimi tvojega presvetega srca, o Jezus! in tako sklenjene jih darujem tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v tvojem presvetem imenu, da jih iz ljubezni do tebe milostljivo usliši. Amen.

Duhovno obhajilo.

Moj Jezus, živo verujem, da si v presvetem zakramentu resnično pričujoč . . . Ljubim te čez vse . . . Iz ljubezni do tebe so mi žal vsi moji grehi, nikoli in nikdar več ne bom grešila . . . Želim te v svojem srcu sprejeti in imeti . . . Ker mi pa zdaj ni pripuščeno, te resnično prejeti, pridi vsaj s svojo milostjo v moje srce . . . Objamem te, o Jezus! in se popolnoma s teboj sklenem . . . Ne dopusti, da bi se kdaj več ločila od tebe! Amen.

Pozdravljenje prečiste device Marije.

Presveta in prečista devica Marija, moja preljubeznjiva mati! jaz med vsemi najrevniša grešnica, danes pribežim k tebi; zakaj ti si mati mojega Zveličarja, kralja nebes in zemlje, najmogočniša pomočnica za Bogom, upanje in pribežališče vseh grešnikov. — Pred teboj, o visoka kraljica! se priklonem z velikim počesčenjem, in te prisrčno zahvalim za tolikanj milosti in dobrot, ki si mi jih do zdaj od Boga sprosila; posebno, ker si me s svojo mogočno prošnjo obvarovala peklenškega ognja, v katerega sem zavoljo svojih grehov vržena biti že tolikokrat zaslužila. — Iz srca te ljubim, moja preljubeznjiva mati! in iz ljubezni do tebe trdno sklenem, tebi ves čas svojega življenja zvesto služiti, tvoje lepe čednosti posnemati, in si prizadevati, kolikor mi bo mogoče, da tudi druge na to pripravim, da te bodo ljubili in ti služili. — Za Jezusom, tvojim ljubim Sinom, postavim na te svoje največe zaupanje in posebno s tvojo pomočjo upam zadobiti večno zveličanje. — Vzemi me v število svojih otrok, o mati milosti božje! in ohrani me vseh sovražnikov

moje duše. Zadobi mi s svojo mogočno prošnjo, da me Bog reši vseh skušnjav, ali pa mi sprosi potrebno moč, da bom zamogla do konca svojega življenja vse svoje skušnjave premagati. Sprosi mi tudi duha resnične pokore in stanovitno poboljšanje življenja; sprosi mi gorečo ljubezen do Jezusa in zvesto posnemanje njegovih presvetih zgledov; sprosi mi tudi srečno smrt in milostljivo sodbo božjo. Za vse to te prosim, moja preljuba mati! ne zavrzi moje prošnje, pomagaj mi v življenju in v smrti; skaži nad menoj, da si res moja mati; skaži, da si najboljša mati, da nobena mati ne skrbi za svoje otroke tako ljubeznjivo, kakor ti, o nebeška mati! skrbiš za svoje zveste otroke. Če tudi katera posvetna mati pozabi svoje dete, da se ga ne usmili; me pa ti, o milostljiva mati nebeška! nikoli nikar ne pozabi. Prosi tako dolgo za me Boga, dokler me ne vidiš v nebesih. Tamkaj te bom potlej večno častila in hvalila, in za Jezusom bom tebi hvalo dajala za neskončno srečo večnega zveličanja. Amen.

Češčeno, hvaljeno in visoko spoštovano
bodi presveto rešnje Telo — in brez-
madežno spočetje device Marije!

Sveti križev pot.

Začetek in vrednost sv. križevega pota.

Bere se, da Marija devica, potem ko je bil Jezus v nebesa šel, je ves čas svojega življenja obiskovala tiste kraje, na katerih je njen Sin trpel in čudeže delal. Tudi pobožna Marija Agreda pripoveduje, da Marija, naša preljuba mati, ni nikoli prenehala obiskovati tistih svetih krajev, in da je ondi z žalostnim srcem premišljevala, kako grozovitne muke je njen Sin trpel. Po tem takem se sme reči, da Marija devica je najprva obiskovala sv. križev pot in ona je začela to pobožnost.

Kako dobro da je, moliti sv. križev pot ali premišljevati trpljenje našega Gospoda Jezusa Kristusa, so vsi sveti učeniki enakih misel. Sv. Bernard pravi: „Nič ne more našega srca bolj očistiti grehov, nič

ne more huje pokrotiti našega poželenja; nič nas ne more močnejše pri-
ganjati k dobremu, kakor živo in
večkratno premišljevanje Jezusovega
britkega trpljenja in njegovih krva-
vih ran“. In sv. Albert uči, da premišljevanje
Kristusovega trpljenja je bolj zaslužljivo, kakor
če bi se kdo celo leto ob suhem kruhu postil,
do krvi bičal, ali bos šel na božjo pot v svete
dežele.

Rimski papeži so pa tudi mnogo odpust-
kov dodelili vsakemu, kdor s skesanim srcem
moli sv. križev pot. Hočeš odpustke zadobiti,
moraš: 1. V stanu milosti božje biti; torej
yselej prej obudi srčno žalost nad svojimi grehi.
2. Moraš vselej prej namen storiti, premišljevati
Kristusovo trpljenje, da bi zadobila odpustke
za se in za verne duše v vicah. 3. Pri vsaki
postaji poglej na tablo, kaj je na njej naslika-
nega, in prav živo si pred oči postavi svojega
Jezusa, kaj in kolikanj da trpi.

Pri nekaterih postajah zadobijo se popolni
odpustki; ker pa nihče ne more zadobiti sam
za-se več, kakor le jeden popolni odpustek,
torej prvi popolni odpustek obrni sebi v prid,
druge pa daruj Bogu za duše v vicah, naj že
bo za dušo rajnega očeta ali matere, brata ali
sestre, prijatelja ali katerega družega.

Molitev.

Začni, prosimo, o Gospod! s svojim Duhom naša dejanja in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej s teboj začnejo in v tebi začete končajo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oh pridite stvari!
Kaj, glejte, se godi;
On, ki nas vse živi,
Strašno za nas trpi.

Darovanje.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrot in neskončna milost. Žal mi je iz celega srca, da sem tebe, o največa dobrot, kedaj razžalila. Darujem ti ta sveti križev pot k tvoji časti v spomin tistega težavnega pota, po katerem si hodil zavoljo mene uboge grešnice. Želim zadobiti vse odpustke, kateri so od cerkve podeljeni za obiskanje svetega križevega pota; torej tudi želim, vse tako opraviti, kar in kakor je potrebno v zadobljenje odpustkov. Darujem ti pa, o Jezus! te odpustke v lastno zveličanje in za verne duše v vicah, posebno za, in te

ponižno prosim, daj mi po tem križevem potu doseči v tem življenju tvojo milost, po smrti pa večno zveličanje. Amen.

Razbičan zapljuvan,
In kronan, zasram'van,
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smrt izdan.

I. postaja.

Jezus je k smrti obsojen.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj prečudežno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krive priče, katere so to sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katero si se velikokrat pregrešila zoper Boga in bližnjega, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smrti obsodil. Obrni se tedaj k njemu; jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerena je tvoja ljubezen proti meni

ubogi grešnici. Kaj! za tako grešno, nagnjusno stvar, kakor sem jaz, boš ti, moj Jezus, ječo, vrvi, verige in tepenje trpel, in se dal obsoditi k taki grozovitni smrti? Oh, to je več ko zadosti, da se moje trdo srce raztopi in britko objokuje vse pregrehe in hudobije, katere sem storila s svojim jezikom. Obžalujem jih tedaj in kličem k tebi: O moj Jezus, usmiljenje! Usmiljenja in milosti te prosim, o Jezus!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Glej, križ mu naložé,
Na ranjene ramé;
Oh, Jagnje božje gre,
In nese vseh dolge.

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kolikim veseljem in s kako radovoljnim srcem tvoj dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kako potrpežljivo prenaša tepenje in suvanje divjega ljudstva. Ti pa polna nevolje in nepotrpežljivosti bežiš pred križem, kolikor je mogoče! Kaj ne veš, da brez križa ni mogoče, zadobiti nebeškega veselja? Objokaj tedaj svojo slepoto; obrni se k svojemu Gospodu; zdihni in reci:

Ne tebi, o Jezus! ne tebi, ampak meni se spodobi križ. O težki križ, katerega so ti naložili moji grehi! O ljubeznjivi Jezus! dodeli mi milost in moč, da voljno pretrpim vse križe, katere sem zaslužila s svojimi grehi. Stori, da bom svoj križ voljno objela in enkrat vsa tebi vdana se iz sveta ločila. Daj mi tako ljubezen do križa, da bom vsak čas s tvojo služabnico, sv. Terezijo, želela: trpeti ali umreti — umreti ali trpeti.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Opešal je v močeh,
 Podrè ga križ, naš greh;
 Vtopljen v svetá dolgéh,
 Leži potrt na tleh.

III. postaja.

Jezus pade prvokrat pod križem.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in pomisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite krvi ves oslavljen, pade na tla. Oh, kako ga s pestmi bijejo, z nogami teptajo in suvajo! In vendar ni nijedne nevolje slišati iz njegovih ust. Ti si pa vsa nevoljna, ako občutiš le kak majhen križ, ako slišiš le eno krivo besedo. Oh, odpovej se svoji nepotrpežljivosti, napuhu in prevzetnosti in zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! glej, jaz revna in zavržena grešnica klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikokrat in v kako velike grehe sem padla! Kolikokrat se v globočino hudobije vgreznila! O Jezus! stegni svoje rame in podaj mi svojo roko. Pomoč, o Jezus! Pomoči pri tebi iščem, da bi ves čas svojega življenja v nijeden smrtni greh več ne padla, in tako ob smrtni uri zveličanje upati zamogla.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.
 Usmili se nas, o Gospod! usmili
 se nas!

Oh, žalostni spomin!
 Ko sreča Mater Sin;
 Ji gre moč bolečin,
 Do srca globočin.

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet
 odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusovo; s kakošno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno srce Marijino, ko sta se srečala! Poslušaj nehvaležna duša. „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče k tebi Marija. „Kaj ti je storila moja mati?“ vpraša te Jezus. „Oh, zapusti že vendar enkrat svoje pregrehe, zavoljo katerih midva toliko žalost in muko trpiva“. O grešnica, kaj praviš na to? Zdihni v svojem srcu ter reci:

O Božji Sin Marije, o presveta mati mojega ljubeznjivega Jezusa, vsa spo-

korjena in ponižana klečim pred vajnimi nogami. Jaz sem tista izdajalka! s svojimi grehi sem ostrila meč, ki je ranil vajino srce. Oh, žal mi je iz celega srca; prosim vaju, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svojem prevelikem usmiljenju dodelita mi milost, da ne bom vajno grenko trpljenje in žalost noč in dan premišljevala in objokovala.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas o Gospod! usmili se nas!

Omagal Jezus je
Od teže križeve:
O Simon, prosim te,
Ne brani križa se.

V. postaja.

Simon pomaga Jezusu križ nositi.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, ki si vsa vdana nečimernosti tega sveta in željam mesa. Svojih križev ne nosiš iz ljubezni do Jezusa, ampak z veliko nevoljo, ker se jih iznebiti ne moreš. Oh, zbudi enkrat svoje srce in usmili se svojega tako obloženega Jezusa. Objemi radovoljno vse križe, katerekoli ti pošlje Oče nebeški. Skleni vse zopernosti ne samo potrpežljivo nositi, ampak še tudi Bogu za nje hvalo dajati. Moli tedaj in reci:

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim se ti za premnoge priložnosti, katere mi daješ, da bi zamogla za te trpeti in za se kaj zaslužiti. O moj Bog! daj mi milost, vse, kar se mi v tem življenju britkega prigodi, s potrpežljivim srcem prenesti in si s tem večno veselje zaslužiti. Stori, o Jezus, da tukaj s teboj jočem in trpim, enkrat pa se v nebesih večno s teboj veselim.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Zdaj s prtom Jezusa
Otrè Veronika;
V spomin obraz ji da
Trpljenja britkega.

VI. postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli na tem prtu presveto obličje svojega usmiljenega Jezusa. Oh, vendar ga ljubi, in s to ljubeznijo vtisni v svoje srce njegov obraz! O kako srečna boš, ako boš z Jezusovim obrazom v srcu živela in ž njim v večnost stopila. Da to milost zadobiš, obrni se k njemu in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te: vtisni v moje srce podobo svojega svetega obličja, da bom brez nehanja na tebe mislila, noč in dan tvoje grenko trpljenje pred očmi imela in svoje grehe objokovala. O Jezus! s kruhom britkosti hočem sititi svojo dušo, in s spokornimi solzami jo napajati ves čas svojega življenja.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Slabosti ves prevzet
Pod križem pade spet;
O jenjaj grešni svet,
Ponavljat' greh preklet.

VII. postaja.

Jezus pade drugikrat pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Odrešenik in Gospod, zopet na zemlji leži, ves slab od prevelikih bolečin in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da je tvoja prevzetnost Jezusa potrla in na tla vrgla; tako neizrečeno mu je zoperna in težavna. Zapusti tedaj svoj napuh in ne bodi več tako prevzetnega srca. Spokori se in skleni, zanaprej Jezusovo ponižnost posnemati. Reci s skesanim srcem:

O nikdar zadosti hvaljeni Jezus! vidim sicer, da na zemlji stegnjen ležiš, vendar te molim in častim, kakor svo-

jega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh, odvzemi od mojega srca vso prevzetnost, da bom svojo nečimernost spoznala, vsako zasramovanje ponižno sprejemala, in s tem zaslužila milost, da s teboj ponižana na zemlji, bom enkrat tudi s teboj povišana v nebeškem kraljestvu.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Usmiljene žené!
Ne jokajte za me;
Točite le za se
Spokornih sre solzé.

VIII. postaja.

Jezus tolazi Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišli in preudari v svojem srcu, kako zelo ti je treba žalovati in jokati. Prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, ki zavoljo tebe toliko trpi. Drugič čez samo sebe, ker si še zmirom tako nehvaležna, da ne nehaš, njega žaliti. Kako zamoreš še tako trdovratna ostati, če premisliš, kaj on za te trpi? Poglej, kako milostljiv in ljubeznjiv se Jezus skaže žalostnim ženam! Obrni se tudi ti k njemu z zapanjem in reci z objokanim sreem:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako je mogoče, da se moje srce od žalosti ne raztopi? Solz, o Jezus! te prosim, solz prave pokore in prisrčnega usmiljenja, da tudi jaz deležna postanem tistih milosti, katere si skazal žalostnim ženam. O Jezus, ne obrni od mene svojih milostljivih oči; ampak z usmiljenjem ozri se na mene ubogo grešnico, da bom zadnjo uro tudi jaz tebe polna tolažbe videti zamogla.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži;
Naj vendar se zbudi,
Kdor še v pregrehab spi.

IX. postaja.

Jezus pade tretjikrat pod križem.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjikrat pod križem padel. Oh, kako vendar judje in ajdje to krotko ovčico, kakor stekli volkovi, suvajo, trgajo in sem ter tje po trdem kamenji vlačijo. O nesrečni greh, kako hudoben si, da celo Sina božjega tako grozovito mučiš! Grešnica, ali ne bo tvoj ves potrti in tako grozovito mučeni Bog tvojih solz vreden? Oh, reci tedaj z žalostnim srcem:

Vsegamogočni Bog! ki nebo in zemjo z enim prstom držiš, kdo te je tako neusmiljeno na zemljo vrgel? Oh, nihče drugi, kakor moje pregrehe, v katere tolikokrat padem. Od grehov ne jenja moja hudobnost, in ž njimi se množi tvoje trpljenje! Ali poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem in trdno sklenem, svoji hudobiji

konec storiti. V žalosti svojega duha ti obljubim: nikdar več nočem grešiti, o moj Bog, nikdar več!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Ko pride na goró,
Ga slečejo grdó;
Pijačo mu dajó,
Ostudno in grenkó.

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu želča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli duša, kako Jezusa, ki je zvonaj na svojem životu že ves ranjen, še znotraj mučijo z grenkim želčem. Pogledaj, kako on nesramnost, nespodobnost in gizdavost tvojega oblačila plačuje s svojo nagoto in želčem tvojo požrešnost. Ali zamoreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh, vrzi se k nogam svojega slečenega Jezusa in reci k njemu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med teboj in med menoj. Ti si ves ranjen, poln grenkosti in s krvijo pokrit; jaz pa vsa nečimerna, polna sladnosti in veselja, ali vsaj taka želim biti. Oh jaz nisem na pravem potu. O Jezus! spravi me ti na pravo stezo. Stori, da mi bodo vse nečimernosti tega sveta grenke in zoperne, in le hoja za teboj prijetna in sladka, da bom tako vredna, s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

Na križ ga položé,
Razpnó roké, nogé,
In žreblji mu novè
Še rane naredé.

XI. postaja.

Jezusa na križ pribijejo.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečene bolečine, katere je občutil dobrotljivi Jezus, kedar so rabeljni njegovo meso, njegove kite in žile z žreblji prebodli. Oh, kako je to, da se tvoje srce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno mučijo tvojega Zveličarja! Vsaj zdaj naj te solze oblijejo; obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje srce strah pred grehom in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žreblji, kateri so tebe na križ pribili, stori s svojo milostjo, da bodo vse moje hude misli in želje in občutki na tvoj križ pribiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenju in smrti s teboj križana tudi v nebesih s teboj večno kraljevati zamogla.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Na križu tam visi,
Oh, sveta teče kri!
Za grebe vseh ljudi
Zveličar smrt stori.

XII. postaja.

Jezus umrje na križu.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči, in premišljuj svojega z žreblji na križ pribitega Jezusa. Poglej njegovo blede obličje; poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, ki ga križajo in žalijo. Razbojniku na desni strani obljubi nebeško kraljestvo, svojo mater izroči Janezu, svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu, in poslednjič umrje z nagnjeno glavo. Tako je tedaj umrl moj Jezus? Da, res! umrl je na križu, in zavoľjo mene je umrl. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh, ne hodi proč, kakor le s ponižanim in potrtem srcem. Objemi križ in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! jaz vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Ne ene milosti nisem vredna, ker sem tudi jaz tebe križala. Ali koliko veselje in upanje občuti moja duša, kedar te slišim prositi tudi za tiste, ki

so tebe križali. Kaj hočem torej za te storiti, ker si ti toliko za me storil? Poglej, o Jezus, pripravljena sem in voljna, odpustiti vsem, kateri so me kedaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsem, jih iz srca objamem in jim želim skazati vsakoršne dobrote; zato pa tudi upam na smrtno uro slišati tvoj veseli glas: Še danes boš z menoj v raj!

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

Marija, k teb' hitim,
Tvoj'ga Sina častim;
Z vama, dokler živim,
Rad jočem in trpim.

XIII. postaja.

Jezusa s križa snamejo in Mariji v naročje položijo.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, ki je prebodel srce žalostne matere Marije, kedar je mrtvo telo svojega Sina v naročje vzela. Videla ga je vsega ranjenega in krvavega. O kakošno žalost in bolečino je ona tačas občutila v svojem srcu! Kateri meč pa je bil tako oster, da je prebodel njeno srce? Oh, tvoj greh je bil, ki je Jezusu življenje vzel in Marijino srce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta hudobni greh, skleni svoje solze s solzami žalostne matere Marije, in zdihni k njej tako:

O kraljica vseh mučenikov, kedaj bom spoznala, kedaj prav zapopadla tvojo žalost in trpljenje? Kedaj bom zadobila milost, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti? O velika Gospa! sprosi mi milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so tebi toliko žalost napravili; da bom vsa skesana in spokorjena, v zaupanju in ljubezni do tvojega božjega Sina umrla in po smrti s teboj večno živela.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas.

Za nas umrlega
Molimo Jezusa;
In položimo ga
V grob svojega srca.

XIV. postaja.

Jezusa v grob položijo.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in drugih pobožnih duš, kedar so jim Jezusa vzeli in v grob položili. Zlasti pa si k srcu vzemi britko, in grenko žalost Marije, njegove matere, kedar so ji njenega ljubeznjivega Sina iz naročja vzeli. V premišljevanju leté njene žalosti se moraš res sramovati, da si bila pri obiskovanju tega križevega pota tako mrzla in neobčutljiva. Oh, naj se razjoka tvoje srce vsaj pri zadnji postaji. Poljubi s spoštovanjem kamen svetega groba; položi v duhu va-nj svoje srce, in pozdravi pobožno Jezusa v grobu, rekoč:

O usmiljeni Jezus! ki si krvavi križev pot storil iz ljubezni do mene, molim, častim in hvalim te v grobu ležečega. Želim in hrepenim, imeti te v srcu zaprtega, da bi s teboj sklenjena, po tem svetem križevem potu k novemu

življenju vstala in se v tvoji milosti iz tega sveta ločila. Po zasluženju tvojega trpljenja, katero sem zdaj premišljevala, dodeli mi, da bo moja popotnica na zadnjo uro tvoje presveto rešnje Telo; moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef! in moj poslednji zdihljaj: Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! Daj mi z živo vero, s trdnim upanjem in z gorečo ljubeznijo, s teboj in zavoljo tebe umreti in po smrti s teboj na večne čase veselo živeti.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

O Jezus, hvala zdaj
Ti bod' in vekomaj,
Po tvoji smrti daj
Nam priti v sveti raj!

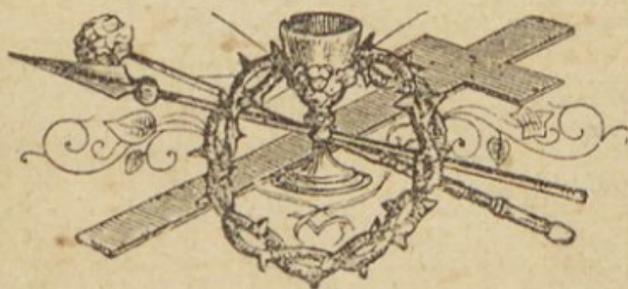
Sklep.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svojem britkem trpljenju in grenki smrti mene odrešil, ti darujem ta sveti križev pot, katerega

sem zdaj s tvojo milostjo obiskala. Sprejmi to moje pobožno opravilo k povišanju tvoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpuščenje grehov celega sveta, za pomoč vernim dušam v vicah, zlasti za tiste, za katere sem se v začetku moliti namenila. O milostljivi Oče nebeški! glej na obličje Kristusa, svojega Sina, sliši glas njegove svete krvi, in bodi milostljiv meni ubogi grešnici. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus in njegova žalostna mati Marija!

Razne litanije.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin, vsega svetá rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sv. Marija,

Sv. Mati božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabrijel,

Sv. Rafael,

} usmili se
nas!

} prosi za nas!

Vsi sveti angelji in nadangelji, prosite za nas!

Vse svete vrste zveličanih duhov, prosite za nas!

Sv. Janez Krstnik, prosi za nas!

Sv. Jožef, prosi za nas!

Vsi sveti očaki in preroki, prosite za nas!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakob,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakob,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matej,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marko,

} prosi za nas!

Vsi sveti apostoli in evangelisti, prosite za nas!

Vsi sveti učenci Gospodovi, prosite za nas!

Vsi sveti nedolžni otroci, prosite za nas!

Sv. Štefan,
 Sv. Lavrencij, } prosi za nas!
 Sv. Vincencij, }

Sv. Fabijan in Sebastijan, }
 Sv. Janez in Pavel, } prosita za
 Sv. Kozma in Damijan, } nas!
 Sv. Gervazij in Protazij, }

Vsi sveti mučeniki, prosite za nas!

Sv. Silvester, }
 Sv. Gregorij, }
 Sv. Ambrozij, }
 Sv. Avguštin, } prosi za nas!
 Sv. Hijeronim, }
 Sv. Martin, }
 Sv. Nikolaj, }

Vsi sveti škofje in spoznovalci, prosite
 za nas!

Vsi sveti učeniki, prosite za nas!

Sv. Antonij, }
 Sv. Benedikt, }
 Sv. Bernard, } prosi za nas!
 Sv. Dominik, }
 Sv. Frančišek, }

Vsi sveti mašniki in leviti, prosite za
 nas!

Vsi sveti menihi in puščavniki, prosite
 za nas!

Sv. Marija Magdalena, prosi za nas!

Sv. Agata,

Sv. Lucija,

Sv. Neža,

Sv. Cecilija,

Sv. Katarina,

Sv. Anastazija,

} prosil za nas!

Vse svete device in vdove, prosite za nas!

Vsi svetniki in svetnice Božje, prosite za nas!

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smrti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smrti,

Po skrivnosti svojega svetega včlo-

večenja,

Po svojem prihodu,

Po svojem rojstvu,

} reši nas, o Gospod!

Po svojem krstu in svetem postu,
 Po svojem križu in trpljenju,
 Po svoji smrti in svojem pokopu,
 Po svojem svetem vstajenju,
 Po svojem čudežnem vnebohodu,
 Po prihodu tolažnika svetega Duha,
 Na dan sodbe,

Mi grešniki,
 Da nam prizaneseš,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in
 ohraniš,

Da pastirja apostolskega in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohraniš,

Da sovražnike svete cerkve ponižaš,
 Da krščanskim kraljem in oblastni-
 kom mir in pravo edinost podeliš,

Da nam cesarja obvaruješ,
 Da vsemu krščanskemu ljudstvu
 mir in edinost daš,

Da nas vse v svoji sveti službi
 potrdiš in obdržiš,

Da naše misli k nebeškim željam
 povzdigneš,

Da vsem našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Da duše naše in naših bratov,
bližnjih in dobrotnikov več-
nega pogubljenja rešiš,

Da sad zemlje daš in ohraniš,

Da vsem vernim dušam večni
pokož dodeliš,

Da nas uslišiš,

Sin Božji,

prosimo te, usliši
nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá;
prizañesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe svetá;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta;
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitve po litanijah.

Psalm 69.

O Bog! pridi mi na pomoč; Gospod!
hiti mi pomagat.

Osramoteni naj bodo, in naj se sra-
mujejo, ki zalezujejo mojo dušo.

Odstopijo naj in sram jih bodi, ki mi hočejo hudo.

Odstopijo naj precej osramoteni, kateri se mi posmehujejo.

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se veselijo in v tebi radujejo.

Vselej naj rečejo: Visoko hvaljen bodi Gospod! kateri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak; Bog, pomagaj mi!

Moj pomočnik in moj odrešenik si ti; Gospod! nikar se ne mudi.

Čast bodi Očetu, in Sinu, in svetemu Duhu; kakor je bilo v začetku, in zdaj, in vselej in na večne čase. Amen.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom.

Ř. Ki v tebe zaupajo, moj Bog!

Ÿ. Bodi nam, Gospod, močen turen.

Ř. Pred sovražnikom.

Ÿ. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

Ř. In otrok krivice naj se ne loti, nam škodovati.

Ÿ. Gospod! ne ravnaj z nami po naših grehih.

R. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

Ÿ. Molimo za našega papeža I.

R. Ohrani jih, o Gospod! oživljaj in osrečuj jih na zemlji, in ne daj jih v voljo njihovih sovražnikov.

Ÿ. Molimo za našega škofa I.

R. Gospod! ohrani in varuj jih vsega hudega.

Ÿ. Molimo za našega cesarja I.

R. Ohrani o Gospod, našega cesarja, in usliši nas na dan, ko za njih prosimo.

Ÿ. Molimo za svoje dobrotnike.

R. Povrni, Gospod, milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storijo.

Ÿ. Molimo za verne mrtve.

R. Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Ÿ. Naj počivajo v miru.

R. Amen.

Ÿ. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

R. Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog!

Ÿ. Pošlji jim, Gospod, pomoč iz svetišča.

R. In varuj jih s Sijona.

V. Gospod! usliši mojo molitev.

R. In moje vpitje naj pride k tebi.

M o l i m o !

O Bog, ki ti je lastno, usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, katere grehov veriga veže, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo, o Gospod, našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpuščanjem vred mir podeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas odvežeš vseh grehov in odrešiš šib, katere za nje zaslužimo.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, poglej milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe tvoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, odvrni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi njih po potu večnega življenja, da bodo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želeli, in z vso močjo storili.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si jih pastirja naše I. škofije postavil; dodeli njim, da tistim, čez katere so postavljeni, z besedo in dejanjem k dobremu služijo, in tako s čredo, ki jim je izročena, večno življenje dosežejo.

O Bog, varuh vseh kraljestev, posebno pa Avstrijanskega cesarstva, podeli svojemu služabniku našemu cesarju I., tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bodo, ker so po tvoji volji cesar postali, tudi v tvojem varstvu vselej mogočni.

O Bog, od katerega izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana, in časi s tvojo pomočjo brez straha pred sovražniki varni in mirni.

O Bog! užgi naša srca z ognjem svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in z očiščenim srcem dopadli.

O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic, da odpuščenje, ki so ga

vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim duhom naše dejanje, in spremljaj ga s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej iz tebe začnejo in v tebi začete končajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenju, ali so se že iz tega sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.*)

*) Pri procesijah na sv. Marka dan in križev teden se litanije tukaj končajo s sledečim sklepom:

V. Gospod z vami.

Odg. In s tvojim duhom.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

Odg. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru.

Odg. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. (Petkrat.)

Za vse potrebe krščanstva.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristjanov, za katere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu Kristusu odvrni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne, revne čase.

Razsveti in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega krščanstva pripomagati.

Dodeli nam, Bog miru, pravo edinnost v veri, brez vsega razdrtja in ločitve. Preobrne naša srca k pravi pokori in poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenju in v smrti prijetni in dopadljivi.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Tebi bodi vedno priporočeno, o Gospod, vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Božja pomoč ostani vselej pri nas.
Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. (Trikrat.)

K presvetemu rešnjemu Telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

R. Kateri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v prečudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja

zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitve o raznih potrebah.

1. Ob hudi uri.

Če vidiš ali slišiš, da se bliža hudo vreme, ne pozabi moliti. Si v postelji, vstani; si doma, poklekni in prosí tudi druge, da pokleknejo s teboj vred, in moli:

Ÿ. Naša pomoč je v imenu Gospodovem.

R. Ki je vstvaril nebo in zemljo.

Ÿ. Skaži nam, o Gospod! svojo milost.

R. In dodeli nam svoj blagoslov.

Ÿ. Nič naj ne opravi sovražnik zoper nas.

R. In otrok krivice naj se ne loti, nam škodovati.

Ÿ. Ne boš svojih darov odtegnil njim, ki nedolžno živé.

R. Gospod vojskinih trum, blagor človeku, ki v tebe zaupa.

Ÿ. Gospod, usliši mojo molitev!

R. In moje vpitje naj pride k tebi!

M o l i m o.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odvrni.

Prosimo, Gospod! preženi od svoje hiše duhovno hudobo, in odvrni zemeljsko napako hudega vremena.

Vsegamogočni, večni Bog! prizanesi nam, ki se bojimo; bodi nam milostljiv, ki prosimo, da nas po škodljivem ognju v oblakih, in po silnem viharju žuganje hudega vremena napelje, tebe hvaliti.

Gospod Jezus! ki si vetrovom in morju zapovedal, in je bila velika tihota, usliši prošnje svojega ljudstva in dodeli, da po tem znamenju svetega † križa preide vse divjanje hudega vremena.

Vsegamogočni in usmiljeni Bog! ki nas s tepenjem zdraviš, in z odpuščanjem ohranjuješ, dodeli, te prosimo, da se v miru zaželjenega potolaženja razveselimo, in dar tvoje dobrote vselej uživamo. Po Gospodu našem itd.

Zdaj pa z blagoslovljeno vodo naredi tri križe in reci: Blagoslov vsegamogočnega Boga †

Očeta in † Sina in sv. † Duha naj pride
 čez te oblake in zažene od njih vso
 sovražno moč. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat).

2. Ob suši.

Bog! v katerem živimo, se gibljemo
 in smo, dodeli nam potrebnega dežja,
 da v časnih rečeh potrebno pomoč do-
 sežemo, in s toliko večim zaupanjem
 večnih dobrot prosimo.

Dodeli, prosimo, vsegamogočni Bog!
 da, ki v svojih nadlogah v tvojo milost
 zaupamo, nas tvoja pomoč vedno ob-
 varuje vseh nevarnosti.

Daj nam, prosimo, Gospod! zdravega
 dežja, in suho obličje zemlje z nebeškimi
 potoki milostljivo namoči. Po Gospodu
 našem itd.

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat).

3. Za lepo vreme.

Bog! ki te greh razžali in pokora
 potolaži, ozri se milostljivo na prošnje
 k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje
 jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo,
 od nas odverni.

Usliši nas, o Gospod! ki k tebi zdi-
hujemo, in dodeli nam, te prosimo, lepo
vreme, da, ker za svoje grehe po pravici
trpimo, s pomočjo tvoje milosti tvojo
dobroto občutimo.

Prosimo, vsegamogočni Bog! tvojo
dobroto, da nalive dežja ustaviš, in nam
svoje jasno obličje dobrotljivo pokažeš.
Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat).

4. O slabi letini in lakoti.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod!
svojo neizrečeno milost, da nas odvežeš
vseh grehov, in odrešiš šib, katere za
nje zaslužimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše po-
hlevne prošnje, in lakoto milostljivo od-
vrni, da umrljivi človek spozna, da po
tvoji jezi take šibe pridejo in po tvoji
milosti odidejo.

Tebi podvrženo ljudstvo, ki zavoljo
svojih grehov lakoto trpi, Gospod! mi-
lostljivo k sebi spreobrni, ki si rekel,
da bo tistim vse privrženo, kateri iščejo
tvojega kraljestva. Ki živiš in kraljuješ itd.

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat).

5. Ob mrenju in kugi.

Usliši nas, Bog, naš Zveličar! in na prošnje svete in častitljive božje porodnice Marije, vselej device, in svetega Sebastijana mučenika in vseh svetnikov, svoje ljudstvo reši strahu svoje jeze, in otmi po obilnosti svojega usmiljenja.

Skaži milost, Gospod! našim ponižnim prošnjam, in ozdravi dušne in telesne bolezni, da odpuščenje prejmemo in se vedno tvojega blagoslova veselimo.

Usliši, prosimo, Gospod! naše pohlevne prošnje, in kugo in mrenje milostljivo odvrni, da umrljivi človek spozna, da po tvoji jezi take šibe pridejo, in po tvoji milosti odidejo. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat).

6. Ob živinski kugi.

O Bog! kateri si človeku tudi neumno živino pri delu v pomoč dal, pohlevno prosimo, da nam živali, brez katerih človeški rod ne more živeti, pri naših potrebah ne pustiš poginiti. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat).

7. Ob vojski.

Bog! kateri vojske potiraš, in nasprotnike tistih, ki v te zaupajo, z močjo svoje brambe premaguješ, pomagaj svojim služabnikom, ki tvoje milosti prosijo, da svojih sovražnikov silo zataremo, in tebe z neprenehano hvalo častimo.

Bog! od katerega izhajajo svete želje, prave misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana, in časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni in mirni.

Poteri, prosimo, Gospod! napuh naših sovražnikov in pobij njih neukrotnost z močjo svoje desnice. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat).

8. Ob sleherni nalogi.

Ne zavrzi, vsegamogočni Bog! svojega ljudstva, ki v nadlogi zdihuje, temuč zavoljo slave svojega imena pridi stiskananim usmiljen na pomoč.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas od-

vežeš vseh grehov, in rešiš šib, katere za nje zaslužimo.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah svete Marije vselej device, sedanje žalosti rešeni, in večnega veselja deležni.

Poglej dobrotljivo, prosimo Gospod našo nadlogo, in odvrni srd svoje jeze, katero po pravici zaslužimo.

Bog, naše pribežališče in moč, začetek vseh dobrot! poslušaj ponižne prošnje svoje cerkve, in dodeli, da kar z zaupanjem prosimo, gotovo dosežemo. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat).

9. Za mir.

O Bog! od katerega izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana, in časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni in mirni. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat).

10. Ob kaki zahvali.

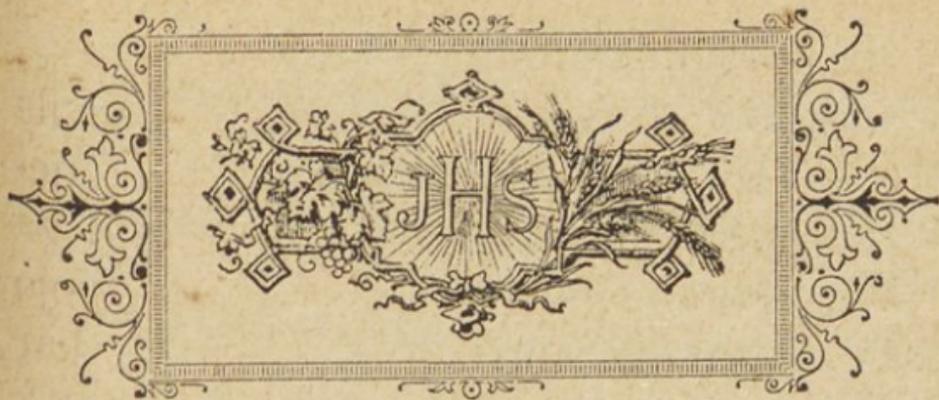
Bog! katerega usmiljenje nima števila in katerega dobrote bogastvo je neskončno, zahvalimo tvoje veličastvo za dodeljene dari, in prosimo vedno tvojo milost, da, ki prošnjikom podeliš, kar želijo, jih ne zapustiš, temuč pripelješ k prihodnjemu plačilu.

Bog! kateri si srca vernih po razsvetljenju svetega Duha učil, daj nam v ravno tistem Duhu razumeti, kar je pravo, in njegove tolažbe se vselej veseliti.

Bog! kateri nobenega, ki v te zaupa, ne pustiš preveč stiskati, temuč njim, ki te prosijo, dobrotljivo na pomoč prideš, za svoje prošnje in spolnjene želje ti hvalo dajemo, in te pohlevno prosimo, da bomo vselej vseh nadlog obvarovani. Po Gospodu našem itd.

Oče naš. Češčena si Marija (petkrat).

Litanije

presvetega Imena Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Jezus, Sin živega Boga,

Jezus, svetloba Očeta,

Jezus, žar večne luči,

Jezus, kralj veličastva,

Jezus, solnce pravice,

Jezus, Sin Marije Device,

Jezus, ljubeznjivi,

} usmili se nas!

Jezus, prečudežni,
 Jezus, močni Bog,
 Jezus, Oče prihodnjega veka,
 Jezus, angelj velikega sklepa,
 Jezus, najmogočnejši,
 Jezus, najpotrpežljivši,
 Jezus, najpokornejši,
 Jezus, krotki in iz srca ponižni,
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, ljubitelj naš,
 Jezus, Bog mirú
 Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, vzgled čednosti,
 Jezus, goreči ljubitelj duš,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrotá,
 Jezus, pot in življenje naše,
 Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, voditelj apostolov,
 Jezus, učitelj evangelistov,
 Jezus, srčnost mučenikov,

usmili se nas!

Jezus, luč spoznovalcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus, krona vseh svetnikov,
 Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o
 Jezus!

} usmili
 se nas!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Zalezovanj hudičevih,
 Duha nečistosti,
 Večne smrti,
 Zanemarjanja tvojih navdihov,
 Po skrivnosti svojega svetega
 včlovečenja,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem detinstvu,
 Po svojem božjem življenju,
 Po svojih trutih,
 Po svoji smrtni britkosti in svo-
 jem trpljenju,
 Po svojem križu in svoji zapušče-
 nosti,
 Po svojih bolečinah,
 Po svoji smrti in svojem po-
 kopu,
 Po svojem svetem vstajenju,
 Po svojem vnebohodu,

} reši nas, o Jezus!

Po svojih radostih, reši nas, o Jezus!
 Po svojem veličastvu, reši nas, o Jezus!
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 prizanesi nam, o Jezus!
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usliši nas, o Jezus!
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

M o l i m o !

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel:
 Prosite in bote prejeli, išcite in bote
 našli, trkajte in se vam bo odprlo;
 vnemaj nas, te prosimo, z ognjem svoje
 božje ljubezni, da te s celim srcem, z
 besedo in dejanjem ljubimo in nepre-
 nehoma hvalimo.

Dodeli nam, Gospod, da strah in
 ljubezen tvojega svetega imena vedno
 v sebi ohranimo, ker tistih nikdar voditi
 ne nehaš, katere v stanovitosti svoje
 ljubezni utrdiš. Ki živiš in kraljuješ
 od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ako te litanije s skesanim srcem in pobožno
 moliš, zodobiš odpustek 300 dni enkrat na dan. Leon XIII.
 dne 16. jan. 1886.

Molitev.

O vsegamogočni, večni Bog, Gospod in zveličar Jezus Kristus! ker ni pod nebom nobenega imena, v katerem bi mogli biti vsi zveličani, kakor sveto sladko ime Jezus; prosim, o Jezus! bodi moj Jezus, dokler sem zdrava; bodi moj Jezus, kedar sem bolena; bodi moj Jezus, kedar bom v sreči; bodi moj Jezus, kedar bom v nesreči; bodi moj Jezus, kedar bom vesela; bodi moj Jezus, kedar bom žalostna; bodi moj Jezus, kedar bom ležala na smrtni postelji; bodi moj Jezus, kedar se bo moja duša ločila iz tega sveta; bodi moj Jezus, kedar bom stala pred sodbo božjo. Zdaj in vselej in ob moji poslednji uri zapiši s svojo presveto rešnjo krvjo v moje srce svoje sveto sladko ime Jezus, da ne bom več občutila ne tega sveta, ne tega mesa, temuč da v tebi ostanem, v tebi živim in umrjem. — Bodi češčeno in pohvaljeno sveto sladko ime Jezus! — O Jezus, Marija in sv. Jožef! v vaše svete roke priporočim svojo ubogo dušo zdaj in vse večne čase. Amen.

Opomin. Ko pride nedelja presvetega imena Jezusovega, ne zamudi spovedi in sv. obhajila, ker

lahko dobiš popoln odpustek. — Dobro si zapiši v sree ime Jezus. To ime je sveto, vsa kolena morajo se mu vklanjati, torej ga izgovori vselej s pobožnostjo. Mogočno je; zatorej ga kliči rada na pomoč v vsaki sili in v vsaki skušnjavi. Kar boš prosila Očeta v tem svetem imenu, dobila boš. Pa tudi sladko je: ljubi ga in nosi ga vedno v svojem srcu. Rada reci: Jezus, bodi moj! in jaz naj bom tvoja!

Litanije

v čast trpljenja Kristusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Jezus, ki si krotek v Jeruzalem šel,

Jezus, ki si se nad Jeruzalemom razjokal,

Jezus, ki si bil za trideset srebrenikov prodan,

Jezus, ki si svojim učencem noge umival,

} usmili se nas!

Jezus, na svoji duši do smrti žalosten,
 Jezus, na Oljski gori od angelja potrjen,
 Jezus, ki si v smrtni britkosti krvavi pot potil,
 Jezus, od Juda Iškarjota izdan,
 Jezus, z vrvmi in verigami zvezan,
 Jezus, od svojih učencev zapuščen,
 Jezus, pred Ana in Kajfa postavljen,
 Jezus, za uho udarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, smrti vreden spoznan,
 Jezus, v sveti obraz zapljuvan,
 Jezus, ki se ti je sveti obraz s prtom zakril,
 Jezus, s pestmi tolčen,
 Jezus, od Petra trikrat zatajen,
 Jezus, kakor hudodelnik Pilatu izdan,
 Jezus, od Heroda zaničevan,
 Jezus, v belem oblačilu zasramovan,
 Jezus, manj kakor razbojnik Baraba obrajtán,
 Jezus, neusmiljeno bičan in raztepen,
 Jezus, zaničljivo v škrlatast plašč oblečen,

usmili se nas!

Jezus, s trnjem kronan,
 Jezus, s trstom po glavi udarjen,
 Jezus, ki so ti Judje „križaj ga“
 upili,
 Jezus, v najsramotojše smrt ob-
 sojen,
 Jezus, s težkim križem obložen,
 Jezus, kakor nedolžno jagnje v smrt
 peljan,
 Jezus, na gori Kalvariji do nagega
 slečen,
 Jezus, za noge in roke na križ pribit,
 Jezus, ki si na križu za sovražnike
 molil,
 Jezus, na križu preklinjan,
 Jezus, ki si spokornemu razbojniku
 sveti raj obljubil,
 Jezus, ki si na križu učenca Janeza
 svoji materi izročil,
 Jezus od svojega očeta zapuščen,
 Jezus, z jesihom in želčem napajan,
 Jezus, ki si svojo dušo v roke svo-
 jega nebeškega Očeta izročil,
 Jezus, svojemu nebeškemu Očetu
 do smrti pokoren,
 Jezus, s sulico v srce preboden,
 Jezus, s križa snet,
 Jezus, v grob položen,

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o
Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Kuge, lakote in vojske,

Vseh dušnih in telesnih nevarnosti,

Večne smrti,

Po svojem prečistem spočetju,

Po svojem prečudežnem rojstvu,

Po svojem ponižnem obrezovanju,

Po svojem krstu in svetem postu,

Po svojih trudi in svojem bedenju,

Po svojem krvavem bičanju in kro-
nanju,

Po svoji žeji, svojih solzah in svoji
nagoti,

Po svoji rešnji smrti na križu,

Po svojem častitljivem vstajenju in
vnebohodu,

Po prihodu tolažnika svetega Duha,

Na dan sodbe,

Mi grešniki, prosimo te, usliši nas!

Da nam prizaneseš, prosimo te, usliši nas!

Da nam odpustiš, prosimo te, usliši nas!

Da nas k pravi pokori pripelješ, pro-
simo te, usliši nas!

reši nas, o Gospod!

Da milost sv. Duha v naša srca vliješ,
 prosimo te, usliši nas!

Da svojo sveto cerkev varuješ in raz-
 širjaš, prosimo te, usliši nas!

Da vse stanove v svojem svetem imenu
 zbrane ohraniš in množiš, prosimo
 te, usliši nas!

Da nam pravi mir, ponižnost in ljubezen
 podeliš, prosimo te, usliši nas!

Da nas v svoji milosti in sveti službi
 stanovitne ohraniš, prosimo te, usliši
 nas!

Da nas v družbo svojih izvoljenih sprej-
 meš, prosimo te, usliši nas!

Da nas uslišiš, prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

Ÿ. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

M o l i m o.

O Bog, ki si človeški rod, zavoljo greha zavržen, po trpljenju in smrti svojega edinorojenega Sina odrešil; dodeli nam, te prosimo, da, ki spomin njegovega trpljenja na zemlji obhajamo, se tudi njegovega zasluženja v nebesih veselimo. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

M o l i t e v.

Gospod Jezus Kristus! kateri si s svojo smrtjo na križu svet, pekel in smrt premagal; prosim te, dodeli, da skozi tvoje bitko trpljenje in smrt v življenju, posebno pa v smrti premagam svoje sovražnike, in da moja duša, spremljana od tvojih svetih angeljev, iz te doline nadlog pride enkrat v nebeško domačijo, v večno veselje. Amen.

Litanije

presvetega rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Jezus, kateri si pri zadnji večerji sam sebe učencem zavžiti dal,

Jezus, kateri si v presvetem zakramentu resnično pričujoč, kakor Bog in človek, z dušo in telesom, s krvjo in mesom,

Jezus, živi kruh, ki si z nebes prišel,

Jezus, kruh angeljev,

Jezus kruh izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus čeznatura kruh,

Jezus skriti Bog in Zveličar,

Jezus, studenec vseh milosti,

usmili se nas!

Jezus, vedna in najčistejša daritev,
 Jezus, nekrvava daritev nove zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, katera je meso po-
 stala in zdaj vedno med nami
 prebiva,

O najsvetejši zakrament,
 Največa skrivnost božja,
 Spomin največih čudežev božjih,
 Prečudežno znamenje največe lju-
 bezni božje,

Zakrament večne ljubezni,

Skrivnost vere,

Dar sprave za žive in mrtve,

Največa moč v skušnjavah,

Najmočnejše orožje zoper hudob-
 nega duha,

Najimnitnejši vseh darov božjih,

Presveti spomin Gospodovega trplje-
 nja in njegove smrti,

Presveta večerja Gospodova, pri ka-
 teri angelji strežejo,

Največe veselje pobožnim dušam,

Največa dobrota vernim kristjanom,

Najslajši živež našim dušam,

Moč slabim,

Tolažba žalostnim,

usmili se nas!

Pomoč zapuščenim, usmili se nas!
 Popotnica vsem, ki v večnost gredó,
 usmili se nas!

Zastava večnega življenja, usmili, se nas!
 Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o
 Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Nevrednega prejemanja tega pre-
 svetega zakramenta,

Poželenja mesa,

Poželenja oči,

Napuha življenja,

Vseh grešnih priložnosti in nevar-
 nosti,

Skrivnih skušnjav in zalezovanja
 hudobnega duha,

Vseh nesreč,

Nagle in neprevidene smrti,

Večne smrti,

Po ljubezni, s katero si ta presveti
 zakrament postavil,

Po ljubezni, s katero si pri zadnji
 večerji svoje apostole obhajal,

Po ljubezni, s katero tudi nas s
 svojim presvetim rešnjim Telesom
 živiš,

reši nas, o Jezus!

Po ljubezni, s katero se v tem presvetem zakramentu za nas daruješ,

Po ljubezni, s katero v tej daritvi božji pravici zadostuješ,

Po ljubezni, s katero nevrednim kristjanom prizanašaš,

Po ljubezni, s katero v tem presvetem zakramentu tolikanj nečasti trpiš,

Po ljubezni, s katero s sedeža svoje milosti tako usmiljeno na nas gledaš,

Po ljubezni, s katero nas tako dobrotljivo poslušáš,

Po ljubezni, s katero nam v tem presvetem zakramentu toliko milosti deliš,

Po ljubezni, s katero v tem presvetem zakramentu do konca sveta pri nas ostaneš,

Mi ubogi grešniki,

Da nam prizaneseš,

Da nam vse naše grehe odpustiš,

Da nas v živi veri v ta presveti zakrament potrdiš in ohraniš,

Da v naših srcih trdno zaupanje v ta najsvetejši zakrament obudiš,

reši nas, o Jezus!

prosimo te, usliši nas!

- Da v naših srcih gorečo ljubezen
do tega najsvetejšega zakramenta
pomnožiš,
- Da nam vedno večo pobožnost do
tega presvetega zakramenta v
srce vlivaš,
- Da nam milost daš, vselej z dobro
pripravo k tvoji božji mizi pri-
stopiti,
- Da nam sad tega presvetega za-
kramenta obilno podeliš,
- Da resnično češčenje tega najčastit-
ljivšega zakramenta med nami
pomnožiš,
- Da vso nečast od te prečastitljive
skrivnosti odvrneš in zabraniš,
- Da svojo sveto cerkev vladaš in
ohraniš,
- Da vsem nevernikom luč prave
vere dodeliš,
- Da naše misli k nebeškim željam
povzdigneš,
- Da naša srca s svojim milostnim
obiskovanjem razveseliš in očistiš,
- Da nam vsikdar veselje nad tem
presvetim zakramentom daš,
- Da vedno v nas ostaneš, in mi v
tebi,

prosimo te, usliši nas!

Da nas ob koncu našega življenja s to nebeško popotnico previdiš in oveseliš,	}	prosimo te, usliši nas!
Da nas poseldnji dan k večnemu življenju obudiš,		
Da vsem vernim dušam večni mir in pokoj podeliš,		
Da nas na tem sedežu svoje mi- losti dobrotljivo uslišiš,		
Sin Božji,		
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam, o Jezus!		
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Jezus!		
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Jezus!		

Kristus, sliši nas!

Kristus usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češčena si Marija!

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

Ř. Kateri ima vso sladkost v sebi.

Molimo!

O Bog! kateri si nam v prečudežnem zakramentu spomin svojega trpljenja za-

pustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Litanije

v čast presv. srca Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sv. Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sv. Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Presveto srce Jezusovo,

Srce Jezusa, Sina živega Boga,

Srce Jezusa, Sina prečiste Device,

Srce Jezusovo, dopadenje nebeškega

Očeta,

Srce Jezusovo, tempelj svetega Duha,

usmili se nas!

Srce Jezusovo, večna ljubezen pre-
svete Trojice,

Srce Jezusovo, raj božjega veselja,

Srce Jezusovo, studenec nebeške
sladkosti,

Srce Jezusovo, sedež večne milosti,

Srce Jezusovo, morje usmiljenja,

Srce Jezusovo, zaklad vsega boga-
stva božjega,

Srce Jezusovo, vir svete ljubezni
in zveličavnega kesanja,

Srce Jezusovo, cilj in konec vsega
usmiljenja nebeškega Očeta,

Srce Jezusovo, visokost božje mo-
drosti in božjega znanja,

Srce Jezusovo, potok, ki razvесе-
ljuje mesto božje,

Srce Jezusa, našega nebeškega
kralja,

Srce Jezusa, našega dobrega pastirja,

Srce Jezusa, našega usmiljenega
brata,

Srce Jezusa, našega preljubega
učenika,

Srce Jezusa, najljubeznjivšega že-
nina naših duš,

Srce Jezusovo, vzgled krotkosti in
ponižnosti,

usmili se nas!

Srce Jezusovo, studenec miru in
 svetega pokoja,
 Srce Jezusovo, najpopolnejša po-
 doba našega življenja,
 Srce Jezusovo, tolažba žalostnih,
 Srce Jezusovo, pribežališče v sku-
 šnjavah in nadlogah,
 Srce Jezusovo, veselo prebivališče
 čistih duš,
 Srce Jezusovo, veselje vseh iz-
 voljenih,
 Srce Jezusovo, vir vseh svetih
 misel in želj,
 Srce Jezusovo, luč popotnikom,
 Srce Jezusovo, altar sprave,
 Srce Jezusovo, ognjeni studenec
 božje ljubezni,
 Srce Jezusovo, hrepenenje in naj-
 slajša ljubezen vseh svetih duš,
 Srce Jezusovo, zavoljo nas na
 Oljski gori žalostno in otožno
 do smrti,
 Srce Jezusovo, oslABLJENO od krva-
 vega pota,
 Srce Jezusovo, žalostno zavoljo
 naših grehov,
 Srce Jezusovo, na križu s sulico
 prebodeno,

usmili se nas!

Srce Jezusovo, upanje umirajočih, usmili se nas!

Srce Jezusovo, večno veselje vseh svetnikov v nebesih, usmili se nas!

Srce Jezusovo, krona vseh stvari božjih, usmili se nas!

Bodi nam milostljivo, prizanesi nam, o srce Jezusovo!

Bodi nam milostljivo, usliši nas, o srce Jezusovo!

Vsega greha,

Zanemarjanja tvojih svetih navdihov,

Vse nepobožnosti in mlačnosti,

Vse mrzrote do tvoje božje ljubezni,

Vseh nečistih misel in želj,

Vse slepote in trdovratnosti srca,

Po svoji čudoviti krotkosti in ponižnosti,

Po svoji največi čistosti,

Po svojem usmiljenju in svoji prizanesljivi milosti,

Po svojem skrivnem življenju,

Po svoji revščini in sveti pokorščini do smrti na križu,

Po svojem ljubeznjivem obnašanju med ljudmi,

Po svojem notranjem miru,

reši nas, o srce Jezusovo!

Po svoji usmiljeni ljubezni do nas grešnikov, reši nas, o srce Jezusovo!
 Po krvi in vodi, ki si jo v naše posvečenje prelilo, reši nas, o srce Jezusovo!
 Mi grešniki,
 Da svojo sveto in čisto ljubezen v naša srca vliješ,
 Da naša srca k posnemanju svojih čednosti vlečeš,
 Da nam pravo ponižnost, krotkost in notranji mir dodeliš,
 Da vse misli in želje našega srca očistiš in posvetiš,
 Da nas in vse ljudi razsvetiš in k spoznanju božje ljubezni pripelješ,
 Da nas v britkostih tega življenja milostljivo poživiš in potrdiš,
 Da svojo sveto ljubezen v nas vedno pomnožiš,
 Da ob naši smrtni uri naše duše v svojo sveto rano skriješ,
 Da nas v veličastvo svojih izvoljenih sprejmeš,
 O presladko srce Jezusovo,
 Jagnje božje, ki odjemplješ grehe sveta;
 prizanesi nam, o srce Jezusovo!
 Jagnje božje, ki odjemplješ greha sveta;
 usliši nas, o srce Jezusovo!

prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta;
usmili se nas, o srce Jezusovo!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom, o
Gospod!

R. Ki si jih s svojo drago krvjo
odrešil.

Ÿ. Gospod, usliši moje molitev.

R. In moje vpitje naj pride k tebi.

M o l i m o !

Prosimo vsegamogočni večni Bog!
ozri se na preljubeznjivo srce svojega
Sina, nad katerim imaš dopadenje, in
odpusti nam zavoljo tega preljubeznji-
vega srca naše grehe, odvrni od nas
zasluženo šibo, vlij v naša srca svojo lju-
bezen, ohrani, vladaj in pripelji nas v
večno življenje. Amen.

Lavretanske Litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati najsvetejša,

Mati najčistejša,

Mati nedolžna,

Mati brezmadežna,

Mati ljubeznjiva,

Mati prečudežna,

Mati našega Stvarnika,

Mati našega Odrešenika,

Devica najmodrejša,

Devica častitljiva,

prosi za nas!

Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Roža skrivnostna,
 Turen kralja Davida,
 Turen slonokoščeni,
 Hiša zlata,
 Škrinja miru in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostolov,
 Kraljica mučenikov,
 Kraljica spoznovalcev,
 Kraljica devic,

prosi za nas!

Kraljica vseh svetnikov, prosi za nas!
 Kraljica brez madeža izvirnega greha
 spočeta, prosi za nas!

Kraljica svetega rožnega venca, prosi
 za nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta;
 prizanesi nam, o Gospod!

usli božje, ki odjemlješ grehe sveta;
 Jagnješi nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta;
 usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o
 sveta božja Porodnica! ne zavrzi naših
 prošenj v naših potrebah, temuč nas
 vselej reši vseh nevarnosti. O častitljiva
 in blažena Devica, naša Gospa, naša
 srednica, naša besednica! S svojim
 Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas pri-
 poroči, svojemu Sinu nas izroči.

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja Po-
 rodnica!

R. Da vredni postanemo obljub
 Kristusovih.

M o l i m o !

Milost svojo, prosimo, o Gospod! v naša srca vlij, da, ki smo po angeljevem oznanjenju tvojega Sina Jezusa Kristusa včlovečenje spoznali, po njegovem trpljenju in križu častljivo vstajenje dosežemo. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Ÿ. Prosi za nas, sveti Jožef!

R. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Naj nam presvete tvoje Matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod! da, kar naša slabost ne more doseči, po njegovih prošnjah zadobimo. Kateri živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Češčena si Kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in naše upanje, bodi češčena. K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci. K tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Obrni tedaj, o naša besednica, svoje milostljive oči na nas, in po tem revnem življenju nam pokaži Jezusa, blaženi sad svojega telesa; o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka devica Marija.

Ÿ. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

R. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo!

Vsegamogočni večni Bog! ki si telo in dušo prečiste device matere Marije, da bi vredno prebivališče za tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil: daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njeni milostljivi prošnji vseh prihodnjih nadlog in večne smrti rešeni. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za vse potrebe.

Ponižno te prosimo, o Gospod! razveži po svoji milosti naših grehov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohišstvo, v vsi svetosti; očisti tudi vso našo žlahto in naše prijatelje hudobe in grehov, in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje; odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike; odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino;

dodeli milost našim prijateljem in neprijateljem; obvaruj to faro z vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa in povodnje, in milostljivo dodeli vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I., našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega hudega. In tvoj sveti blagoslov pridi iz nebes sem doli na nas in vselej pri nas ostani. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

R. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. (Trikrat.)

Kolikorkrat te litanije s skesanim srcem in pobožno moliš, zadobiš odpustek 300 dni. Ako jih moliš vsak dan, zadobiš popoln odpustek ob zapovedanih praznikih Matere božje, če vredno prejmeš zakrament sv. pokore in presvetega rešnjega Telesa in pobožno moliš na namen sv. Očeta. Pij VII. dne 30 sept. 1817.

Lastnosti Matere božje.

1. Marija je hči Očeta nebeškega.
2. Marija je mati Jezusa Kristusa, Sina božjega.
3. Marija je nevesta tolažnika sv. Duha.
4. Marija je častitljiva kraljica vseh zveličanih duhov.
5. Marija je izvoljena posoda vseh božjih milosti.
6. Marija je prečuden vzgled deviške čistosti, brez vsega madeža spočeta.
7. Marija je zgolj sama ponižnost in krotkost.
8. Marija je dobrotljiva mati vseh vernih kristjanov.
9. Marija je usmiljena tolažnica vseh žalostnih in revnih.
10. Marija je pribežališče vseh spornih grešnikov.
11. Marija je naša pomoč v vseh nadlogah.
12. Marija je najmogočnija pomočnica v zadnji uri in pri sodbi božji.

Hvalna pesem Marije prečiste device.

Duša zdaj moja proslavlja Gospoda,
Čast naj doni mu od roda do roda!

Duh moj se v Bogu močno veseli,
Svoj'mu Zveličarju umrje, živi.

Ker se ozrl je na dekcle nižavo,
 Peli mi bodo vsi narodi slavo;
 Storil velike reči je za mé
 Močni, ki sveto je njega ime.

Vsmiljenje njega brez konca in kraja
 Zmiraj od roda do roda prihaja
 Njim, ki postavo njegovo vedó,
 Njim, ki mu služijo v strahu zvestó.

S svojo rokó on mogočnost skazuje,
 Misli visokih ko dim razkropuje;
 S sedeža pahne prevzetnost srcá,
 Na-nj pa povzdigne ponižnost duhá.

Lačnim dodelil gostí je prijazne,
 Pustil bogate je lačne in prazne;
 Vsmiljeno Izrael v delež sprejel,
 Ki mu je služil, obljubam verjel.

Vsmiljenja spomnil se v prid je rojakom,
 Kakor obetal je našim očakom:
 Abrahamú, da usmilil se nas,
 Njega zaroda, na večni bo čas.

Zaveza z Marijo.

Vseh milosti polna devica in češčena
 mati božja, Marija! ker jaz zavoljo svo-
 jega grešnega življenja nisem vredna,
 tvoja hči imenovana biti; ti pa si za-
 voljo svoje ljubezni in zvestobe vredna,
 biti moja mati: za to iz ljubezni do
 tebe ponovim ljubeznjivo zavezo s teboj,
 in te prosim, naj te smem vnovič imeno-
 vati svojo mater. Res, izvolim te za
 svojo mater tako za trdno, kakor te je

izvolila kaka bogoljubna duša, ali te zamore izvoliti in s teboj se skleniti. Tebi se vdam za tvojo lastno služabnico, tebi zapišem svoje telo in svojo dušo, tebi svojo lastno kri, tako, da me nobena moč ne bo zamogla več od tebe ločiti. Naj ti, o Marija, dopade ta zaveza, sprejmi me za svojo hčer in zapri me v svoje materno srce, da bom v vseh svojih revah imela varno pribežališče k tebi, in enkrat v tvojih rokah, kakor otrok na maternem naročju, svojo dušo Bogu izročila. Amen.

Molitev

v skušnjavah zlasti zoper sv. čistost.

Češčena si Marija itd.

O moja Gospa, o moja mati! tebi se vso darujem, in da se tebi vdano skažem, ti danes posvetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce, in sebe vso. Ker sem tedaj tvoja, o dobra mati! varuj me, brani me, kakor svoje posestvo in lastnino. Amen.

• Če to molitvico s pobožnim in skesanim srcem moliš zjutraj in zvečer, zadobiš odpustek 100 dni enkrat na dan; če jo moliš vsak dan celega meseca, zadobiš enkrat v mesecu popoln odpustek, ako sv. zakramente vredno prejmeš, in opraviš navadne molitve za odpustke. (Pij IX. 5. avg. 1851.)

Krajša molitev v skušnjavah.

O moja Gospa, o moja mati! spomni se, da sem tvoja. Varuj me, brani me, kakor svoje posestvo in svojo lastnino.

Odpustek 40 dni, kolikorkrat to molitvico v skušnjavah skesano in pobožno moliš. (Pij IX. 5. avg. 1851.)

Dostavek. Ako se litanije pojejo, odpeva se namesto: „prosi za nas!“ takole:

Sveta Marija, sladko imé!
K tebi zdihuje naše srcé!
Roža duhovna, milosti polna
Prosi za nas grešnike vse!

Ali pa:

Sveta Mati božja, prosi Boga za nas!
Hvaljen bodi Jezus zdaj in na večni čas!
Le prosi, le prosi, Marija za nas!

Ali pa:

(Sveta Marija) ti Devica častitljiva.
Oj preljuba naša Mati!
Jezusa prosi na nas!

Pobožnost k svetemu Alojziju.

Kdor šest nedelj zaporedoma ali pred godom sv. Alojzija, ali kedarkoli vredno prejme sv. zakramente, in pobožno premišluje življenje sv. Alojzija, ali opravi ustne molitve ali drugo dobro delo na čast temu svetniku, zadobi vsako teh šest nedelj popoln odpustek. Ker je sv. Alojzij poseben varih svete čistosti, vas prosim, dekleta, v imenu Jezusovem, opravljajte rade to pobožnost, vsaj vam ne bo nikdar žal.

Prva nedelja.

Pripravljalna molitev.

Vsegamogočni, usmiljeni Bog! oglej se po svoji očetovski ljubezni na me, slabo in revno tvojo hčer. Naj ti dopade ta pobožnost, katero zdaj opravljam v

tvojo čast, v čast Mariji, tvoji presveti materi in neomadežovani devici, in v čast tvojemu zvestemu služabniku, sv. Alojziju. Začni, prosim, Gospod! s svojim duhom mojo pobožnost, in sprem-ljaj jo s svojo sveto pomočjo, da jo s teboj začnem in v tebi končam. Darujem ti to pobožnost v zahvalo za vse pre-jete milosti in dobrote, posebno pa za tiste milosti, katere si dodelil svetemu Alojziju, in po njegovi priprošnji vsem njegovim častilcem. Ponižno te molim in prosim, moj dobrotljivi Oče! ozri se milostljivo na zasluženje tega velikega svetnika, in dodeli nam tiste milosti in čednosti, za katere prosimo za se in za druge, da vsi skupaj v tvoji sveti lju-bezni živimo in umrjemo, in da te enkrat s svetim Alojzijem in z vsemi izvoljenimi v nebesih vekomaj častimo in hvalimo. Amen.

Molitev za sveto čistost.

O Bog, prijatelj čistih duš! po tvoji milosti je sv. Alojzij svojo deviško čistost do smrti brez madeža ohranil; daj, da bom tudi jaz, potrjena s tvojo sveto milostjo, po vzgledu tega angeljskega mla-

deniča to prelepo čednost čez vse ljubila in cenila; da nikdar kaj ne storim in ne dovolim, s čemur bi jo znabiti ognusila ali vmazala, marveč da bom vredna, zavoljo svoje čistosti od tebe ljubljena biti, in gledati te enkrat od obličja do obličja.

Sv. Alojzij, ki si svojo nedolžnost in svojo deviško čistost do smrti brez madeža ohranil, prosi za me, slabo stvar, da se tudi jaz zoper to preljubo in sveto čednost nikdar ne pregrešim, da se vsem skušnjavam srčno in stanovitno ustavljam, da bom ven in ven trezna in zmerna, se ogibala slabih priložnosti, skrbno krotila in zatirala svoje počutke, posebno pa svoje oči, in svoje srce zapirala vsemu nespodobnemu poželenju. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi Bogu.

Litanije

v čast svetemu Alojziju.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveti Alojzij,

Sv. Alojzij, ti angeljski mladenič,

Sv. Alojzij, ti varih krstne nedolžnosti,

Sv. Alojzij, ti vzgled čistosti in nedolžnosti,

Sv. Alojzij, ti oster spokornik,

Sv. Alojzij, ti vzgled ponižnosti,

Sv. Alojzij, ti ljubitelj uboštva,

Sv. Alojzij, ti prijatelj molitve,

Sv. Alojzij, ti dar ljubezni do bližnjega,

Sv. Alojzij, ti goreč častilec presvetega zakramenta,

Sv. Alojzij, ti rejenec Marije,

Sv. Alojzij, ti pomočnik mladosti,

Sv. Alojzij, ti vzgled duhovnikov,

Sv. Alojzij, ti lepota Jezuitskega reda,

Sv. Alojzij, ti skrivni mučenec,

prosi za nas!

Sv. Alojzij, ti varih čistosti,
 Sv. Alojzij, ti svetovalec pri izvolitvi
 stanú,

Sv. Alojzij, ti vzgled stanovitnosti,

Sv. Ajojzij,

Da se v svetem strahu vsakega
 greha ogibamo,

Da prav čisti na duši in telesu
 Bogu služimo,

Da duha kesanja in spokorjenja za-
 dobimo,

Da se nečimernosti sveta varujemo
 in jo zaničujemo,

Da bomo goreči v molitvi,

Da vselej, kakor vpričo Boga ži-
 vimo,

Da angeljski kruh pogosto vredno
 in hvaležno prejemamo,

Da smo zvesti častilci in rejenci
 prečiste Device,

Da v ljubezni do Boga in bližnjega
 zmiraj rastemo,

Da v dobrem do konca stanovitni
 ostanemo,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usliši nas, o Gospod!

prosi sa nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

Ÿ. Prosi za nas, sv. Alojzij!

Ř. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

M o l i m o .

O sveti Alojzij, ki te kinčajo angeljske
čednosti! jaz, tvoja najnevrednejša ča-
stilka, ti prav posebno priporočam čistost
svoje duše in svojega telesa. Prosim te po
tvoji angeljski čistosti, priporoči me ne-
dolžnemu Jagnjetu, Jezusu Kristusu, in nje-
govi presveti materi, vseh devic Devici,
in obvaruj me vsakega smrtnega greha.
Ne dopusti, da bi v katerikoli greh ne-
čistosti padla; temveč, kedar vidiš, da
sem v skušnjavi ali nevarnosti grešiti,
odženi od mene vse nečiste misli in
nagnjenja; oživi potem zopet v meni
spomin na večnost in na križanega Je-
zusa, in vtisni mi globoko v srce
čuvstvo svetega straha božjega; užgi v
meni ogenj božje ljubezni, in stori, da

te na zemlji nasledujem, in tako zaslužim, v nebesih s teboj Boga uživati. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija.

Ako to molitvico z enim „Očenašem“ in eno „Češčenamarijo“ pobožno in s skesanim srcem moliš, zadobiš odpustek 100 dni enkrat na dan. Pij VII. dne 6. marca 1802.

Molitev.

O Bog! delivec nebeških darov, ki si v angeljskem mladeniču Alojziju prečudno nedolžnost življenja z enako pokoro združil; dodeli po njegovem zasluženju in po njegovih prošnjah, da, ki ga nedolžnega nismo nasledovali, ga spokornega posnemamo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Druga nedelja.

Pripravljalna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za milost zatajevanja.

Pravični Bog! če je nedolžni sv. Alojzij tako spokorno živel, kako bom jaz obstala pred tvojim sodnim stolom? On,

katerega duša je bila vendar tolikanj čista, mrtvil in zatajeval se je vse svoje življenje; in jaz, ki sem se tolikrat in tako hudo pregrešila, nočem ničesar slišati o pokori, nočem nič odreči svojim počutkom! Usmili se me, o Gospod! in spreobrni moje trdo srce k resnični pokori. Daj mi tako ponižnost, kakoršna je navdajala sv. Alojzija, da, ki mu v nedolžnosti nisem podobna, po potu pokore v nebesa pridem.

Sv. Alojzij! ti si se huje bal greha, kakor strupenega modrosa, in če si videl le senco greha, gnusilo se je tvoji čisti, nedolžni duši, in trepetala je straha in groze. Tiste male grehe, ki si jih storil v svojih otročjih letih, si vse svoje žive dni objokoval z obilnimi solzami in izbrisaval z ostrimi pokorili; prosi za me, da svoje velike in brezštevne grehe obžalujem in pokorim iz ljubezni do Boga, in da zanaprej greh čez vse sovražim in studim. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije k časti sv. Alojziju itd., kakor prvo nedeljo.

Tretja nedelja.

Pripravljalna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za studenje svetá.

Moj Gospod in moj Bog! ki slaba, prstena srca po svoji milosti k nebeškim željam povzdigneš, raztrgaj vezi, katere me vežejo na svet, in obvaruj me zanj zapeljivega sveta; uči me zaničevati in studiti pene in prazni blišč posvetnih darov in mesenega veselja; uči me, da bom, kakor sv. apostel Pavel, vse, kar mi svet obeta in priporoča, toliko obrajtala, kakor prah in blato, in ne bom pozelela družega, kakor Jezusova biti. Nagni moje srce, da, ker sveta ne morem zapustiti po vzgledu svetega Alojzija, se vendar ne bom navezavala na svet in na njegovo veselje, da se bom skrbno ogibala krajev, kjer imajo posvetneži svoj šum in truš, da bom rada tiha, rada sama, in rada svoje želje pošiljala tje, kjer veselje nikoli ne mine in lepota nikoli ne obledi.

Sv. Alojzij! ti si bil od Boga posebno razsvetljen, precej ko si prišel k pameti, in že takrat si začel Boga lju-

biti in njemu služiti; prosi za me, da vsaj zdaj, ko sem prišla že k večemu spoznanju, začnem Bogu služiti, da vse, kar imam, svojo dušo in svoje telo, njemu v dar prinesem, in da moje srce gori le za njega, od katerega sem prejela že brez števila milosti in dobrot, in jih prejeman še to uro. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Četrta nedelja.

Pripravljalna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za ljubezen do Boga.

O Bog, studenec vsega dobrega in zapopadek vseh popolnosti, brez tebe bi nebesa ne bila več nebesa. Ti si nas toliko ljubil, da si svojega edinorojenega Sina k našemu odrešenju na svet poslal, in tvoj edinorojeni Sin, moj odrešenik, ki je pravi Bog, me je ljubil, da je umrl za me na sramotnem križu. In vendar je bilo moje srce dosehmal tako mrzlo do tebe. Oh, kolikrat sem te razžalila v svojem življenju! Usmiljeni Bog! odpusti mi, prelepo te prosim, od-

pusti mi zavoljo ljubezni, s katero si me ljubil od večnosti sem, in zavoljo neskončnega zasluženja tvojega ljubega Sina Jezusa. Daj mi, da te tako ljubim, kakor te je ljubil tvoj zvesti služabnik, sveti Alojzij, in napolni moje srce z nebeškimi željami, da bom ven in ven živela po tvojih zapovedih, ne bala se nič drugega, kakor tebe razžaliti, in ne želela nič drugega, kakor tebi dopasti, in enkrat v nebesih v družbi svetega Alojzija vekomaj te ljubiti, moliti in častiti.

Sv. Alojzij! ti si ves čas svojega življenja Jezusa in Marijo čez vse ljubil, zato si tudi dosegel milost, umreti v ljubezni do Jezusa in Marije. Prosi za me, da bom tudi jaz Jezusa ljubila iz celega svojega srca in čez vse, da bom pa tudi njegovo mater, prečisto devico Marijo, z otročjim zaupanjem častila, in v milosti svojega Zveličarja in v naročju svoje preljube matere Marije se od tega sveta ločila.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Peta nedelja.

Pripravljalna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za pobožnost do trpljenja Kristusovega in do presvetega rešnjega Telesa.

Ljubeznjivi Jezus, česa bi se imeli kristjani večkrat in rajši spominjati, kakor tvojega britkega trpljenja in tvoje grenke smrti, s katero si nas odrešil? Kje bi imeli večkrat in rajši biti, kakor pri tebi v zakramentu presvetega rešnjega Telesa! O moj Jezus! odpusti mi, da sem dosehmal do teh najsvetejših skrivnosti tako malo srca imela. Kako me je sram, ko mislim na svetega Alojzija, ki je pogosto cele ure pred sv. rešnjim Telesom klečé molil, tako pogosto pristopal k svetemu obhajilu, in od veselja se solzil, da te je smel prejeti. Preljubeznjivi Jezus, daj, da bom tudi jaz imela toliko ljubezni do tebe v presvetem rešnjem Telesu, te rada in vesela prejemale, kolikorkrat mi bo dopuščeno, pa tudi vselej s tako skrbjo se pripravljala, kakor sv. Alojzij.

Sv. Alojzij! ti si zakramenta svete pokore in presvetega rešnjega Telesa

vselej z največo pobožnostjo prejel, in se z vso skrbjo pripravljaj. Prosi za me, da bom tudi jaz tako rada hodila k spovedi in k sv. obhajilu — ali ne samo rada, temuč tudi vredno; da mi sveto obhajilo ne bo k pogubljenju, temveč k večnemu življenju. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Šesta nedelja.

Pripravljajna molitev, kakor prvo nedeljo.

Molitev za večno zveličanje.

O moj Bog, kaj je tudi najdaljše človeško življenje na svetu družega, kakor senca, kedar gre kak oblak čez solnce, in vendar tako redko mislimo, da čas našega življenja tako hitro preide, in kakor čas obračamo, dobro ali slabo, bomo ali večno zveličani ali večno pogubljeni. Vtisni, o Gospod! svet strah v moje srce, da bom vsaki dan in vsako uro svojega življenja obrnila v zveličanje svoje duše, da ostanem zmiraj čista in brez madeža na duši in na telesu, potrpežljiva v svojem trpljenju in stano-

vitna v dobrem, da bom potem takem vredna, k tebi priti v sveta nebesa. Zato te prosim po priprošnji svetega Alojzija, katerega si v njegovih najlepših letih k sebi zaklical, in v katerih bi lahko umrla tudi jaz.

Sv. Alojzij! ki si od svojih otročjih let zvesto in neprenehoma Bogu služil, in si vse svoje dni obrnil v božjo čast in v zveličanje duše, sprosi mi milost, da bom ven in ven pred očmi imela in pogosto premišljevala, kako kratko je naše življenje, kako negotova naša smrtna ura in koliko vreden vsaki trenutek, ki nam ga Bog dá; da dragega časa ne bom trčila s postopanjem, s praznimi ali celo grešnimi pogovori, po slabih potih in tovaršijah, ampak tako lepo ga obračala, da bom zamogla enkrat odgovor dati od vsake ure in vsake minute svojega življenja. Amen.

Oče naš. Češčena si Marija. Čast bodi.

Potem litanije itd., kakor prvo nedeljo.

Sv. Alojzij dekletom!

1. Rada se spomni bele lilije, ki jo vidiš v mojih rokah. Še lepša lilija raste v tvojem srcu, dokler si nedolžna. Varuj jo, da ti ne zvene.

2. Varuj se slabe priložnosti in spomni se otroka, kako vreši, kedar ga modros piči, spomni se ptičke, kako se meče, ko se je na limance vjela. Boj se, da se tebi taka ne zgodi.

3. Strahuj svoje počutke, posebno svoje oči. Jaz nikdar nisem videl ženskega obraza, tudi ti ne glej po možkem spolu. En sam pogled je dosti, in duša bo smrtno ranjena.

4. Kedar pride skušnjava, spomni se brez pomude, da je Bog pri tebi in vse vidi. Ako zmagaš, čaka te zlata krona; ako dovoliš, ne boš ušla pravici božji.

5. Ne zaljubi se v svet in v njegovo veselje. Posvetno veselje je v začetku sladko, h koncu pa grize in mori. Jaz sem graščine pustil in sem s Kristusom ubog postal; in kaj bi tebi pomagalo, ko bi najlepše dekle bila in bi imela sedem belih gradov za doto, pa bi dušo pogubila?

6. Živi spokorno in križaj vsak dan svoje meso z željami vred. Jaz sem na trdem spal, sem pogosto svoje truplo do krvavega tepel, da sem ga lože vkrotil: tudi ti ga ne mehkuži in ne grej preveč.

7. Ne bodi radovedna in ne vtikuj se v reči, ki tebi niso nič mar. Ne govori preveč in bodi vesela, če moreš biti sama. Rožica svete čistosti, pravi sv. Magdalena Pacijanka, raste le v zaklenjenjem vrtu; zatorej zaklepaj pridno svoj vrtec — svoje srce, da se ti kaka gnjusoba ne vleze.

8. Rada moli, še rajši pa premišljuje, in vsako uro vsaj enkrat zdihni k Jezusu in Mariji.

Kedar nehaš dihati, boš mrtva; kedar nehaš moliti, bodo nedolžnost tvojo pokopali.

9. Največi ogenj ugasne, če se mu vedno ne prilaga. Morebiti si tudi ti zdaj za dobro še vsa goreča; ali če ne boš po mojem vzgledu pogosto in vredno prejerala Jezusa v svetem rešnjem Telesu, boš kmalu kakor mrtvo oglje, brez ognja in brez ljubezni.

10. Ne imej praznih želj, da bi dopadala ljudem, posebno drugemu spolu ne; in ne bodi abotna, da bi se bala zamere ljudi. Kakor je nekatera rada povsod prva in pohvaljena, bodi rada povsod poslednja in zaničevana. Ako boš zaničevana zavoljo Jezusa, kateremu služiš, veseli se, boš tudi ž njimk raljevala. Le dobro si zapomni, kar pravi Tomaž Kempčan, da prazno je vse, nečimerno in nič, razun Boga ljubiti in njemu samemu služiti.

Pesem v čast sv. Alojziju.

Prelepa lilija cveti, * Iz sam'ga svet'ga raja, *
In duh deviške čistosti * To lilijo obdaja.

Kdo žlahne lil'je ne pozna: * Alojzija mladenča? *
Nedolžnost in pokora ga * Zdaj v svetem raju venča.

Prav lepo pesem hočemo * Alojziju zapeti, * V
telesu angeljca lepo * V spodobni časti imeti.

Alojzij! ti deviški cvet, * Nedolžnost si ohranil, *
Oh! bodi tudi nam izgled, * Da nas boš greha branil.

Glej, v koliki nevarnosti * Pregrehe mi živimo, *
Kako vsi rahli in slabi * Se lahko pogubimo.

Ti v sveti sramožljivosti * Se varval sence greha, *
Nas pa priložnost veseli, * Pregrešnega posmeha!

Do usmiljenega Jezusa * Ti srce je gorelo, *
Marija tvoja mati b'la, * Posvetno teb' mrzelo.

Naše srce pa le želi * Veselje tega sveta, *
Ljubezen sveto pomori, * V nesramnost nas zapleta.

Alojzij! ti se pokoril * Občutke si strahoval, *
Si molil rad in se postil, * Skušnjave vse premagal.

Mi grešniki pa pasemo * Pregrešno truplo svoje; *
Naj nam pomoč premage bo * Izgled pokore tvoje.

Naj se hudoben svet jezi, * Sovraži, zapeljava, *
Le bodi sploh, Alojzij ti! * Nam luč in steza prava.

Alojzij! ti naš vojvoda! * Pred nami lil'jo nosi, *
Od usmiljenega Jezusa * Pomoč nam ti izprosi!

Naj se s teboj vojskujemo, * V nedolžnosti cve-
timo, * Naj srečno svet premagamo, * Se s teboj
veselimo.

Tam Bogu hvalo dajali, * Pred Jagnjetom veseli: *
V nebesih se sprehajali, * In novo pesem peli.

Svete bratovščine.

Naš Gospod Jezus pravi: „Kjer sta dva, ali kjer so trije zbrani v mojem imenu, ondi sem jaz v sredi med njimi“. V svetih bratovščinah pa se jih večidel zbere sto in sto, da bi drug družega k dobremu vnemali; zatorej smemo reči, da so Bogu posebno ljube in drage. Sv. Frančišek Salezijan pravi: „Ako se daš v bratovščino zapisati, lahko veliko dobiš, zgubiti pa ničesar ne moreš“. Če zvesto opravljaš svoje bratovske dolžnosti, zamoreš mnogo milosti in odpustkov zadobiti; če jih pa ne opravljaš, odpustkov sicer ne dobiš, pa tudi greha zato nobenega nimaš — ker nijedna bratovščina svojih udov ne veže pod grehom.

Da svete bratovščine mnogo pomagajo k pobožnemu življenju in k večnemu zveličanju, se lahko vidi tudi iz tega, ker vsi slabi in malovredni kristjani so sploh zoper nje. Meni se zdi, da vsaka sv. bratovščina je kakor vrt pri hiši. Rože in drevesa v vrtu so zmiraj bolj varne, kakor one zvonaj vrta, katere kmalu kdo

ali odtrga ali polomi; zatorej, ljuba dekleta! ne dajte se motiti po naukih zapeljivega sveta, in dajte se zapisati v eno ali drugo sledečih bratovščin, v katero vam je ljubo in vam svetujejo vaš dušni pastir.

1. Dekliška ali križevska bratovščina.

Ta bratovščina je za dekleta najlepša in najpotrebniša. Ona ima ta sveti namen, da bi tiste, katerim je Bog zakon namenil, z deviškim vencem na glavi in v srcu k poroki prišle; tiste pa, katerim ga ni namenil, da bi čisto in brez madeža ohranile svojo devišstvo, in bile vredne, po smrti z Jezusom pri poroki biti, kjer bodo imele lepa bela oblačila kot sneg, zelene palmove veje v rokah, in bodo angelji in svetniki božji njih ljubi svati in gosti. Zategadelj, ljuba dekleta! ki ste že vpisana, prijazno in lepo vas pozdravim — veselite se; zakaj ve zdaj še same ne veste, kako srečne da ste. Prosim lepo in povabim pa tudi vas, ki še niste pristopila, ne mudite se in ne odlagajte, da se tudi vam ne zgodi, kakor tistim evangeljskim devicam, ki so svojega ženina zamudile.

2. Bratovščina presvetega srca Jezusovega.

Namen te prelepe bratovščine je, da bi se naša srca vnela v goreči ljubezni do Jezusa in priporoča se posebno mladim dekletom, da bi jih ne oslepila ljubezen do sveta. Če bote rade častile Jezusovo srce, bote tudi rade obiskovale presveto rešnje Telo, bote rade hodile k spovedi in k sv. obhajilu in lahko rastle v vsem dobrem, kakor drevesa, ki so vsajena poleg potoka.

Katera se da zapisati v to sv. bratovščino, mora moliti vsak dan O čenaš, Češčenamarijo, Vero

in kratek zdihljej. Presladko srce Jezusovo daj, da te vedno bolj ljubim!

Popoln odpustek zadobiš (ako vredno prejmeš sv. zakramente, in opraviš navadne molitve za odpustke):
1. Tisti dan, ko se daš zapisati. 2. V praznik presvetega srca Jezusovega, ali pa v nedeljo potem. 3. Prvi petek ali prvo nedeljo vsakega meseca. 4. Še drug poljuben dan v mesecu. 5. Ob smrti uri, če boš saj v srcu s pravim kesom klicala v presveto ime Jezusovo.

Darovanje božjemu srcu Jezusovemu.

O moj preljubeznjivi Jezus! iz hvaležnosti do tebe, in da bi svojo nezvestobo vsaj nekoliko popravila, darujem ti svoje srce in sebe vso, in trdno sklenem s tvojo milostjo več ne grešiti. Amen.

Če to molitvico skesano moliš pred podobo srca Jezusovega, zadobiš enkrat na dan odpustek 100 dni; če jo moliš cel mesec vsak dan, zadobiš enkrat v mesecu popoln odpustek ako se čisto spoveš, sveto rešnje Telo vredno prejmeš in po namenu sv. očeta papeža moliš

3. Bratovščina presvetega srca Marijinega.

Ta sv. bratovščina ima namen, po mogočni prošnji Marijinega presvetega srca Boga prositi za spreobrnjenje grešnikov in krivovercev. Katera resnično ljubi Jezusa, bo gotovo ljubila tudi Marijo, in se bo rada zapisati dala v to bratovščino.

Dnevi popolnih odpustkov za to bratovščino so:
1. dan pristopa v bratovščino, 2. dan, ko smo bili krščeni, 3. nedelja pred prvo predpustno nedeljo, 4. Svečnica, oznanenje, rojstvo, vnebovzetje, in čisto spočetje Marijino,

5. Sedem žalosti Marije, 6. dan spreobrnjenja sv. Pavla, 7. praznik sv. Marije Magdalene, 8. ob smrti uri. — V zadobljenje odpustkov je, kakor že veste, potrebno, čisti dan se spovedati in sv. rešnje Telo vredno prejeti. Sicer pa je treba vsak dan moliti eno Češčena-marijo s pristavkom: O Marija, pribežališče grešnikov, prosi za nas!

Dobro je moliti tudi sledečo

Molitev.

Spomni se, o premila Devica Marija! da se še od vekomaj ni slišalo, da bi bila ti zapustila katerega, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tvoje pomoči iskal in se tvoji prošnji priporočeval. Polna tega zaupanja hitim k tebi, o devic devica! k tebi, o mati, pridem, pred teboj stojim grešnica in zdihujem: ne zavrzi moje prošnje, o mati večne Besede, temuč milostljivo me sliši in usliši. Amen.

Odp. 300 dni vsak dan, ako to molitev opraviš pobožno in skesanim srcem; popoln odp. pod navadnimi pogoji enkrat v mesecu, ako jo opraviš vsak dan celega meseca.

4. Apostolstvo molitve.

Namen te pobožne bratovščine je: po vzgledu presvetega srca Jezusovega in v zvezi ž njim pobožno moliti za spreobrnjenje grešnikov, za ohranjenje nedolžnosti, za potrjenje pravičnih, za povišanje sv. cerkve, za ohranjenje in razširjanje kraljestva božjega na zemlji.

Pobožnim vajam apostolstva molitve se ne prišteva samo ustna in znotranja molitev, ampak sploh vsako dobro delo pobožnosti ali usmiljenja, večkratni prejem sv. zakramentov, zvesto spolnovanje božjih zapovedi in vse, kar krščansko pobožnost, čast božjo in zveličanje duš zadeva.

Posebno pa se priporočajo v tej bratovščini tri pobožne vaje, katerih vsaka ima svoje odpustke. Da se vdeležiš teh odpustkov, moraš: 1. v bratovščino vsprejeta biti po pooblaščenem duhovniku; in 2. opravljati tisto vajo, za katero so podeljeni odpustki.

I. Prva pobožna vaja apostolstva molitve je, da pri jutranji molitvi vse svoje molitve, dobra dela in trpljenja celega dne Bogu daruješ na tisti namen, s katerim se Jezus na altarju Bogu daruje. Posebna molitev za to ni zapovedana; poslužuješ pa se lahko sledeče molitvice, za katero zadobiš še poseben odpustek 100 dni enkrat na dan:

Vsakdanje darovanje.

Gospod Jezus Kristus! Zedinjena s tistim božjim namenom, s katerim si Ti sam na zemlji skozi svoje presveto srce daroval Bogu čast in hvalo in se mu zdaj brez prenehanja v presvetem zakramentu altarja daruješ po celem svetu do konca časov; in da posnemam presveto srce preblazene, brezmadežne device Marije, darujem ti danes in vsak trenutek tega dne vse svoje

misli in želje, vse svoje besede in djanja.

Darujem ti jih zlasti za tvojo sveto cerkev in njenega poglavarja, in za vse zadeve, ki so udom apostolstva molitve priporočane v tem mesecu in današnji dan.

Odpustki za vsakdanje darovanje: 1. Popoln odpustek pod navadnimi pogoji: na dan vsprejema v bratovščino; na god presvetega srca Jezusovega in brezmadežnega spočetja Marijinega; povoljen petek v mesecu; v četrtek ali petek vsakega tedna, ako od solnčnega zahoda v četrtek do solnčnega vzhoda v petek skozi eno uro ali z ustno molitvijo ali s pobožnim premišljevanjem počastiš Jezusovo smrtno britkost na Oljski gori ali drugo skrivnost njegovega trpljenja; na god svetnika, ki ga predstojniki odločijo udom za mesečnega patrona.

2. Nepopoln odpustek 100 dni: 1. za vsako molitev in dobro delo, ki se opravi v namen, kateri je za tisti dan posebno priporočen. (Ta namen naznanjen je v „Sendbote“ ali v „Zgodnji Danici“); 2. kolikorkrat udje, ki nosijo na prsih podobo ali škapulir božjega srca Jezusovega z molitvico: „Pridi k nam tvoje kraljestvo“, to molitvico opravijo ali ustno ali vsaj v srcu.

II. Druga vaja je, da udje apostolstva molitve molijo vsak dan eno skrivnost svetega rožnega venca.

Odpustki za to vajo: 1. Popoln odpustek pod navadnimi pogoji: na god „molitve našega Gospoda na Oljski gori“ (torek po nedelji septvagezimi); na god srca Marijinega (nedeljo v osmini

Marijinega vnebovzetja); v praznik varstva sv. Jožefa (3. nedeljo po vel. noči).

2. Nepopoln od p. 100 dni vsak dan, ako pobožno moliš skrivnost sv. rožnega venca.

III. Tretja vaja je, da se združi ali 7 udov apostolstva molitve, katerih vsak en dan v tednu, ali pa 30 udov, katerih vsak en dan v mesecu sv. obhajilo prejme v ta namen, da bi Bogu zadostoval za grehe, s katerimi se tolikokrat žali, da bi odvrnil pravično jezo Božjo in prosil za spreobrnjenje grešnikov in razširjanje sv. vere.

Odpustki za to vajo: 1. Popoln odpustek pod navadnimi pogoji: na dan, ko si uvrstena dotičnemu oddelku 7 ali 30 udov; na dan, ki ti je odločen za sprejem sv. obhajila; ob smrtni uri, ako po sprejetih sv. zakramentih, ali če to ni mogoče, vsaj s skesanim srcem kličeš Jezusovo ime z ustmi ali vsaj v srcu; ako po opravljenem velikonočnem obhajilu še enkrat prejmeš sv. obhajilo v zadostenje za to, da se ta dolžnost tolikokrat zanemari.

Dostavek. Kjer imajo očetje družbe Jezusove sv. misijon in postavijo misijonski križ, so za vse čase štirikrat v letu popolni odpustki, in sicer:

1. En dan meseca grudna za tiste, ki vsak mesec vsaj trikrat skesano in pobožno molijo tri „Očena še“ in tri „Češčena marije“ in enkrat „Čast bodi Bogu“ itd. v spomin tistih treh ur, katere je Jezus na križu visel, in v namen svetega Očeta; 2. ob obletnici postavljanja misijonskega križa (v Konjicah na dan sv. Pankracija, na Prihovi na dan sv. Janeza Nepom.), če pa ta dan pride na delavnik, pa v nedeljo potem; 3. na god najdenja sv. križa; 4. na god povišanja sv. križa.

Te odpustike zadobiti, je treba spovedi in sv. obhajila, in molitve v namen sv. Očeta.

Nepopolni odpustiki pa se dobé:

1. Pet let enkrat na dan, če pred misijonskim križem moliš skesano in pobožno tri „Očenaše“, tri „Češčenamarije,“ in „Čast bodi Bogu“ itd. v spomin tistih treh ur, katere je Jezus na križu visel, in v namen sv. Očeta. 2. Sto dni vselej, kolikorkrat misijonski križ obišeš in pred njim moliš.

5. Bratovščine sv. rožnega venca.

Sveti rožni venec je ena najlepših molitev, zato pa tudi sv. Oče Leon XIII. v svoji okrožnici dne 1. sept. 1883 vse kristjane nujno opominjajo, naj ali očitno, ali za se v svojih hišah in družinah to sv. molitev rožnega venca zvesto opravljajo in brez prenehanja molijo. Da boš pa to molitev opravljala tem zvestejše in še z večim dušnim dobičkom, vstopi v prelepo

Bratovščino sv. rožnega venca.

V ta namen je potrebno: 1. Da se daš zapisati v imenik udov pri taki cerkvi, pri kateri je ta bratovščina pravilno ustanovljena. 2. Da obljubiš, da boš zmolila vsak teden celi rožni venec, to je: veseli, žalostni in častitljivi del. Če bi se kedaj zgodilo, da ne bi mogla vsega zmoliti, nimaš greha, zgubiš pa dotične odpustke in milosti, ki so podeljene za to molitev. 3. Treba je, da pri molitvi dotične skrivnosti tudi po svoji moči nekoliko premišljuješ. To se zgodi, če si tisto skrivnost, katero ravno moliš, prav živo pred oči postaviš, in ob enem kako primerno čednost obudiš. 4. Da si oskrbiš molek ali rožni venec, ki je od pooblaščenega duhovnika za to bratovščino blago-

slovljen, in ima 5, 10 ali 15 oddelkov. Kedar sma moliš, moraš molek v rokah imeti; če jih pa več skupaj moli, je dovolj, da le edea ima molek v rokah. Priporoča se še posebno udom te bratovščine, da dajajo drugim lepe vzglede pobožnega življenja; da večkrat, zlasti prvo nedeljo v mesecu, ako je mogoče, prejmejo svete zakramente, in da molijo za spreobrnjenje grešnikov, nevernikov in krivovercev.

Obilne so milosti, katere morejo udje zadobiti.

1. Udje se vdeležijo vseh zasluženj in duhovnih dobrot celega reda sv. Dominika, kakor tudi vseh molitev in dobrih del živih in mrtvih udov rožnivevske bratovščine. 2. Zadobijo obilno popolnih in nepopolnih odpustkov, katere zamorejo po priprošnji darovati vernim dušam v vicah.

Oblast, sprejemati v to bratovščino, imajo oo. Dominikani v Gradcu, in drugi pooblašeni duhovniki. V naši škofiji je ta bratovščina vstanovljena že po mnogih župnijah.

Ako pa ne bi zamogla vsak teden zmoliti celega rožnega venca, vsaj vsak dan moli eno skrivnost in se daj vpisati v

Bratovščino živega rožnega venca.

Petnajst udov se zbere in vsak izmed njih moli vsak dan eno skrivnost, tako da vsi molijo vsak dan celi rožni venec. Petnajst udov, ki se združijo v molitvi, se imenuje roža, enajst rož ali 165 udov se imenuje venec, ali gram, in petnajst vencev ali 2475 udov se imenuje Marijin rožni vrt. Vsaka roža ima svojega predstojnika ali predstojnico, ki skrbi, da se v začetku meseca skrivnosti razdelijo med ude po srečkanju v pričo vseh, ali vsaj dveh družbenikov.

Zadostuje pa tudi, ako se skrivnosti po srečkanju samo enkrat med vse ude razdelijo, in potem udje sami premenjajo začetkom vsakega mesca skrivnosti po redu naprej. Da se pri tem ne zmotijo, se jim priporoča red, v ta namen sestavljen, ki velja na pet let in potem se zopet lahko dalje rabi.

Popolni odpustki pod navadnimi pogoji: 1. Prvi praznik po sprejetju; 2. na sv. dan, novo leto, sv. treh Kraljev, veliko noč, veliko križevo, binkošti, sv. Trojico in sv. rešnjega Telesa; 3. ob vseh, tudi manjših praznikih M. B.; 4. o praznikih sv. Petra in Pavla, vseh Svetnikov, in tre!jo nedeljo vsakega meseca.

Nepopolni odpustki: 1. za vsakdanjo molitev ene skrivnosti 100 dni ob delavnikih, 7 let in 7 kvadranten ob nedeljah in praznikih, tudi ob tistih, ob katerih ni več zapovedano, sv. mašo slišati, in v osmini sv. dne, velike noči, binkošti, presv. rešnjega Telesa, brezmadežnega spočetja, vnebovzetja in rojstva Marijinega.

Bratovščina večnega rožnega venca

ima namen, prebláženo Devico in njenega Božjega Sina neprenehoma častiti s tem, da se vsako uro po dnevu in po noči moli sv. rožni venec.

Sv. oče Pij IX. so dne 12. aprila 1867 podelili vsem udom popoln odpustek pod navadnimi pogoji za tisti dan, ob katerem opravijo svojo molitveno uro.

Dekleta! molite rade sv. rožni venec, ne bo vam žal. Mislite si, da vselej, kolikorkrat odmolite eno skrivnost, odtrgate za Marijo, svojo ljubo mater, eno rožo, ali belo ali rudečo ali rumeno, in ji venec spletate; ona bo pa tudi za vas izprosila nebeški venec.

Molite pa sv. rožni venec tudi pobožno. Marija je rekla nekdam sveti devici Evlaliji, da ji je ljubše, če

pobožno in počasi moli pet oddelkov sv. rožnega venca, kakor petdeset naglo in z majhno pobožnostjo.

6. Molitvena družba z imenom

„Naša ljuba Gospá presvetega Srca“ v zvezi z materjo bratovščino „Notre Dame du sacrè Cœur“ (katera je od preč. višega škofa Bourgeskega cerkveno ustanovljena v kapeli misijonarjev presv. Srca v Issoudun-u na Francoskem in od Njih Svetosti Pija IX. dovoljena).

I. Namen te molitvene družbe. Po mogočni prošnji Naše ljube Gospé presv. Srca doseči duhovno, kakor tudi telesno pomoč v najhujših zadregah, kjer je videti, da ni nobenega upanja več.

II. Koristi. 1. Prav posebna pomoč Naše ljube Gospé presv. Srca. 2. Delež sadú sv. maše, ki se na altarcu Naše ljube Gospé presv. Srca bere vsak četrtek za žive ude. 3. Ravno tako od tiste, ki se bere za mrtve vsak prvi četrtek slehernega meseca. 4. Priporočnje v vseh potrebah, katere se naznanijo. 5. Udeležnje vseh molitev in dobrih del družbenikov.

III. Pogoji. 1. Po imenu in priimku v družbo zapisati se. 2. Vsak dan zjutraj in zvečer moliti zdihljeje: „Naša ljuba Gospá presv. Srca, prosi za nas!“

Svetuje se družbenikom: 1. Vsako jutro svojo molitve in dobra dela tistega dne darovati za priporočene potrebe molitvene družbe. 2. Svetinjo Naše ljube Gospé presv. Srca pri sebi nositi. 3. Ako kdo more, majhen dar darovati za splošne stroške molitvene družbe. 4. Sv. Obhajilo o glavnih družbinih praznikih vredno prejeti, ramreč v praznik obrezovanja in darovanja Gospodovega v tempeljnu; oznanenja, ob-

iskovanja, vnebovzetja, rojstva, neomadežanega spočetja Marijinega, na Božič, v praznik N. L. Gospé presv. Srca (31. maja), Jezusovega Srca, sv. Janeza evang., sv. Bernarda, Avgušтина in Frančiška Salezija.

Zamorejo se vpisati tudi osebe brez njihovega vedenja, na katerih zveličanju je komu posebno ležeče, da jih prav posebno izroči v brambo N. L. Gospé presv. Srca. Tudi že umrle zamoreš dati zapisati, da ih prošenj udeležiš.

Vsi katoliški kristjani brez razločka starosti, spola ali naroda zamorejo biti udje te molitvene družbe.

IV. Odpustki. Popolni odpustki pod navadnimi pogoji: Na dan vsprejetja; ob smrti uri; na Božič, sv. 3 Kraljev, Veliko noč, Veliko Križevo; na god presvetega srca Jezusovega; ob praznikih neomad. spočetja, rojstva, oznanjenja, materstva M. D.; zadnji dan majnika; enkrat v mesecu, ako se moli rožni venec N. Lj. G.

Nepopolni odpustki: 7 let in 7krat 40 dni, ako s skesanim srcem obišeš bratovsko kapelo, in tam pobožno moliš; vsak četrtek in vsako soboto; na god darovanja in obiskovanja Marijinega; na god sv. Frančiška Sal., sv. Janeza evang., sv. Janeza Krstnika, sv. Bernarda, sv. Avgušтина; — odp. 7 let, ako pri zvonjenju za rajnega moliš za njegovo dušo; ako mrliča spremljaš k pogrebu; ako si ob delavnikih pobožno pri sv. maši; ako na večer sprašaš svojo vest; ako obišeš uboge, bolnike ali jetnike; ako spraviš sovražnike; — odp. 300 dni, kolikorkrat skesano in pobožno moliš rožni venec N. Lj. G.; 100 dni enkrat na dan, ako pobožno in skesano opraviš bratovsko molitev; — odp. 60 dni za vsako dobro delo.

Molitev,

katera naj se mnogokrat móli.

Spomni se, o naša premila Gospá presvetega Srca, svoje neomejene moči, katero ti je dal tvoj božji Sin do svojega prečeščenega srca. Polna zaupanja v tvoja zasluženja pridem k tebi prosit tvoje brambe. O Marija, ki imaš v rokah zaklade Jezusovega Srca, tistega Srca, ki je nevsahljiv studenec vseh milosti, in katero nam zamoreš po svoji volji odpirati, da se iz njega razlivajo nad ljudi vsi zakladi ljubezni in usmiljenja, luči in zveličanja, katere ima v sebi; prosim te, dodeli mi milosti, katerih želimo zadobiti. . . . Ne moreš, o ne moreš mi odreči prošnje, ker si moja mati, o naša mila Gospa presvetega Srca, zato milostno sprejmi mojo prošnjo in me dobrotno usliši. Amen.

Odp. 100 dni enkrat na dan, ako to molitev po-
božno in skesano opraviš.

7. Bratovščina sv. Mihaela.

Ima namen pomagati svetemu očetu, rimskemu papežu, ki so na zemlji naš najviši pastir in vidni poglavar naše sv. cerkve in so zdaj v veliki sili. Hočeš pri tej sv. bratovščini biti, moli vsak dan za rimskega papeža in za sv. katoliško cerkev „O čenaš“,

„Češčenomarijo“, „Apostolsko vero“ in „Čast bodi Bogu“, in vsako mlado nedeljo daruj dva krajcarja svetemu očetu v pomoč. Bog ti bo povrnil; pa tudi popolne odpustke lahko dobiš: na dan pristopa k tej bratovščini, ob smrti uri, na god sv. Mihaela, v praznik brezmad. spočetja M. D., ob treh praznikih sv. Petra (22. febr., 29. jun. in 1. avg.), in še enkrat na leto, kedar hočeš, ako sv. zakramente vredno prejmeš in pobožno moliš na namen sv. očeta.

8. Bratovščina sv. Cirila in Metodija.

Namen te sv. bratovščine je, Boga prositi, da bi se milostno ozrl na razkolnike ali staroverce, in jih zjedini s sv. katoliško cerkvijo.

Moli vsak dan „Očenaš“ in „Češčenamarijo“, s pristavkom: „Sveta brata Ciril in Metodij, prosita za nas!“ — Na praznik sv. Cirila in Metodija ali kak drugi dan te osmine bodi v namen bratovščine pri sv. maši, ali pa pojdi k spovedi in k sv. obhajilu. Skrbi tudi, da svojih sosedov, prijateljev in znancev, kolikor mogoče, pridobiš za bratovščino.

Si v tej bratovščini, lahko dobiš popoln odpustek: 1. Na dan pristopa, 2. smrtno uro, 3. na praznik sv. Cirila in Metodija ali drug dan te osmine, če greš k spovedi in sv. obhajilo vredno prejmeš, in v posvečeni cerkvi moliš v namen rimskega papeža.

Molitev.

O Bog! ki si nas po svetih bratih Cirilu in Metodiju v edinost svete vere poklical; zjedini zopet ločene brate in sestre naše k svoji sv. katoliški cerkvi,

naj bo kakor v nebesih, tako tudi na zemlji le eden hlev in eden najviši pastir. Za to te prosimo po zasluženju Jezusa Kristusa, po prošnji Marije, sv. Cirila in Metodija in vseh tvojih svetnikov. Amen.

9. Bratovščina sv. Mohora.

Namen ji je po molitvi in razširjanju dobrih bukev sveto vero in krščansko življenje med Slovenci utrditi.

Opravila: 1. Družnik naj moli vsak dan „Očenaš“ in „Češčena si Marija“ s pristavkom: „Sv. Mohor, prosi za nas!“ 2. Duhovni družnik naj mešuje enkrat v letu za vse družnike. 3. Družnik plačuje vsako leto 1 gld., in priporoča to družbo. Za to pa dobiva vse od družbe izdane bukve, se udeleži sv. odpustkov, vseh molitev in sv. maš.

Popolni odpustki pod navadnimi pogoji: 1. na dan pristopa; 2. na praznik bratovščine ali v osmini, in 3. poslednjo uro.

Molitev.

O Bog, kateri si nam po svetem Mohoru prižgal luč prave vere, dodeli nam, prosimo, da nas ta veliki svetnik s svojo močjo brani in s svojo priprošnjo podpira. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

10. Bratovščina sv. Leopolda.

Ima namen, pomagati misijonarjem v severni Ameriki. Kdor hoče v to bratovščino stopiti, mora:

1. se zapisati dati; 2. vsak dan moliti „Očenaš“ in „Češčenamarijo“ s pristavkom: „Sveti Leopold, prosi za nas!"; 3. vsak teden en krajcar, ali celo leto 52 krajcarjev darovati za misijone.

Popolni odpustki za to bratovščino so: 1. dan pristopa; 2. praznik čistega spočetja M. D.; 3. praznik sv. Leopolda, 4. ob smrti uri, 5. enkrat vsakega meseca, ako zvesto opravljaš bratovske molitve, se vredno spoveš, prejmeš sv. obhajilo, in moliš v namen sv. očeta. — Dobro je moliti tudi sledečo

Molitev.

Ljubi Oče nebeški, ki si poslal svojega Sina nas vse zveličat, pridi k nam tvoje kraljestvo, naj te vsi ljudje prav spoznajo in častijo! Posebno usmili se ubogih divjakov, zamorcev, ki v daljnih krajih za morjem prebivajo, in so tudi naši bratje in sestre. Daj jim spoznati pravo luč svete krščanske katoliške vere, daj njihovim učenikom dobro srečo, tvoje kraljestvo med njimi razširjati. Daj pa tudi nam pravo skrb za večno zveličanje, naj eden drugemu v nebesa pomagamo, kjer nas boš enkrat vse svoje dobre otroke združil, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po priprošnji Marije device, sv. Leopolda in vseh ljubih svetnikov. Amen.

Razne molitve.

Molitev za sv. čistost.

moj Jezus! tolikokrat slišim, da čistost in sramežljivost je deklet največje bogastvo in vsa njih lepota; daj mi, da ne bom iskala druge časti in družega veselja, kakor varovati svojo čistost in sramežljivo živeti. Lepota in mladost zgine, kakor roža, ki danes v svoji lepoti stoji in zalo cvete, jutri pa pade, zvene in se posuši. Tako tudi lepo, nečimerno oblačilo streže sicer moji slabosti, tebi pa, o Gospod! je zoprno, ker le ponižnost ljubiš. In ko bi me ves svet hvalil in častil, ti pa bi ne maral za me, bila bi najrevniša, najnesrečniša stvar na svetu. Zatorej želim le tebi dopasti; le ti, moj Bog! me

imej rad, drugo naj bo, kakor hoče. Varuj me, prelepo te prosim, da ne bom poslušala zapeljivega prilizovanja in se ne bom dala preslepiti z nobenim posvetnim veseljem in z nobenim praznim obetanjem. Razsveti in potrdi me, da pri tolikih žalostnih in zapeljivih vzgledih, katere vidim okoli sebe, tudi jaz ne padem; da ne bom nikoli gledala, govorila ali poslušala kaj takega, kar je sveti čistosti nasproti in se za dekleta ne spodobi. S tvojo sveto milostjo, o moj Jezus! hočem v svojem oblačilu ponižna, v svojem pogledu zdržna, v svojem govorjenju varna biti. — Napuh, prevzetnost, nečimernost ne smejo blizo mene, odpovem se jim iz srca. O moj Jezus! daj mi popolno čistost, da bom vse zapeljevanje in vse skušnjave srečno premagala. Daj mi milost v skušnjavah, da bom tvojo pričujočnost vseskozi pred očmi imela, in da nikdar tebe ne pozabim. — Pred tvojimi očmi me nobena noč in tema ne skrije, ti veš moje najskrivnejše misli in želje. Ko bi moji grehi tudi skriti ostali pred ljudmi, vendar bi ne mogla uiti tvoji pravični sodbi in strašnemu peklu. Moja hudobija bi

enkrat gotovo prišla na dan, in moje kratko nagnusno veselje bi se spremenilo v grenke solze in večni jok.

O moj Bog in Gospod! obudi v moji duši veliko sovraštvo do vsega, kar omadežuje čistost, da bo moje srce in moje telo ostalo zmiraj čisto in sramežljivo, da bom vse svoje ude in moči do smrti ohranila brez madeža, in ko enkrat umrjem, svojo čisto dušo izročila v tvoje svete roke. — Daj mi, da bom spoznala žalostni konec in nezmerno brezdno, v katero grda nečistost človeka vrže, in iz katerega se nobeden več ne izkoplje.

O Jezus! daj mi milost, da bom večkrat premišljevala, kaj bo enkrat z menoj, kaj bom imela od vsega tega, kar mi svet zdaj ponuja in obeta. Daj mi milost, da si večkrat v spomin pokličem tiste strašne kraje, kjer nečiste duše vekomaj trpijo, kjer jih črv grize noč in dan, kjer jih grešna vest skeli in peče, da nobeden ogenj ne tako. Oh, kaj vendar bo počela nečista duša doli v večnem plamenu, ko se bo spomnila svojega življenja! „Oh“, bo vzdihovala v eno mer, „kaj sem mislila, da sem

tako živila! Oh, kaj sem storila! kaj sem zgubila! Oh, kje bivam! in na vse večne čase! brez odrešenja, brez polajšanja! brez upanja! — Oh! in vsega tega sem si sama kriva! Jojmene! jojmene!“ — Tresem se in omedljudem, ko premišljudem svojo slabost, in se spomnim, kako lahko bi tudi jaz prišla v ravno tako nesrečo, v kakoršno pride toliko deklet.

Obljube vedne čistosti zdaj še ne storim, vendar trdno sklenem, storiti vse, da ohranim predrago rožo svete čistosti, in skrbno se ogibati vsega, kar je za me nevarnega. Da se pa jaz slaba stvar ne dam od hudobnežev premotiti, stoj mi ti, ljubeznjivi Jezus! na strani; daj mi milost, da se bom srčno ustavljala vsem skušnjavam in da se ne podam v nobeno slabo priložnost. — Preljubi Jezus! ponižno te prosim, pomagaj mi, da svojo čistost do konca ohranim in da zmiraj ostanem tvoja ljuba nevesta. O Jezus! moj preljubeznjivi ženin! le tebi želim dopasti, le tebi služiti, le tebe čez vse ljubiti. O moj Jezus! če imam le tebe, imam vse; če pa tebe nimam, nimam celo nič.

O Marija, brez madeža spočeta, roža in lepota vseh devic! tebe si izvolim v vzgled svojega zadržanja in za svojo tovaršico vse dni svojega življenja. Pomagaj mi, da zvesto posnemam tvojo sveto čistost, da ohranim sramežljivost in pridem med tiste izvoljene, ki tam v nebesih Jagnje božje spremljajo, in prepevajo tisto sveto, novo pesem, katero le device znajo in razumejo. — Oh Jezus, moj Jezus! usliši me. Amen.

Molitev za ljubezen do deviške sramežljivosti.

O moj Jezus! solze me polijejo, ko slišim o Marijini sramežljivosti, da ni poznala družega spola in se je celo angelja prestrašila. O lepo te prosim, daj tudi meni to prelepo rožo svete sramežljivosti, da se bom skrbno ogibala vsakega slabega znanja, da bom svoje počutke pridno zatirala, svoje truplo varno pokrivala, svoje ude v časti imela, in se sama in vpričo ljudi vselej tako zadržala, kakor se spodobi sramežljivi deklici. O Jezus, prosim, usliši me! Amen.

Molitev za dar sv. ponižnosti.

Jezus! ki si bil krotek in iz srca ponižen; ki si Marijo zavoljo njene svete ponižnosti izvolil za svojo mater; ki si zmiraj učil, da le kdor se ponižuje, bo povišan, in kdor hoče biti največi v nebeškem kraljestvu, naj bo tukaj najmanjši; lepo te prosim, daj tudi meni, da ne bom častilakomna, preveč na se držala in hrepenela po hvali ljudi; da ne bom nikoli silila na prvo mesto, temuč rada se usedla na zadnje mesto; da bo moje veselje, biti dekla tvoja in dekla drugih ljudi. O Jezus, prosim, usliši me! Amen.

Molitev za sveto potrpežljivost.

O moj Jezus! kaj vse si trpel, in kako po krivici si trpel, in vendar nikoli ni jeza skalila tvojega milega obraza! Prosim te, daj tudi meni, da bom pohlevna, krotka, potrpežljiva in v vsem, kar me zoprnega zadene, tvoji sv. volji vdana. Daj mi, da bom prav spoznala gnusobo krivične jeze, da bom srčno se vojskovala in si ne bom dala prej miru, dokler ne postanem tudi jaz tiha, mirna in krotka, kakor si bil ti. O Jezus! prosim, usliši me! Amen.

Molitev k angelju varihu.

O ljubeznjivi prijatelj in zvesti tovariš moj, sveti angelj varih! ki te je Bog postavil za mojega variha, lepo te počastim in ponižno se ti priporočam. Mlada sem še, slaba, nevedna in ne poznam vseh nevarnosti, ki pretijo dekletu. Oh, prosim te, bodi moj prijatelj in tovariš tudi z naprej, in varuj me vseh nevarnosti na duši in na telesu. Po dnevu me spremljaj, po noči stoj poleg mene in odbijaj od mene vse skušnjave. Ko bi bila pa vendar tako nesrečna, in bi prišla v kako slabo priložnost, oh, napolni me s svetim strahom, da bom o pravem času bežala in otela svojo nedolžnost. Posebno pa na zadnjo uro, ko bo smrtna sapa po meni letela, stoj mi na strani, in pelji mojo dušo tje v sveti raj. Amen.

Molitev k sv. Jožefu.

O sveti Jožef! ki si bil mož po božjem srcu, si bil ženin prečiste device Marije in varih mojega Gospoda Jezusa Kristusa; bodi tudi moj varih na nevarnem potu mojega življenja, da čista ostanem na duši in na telesu. Priporoči

me Jezusu, priporoči me Mariji vselej devici, in ne dopusti, da bi belo oblačilo krstne nedolžnosti ogrdila ali raztrgala. Posebno pa te prelepo prosim, da na zadnjo uro z Jezusom in Marijo k meni prideš, in mojo dušo sprejmeš v večno veselje. Amen.

Molitev h krstni patroni.

Bodi mi počesčena, moja patrona, sveta I., ki si mi bila pri sv. krstu za varhinjo dana. Prosim te, vzemi me za svojo rejenko, vodi me po tisti stezi, po kateri si ti hodila, in sprosi mi milost, da zvesto spolnujem vse, kar sem obljubila pri sv. krstu, da zmiraj sramežljivo, čisto in sveto živim, in kolikorkrat bom prišla v kako nevarnost, stopi k meni, in reši in brani me, da se ne bom kaj pregrešila. Sprosi mi milost, da bom enkrat s teboj v nebesih ljubelega Jezusa gledala in vživala. Amen.

Molitev k sveti Barbari.

O čista nevesta Jezusova, devica in mučenica, sveta Barbara! Kako prisrčno si ti Jezusa ljubila! Nisi se bala ne trpljenja ne smrti, in rada si umrla iz

ljubezni do sv. čistosti in do svojega nebeškega ženina. Prosim te, sprosi tudi meni veliko ljubezen do Jezusa v življenju in v smrti, sprosi mi srečno zadnjo uro. Sprosi mi milost, da ne umrjem brez svetih zakramentov, ampak da preden se loči moja duša od tega sveta, vredno prejmem sv. rešnje Telo, in da se bodo tudi nad menoj dopolnile Jezusove ljubeznjive besede: „Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel. Kdor bo jedel od tega kruha, bo večno živel“. Amen.

Molitev pri volitvi stanú.

Moj Jezus! ti poznaš moje srce in dobro veš, da mi ni za svet, ne za njegovo veselje — le za mojo dušo mi je, da bi jo zveličala. Rada vse dam, rada pa tudi vse pustim, da bi le moja duša bila zveličana. O Gospod! povej mi, kaj mi je storiti? pokaži mi stan, katerega si mi odločil, v katerem bi najlože tebi služila. Razsveti mojo slabo pamet in vodi me, da si ne bom zbirala po svojem mesenem nagnjenju stanú; razsveti pa tudi mojega spovednika in moje stariše, da mi bodo prav svetovali;

da bom to storila, kar je tvoja sv. volja, kar je tebi v čast in meni v zveličanje. Amen.

Molitev za postni čas.

Hvala, večna hvala ti bodi, moj Jezus! da sem dočakala svetih postnih dni — oh da bi jih le v svoje zveličanje obrnila. Sklenem in obljubim, da se bom ogibala, kolikor bo mogoče, posvetnega hrupa in veselja, in se bom ponižno oblačila; sklenem, da se bom po tvojem vzgledu pokorila s postom, z zatajevanjem, z molitvijo in s svetim premišljevanjem. Vsak dan bom ogledovala tvoje krvave in globoke rane, in se bom ozirala na visoki križ, na katerem si v neznanih bolečinah namesti mene umrl. O Jezus, ali smem jaz grešnica blizo tebe? Ponižno ti poljubim roke, katere so proti meni razpete; poljubim ti noge, s katerimi si me iskal; poljubim ti tvojo prebodeno stran, s katero si mi pokazal svojo ljubezen. Molim in častim te, o Jezus! ti si moj Bog in Odrešenik — v tvoje petere rane izročim svojo dušo. Amen.

Molitev pred božjim grobom.

O moj Zveličar Jezus Kristus! s ponižnim in pobožnim srcem tukaj klečim in ti hvalo dajem za neizrečeno ljubezen, katero si mi skazoval od jaslí do groba. Ti si me tako ljubil, da si voljno in rad vse pretrpel, in si storil strašno smrt na križu, da le jaz grešnica živim. O Jezus! koliko si za me storil, koliko si za moje odrešenje trpel! Oh, kakó se ti zamorem po vrednosti zahvaliti za vse tvoje dobrote, katere si mi skazal od prvega začetka svojega svetega življenja do svojega groba? Jaz ne vem nobene boljše zahvale, kakor po tvojih stopinjah hočem hoditi in tvoj sv. vzgled posnemati. Da, moj Jezus! tudi jaz hočem s teboj umreti, in se v tvoj grob položiti, da bom s teboj tudi vstala. Umreti hočem sama sebi, zapeljivemu svetu in vsem grehom, da bom vstala k pobožnemu, tebi dopadljivemu življenju. O Jezus! vzemi me v svoj grob, da bom v njem pustila vse, kar me pred teboj omadežuje, da bom očiščena s teboj iz groba vstala. V tvoj grob položim vso svojo pregreho: svoj napuh, svojo ne-

potrpežljivost in jezo, svojo mlačnost v službi božji, svoje hudobne misli in besede, svoje pregrešno djanje in vse počutke svojega slabega života, da bom posehmal le tvojega britkega trpljenja in tvoje grenke smrti se spominjala, in greh čedalje bolj sovražila, ker si ti le zavoljo greha moral toliko trpeti. O Jezus, moj odrešenik! v tvoj grob položim svojo dušo in svoje telo; odvzemi, kar je pregrešnega; potrdi, kar je slabega; zaceli, kar je ranjenega; očisti, kar je omadežanega: da bom vsa prerojena vstala iz groba svojih grehov, in s tvojo milostjo tebi vedno čast in hvalo pela. O moj Jezus, najboljši prijatelj moje duše! ker te zdaj v tem presvetem zakramentu molim, prosim te ponižno, potrdi me s svojo milostjo v tem mojem trdnem sklepu. Potrdi me v živi veri, v trdnem zaupanju in v goreči ljubezni, da bom okinčana s temi čednostmi prišla k tebi v nebesa, kjer bom večno gledala, kar zdaj verujem, upam in ljubim — tebe, o Jezus! svojega Gospoda in Boga. Amen.

Molitev za družbine tovaršice.

Spodobi se, moj Jezus! ker molim za druge, da prosim še posebej za svoje

družbine tovaršice, ki so se z menoj vred zavezale, čisto in sramežljivo živeti in za svojo nedolžnost posebno skrb imeti. Milostno se ozri na naše lepo in sveto društvo, in skaži nam obilno svojo milost, da se vsega, kar je zoper sv. čistost, skrbno varujemo, svoje srce in svoje truplo čisto ohranimo, po dekliško živimo in tebe čez vse ljubimo.

O kako srečna sem vendar, ker sem sklenjena s toliko pobožnimi dekleti, in sem deležna vseh njihovih molitev in zasluženj. O moj Jezus! ko jih vidim tukaj v cerkvi, kako molijo; ko jih vidim pri božji mizi, kako so v tebe vse zamišljene, me je sram, da sem jaz tako mlačna, tako raztresena. Ali ker vem, da molijo tudi za me, imam upanje, da njih gorečnost bo nadomestila mojo mrzloto, mojo pomanjkljivost. Razlij tedaj, o Gospod! svojega svetega Duha čez nas vse, da, ker smo tukaj združene, bomo tudi v nebesih združene v tvojem naročju se veselile vekomaj. Amen.

Molitev za boleno družnico.

O Gospod Jezus! oglej se na mojo tovaršico, ki je bolena in ji je hudo.

Prosim te, če je tvoja sv. volja, daj ji spet ljubo zdravje; naj ji ta bolezen ne bode k smrti, temuč tebi v čast in njej v lepšo krono. Daj ji milost, da bo v svoji bolezni voljna in tebi vdana; daj vsem, ki ji strežejo, da ji bodo v ljubezni stregli; daj pa tudi meni, da se bom večkrat spomnila, da smrt neprenehoma kosi, in tudi mlade rože padajo pod njeno koso. O Jezus! prosim te, usliši me. Amen.

Molitev za rajno družnico.

Jezus! prosim te za svojo družbino sestro, ki je v tvoji milosti umrla in zdaj počiva v hladnem grobu. Prosim, odpusti ji milostno, če ima še kak dolg plačati, očisti jo, če ima še kak madež nad seboj in daj ji priti pred svoje sveto obličje, v vrsto svetih devic, s katerimi združena bo tebi, svojemu ženinu, veselo pesem pela na večne čase. Amen.

Molitev za spovednika.

Jezus Kristus! ki si nam mašnike dal za svoje namestnike, da nam v tvojem imenu grehe odpuščajo; ponižno te prosim, ozri se milostljivo na svojega

služabnika, ki so moj spovednik, in razsveti in napolni jih z darovi svojega sv. Duha, da bojo grešni stan moje duše prav na tanko spoznali, in mi vselej dajali take nauke, da bom zmiraj po pravem potu hodila in od dne do dne čistejša in pobožniša prihajala. Povrni jim tudi ves njihov trud, ki ga z menoj imajo, z nebeškim veseljem — meni pa daj, da jih bom rada ubogala, se njih sodbi vseskozi voljno podvrgla, vse njih nauke globoko v srce si zapisala, in stanovitno po njih živela. Amen.

Molitev za žive stariše.

O Bog! ki hočeš, da spoštujem svoje stariše, in si mi za to obljubil časno in večno srečo, lepo te prosim, usmili se mojega ljubega očeta, moje ljube matere. Daj mi milost, da bom rada storila, kar mi rečejo, rada opustila, kar mi prepovedujejo — da jih ne bom žalila in jim delala težkega srca. Blagoslovi jih in povrni jim na duši in na telesu vse, kar so mi dobrega storili in mi še storijo. Daj jim zdravje in dolgo in srečno življenje, daj jim obilno

vsega dobrega, po smrti pa nebeško veselje. Amen.

Molitev za rajne stariše.

O Bog! lepo te prosim, usmili se mojega rajnega očeta, moje rajne matere, ki si jih meni vzel in k sebi poklical. Povrni jim ti vse dobrote, ki so jih meni skazali, in jim jih jaz nisem mogla povrniti. Odpusti jim grehe, ki so jih morebiti zavoljo mene storili, reši jih iz trpljenja, v katerem se morebiti še čistijo, in vzemi jih k sebi v nebeško veselje. Naj jim sveti večna luč, naj počivajo v miru. Daj pa tudi meni pravilno živeti, srečno umreti, in za njimi k tebi priti v večno veselje, kjer nas nobena smrt več ločila ne bo. Amen.

Molitev za brate in sestre.

O Bog! ki tako modro in ljubeznjivo vodiš vsako srce, vodi tudi moje srce in srca mojih ljubih bratov in sester, da bomo le dobro ljubili, zmirom po pravem potu hodili, in ven in ven pošteno in čedno se zadržali. Ne dopusti, da bi se kdo izmed nas dal zmotiti od zapeljivega sveta, da bi očetu ali

od zapeljivega sveta, da bi očetu ali materi delal žalost in težko srce, da bi bil hiši in žlahti v sramoto. Daj nam pa tudi, da se bomo med seboj lahko zastopili in v lepem miru živeli, enkrat pa skupaj se veselili v svetih nebesih. Amen.

Molitev zoper skušnjave.

O Marija, prečista devica in moja preljubeznjiva mati! oglej se na revno siroto, ki pribežim pod tvojo brambo in varstvo zoper grehe in skušnjave. Darujem ti svoje oči in svoja ušesa, svoj jezik, svoje roke in srce, da jih obvaruješ vsakega greha. Pomagaj mi, o mati milosti, da nikdar ne razžalim Jezusa, tvojega Sina in svojega Boga. V skušnjavi hočem vselej k tebi vzdihovati in klicati: Prečista Devica! v skušnjavi sem, pomagaj mi; vsa sem Jezusova in Marijina, katerima sem se darovala na vekomaj. (Zdaj moli tri „Češčenamarije“.)

Po svojem svetem devištvu očisti mi, o prečista devica Marija! srce, telo in dušo — v imenu Boga † Očeta in † Sina in † sv. Duha. Amen.

Molitev v čast Kristusovemu trpljenju.

O ljubeznjivi Gospod Bog Jezus Kristus! ki si v odrešenje sveta iz neskončne ljubezni do človeškega rodú hotel rojen, obrezan, od Judov zavržen, od Judeža s poljubom izdan, z vrvmi zvezan, kakor nedolžno jagnje k smrti peljan, in pred nevredno obličje Ane, Kajfe, Pilata in Heroda nespodobno postavljen, od krivih prič tožen, neusmiljeno bičan, zaničevan, zapljuvan, s trnjem kronan, za uho udarjen, s trstom tolčen, čez oči zavezan, oblačil obropan, z žreblji na križ pribit, s križem kvišku povzdignjen, med razbojnike postavljen, z želčem in kisom napajan, in s sulico prebodén biti: o Gospod! odrešil si me po teh svojih presvetih mukah in po tem trpljenju, katero sem si jaz zaslužila, ne ti; pa iz ljubezni do mene si ga ti prestal. — Jaz nevredna grešnica častim tvoje sveto trpljenje z največo pobožnostjo in zahvalo. S svojim sv. križem, s svojo britko smrtjo in s svojim nedolžnim srcem, ki je bilo iz ljubezni do nas prebodeno, obvaruj me peklenških kazen, in stori dobrotljivo,

da tudi mene pripelješ, kamor si pripeljal spokornega razbojnika, ki je bil križan ob tvoji desni strani. Ki živiš in kraljuješ z Očetom in sv. Duhom na vekomaj. Amen.

Molitev za Marijine praznike.

O Marija, čista in neomadežana devica, mati našega Zveličarja! Ti si kraljica nebes in zemlje, upanje v vsakem upanju, naša pomočnica, polna časti, polna čednosti in milosti. Čez vse si, kar obsegajo nebesa. Obdaja te svetloba, lepša kakor solnčna luč, — Ti si bila edino zaupanje naših očakov, slava prerokov, hvala apostolov, krona vseh devic in svetnikov. Ti si tista mladika Jese-tova, katera je obrodila najlepšo cvetico. Ta cvetlica je tvoj Sin, ki je Bog in človek; in ti, ki si njegova mati, si tudi devica — devica pred rojstvom, v rojstvu, po rojstvu svojega božjega Sina, vselej neomadežana, vselej čista. — O deviška mati! ti si zaupanje grešnikov, pribežališče revnih, zdravje bolnikov, tolažba žalostnih, ti si veselje vseh pobožnih deklet. Vzemi mene in moje tovaršice pod peroti svoje

materne ljubezni; usmili se nas! V grehu in velikih revščinah koprnimo, pomagaj nam, in bodi naša ljuba mati! V tebe zaupamo, o milosti polna devica! s solznimi očmi te prosimo, prosi za nas, da nas tvoj Sin ne zavrže zavoljo naše mlačnosti, kakor nespametne device, temuč nas spozna in vzame za svoje ljube neveste. Oh, naša srednica, naša pomočnica! spravi nas s svojim Sinom, priporoči nas svojemu Sinu, in postavi nas enkrat pred svojega Sina, da se ž njim in s teboj veselimo. Amen.

Molitev za varstvo Marijino.

Presveta devica in božja porodnica! jaz I., akoravno nevredna, da bi bila sprejeta v število tvojih služabnic, vendar polna zaupanja v tvojo preveliko milost in usmiljenost danes vpričo svojega angelja in vseh svetnikov nebeških izvolim tebe za svojo pomočnico in preljubo mater. Trdno sklenem, ti zvesto in pokorno služiti, in te vseskozi in vselej kakor dobra hči častiti. Prizadevati si pa tudi hočem, kolikor mi bo mogoče, da te bodo tudi drugi spodobno častili. Zato te, o preljubeznjiva mati!

ponižno prosim pri presveti krvi tvojega preljubega Sina Jezusa Kristusa, da me vzameš v število svojih služabnic in otrok, in mi sprosiš od Boga milost, da se v mislih, besedah in delih vedno čisto, sramežljivo, in sploh tako zadržim, da Bogu in tebi vsa dopadem, in se enkrat s srečno smrtjo ločim iz tega življenja. Amen.

Molitev za srečno zadnjo uro.

O ljubeznjiva in od vekomaj izvoljena devica, mati Jezusova, Marija! prosim te po tisti tvoji in tvojega preljubega Sina Jezusa Kristusa britkosti in grenkosti, ki sta jo vidva imela, ti pod križem, on pa na svetem križu; pridi mi na pomoč, ko se bo moja uboga duša jela ločiti od telesa, da jo sprejmeš v svoje milostljive roke, in izročiš svojemu ljubeznjivemu Sinu Jezusu Kristusu. Ponižno prosim in iz globočine svojega srca vzdihujem: Ne zapusti me, Marija! ne v življenju, ne v smrti. Ne zapusti me, Marija! ko bom od vsega sveta zapuščena ležala na smrtni postelji. Ne zapusti me, Marija! ko me bo oblival smrtni pot. Ne za-

pusti me, Marija! ko me bodo peklenški sovražniki obdajali in si prizadevali, pripraviti me v obupnost. Ne zapusti me, Marija! ko moj jezik ne bo mogel več izreči presvetih besed: „Jezus, Marija, Jožef“. Ne zapusti me, Marija! ko svojih slabih rok ne bom mogla več k tebi na pomoč stegovati. Ne zapusti me, Marija! ko moje udrte oči ne bodo mogle gledati tvoje svete podobe. Ne zapusti me, Marija! ko mi bo grenka smrt srce utrgala. Ne zapusti me, Marija! ko se bo moja uboga duša ločila od trupla. Ne zapusti me, Marija! ko bo moja uboga duša polna straha in trepeta stopila pred ostrega sodnika. — Ne zapusti me, Marija! in z Jezusom in s sv. Jožefom pridi mi na pomoč ob moji zadnji uri, in sprosi mi srečno smrt. Amen.

Duhovna oporoka.

Ne odlagaj je narediti, in pogosto jo preglej — če ne večkrat, vsaj enkrat v tednu.

Ker sem rahla in se vedno bliža moja smrtna ura, sklenila sem, danes, ko se še popolnoma zavem, odkriti in

zapisati svoje misli, in pričujem v imenu presv. Trojice, da je to moje poslednje sporočilo — moja oporoka, ki velja od danes zanaprej, velja v smrti in po smrti, in se ima na tanko in zvesto spolniti.

1. Svojo dušo in svoje telo, svoje zdravje in življenje, svoj um in spomin, svojo voljo in svoje srce, in vse kar imam, izročim Jezusu. On je moj Gospod, on je moje veselje, moje bogastvo, moja čast in moje vse — zdaj in za vselej. Njegova sem živa, njegova sem mrtva.

Verujem in trdim vse, kar je Bog razodel in kar uči sv. katoliška cerkev, in dala bi raji kri in življenje, kakor zatajila le eno resnico svete vere. Ko bi se pa primerilo, da bi šla ob pamet, ali bi me motila huda bolezen ali peklenški satan, in bi kaj mislila, govorila ali storila zoper sv. vero, povem zdaj vsem in odkrijem, da kaj takega bi mi ne bila resnica, ne bila bi moja volja — torej bi tudi nič ne veljalo, ne pred Bogom, ne pred ljudmi.

3. Vse svoje grehe, kar sem jih storila ves čas svojega življenja, rada ali nerada, sama ali z drugimi, skrivno

ali očitno, ali se jih zavem ali ne zavem, prekličem in obžalujem iz globočine svojega srca, in prosim mojega Boga in Odrešenika, da mi jih naj milostno odpusti. Obljubim pa tudi pri Bogu in pri nebesih, da hočem z milostjo božjo grehu popolnoma odmrreti; in iz srca rada se podvržem vsaki pokori, katero mi je odločil ali namenil moj Oče nebeški.

4. Vsem, ki so me kdaj v mojem življenju razžalili, iz srca odpustim in prijazno jim roko podam; prosim pa tudi vse, katere sem jaz kdaj razžalila, ali jim kako krivico storila ali pohujšanje dala, da mi odpustijo.

5. Svoje družbine tovaršice, svojo zlahto in vse, ki so mi katerikrat kaj dobrega storili, izročim v naročje Marije, moje nebeške matere, naj jim bode ona zvesta varhinja in pomočnica — zdaj in v smrtni uri.

6. Kakor sem zmiraj želela in prosila, želim tudi zdaj in bom želela, dokler bo kaka žilica v meni tripala, da bi umrla v milosti božji, v naročju Jezusa in Marije, da bi se, preden mi srce zastane, še spovedala, presv. rešnje

Telo in v sv. posledno olje vredno pre-
jela. Želim deležna postati vseh svetih
maš, prošenj in molitev, ki se bodo
opravljale do sodnega dneva, in vseh
sv. odpustkov, katere cerkev umirajočim
deli.

Za priče te moje zadnje volje pro-
sim tebe, prečista devica Marija, tebe
moja ljuba patrona, sveta I., in tebe,
moj desni angelj varih! Vam se pripo-
ročim, vi skrbite, da to moje sporočilo
se bo zvesto in popolno spolnilo; in v
znamenje, da ta moja poslednja volja
ni prisiljena, ampak prosta in vesela, se
podpišem z lastno roko.

I. I.

najnevredniša stvar božja.

Popotni blagoslov.

Če kam greš, pokropi se z blagoslovljeno vodo, in se
pokrižaj, rekoč :

Blagoslovi me, vsegamogočni Bog,
in daj mi svojega svetega angelja za
vodnika in tovariša, da zdrava in srečna
pridem, kamor je božja volja. V imenu
Boga † Očeta in † Sina in † sv. Duha.
Amen.

Nauki in molitve za bolenice.

Dekleta! vaša posebna dolžnost je, obiskovati tovaršice in prijateljice svoje, če zbolijo, in streči jim po svoji moči. Če imate kaj, česar one nimajo, prinesite jim, post. belega kruha, suhih češpelj ali sliv, ali kako jabelko, to bo lepo za vas. Če ima katera kako nalezljivo bolezen, post. legar ali grižo, ne usedite se preblizo, da bi v vas dihala; ampak k zglavju tako, da gledate v znožje, da se tudi ve ne nalezete bolezn. Če je katera na prsih bolena, ne izprašujte je predolgo, ker veliko govoriti ji lahko škoduje; boljše je, da ji ve kaj poveste ali iz bukev berete ali molite — vendar predolgo brati ali prehitro moliti, bi tudi ne bilo prav.

Če pa morebiti ti sama začneš bolehati, je prvo, da jenjaš od težkega dela, da po malem ješ in piješ, dokler bolezn. ne poznaš. Ne uživaj mastnih, težko prebavljivih jedi, in zdrži se vina, ker vino je za bolene večidel škodljivo, in najbolj zdrava pijača je dobra voda. Če greš k zdravniku, ne hodi sama; marsikatera že je šla, je telesno zdravje dobila, pa nje duša, nje nedolžnost je umrla. — Daj se kmalu prevideti, če tudi nevarnost ni še tako velika; zakaj bolezen včasih hitro raste, in te utegne tako oslabiti, da se ne boš več zavedala. Če pa bolezen dalje časa trpi, je dobro in modro, večkrat se spovedati.

K svoji postelji obesi kako podobo Marije prečiste device in rada se oziraj na njo, ki je tvoja ljubeznjiva mati, in te gotovo ne bo zapustila, če boš prav srčno zaupanje imela do nje. Oskrbi si tudi kak križec, in večkrat ga pritisni na svoje srce in usta, in reci: „O moj Jezus! rada trpim iz ljubezni do tebe — odpusti mi moje grehe“.

Če bolenica začne umirati, pokrižaj jo večkrat na čelu, očeh, ustih in prsih z znamenjem sv. križa, in reci: „Jezus Nazarenski, reši jo zavoljo svojega imena!“ — Pokropi jo z blagoslovljeno vodo, drži ji pred očmi podobo križanega Jezusa, in stori ž njo križ čez njo. rekoč: *Blagoslovi te Bog † Oče, ki te je vstvaril! Blagoslovi te Bog † Sin, ki te je odrešil! Blagoslovi te Bog † sv. Duh, ki te je posvetil!*“ Daj ji večkrat britko martro poljubiti in opomni jo, da naj se popolnoma njemu izroči; opomni jo tudi, da dekleta križevske bratovščine ob smrtni uri dobijo popoln odpustek.

Ko se smrt bliža, prižgi umirajoči luč, poklekni in moli litanije in cerkvene molitve za umirajoče. Ko že pojema, ji sladko ime „Jezus“ in druge vzdihljeje tako dolgo izrekuj, dokler ne sklene. Po smrti moli: „Pridite na pomoč“ itd. (Stran 358.)

Molitev bolenice k nebeškemu Očetu.

Dobrotljivi moj Oče nebeški! ti si me po svoji božji previdnosti obiskal s to boleznijo, zato ker me ljubiš in mi hočeš dati priložnost, da bi si zamogla kaj več prislužiti za nebesa. Zdaj tukaj ležim obdana z boleznijo in s slabostmi, in ni nobenega, da bi mi mogel pomagati, kakor ti sam. — Gospod! spoznam, da si zmiraj dober in usmiljen; spoznam, da sem s svojimi grehi zaslužila vse

hujše kazni, kakor mi jih tukaj nalagaš. Zato hočem s tvojo milostjo in pomočjo trpljenje in bolezen, katero si mi ti zdaj poslal, s potrpežljivostjo prenašati, da bom povišala tvojo božjo čast, nekoliko ti zadostila za svoje velike grehe in že tukaj nekoliko dostala časne kazni, katere bi imela za svoje grehe v vicah trpeti.

O moj nebeški Oče! če je pa tvoja volja, če je tebi k časti, in moji duši k zveličanju, da zopet ozdravim, te ponižno prosim, vzemi to trpljenje, to bolezen od mene; pa ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se zgodi. Ti si moj najboljši zdravnik, le ti me moreš ozdraviti. O Gospod! pridi tedaj in ozdravi me, če je tvoja sveta volja; jaz sicer nisem vredna, da bi ti prišel k meni; pa zapovej moji boleznim le z eno besedo, in precej me bo zapustila.

O Gospod! ljubi moj Oče nebeški! ti si moja edina pomoč, k tebi kličem v svojih nadlogah, k tebi vzdihujem v svojih težavah, k tebi pribežim v svoji boleznim; vzemi me v svojo sveto milost, in odpusti mi milostljivo vse moje grehe, s katerimi sem te tolikokrat v svojem živ-

ljenju razžalila — vzemi mi kelih trpljenja, če je tvoja volja. Če pa hočeš, da še dalje trpim ali še celo umrjem, naj se zgodi, kakor je tebi dopadljivo; le samo to te prosim, daj mi pravo krščansko potrpežljivost, da bom vse voljno prenašala; daj mi stanovitnost do konca, da ne omagam, ampak da tudi v težavah in v trpljenju tebi vselej zvesta ostanem; daj mi zadnjič po Jezusovem zasluženju milost, da se srečno ločim iz tega sveta, da v tvoji sveti milosti umrjem, in tamkaj pri tebi večno živim. Amen.

Molitev k Materi božji.

O presladka devica Marija, moja preljubeznjiva mati in priprošnjica! s prisrčno ljubeznijo te objamem, in z otročjim zaupanjem te poljubim. O preljuba mati! stoj mi na strani posebno zdaj v boleznih in na mojo zadnjo uro, in ne zapusti me. Prosi za me svojega ljubega Sina, in zadobi mi odpuščenje mojih grehov. Obrni k meni svoje milostljive oči, in pokaži mi Jezusa, blaženi sad svojega telesa. O dobrotljiva, o usmiljena, o sladka devica Marija, prosi za me!

Kratki vzdihljeji umirajočih.

O moj Bog! molim te — verujem v te — zaupam v te — ljubim te.

O moj Jezus! — tebe samega želim ljubiti — tebi samemu želim dopasti.

O moj Jezus! — ti si moj Bog — in moje vse!

O Jezus! — ti si se dal vsega za me, — tudi jaz se dam vso tebi.

O Jezus! — iz srca mi je žal, — da sem te tolikokrat razžalila. — Oh, odpusti mi moje grehe!

O Jezus! Sin Davidov, — usmili se mene!

O Jezus! bodi moj Jezus, — moj zveličar — reši me večnega pogubljenja, — in dodeli mi večno življenje.

O moj Jezus! tebi živim, tebi umrjem — tvoja hočem biti živa in mrtva — tvoja naj bom tukaj na tem svetu, in tam v večnosti!

O Jezus, Marija in sv. Jožef! — vam izročim svojo dušo!

O Jezus! o Jezus! — v tvoje svete rane izročim svojo ubogo dušo! — O Jezus! sprejmi jo! vzemi jo k sebi!

O Jezus! pridi in reši me! — O Jezus! pridi in pomagaj mi! — O Jezus! pelji me v nebesa!

Umreti hočem, o Jezus! v pokoro za svoje grehe. — Umreti hočem, o Jezus! ker si ti za me umrl. — Umreti hočem, o Jezus! da tebe vidim in te večno ljubim.

O Marija, mati Jezusova! prosi za me. — O Marija! pokaži, da si moja mati. — O Marija, sladka devica! ne zapusti svoje hčere v največi sili! — O Marija, moja ljubeznjiva mati, pomagaj mi — o Marija, pomagaj mi!

O moj angelj varih! ne zapusti me — bodi moj varih in moj pomočnik v moji zadnji uri!

O sv. Mihael, pridi mi na pomoč v moji zadnji vojski — brani mojo dušo pred peklenkim sovražnikom.

O sv. Barbara in sv. Jožef! prosita za me, — da se v milosti božji iz tega sveta ločim.

Vsi svétniki in svetnice božje! prosite za me, — da pride moja duša v vašo sveto družbo.

O Jezus! moj Jezus; vzemi mojo ubogo dušo v svoje sv. roke! — O Je-

zus! moj Jezus! v tvoje sv. rane priporočim svojo ubogo dušo, katero ti kličeš iz tega sveta. — O Jezus! v tvoje roke izročim svojo dušo, zdaj in na vekomaj.

Jezus, Marija in Jožef! vaša sem živa — Jezus, Marija in Jožef! vaša sem mrtva — Jezus! Jezus!

Litanije za umirajoče.

Gospod, usmili se nas!
 Kristus, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Sv. Marija,
 Vsi sv. angelji in nadangelji,
 Sv. Abel,
 Vsa sv. družba pravičnih,
 Sv. Abraham,
 Sv. Janez Krstnik,
 Sv. Jožef,
 Vsi sv. očaki in preroki,
 Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Janez,
 Vsi sv. apostoli in evangelisti,

prosi (te) za njega (njo)!

Vsi sv. učenci Gospodovi,
 Vsi sv. nedolžni otroci,
 Sv. Štefan,
 Sv. Lavrencij,
 Vsi sv. mučeniki,
 Sv. Silvester,
 Sv. Gregorij,
 Sv. Avguštin,
 Vsi sv. škofi in spoznovalci,
 Sv. Benedikt,
 Sv. Frančišek,
 Sv. Kamil,
 Sv. Janez od Boga,
 Vsi sv. menihi in puščavniki,
 Sv. Marija Magdalena,
 Sv. Lucija,
 Vse sv. device in udove,
 Vsi svetniki in svetnice božje,

} prosi (te) za njega (njo)!

Bodi mu (nji) milostljiv, prizanesi mu
 (nji), o Gospod!
 Bodi mu (nji) milostljiv,
 Bodi mu (nji) milostljiv,
 Tvoje jeze,
 Strahu pred smrtjo,
 Nesrečne smrti,
 Peklenskih kazni,
 Vsega hudega,
 Oblasti hudičeve,

} reši ga (njo), o Gospod!

Po svojem rojstvu,
 Po svojem križu in trpljenju,
 Po svoji smrti in svojem pokopu,
 Po svojem častitljivem vstajenju,
 Po svojem čudežnem vnebo-
 hodu,
 Po milosti tolažnika sv. Duha,
 Na dan sodbe,

} reši ga (njo), o Gospod!

Mi grešniki, prosimo te, usliši nas!
 Da mu (nji) prizaneseš, prosimo te,
 usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češčena si Marija.

Molitev.

Pojdi, krščanska duša, iz tega sveta v imenu Boga Očeta vseмогоčnega, ki te je vstvaril; v imenu Jezusa Kristusa, Sina živega Boga, ki je za te trpel; v imenu sv. Duha, ki te je posvetil; v imenu Angeljev in Nadangeljev; v imenu Tronov in Gospostev, v imenu Poglavarstev in Oblasti, v imenu Kerubinov in Serafinov; v imenu očakov in prerokov; v imenu sv. apostolov in evan-

gelistov; v imenu sv. mučencev in spoznovalcev; v imenu sv. menihov in puščavnikov; v imenu sv. devic, in vseh svetnikov in svetnic božjih. Bodi danes v miru tvoje mesto, in tvoje prebivališče v svetem Sijonu. Po tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev.

O usmiljeni, dobrotljivi Bog, ki po velikosti svojega usmiljenja grehe spokornih izbrisuješ, in zadolženje storjenih grehov po milosti odpuščanja odjemlješ; poglej milostljivo na to svojo služabnico J., in jo dobrotljivo usliši, ki s skesanim srcem prosi za odpuščenje svojih grehov. Ponovi, o dobrotljivi Oče! v njej vse, kar je po pozemeljski slabosti popačenega, ali po zvijači hudega duha oškodovanega; in ker je tudi ona deležna milosti odrešenja, pridruži jo edinosti svoje sv. cerkve. Usmili se, o Gospod, njenega vzdihovanja, usmili se njenih solz; in ker nima drugega zaupanja, kakor v tvoje usmiljenje, ji daj doseči obljubo tvoje sprave. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Priporočevanje duše,

ko se ima ločiti od tega sveta.

Preljuba sestra, priporočim te vse-mogočnemu Bogu, in izročim te njemu, čigar stvar si, da, kadar boš s smrtjo plačala dolg človeštva, se zopet povrneš k svojemu Stvarniku, ki te je vpodobil iz ila zemlje.

Tvoji duši tedaj, kadar se bo telesa ločila, pridi naproti svetla truma angeljev; pridruži se ti sodnji zbor apostolov; pozdravi te zmagoslavna vojska poveljanih mučencev; obdaj te v lilijah bliščeča množica spoznovalcev; sprejmi te družba radujočih se devic, in bodi ti kraj srečnega miru v naročju očakov: Jezus ti pokaži svoje milo in častitljivo obličje, in ti daj večno prebivati med tistimi, ki ga v nebesih obdajajo. Ostani ti skrito, kar je v večni temi strašnega, kar škriplje v plamenu, kar muči v trpljenju. Izogni se ti gnjusobni satan in njegova drhal; prestraši naj se ob tvojem prihodu v angeljski družbi, in zbeži naj v strašno brezdno večne noči. Vzdigni se Bog, in razkropé naj se njegovi so-

vražniki, in bežé naj spred njegovega obličja, kateri ga sovražijo. Kakor zginem, naj zginem; kakor se vosek raztopi pri ognju, tako naj poginejo grešniki pred obličjem božjim; pravični pa naj se gostujejo in radujejo v pričo Boga. Sramujejo naj se torej in osramotene naj bodo vse peklenške moči, in služabniki satanovi naj se ne drznejo, ovirati tvoje poti. Reši te vsega trpljenja Kristus, ki je bil za te križan. Reši te večne smrti Kristus, ki je za tebe vmrl. Postavi te Kristus, Sin živega Boga, v svoj blaženi, vedno cvetoči raj, in spoznaj te on, pravi Pastir, za svojo ovčico. On te odveži vseh tvojih grehov in te postavi ob svojo desnico med izvoljene svoje. Odrešenika svojega gledaj od obličja do obličja, in v pričo njega zri vekomaj s presrečnimi očmi odkrito resnico. Postavljena tedaj med vrste zveličanih, uživaj sladkost gledanja božjega na vekov veke. Amen.

Molitev.

Priporočimo ti, o Gospod! dušo tvoje služabnice J., in te prosimo, o Gospod Jezus Kristus, Zveličar sveta, da to dušo,

za katero si po svoji milosti na zemljo prišel, vzameš v naročje svojih očakov. Spoznaj, o Gospod, svojo stvar, ki ni vstvarjena od drugih bogov, ampak od tebe, pravega, živega Boga, ker ni drugega Boga, razvun tebe, in ni ničesar, kar bi bilo tvojemu delu enako. Razveseli o Gospod, njeno dušo pred svojim obličjem, in ne spomni se njenih prejšnjih pregreh in nezmernosti, katere je vzbudil ogenj hudega poželenja. Kajti, akoravno je grešila, vendar Boga Očeta in Sina in sv. Duha ni zatajila, temveč je verovala, je imela gorečnost za božjo čast, in zvesto molila Boga, ki je vse vstvaril.

Molitev,

kadar se je duša ločila od trupla.

Pridite na pomoč, svetniki Božji; hitite naproti angelji Gospodovi, sprejmite njeno dušo, in nesite jo pred obličje Najvišjega.

Sprejmi te Kristus, ki te je poklical, in angelji naj te peljejo v naročje Abrahamovo.

Daj ji, o Gospod, večni mir in pokoj, in večna luč naj ji sveti.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd.

Ÿ. Daj ji, o Gospod, večni mir in pokoj.

Ř. In večna luč naj ji sveti.

Ÿ. Vrat pekla.

Ř. Reši njeno dušo, o Gospod!

Ÿ. Naj počiva v miru.

Ř. Amen.

Ÿ. Gospod, usliši našo molitev.

Ř. In naše vpitje naj pride k tebi.

M o l i m o .

Tebi, o Gospod! priporočimo dušo tvoje služabnice J., da, ker je temu svetu odmrta, tebi živi; in kar je po človeški slabosti grešila, ti po svoji neskončni dobroti milostljivo izbriši. Po Kristusu, Gospodu našem. Ř. Amen.

Molitve za verne duše v vicah.

Dekleta! imejte posebno ljubezen do vernih duš v vicah. One so naše ljubezni najbolj vredne, one so naše pomoči posebno potrebne. Strašno je trpljenje duš v vicah. Ti kristjanska duša jim zamoreš prikrajšati čas trpljenja, jim zamoreš odpreti vrata v nebeško veselje. Hiti jim na pomoč! „Vse kar vernim dušam v vicah darujemo, se nam spremeni v milost, in po smrti bomo za to prejeli stoterno plačilo“. (Sv. Ambrozij).

Pomočki pa, s katerimi zamoreš polajševati trpljenje dušam v vicah ali jim pomagati iz ognja vic, so ti-le: Daritev sv. maše, sv. obhajilo, molitev, spokorna dela, miloščina in sv. odpustki.

Sv. maše, katerih se vdeležujete, sv. obhajila, katera v resnici ali le v duhu prejemljete, molitev in druga dobra dela, posebno pa sv. odpustke darujte rade neskončno usmiljenemu Bogu, da se vernim dušam skrajša trpljenje. To ljubezen vam bodo verne duše obilno povračevale. Sv. Avguštín piše: „Molim za pokojne, da ne bodo, kadar pridejo v večno nebeško kraljestvo, opuščali tudi za mene moliti“. Pri sv. maši za eno ali več vernih duš v vicah moli žalostni del sv. rožnega venca. V začetku in po vsakem odstavku sv. rožnega venca moli eno sledečih

Sedem molitev v čast Kristusovega trpljenja za verne duše.

Vera. Oče naš. 3krat „Češčena Marija.“

1. O Jezus, naše življenje in vstajenje, kateri si nam, preden si se ločil iz sveta, svoje meso in krv v hrano zapustil, pri tej neskončni ljubezni Te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti . . . (imenuj tukaj tiho ali glasno one rajne, za katere se sv. maša služi ali za katere posebno hočeš moliti); pelji jih k studencu življenja, da pri tvoji mizi v tvojem kraljestvu nebeško hrano uživajo.

(Oče naš. 10krat Češčena Marija. Kateri je za nas krvavi pot potil.)

2. O Jezus, naš varih in Zveličar, ki si na oljski gori pretrpel tolike britkosti, da je pot tvojega obraza v krvavih kapljah tekel na zemljo; po tej tvoji predragi krvi te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti . . .; reši jih vseh britkosti in obriši vse solze z njih oči.

Oče naš. 10krat Češčena Marija. Kateri je za nas bičan bil.)

3. O Jezus, naš Odrešenik in Zveličar, ki si bil zavoljo naših grehov zvezan

in vklenjen; po teh tvojih britkih vezeh te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, posebno . . . ; razveži vse vezi njihovih grehov, da se na perutnicah svete svobode k tebi povzdignejo, in ti z veseljem hvalne daritve opravljajo.

(Oče naš. 10krat Češčena Marija. Kateri je za nas s trnjem kronan bil.)

4. O Jezus, veselje naših src, ki si dovolil, da so tvoje blaženo obličje, v katero angelji željno gledajo, zakrili, zapljuvali in s pestmi bili; po tej tvoji nezapopadljivi potrpežljivosti te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti . . . ; vzemi jih v svitlobo svoje luči in napolni jih z veseljem svojega obličja.

(Oče naš. 10krat Češčena Marija. Kateri je za nas teži križ nesel.)

5. O Jezus, krona naše časti, ki si dopustil, da so te z biči krvavo raztepli in zavoljo naše ošabnosti sramotno s trnjem kronali, po tem tvojem prevelikem ponižanju te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti . . . ; in dodeli milostljivo, da prej

ko prej krono večne slave prejmejo, kajti tvoja krona je krona milosti in usmiljenja.

(Oče naš. 10krat Češčena Marija. Kateri je za nas križan bil.)

6. O Jezus, naš priprošnik in sodnik, ki si dovolil, da so te po najkrivičnejši sodbi obsodili v najgrenkejšo smrt, da bi nas večne smrti odrešil; po tem tvojem nezmernem usmiljenju te ponižno prosimo: usmili ve vseh vernih duš v vicah, zlasti . . . ; dodeli jim, da skoraj zaslišijo veseli glas: pregreha vam je odpuščena.

Oče naš. 10krat Češčena Marija. Usmili se vernih duš v vicah.)

7. O Jezus, naša največa in edina dobrotā, ki si na svojem telesu naše grehe nosil na lesu sv. križa; po tej tvoji neskončni dobrotljivosti te ponižno prosimo: usmili se vseh vernih duš v vicah, zlasti . . . ; odpri jim vrata nebeškega veselja in daj jim slišati blažene besede: „Pridite izvoljeni mojega Očeta, in posedite kraljestvo, katero vam je pripravljeno od začetka sveta.“

Oče naš. Češčena Marija.

Ÿ. O Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

Ř. In večna luč naj jim sveti!

Ÿ. Naj počivajo v miru.

Ř. Amen.

Molitev za vse verne duše.

O Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da milostljivo odpuščenje, ki so ga vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog na vekomaj. Amen.

Poslednji dan.

Strašen dan bo dan plačila, * Zemlja bo se v prah zdrobila, * Priča David in Sibila.

Grozen strah bo svet obdajal, * Kedar bo sodnik prihajal, * K ostri sodbi človek vstajal.

Glasno bo trobenta pela, * Mrtvim po grobeh donela, * K sodbi priti jim velela.

Smrt, natura bo strmela, * Kedar stvar bo oživela, * Pred sodnika bo hitela.

Knjiga bođe prinesena, * Dela bođeš bral storjena, * Dobra vsa in nepoštena.

Tedaj bo sodnik se vsedel, * In karkolj je kdo naredil, * Celi svet bo takrat zvedel.

Kam se reva čem podati? * Kje zavetnika iskati? * Komaj dobrim bo obstati.

Kralj nezmerne visokosti! * Rešiš svoje brez vrednosti, * Reši v moji me slabosti!

Spomni se, o Jezus mili! * Da za-me so te vmorili; * Prosim, tisti dan se vsmili!

Truden hotel si hoditi, * Za-me svojo kri preliti; * Daj k zveličanju to biti.

Svet' sodnik povračevanja, * Daj nam milost odpuščanja, * Še pred dnevom kaznovanja.

Da sem kriv, to sam spričujem, * Sam pred seboj se sramujem, * Prizanesi, Bog! vzdihujem.

Rane grešnici zacelil, * Tolovaja si zveselil; * Meni upanje dodelil.

Nisem vreden odpuščanja; * Vendar, Bog pomilovanja, * Varuj večnega jokanja.

K ovcam deni me ovčico, * Izmed kozlov sirotico * Me zakliči na desnico.

Ko zavržene, proklete * Pahnil v ogenj bodeš vjete, * Deni me takrat med svete.

Prosim te, o Jezus mili! * Srca revnega se vsmili, * Skrbi za me v smrtni sili.

Dan jokanja bo in straha, * Ko bo grešnik vstal iz praha, * Šla na sodbo duša plaha.

Ti, o Bog, mu vsmiljen bodi, * Milo ga, o Jezus, sodi, * Duše v večni pokoj vodi. Amen.

(Mašnik to pesem molijo pri mrtvaški maši po branju. — Tudi ti jo večkrat s svetim strahom beri in misli na štiri poslednje reči. Dobro je tudi to pesem brati, preden se spat podaš.)

Trpljenje

Gospoda našega Jezusa Kristusa

po spisu vseh štirih evangelistov.

Dekleta! če znate brati, blagor vam. Pobožno branje vašo dušo oživlja in vas mladi, kakor jutranja rosa rožice. Zatorej rade berite, pa ne vsega križem, kar vam pride v roke, ker tudi slabih zapeljivih spisov se ne manjka. Lepšega branja pa vam nimam v roke dati, kakor trpljenje našega Gospoda, našega Zveličarja Jezusa Kristusa. Če ob delavnikih nimate časa, berite saj ob nedeljah. Berite ne iz radovednosti, da bi več vedele ali se ponašale s svojim znanjem, temuč s sveto željo, da bi postajale pobožniše. Berite počasi in premišljevalno, in obljubim vam, da nekikrat bote imele mokre oči in če dalje bolj bote odmrle svetu.

Približeval se je praznik opresnih kruhov, kateri se imenuje velika noč. In Jezus je rekel svojim učencem: „Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan“. In veliki duhovni in pismarji so iskali, kako bi Jezusa umorili. Takrat so se

zbrali veliki duhovni in starašine ljudstva v dvor velikega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfa; in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili, bali pa so se ljudstva. Rekli so: „Nikar ne v praznik, da kje ne vstane hrup med ljudstvom.“ — Satan pa je šel v Judeža, kateri se je imenoval Iškarjot, ki je bil eden izmed dvanajsterih. In je šel in govoril z velikimi duhovni in s poglavarji, kako bi jim ga izdal, in jim je rekel: „Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal?“ Oni pa, ki so to slišali, so se obveselili, in so mu obljubili trideset srebrnikov. On je dal besedo. In je iskal priložnosti, da bi jim ga izdal brez hrupa.

Judje so se bali ljudi, Boga pa ne. Jaz pa, moj Bog! se bojim le tebe in tvoje zamere; na ljudi pa ne bom gledala, ne iskala njih hvale. Kaj tudi bi mi pomagalo, ko bi me vse hvalilo in častilo, ko bi nosila zlato krono na glavi; ti pa bi ne maral za-me?

Za teboj, moj Jezus! so hodili z zvijačo. Vem, da dosti jih je, ki tudi za dekleti hodijo z zvijačo in jih lovijo v svoje zanjke — oh, moj Gospod! prosim te na kolenih, varuj me pred njimi in raztrgaj njih nastave, da me ne dobijo v roke.

Prišel je pa prvi dan opresnih kruhov, ob katerem se je moralo zaklati velikonočno jagnje. Tedaj so pristopili učenci k Jezusu in so mu rekli: „Kam hočeš, da gremo, in ti pripravimo, da boš jedel velikonočno jagnje? In pošlje dva svojih učencev, Petra in Janeza, in jima je rekel: „Pojdita v mesto, in vaju bo srečal človek, kateri ponese vrč vode; pojdita za njim v hišo, v katero gre, in recita hišnemu gospodarju: Učenik ti reče: Moj čas je blizo,

pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. Kje je moja gostilnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje s svojimi učenci? In on vama bo pokazal veliko obednico pogrnjeno; ondi nam pripravita.“ In njegova učenca gresta, in prideta v mesto, in najdeta, kakor jima je bil povedal; in sta pripravila velikonočno jagnje.

Jezus! ti si bil daleč od mesta, in vendar si videl človeka, da nese vrč vode: si videl hišo, v katero gre; si videl sobe, ki so v hiši, si videl gospodarja, da je pripravljen, tebe sprejeti — resnično ti vse vidiš in vse veš. Ti vidiš tudi mene, ko v hlevu živini polagam, ko grem po vodo, ko pomivam, plejem ali žanjem. Oh, da bi pač nikoli ne pozabila tvoje pričujočnosti!

Učenca sta mizo, kjer si ti moj Jezus! velikonočno jagnje jedel, čedno pogrnila — meni v vzgled, da tudi moje srce ima biti snažno in čedno, ako te hočem po vrednosti prejeti. Jezus! ti me lahko očistiš — očisti me!

Ko se je bil pa večer storil, je prišel z dvanajsterimi. In kedar je prišla ura, je šel k jedi, in dvanajsteri apostoli ž njim. In jim je rekel: „Iz srca sem želel to velikonočno jagnje jesti z vami, preden trpim. Zakaj povem vam, da od zdaj ga ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjeno v božjem kraljestvu“. In je vzel kelih, ter je zahvalil in rekel: „Vzemite in razdelite si med seboj. Zakaj povem vam, da ne bom pil od trtnega sadú, dokler ne pride božje kraljestvo“.

Jezus! ti si jedel, ko je ura prišla — le ob določenem času. Jaz pa sem snedenka, jem, ko kaj imam, in sama ne vem, kolikokrat na dan; za to sem pa tudi polna slabih, telesnih občutkov, moja duša pa je vela

in brez moči. Oh, Jezus! pomagaj mi, da bom zatrla svojo sladkosnednost.

Vem, moj Jezus! da iz srca želiš, tudi z menoj velikonočno jagnje jesti, in me pogosto k sebi vabiš; ali dosehmal nisem razumela tvojega prijaznega glasa, sem se celo redko znašla pri tvoji sv. večerji, in zamudila toliko svetih milosti. Obljubim, da zanaprej ti bom bolj zvesta, rajše šla k tvoji mizi, — le potrdi me v mojem sklepu!

In ko so večerjali, vstane od večerje, in dene iz sebe svoja oblačila, in vzame prt, in se opaše. Potlej vlije vode v medenico, in začne umivati učencem noge, in brisati s prtom, s katerim je bil opasan. Pride tedaj k Šimonu Petru. In Peter mu reče: „Gospod! kaj ti meni noge umivaš!“ Jezus je odgovoril, in mu rekel: „Kar jaz delam, ti zdaj ne veš; vedel pa boš potlej“. Peter mu reče: „Ne boš mi umival nog vekomaj ne“. Jezus mu je odgovoril: „Ako te ne umijem, ne boš imel deleža z menoj“. Šimon Peter mu reče: „Gospod! ne samo nog, ampak tudi roke in glavo“. Jezus mu reče: „Kdor je umit, ne potrebuje, kakor da umije noge, in je ves čist. Tudi vi ste čisti, pa ne vsi“. Vedel je namreč, kdo je, kateri ga bo izdal, zato je rekel: „Niste vsi čisti“.

Oh, kakošna ponižnost! --- Jezus, ti svetnik svetnikov, ti kralj kraljev, se opašeš s prtom, poklekneš na tla, in svojim učencem, ubogim ribičem, umivaš nečedne noge. Jaz pa, taka reva, taka grešnica, sem visokih misli, se rada hvalim, se baham in košatim; oh, kaka prevzetija še je v meni! Jezus, ozdravi me!

Tvojim učencem, Jezus! ni bilo treba družega umiti, kot noge; bili so namreč dobre duše. Meni pa, ki sem tako ostudna stvar, je treba, da me umiješ

znotraj in zvonaj; da mi umiješ ne le noge, roke in lavo, temuč tudi dušo in srce — da bom vsa čista. gOh, umij in očisti me!

Po tem, ko jim je bil noge umil, je vzel svoja oblačila, se je zopet k mizi usedel, in jim je rekel: „Veste, kaj sem vam storil? Vi me kličete: Učenik in Gospod! in prav pravite, saj sem tudi. Ako sem tedaj jaz, Gospod in Učenik, vam noge umil, morate tudi vi drug drugemu noge umivati. Vzglede namreč sem vam dal, da ravno tako, kakor sem jaz vam storil, tudi vi storite. Resnično, resnično, vam povem: Hlapec ni večji, kakor njegov gospod; poslanec ni večji, kakor tisti, kateri ga je poslal. Ako to veste, blagor vam bo, če bote to storili. Ne rečem od vas vseh, jaz vem, katere sem izvolil. Ali da se dopolni pismo: Kateri z menoj kruh jé, bo vzdignil zoper me svojo peto. — Zdaj vam to povem, preden se zgodi; da, kedar se zgodi, verujete, da sem jaz. Resnično, resnično vam povem: Kdor sprejme, katerega pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme njega, kateri je mene poslal“.

Jezus! vsaka tvoja beseda je duh in življenje. Ti si učenik; uči me, da bom modro živela, zvesto se držala tebe in tvojih nauk. Ti si Gospod, tebi se ponudim v službo, in nočem družega plačila, kakor tebe samega.

Jezus! ti praviš, da veš, katere si izvolil. Oh! naj bi tudi jaz bila med tvojimi izvoljenimi, in Bog ne daj, da bi katerikrat kaj zinila zoper tebe ali zoper tvojo sv. vero — ali da bi potegnila s sovražniki tvojimi in s takimi, ki kvasijo zoper sv. čistost in sramežljivost, ali zoper sveto vero.

In ko je bil Jezus to izrekel, je bil prežaljen v duhu, in je pričal in rekel: „Roka mojega izdajalca je z menoj pri mizi. Resnično, resnično vam povem, eden izmed vas me bo izdal, kateri je z menoj“. Učenci so se tedaj drug drugemu pogledovali pomišljevaje, o katerem da govori. In silno žalostni so začeli sleherni reči: „Gospod! ali sem jaz?“ On pa je odgovoril in rekel: „Kateri pomaka z menoj roko v skledo, on me bo izdal. Sin človekov gre sicer, kakor je pisano o njem; toda gorjé tistemu človeku, po katerem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek“. Eden pa njegovih učencev, katerega je Jezus ljubil, je slonel na Jezusovih prsih. Temu je tedaj pomignil Šimon Peter, in mu je rekel: „Kdo je, o katerem govori?“ On tedaj se nasloni na prsi Jezusove in mu reče: „Gospod! kdo je?“ Jezus je tiho odgovoril: „Tisti je, kateremu bom podal pomočeni kruh“. Judež pa, kateri ga je izdal, je odgovoril rekoč: „Učenik! ali sem jaz?“ Jezus mu reče: „Ti si rekel“. In je pomočil kruh, in ga dal Judežu Iškarjotu Simonovemu. In ko je bil Judež grižljaj vzela, je šel satan v njega. Jezus mu tedaj reče: „Kar misliš storiti, stori brž“. Nobeden teh pa, kateri so bili pri mizi, ni vedel, čemu je to rekel. Eni namreč so menili, ker je Judež mošnjo imel, da mu je Jezus rekel: Kupi, kar potrebujemo za praznik; ali da bi kaj ubogim dal.

Na Jezusovih prsih sloneti, na njegovem srcu počivati, kakor sv. Janez, oh, kako veselje mora to biti! Ali to ni bilo dano drugemu, kakor njemu, ki je bil najbolj podoben svojemu deviškemu Gospodu. Oh, sveto devištvo! kakošno cenó imaš v božjih očeh. Oh, Jezus! moj Jezus! ti veš, kaj mislim! —

Ko je Judež sv. rešnje Telo nevredno zavžil, je šel satan v njega. Oh, groza me obide, če le mislim na to. — Moj Bog! rajše umreti, kakor nevredno iti k tvoji sv. mizi.

Kedar so pa večerjali, je vzel Jezus kruh v svoje roke, ter je zahvalil, ga posvetil, razlomil, in podal svojim učencem, in je rekel: „Vzemite in jejte; to je moje telo, katero bo za vas v smrt dano.“ In je vzel kelih z vinom, je zahvalil, in jim dal rekoč: „Vzemite in pijte iz njega vsi; to je moja kri, kri nove zaveze, katera bo za njih veliko prelita v odpusčenje grehov. To storite v moj spomin“. — In so pili iz njega vsi.

Jezus! na svojih kolenih te zahvalim za ta nebeški dar, za ta prečudni kruh, katerega si nam zapustil v tej dolini solz; kaj ti bom povrnila za to? Svoje srce ti do čistega dam.

Moja duša! bodi vesela — v tem zakramentu imaš pomoč za vse svoje bolezni, imaš zdravilo za vse svoje rane. Tu imaš studenec žive vode, ki nikoli ne usahne; tu imaš ognjišče, kjer sveti ogenj vselej gori — le ogrevanj se pri njem.

Ko je bil Judež odišel, je Jezus rekel: „Zdaj je Sin človekov poveličan, in Bog je poveličan v njem. Ako je Bog v njem poveličan, ga bo Bog poveličal tudi sam v sebi; in kmalu ga bo poveličal. Otročiči! še malo časa sem pri vas. Iskali me bote, in kakor sem Judom rekel: „Kamor jaz grem, vi ne

morete priti, tudi vam zdaj rečem. Novo zapoved vam dam, da se ljubite med seboj. V tem bodo spoznali vsi, da ste moji učenci, ako bote ljubezen imeli med seboj“. — In ko so bili zahvalno pesem speli, šli so na oljsko goro.

Jezus! slišala sem tvojo zapoved, in jo hočem tudi spolnovati. Varuj me, da ne bom držala jeze ali imela sovraštva, da ne bom ljudi slabo sodila ali raznašala njih slabosti — posebno pa do ubogih in bolnikov mi daj mehko in usmiljeno srce.

Brala sem, da Jezus in njegovi učenci so po večerji zapeli hvalno pesem. Moj Jezus! obljubim ti, da bom vselej molila pred jedjo in po jedi, in naj bom zato tudi zasmehovana, tvoja ljubezen mi je ljubša, kakor ljubezen celega svetá.

Šimon Peter mu reče: „Gospod! kam greš?“ Jezus je odgovoril: „Kamor jaz grem, zdaj ne moreš iti za menoj; potlej pa pojdeš z menoj“. Peter mu reče: „Zakaj ne morem zdaj za teboj iti?“ Gospod mu je rekel: „Šimon! Šimon! glej, satan vas je hotel imeti, da bi vas presejal kakor pšenico. Jaz pa sem prosil za te, da ne jenja tvoja vera, in ti, kedar se boš nekdanj spreobrnil, potrdi svoje brate“. Peter pa mu je rekel: „Gospod! s teboj sem pripravljen iti v ječo in smrt. Svoje življenje postavim za te“. Jezus mu je odgovoril: „Svoje življenje postaviš za me? Resnično, resnično ti povem, da nočoj to noč, preden bo petelin dvakrat zapel, me boš trikrat zatajil. Vsi se bote pohujšali to noč nad menoj, zakaj, pisano je: Udaril bom pastirja, in razkropile se bodo ovce. Kedar pa vstanem,

pojdem pred vami v Galilejo“. Peter mu reče: „Da bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jaz vendar ne“. Jezus pa je rekel: „Povem ti, Peter! petelin ne bo danes pel, preden trikrat ne utajiš, da me poznaš“. On pa je še več govoril: „Ako bi mi bilo tudi umreti s teboj, te ne bom zatajil.“ Ravno tako so pa tudi vsi rekli, in gredo vsi žalostni za njim.

Dobro vem, da kakor apostole, satan hoče imeti tudi mene. Kjer more, streže po meni, me slepi, me skuša; kar pa sam ne more, dela po pomagačih svojih, po zapeljivcih, ki kakor jastrebi prežijo po meni. Oh, Jezus! ko bi tebe ne imela, bi se gotovo zgubila — prosim, prosim, varuj me! naj bom tvoja!

Petru podobna sem tudi jaz. Rada veliko govorim, predrzno se zanašam na svojo moč, in imam se za boljšo, kakor so druge. Jezus me ljubeznjivo svari, petelin mi je morebiti že enkrat zapel; ali jaz nespametna kakor sem, ga nisem čula. Oh, moja duša, boj se in zapusti danes še tisto slabo priložnost — ko bo petelin drugič zapel, bo lahko že prepozno.

Jezus jih je pa milo tolažil in učil: „Vaše srce naj se ne prestraši. Verujete v Boga, tudi v me verujte. V biši mojega Očeta je veliko prebivališč. In ko odidem, in vam mesto pripravim, bom zopet prišel, in vas bom k sebi vzel, da bote tudi vi, kjer sem jaz. In jaz bom prosil Očeta, in vam bo dal družega učnika, da pri vas ostane vekomaj. Ne bom vas zapustil sirot. — Jaz sem prava vinska trta, vi mladike. Ako ostanete v meni, in moje besede v vas ostanejo, prosite, kar koli hočete, in se vam bo zgodilo. Ako vas svet sovraži, vedite, da je mene poprej sovražil, ko vas. Ko bi bili iz sveta, bi svet svoje

ljubil; ker pa niste iz sveta, ampak sem vas jaz odbral od sveta, torej vas svet sovraži. Spomnite se besed, katere sem vam jaz govoril: Hlapec ni več, kakor njegov gospod. Ako so mene preganjali, preganjali bodo tudi vas. Iz shodnic vas bodo zganjali; pride celo ura, da bo vsak, kateri vas umori, menil, da Bogu službo stori. Žalost, ker od vas grem, in vam to pravim, napolnila je vaše sree. Ali jaz vam povem resnico: Za vas je dobro, da jaz grem. Zakaj, ako ne grem, Tolažnik ne bo prišel k vam; ako pa grem, vam ga bom poslal. Še malo, in me več ne bote videli, in zopet malo, in me bote videli, ker grem k Očetu. Resnično, resnično vam povem: da bote jokali in žalovali, svet pa se bo veselil; vi bote žalovali, ali vaša žalost se bo spreobrnila v veselje. Zopet vas bom videl in vaše sree se bo veselilo, in vašega veselja vam ne bo nihče vzal. Jaz sem svet premagal, le v me zaupajte, tudi vi ga bote“. Tedaj je postal, oči v nebo vzdignil, in molil za svoje učence, in za vse, kateri bodo po njih verovali. „Oče, sveti Oče!“ je djal, „prosim te, varuj jih hudega, da bodo eno, kakor sva midva eno; naj bodo vsi, katere si mi dal, tudi z menoj tam, kjer sem jaz, da vidijo moje veličastvo.

O moj Jezus! kaj sem slišala? Ti si vinska trta, jaz pa sem mladika. Lepše bi mi ne bil mogel pokazati, kaj bo z menoj, če bom tebe zapustila. Posušila se bom, kakor odrezana mladika; posušilo se bo vse, kar je lepega v meni, posušila se bo roža čistosti, sramežljivosti in pobožnosti. Oh, Jezus! ostani v meni, jaz pa v tebi.

Jezus! vsaka tvoja beseda je resnična. Svet za tebe ni maral; on tudi ne mara za dekleta, ki so sramežljiva, se ogibajo slabih potov, in ljubijo tebe in tvojo sv. večerjo: temveč zaničuje in zasramuje jih, in jim daje grde priimke. Ali zato, moja duša! ne žaluj, da te svet nima rad; temuč prosi Jezusa, naj te odbere od sveta, da boš tam, kjer je on, tudi ti — njegova izvoljena nevesta.

Ko je bil Jezus to izgovoril, je šel čez potok Cedron, na oljsko goro. Za njim pa so šli tudi učenci. Pridejo k pristavi, ki se ji je reklo Getzemani, kjer je bil vrt, v katerega je šel on in njegovi učenci. Vedel je pa tudi Judež, kateri ga je izdal, za ta kraj, ker je Jezus s svojimi učenci pogosto tje hodil. Kedar je Jezus prišel na mesto, jim je rekel: „Sedite tukaj, da grem tje in molim. Molite, da ne pridete v skušnjave“. In vzame s seboj Petra in Jakoba in Janeza; in začne prestrašen, žalosten in otožen biti, in jim reče: „Moja duša je žalostna do smrti; ostanite tukaj in čujte“. In je šel malo naprej, in se je odtegnil od njih za lučaj kamna, in je na kolena padel, in molil rekoč: „Moj Oče! ako je mogoče, vzemi ta kelih od mene, vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi“. In pride k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: „Šimon! spiš? Nisi mogel eno uro čuti? Čujte in molite, da ne padete v skušnjavo. Duh je sicer voljen, ali meso je slabo“. Zopet ga obidejo težave. V drugič je šel, in se vrže na svoj obraz, ter moli: „Oče, ljubi Oče! ako je mogoče, odvrni od mene grenko trpljenje; vendar ne, kakor jaz, ampak kakor ti hočeš, naj se zgodi“. Na to se vrne k učencem, in

jih najde zopet spati, in reče: „Kako morete vendar zdaj spati! O čujte in molite, da v skušnjavo ne padete“. Toda njih oči so bile vse dremotne, in niso vedeli, kaj bi mu odgovorili.

Oh, Jezus! prosim te, uči me, da bom tudi jaz znala tako moliti, tako srčno, tako zbrano in ponižno, tako vdano sv. voljo božjo, kakor berem o tebi. Zdaj vem, česa mi manjka — duha prave in svete molitve, zato sem tako slaba, tako nestanovitna.

Oh, Jezus! tudi moj duh je voljen, ali meso je slabo. Kolikokrat že sem bila opominjana, da naj čujem in molim; ali kakor apostoli, sem pogosto vsa dremotna, rada pospavam in svoje truplo mehkužim, rada drem-ljem, ko je treba moliti ali božjo besedo poslušati. Ni mi sicer ljubo: ali moja slabost je tako velika, da se ne morem premagati. — Jezus! ti mi lahko pomagaš, prosim, pomagaj mi in bodi moja moč.

In jih je popustil vtretjič. Smrtne težave namreč ga obhajajo; njegov pot je bil, kakor krvave kaplje, tekoče na zemljo. In je še pri-srčniše molil: „Ako se ne more ogniti kelih trpljenja, da bi ga ne pil, zgodi se tvoja volja“. Tedaj se mu je angelj iz nebes prikazal, kateri ga je pokrepčal. In se je vrnil k svojim učencem, in jim reče: „Spite zdaj in počivajte! Dosti je ura, je prišla, in Sin človekov bo izdan grešnikom v roke. Vstanite, pojdemo! Glejte, približal se je, kateri me bo izdal“.

O moj Jezus, solze me silijo, ko te vidim na oljski gori, kako ves bled na svojem obrazu ležiš, kako med-liš, žaluješ, moliš in kličeš, kako prosiš in vzdihuješ, se tresesh na vsem životu in krvav pot potiš — in vse to zavoljo mene, ker sem tako predrzna in razposajena, tako lena in zanikrna, in se nevarnosti tako malo ogib-

ljem. Oh, obljubim ti, da te ne bom več žalila; le zdaj še mi prizanesi!

Jezus! kako malo sem tebi podobna. Ti nimaš nobene laštne volje; jaz pa hočem, da bi bilo vse po moji volji. Če mi kdo kaj zoprnega reče, če jed ali pijača, obleka, delo ali plačilo ni po moji volji, prec godrnjam, se jezim ali celo preklinjam in se prešerno odgovarjam. Oh, sram me je, da sem dosehmal tako malo se zatajevala, svojemu hudemu nagnjenju tako slabo se ustavljala — za naprej mora biti vse drugače.

Še je govoril, in glejte, Judež Iškarjot, eden dvanajsterih, pride, in ž njim straža in velika drhal hlapcev velikih duhovnov, pismoukov in staršim ljudstva s svetili in baklami, meči in koli. Dal jim je bil pa njegov izdajalec znamenje, rekoč: „Katerega bom poljubil, tisti je; njega primate, in peljite varno“. In ko je bil prišel, je šinil pred drhaljo, in se brž spustil k Jezusu, in rekel: „Bodi pozdravljen, Učenik!“ In ga je poljubil. Jezus mu je djal: „Priatelj! čemu si prišel? Judež! s poljubom izdaš Sinu človekovega?“ In potlej, ko je vedel vse, kar je imelo čez njega priti, stopil je proti množici, in dejal: „Koga iščete?“ Odgovorili so mu: „Jezusa Nazareškega!“ Jezus jim reče: „Jaz sem!“ Pri tej besedi so vsi odskočili in na tla padli. In Jezus jih je vdrugič vprašal: „Koga iščete?“ Zopet mu rečejo: „Jezusa Nazareškega!“ Jezus reče: „Povedal sem vam, da sem jaz! Ako tedaj mene iščete, pustite te (pokaže svoje učence), da gredo“. Tako so se dopolnile besede, katere je govoril: „Katere si mi dal, nisem nobenega izmed njih zgubil“.

Jezus! tvojih sovražnikov je bila drhal; tudi zalezovalcev nedolžnosti moje je veliko. Judež je tebe poljubil: tudi meni se prilizujejo, se sladkajo in mi obejtajo zdaj to, zdaj ono. Ali ti si bil vsegamogočen: jaz pa sem slaba — oh! ne dopusti, da bi me zmotili. Poslušaj me, kaj ti obljubim: Rajše umreti, kakor zgubiti nedolžnost.

Jezus! ena sama beseda iz tvojih ust je sovražnike tvoje pobila na tla. Samo rekel si: „Pustite moje učence, da gredo“, in nihče se jih ni dotaknil. Oh, kaka moč! kako veselje za me! Če boš ti z menoj, kdo bo zoper me? kdo mi kaj more? Oh, Jezus! bodi moj.

Tedaj so pristopili, in so Jezusa prijeli. Ko so pa njegovi učenci to videli, so mu rekli: „Gospod! ali naj mahnemo z mečem?“ In Simon Peter, ki je imel meč, ga je izdrl, in je mahnil po hlapcu velikega duhovna, in mu je odsekal desno uho. Hlapcu pa je bilo ime Malh. Jezus pa je učence zavrnil, in rekel: „Jenjajte od tega! In ti, Peter! vtakni svoj meč v nožnico; vsi namreč, ki za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in bi mi poslal več ko dvanajst legij angeljev. Toda kako se bodo dopolnila pisma prerokov, ki oznanjujejo, da se mora tako zgoditi? Ali mar ne bom pil keliha, katerega mi je oče dal?“ In Jezus se je hlapčevega ušesa dotaknil, in ga je ozdravil. Potlej se je obrnil proti množici in nje poglavarjem, in je rekel: „Kakor razbojnika ste me prišli lovit z meči in koli. Vsak dan sem bil pri vas, in sem učil v templu, in me niste prijeli; toda to je vaša ura, in oblast teme. Pa to vse se je zgodilo, da se dopolnijo pisma prerokov“. Tada so

straža in poglavar in hlapci Jezusa zvezali in peljali. Njegovi nčenči pa so ga popustili in so zbežali; le Peter in Janez sta šla od daleč za njim.

Tvoji učenci, moj Jezus! so se za te poskusili: jaz pa se tebe sramujem. Kolikokrat ljudje govorijo zoper sv. vero, zoper sv. zakramente: jaz pa jim pomagam, se jim smejim — oh, kako slaba sem še!

Jezus! noč je bila in tema, ko so tebe vjeli; noč in tema je tudi za me najnevarniša. Po noči grešne pošasti imajo svoj divji ples; po noči zapeljivci lazijo okoli, kakor čuki, in strežejo po dekletih. Zatorej trdno sklenem, da po noči ne bom nikamor šla — sama že celo ne; in tudi doma se bom skrbno zapirala — sicer bi tudi mene lahko vjeli.

Jezus! kaka žalost bila je za te, ko si videl, da te učenci zapuščajo! Oh, kaka žalost je za te še zdaj, ko vidiš, da te dekleta zapuščajo, da po krčmah, plesih in grešnih potih hodijo, tebe, toliko lepega in ljubeznjivega Gospoda, pa ne ljubijo in ne obrajtajo. Oh, Jezus! ne dopusti, da bi tudi jaz tako daleč se zgubila. Ti si moje veselje in moje vse!

Peljali pa so Jezusa v Jeruzalem prvič k Anu, kateri je bil poprej veliki duhoven, in v časti pri ljudeh. Ana ga je vprašal za njegove učence in za njegov uk. Jezus mu je odgovoril: „Jaz sem učitno govoril pred svetom; jaz sem vselej učil v shodnicah in v templu, kamor se shajajo vsi Judje, in na skrivnem nisem nič govoril. Kaj tedaj mene vprašaš? Vprašaj tiste, kateri so me slišali: oni vedo, kaj sem govoril“. Kedar je bil to rekel, ga je eden služabnikov, kateri je zraven stal, za uho udaril, rekoč: „Tako odgovarjaš velikemu duhovnu?“ Jezus pa mu je krotko odgovoril:

„Ako sem krivo govoril, spričaj, da je krivo; ako sem pa prav odgovoril, kaj me biješ?“

Oh, Jezus! povej mi, zakaj se ni posušila roka, ki je tebe vdarila? zakaj tega hlapca ni strela ubila? zakaj se hiša, zakaj celo mesto ni precej pogreznilo? Zato moja duša! da sem trpel za tvojo častilakomnost, da bi te ponižnosti učil, da bi tebi, ki ven in ven godrnjaš in tožiš, jezik zavezal. — Oh, Jezus! bodi sto tisočkrat počeščen!

Oh, Jezus! kako krotek in pohleven si ti! jaz se ne morem zadosti čuditi nad teboj. Ko bi mene kdo udaril, ali bi le žal besedo mi rekel, kako bi kri zavrela v meni! Jezus! usliši me in daj mi krotko in pohlevno srce, da se ne bom tako rada jezila.

Ana je poslal Jezusa zvezanega h Kajfu, svojemu zetu, ki je bil tisto leto veliki duhoven. Bil je pa Kajfa tisti, ki je bil Judom svēt dal, da je bolje, da en človek umrje, kakor da bi bilo vse ljudstvo končano. Pri njem se je sešel ves judovski veliki svet, to je: duhovščina, pismouki in starašine ljudstva. In so iskali krivega pričevanja zoper Jezusa, da bi ga nморili; in ga niso našli. Pristopilo je sicer veliko podkupljenih krivih prič, katere so zoper njega pričevale; ali njih pričevanje ni obstalo. Zadnjič ste prišli še dve krivi priči in ste rekli: „Mi smo ga slišali reči: Jaz morem podreti tempelj božji, in v treh dneh ga zopet sezidati“. Pa tudi to pričevanje ni obstalo. Tedaj je veliki duhoven vstal, stopi v sredo, in reče Jezusu: „Ali nič ne odgovoriš na to, kar ti zoper té pričujejo?“ Jezus je molčal in ni nič odgovoril. Veliki duhoven ga je zopet vprašal, in mu je dejal: „Zarotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kri-

stus, Sin božji?“ Jezus je dejal: Ti si rekel, jaz sem! Pa povem vam: Posehmal bote videli Sina človekovega sedeti na desnici moči božje, in priti v oblakih neba“. Na to je veliki duhoven pretrgal oblačila na sebi, in reče: „Boga je preklinjal, kaj potrebujemo še prič? slišali ste njegovo preklinjevanje; kaj se vam zdi?“ In oni so odgovorili in rekli: „Smrti je vreden“. In oni ga vojakom in beričem dajo do jutra.

Oh, Jezus! kolikokrat si svoje svete roke iztegnil, da si nedolžne otročiče blagoslavljal, bolnike ozdravljaj, mrtve k življenju budil; zdaj pa so te tvoje roke zvezane, kakor roke kakega tolovaja. Oh, zdaj se spominjam vseh nespodobnosti in krivic, katere sem s svojimi rokami storila. — Jezus! le zdaj mi še odpusti — nikdar več ne bom tako.

Jezus! ti si molčal, nisi nič odgovoril na krivo obdolženje zato, ker jaz prerada in preveč govorim, se prerada norčujem, preglasno smejem. Oh, Jezus! daj mi dar modrosti, da bom vedela ob pravem času govoriti in ob pravem času molčati. Varuj me grešnega smeha in praznega govorjenja, iz katerega ne pride družega, kakor težka vest in raztreseno srce.

In tisti, kateri so ga držali čez noč, so ga zasramovali. Nekateri so mu pljuvali v obraz, in mu jih za uho dajali; drugi so mu zakrivali oči, in ga s pestmi v obraz bili, rekoč: „Kristus! prerokuj nam, kdo te je udaril?“ In še več hudega so počeli.

Oh, Jezus! daj mi solz, da bom jokala, ko vidim, kako te hlapci in biriči zasramujejo in ti v obraz pljuvajo. Tvoj obraz se je svetil na taborski gori, kakor solnce, zdaj pa je ves v pljunkih — tvoje oči, s ka-

terimi si na grešnike tako milo gledal, zdaj ti jih iz zaničevanja zavezujejo. Oh, kaka divjačina postane vendar človek, če se svojemu hudemu poželenju vda, in svojim strastim vse dovoli. Jezus! nagni moje srce, da se bom pridno zatajevala in vseskozi v mrtvenju vadila.

Jezus! kaj bi storila, da bi saj nekoliko poravnalo tisto nečast, katero ti delajo sovražniki tvoji? Glej, trdno sklenem, da tvojega presvetega imena ne bom nikoli brez časti in brez potrebe izrekala, da bom blagoslovljene svetinje in križe vselej v veliki časti imela, se pred sv. rešnjim Telesom vsikdar spodobno priklanjala, se k sv. obhajilu vselej pripravljala, skrbniše ko bo mogoče — da bom vselej, kolikorkrat pojdem mimo kake farne cerkve, ponižno te počastila in rekla: „Hvaljen in česčen bodi Jezus v zakramentu presv. rešnjega Telesa“. — Jezus blagoslovi ta moj sklep.

Peter pa je od daleč za njim šel do dvora velikega duhovna, in drugi učenec. Tisti učenec pa je bil znan velikemu duhovnu, in je šel z Jezusom vred na dvorišče velikega duhovna; Peter pa je ostal zvonaj pri vratih. Oni učenec tedaj, ki je znan bil velikemu duhovnu, je vun šel, in je govoril z vratarico, in je Petra noter peljal. Hlapci in služabniki pa so zakurili v sredi dvorišča, in so se greli. Peter je med nje sedel in se grel, in čaka, da bi videl konec. Prišla pa je ena izmed dekel velikega duhovna, vratarica, in ko ga je videla, je dejala: „Ta-le je bil tudi z onim Galilejcem“. In ga prav pogleda, in reče: „Je že tako, ti si bil tudi z Jezusom Nazareškim!“ On pa je tajil vpričo vseh rekoč: „Jaz ne, žena! jaz ga ne poznam. Ne vem in ne umem, kaj praviš“. In je vun šel pred dvorišče, in petelin je prvič zapel. Pa Peter, ves prestrašen, ni

slišal. Ko je pa skozi vrata šel, ga je videla druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: „Glejte, tudi ta je bil z Jezusom Nazareškim!“ „In pa res“, reče hlapecv eden, „tudi ti si njegovih eden!“ On pa je vdrugič tajil in trdil: „Nisem ne! še ne poznam tega človeka!“ In kako uro potlej, ko je ravno po dvorišču zašumelo, da je Jezus k smrti obsojen, je drug hlapec pokazal na Petra, rekoč: „Resnično, tudi ta je bil ž njim, saj je tudi Galilejec!“ „Res“, pravijo ondi stoječi, „tudi ti si izmed njegovih. Galilejec si, tvoj jezik namreč te razodeva“. Peter se brani, kar pristopi še drug hlapec velikega duhovna, stric tistega, kateremu je bil Peter uho odsekal, in reče: „Kaj? te mar nisem jaz videl na vrtu pri njem? On pa je vtretjič tajil in dejal: „Ne, ne, nisem ne!“ In je jel rotiti se: „Še ne poznam človeka, o katerem govorite!“ In ročno je petelin v drugič zapel, in vojaki in biriči peljejo Jezusa na dvorišče poslopja; in Gospod se je ozrl, in pogledal v Petra. In Peter se je spomnil Jezusovih besed: „Preden nočaj petelin dvakrat zapoje, me boš trikrat zatajil“. In je iz dvorišča šel, in je britko jokal.

Peter je šel od daleč za Jezusom; blizo iti se je bal sovražnikov. Tudi jaz sem taka, da le od daleč hodim za Jezusom — od daleč gledam k spovednici, k božji mizi, blizo priti se ne upam, ker se bojim ljudi in njih zasmehovanja. Oh, na kako nizki stopnji pobožnosti sem še!

Peter je šel za Jezusom, ne da bi v smrt šel ž njim; temuč šel je za njim, da bi zvedel, kaj se bo ž njim zgodilo. Oh, v koliko skušnjav je pa mene

hujša in nesrečna radovednost pripravila! Rada se ogledujem po svojem in drugem spolu; poprašujem, česar mi ni treba vedeti, vlečem na ušesa, namesti da bi se gluho naredila; pomišljudem, kar bi imela precej iz glave spraviti. Oh, Jezus! jaz pač ne vem še, kaj se pravi: zatajevati se. Prosim lepo, poduči me in daj mi svojega svetega Duha.

Peter je šel na dvorišče med sodne hlapce, se je nepotrebno podal v nevarščino, in je padel. Tudi jaz rada tako ravnam; predrzno se obnašam, podajam se v slabe priložnosti, na ples, v krčmo, med drugi spol, na ponočna nevarna pota, in menim, da mi ne more spodleteti. Oh, moja duša! ne pozabi, kako se je Petru godilo, in bodi varniša, kakor do zdaj, da tudi ti ne prideš v take stiske.

Jezus! ti si le pogledal na Petra, in hitro se je razjokal. Oh, Jezus! ne prosim te družega, kakor za en sam tak pogled. — Peter je britko jokal — oh, da bi jokala tudi jaz nad svojimi brezštevilnimi grehi, ki jih imam na duši!

Ko se je pa jutro storilo, so sklenili vsi veliki duhovni in starašine ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smrt izdali, in so ga peljali v svojo zbornico, in ga še enkrat vprašajo: „Ali si ti Kristus, povej nam?“ In jim je odgovoril: „Ako vam povem, mi ne bote verjeli, ako vas pa vprašam, mi ne bote odgovorili, in me ne spustili. Pa odsihmal bo Sin človekov sedel na desnici moči božje“. Vsi pa so rekli: „Ti si tedaj vendar le Sin božji?“ In je rekel: „Vi pravite, da sem“. Oni pa so rekli: „Kaj potrebujemo še pričevanja? saj smo sami slišali iz njegovih ust“. In vsi, kar jih je bilo, so vstali, in so ga zvezanega peljali, in izdali Ponciju Pilatu, deželnemu poglavarju.

Jezus! kakor razbojnik stojiš pred napuhnjenim Kajfom in njegovimi pomagači; kakor nedolžno ovco te

imajo v svoji sredi — in vendar ni jeze, ni nevolje videti na tvojem milem obrazu. Oh, prosim te, zamori v mojem srcu vsako gibanje strastne in divje jeze, da se ne bom vjedala z nobenim, temuč raji krivico trpela, kakor krivico delala; da bom z veseljem prenesla vse, kar mi tvoja roka pošlje grenkega ali zopernega.

Jezus! brez ovinkov si povedal sovražnikom svojim, da si Sin živega Boga. Bodi mi pozdravljen in daj mi milost, da tudi iz mojih ust posihmal ne pride več nobena laž, da me ne bo sram, odkrito spovedati se svojih grehov, da ne bom nikoli govorila zoper poštenje bližnjega, da bom vselej varna s svojim jezikom. Daj mi to veliko milost, ponižno te prosim.

Tedaj, ko je Judež, kateri ga je bil izdal, videl, da je Jezus k smrti obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebrnikov velikim duhovnom in starašnam, rekoč: „Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri“. Oni pa so rekli: „Kaj nam mar? ti glej!“ In je vrgel od sebe srebrnike v tempelu, in se je vrnil, in je šel, vzel vrv, ter se obesil. In se je po sredi na dvoje razpočil, in vse njegovo osrčjo se je izsulo. Duhovni pa so vzeli srebrnike, in so rekli: „Ne spodobi se, devati jih v templovo skrinjico; zakaj to je cena krvi“. Sklenili so pa, in kupili za nje lončarjevo njivo za pokopališče ptujcev. Zato se imenuje tista njiva njiva krvi do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govorno po Jeremiji preroku, ki pravi: „In so vzeli trideset srebrnikov, ceno cenjenega, katerega so skupčevali od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjevo“.

Kakor Judje z Judežem, tako tudi zapeljivci delajo z dekleti. Dokler so jim po volji, jih objemajo, poljubujejo, jim obetajo zakon in druge reči: ko je pa reva zapeljana, ali jo huda vest, kakor ogenj žge in

peče, jo pa grdo imajo in pravijo: Kaj meni mar, le sama glej! Oh, Jezus! jaz sem slaba — tebe se oklenem, ne dopusti, da bi me kdo iz tvoje roke iztrgal. Nobenega znanja nočem — tvoja sem živa in mrtva.

Judež je Jezusa prodal, in se je obesil. Koliko deklet proda svojo nedolžnost, obupa, se obesi ali v vodo skoči, in gre za Judežem v pekel. Oh, Jezus! ti me poznaš in vidiš moje sree, ti veš, da nedolžnost mi ni naprodaj za nobeden denar — ali kakor sem slaba in k hudemu nagnjena, in ker je toliko zapeljivosti krog in krog mene, se močno bojim, da bi se tudi jaz dala zmotiti. Oh, Jezus! oh, Marija! tega ne — rajše smrt, kakor tako zgubo.

Judež se je na dvoje razpočil, in vse njegovo osrčje se je izsulo. Oh, kako strašna vendar je smrt grešnika! Bog me varuj!

Peljajo tedaj Jezusa od Kajfa na dvor deželnega poglavarja. Bilo je pa zjutraj. In oni niso šli v sodno hišo, da bi se ne, omaževali, temuč da bi smeli jesti velikonočno jagnje. Ostali so zunaj na visokem mestu, ki so bile stopnjice na-nj. Pilat je torej vun šel, in je rekel: „Kakošno tožbo prinesete zoper tega človeka?“ Odgovorili so in mu rekli: „Ko bi ta ne bil hudodelnik, bi ti ga ne bili izdali“. Pilat jim je rekel: „Vzemite ga vi, in sodite ga po svoji postavi“. Judje so mu rekli: „Mi ne smemo nikogar umoriti“. Tako se je dopolnila beseda Jezusova, katero je govoril, ko je na znanje dal, kakošne smrti bo umrl. Začeli so ga pa tožiti, rekoč: „Našli smo tega človeka, da zapeljuje naš narod, in da brani cesarju davkov dajati in pravi, da je on Kristus, kralj judovski“. Pilat torej ga je vprašal: „Si ti kralj judovski?“ Jezus mu reče: „Ti praviš“. Na tožbe duhovščine, pismoukov in

starašin ljudstva pa ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: „Ali ne slišiš, koliko zoper te pričujejo? Nič ne odgovoriš?“ Jezus pa je le molčal, in ni odgovoril na nobeno besedo, tako, da se je poglavar silno čudil.

Jezus! ti si sodnik živih in mrtvih, imaš ključne nebes in pekla v svojih rokah, in vendar si se voljno vdal krivičnemu Pilatu. Oh! uči me svete pokorščine, da bom spoštovala in rada vbogala vse predpostavljene svoje, vbogala tudi tiste, ki so meni enaki ali so nižji od mene, samo da ne zahtevajo kaj takega, kar je zoper mojo vest ali zoper božje zapovedi. Oh! kolikokrat že sem rekla, da ne bom več imela svoje volje; ali vsi moji sklepi splavajo kakor pena po vodi — oh, Jezus! ti vse zamoreš — pomagaj mi! — potrdi me!

Jezus! za hudodelnika te imajo, zvezanega te okoli vlačijo in pravijo, da ljudi zapeljuješ — ti pa molčiš in se ne odgovarjaš, z besedico ne. Oh, kaka sem pa jaz! Naj kdo le kaj malega reče čez me, hitro zagori po meni, me trga po žilah, in bi se rada zmaščevala. O nesrečni napuh! da tako globoko tičiš še v meni! Marija! prosi za me Jezusa.

Šel je tedaj Pilat zopet v sodno hišo, in je Jezusa za seboj poklical, in ga vpraša: „Si ti res kralj judovski?“ Jezus mu odgovori: „Govoriš to sam iz sebe, ali so ti drugi povedali od mene?“ Pilat mu pravi: „Kaj sem jaz Jud? Tvoj narod in veliki duhovni so te mi izdali; kaj si storil?“ Jezus odgovori: „Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki pač bojevali, da bi ne bil Judom izdan; zdaj pa moje kraljestvo ni od tod“. Pilat mu tedaj reče: „Tedaj si ti vendar le kralj?“ Jezus mu odgovori: „Ti praviš, jaz sem kralj. Jaz sem v to rojen, in za to prišel na svet, da pričam o

resnici. Kdor je iz resnice, poslušaj moj glas“. Pilat mu reče: „Kaj je resnica?“ In potem je šel zopet vun k Judom, in jim reče: „Jaz ne najdem nobene krivice nad njim“. Oni pa so le svojo trdili in ga še huje tožijo. „Ljudstvo šunta“, so dejali, „ker uči po vsi Judeji, začeni od Galileje do sem“. Ko je Pilat slišal Galilejo, je vprašal, ali je on Galilejec? In ko je zvedel, da je spod Herodove oblasti, ga je poslal k Herodu, kateri je bil tiste dni v Jeruzalemu.

Jezus! tudi moje kraljestvo ni od tega sveta, ali pri vsem tem sem vsa navezana na ta svet — se lišpam, nečimerno oblačim; telesna lepota, časno blago, hvala ljudi in posvetno veselje mi je vedno v mislih. Oh, Jezus! dodeli mi, da bom vsem rečem, ki so na svetu, odmrta in iz srca želela, zavoljo tebe na tem svetu zaničevana in od vseh pozabljena biti.

Resnično, moj Jezus! ti si kralj in sicer vsega-mogočni in večni kralj. V ponižnosti pokleknem pred tebe, te molim in častim; in ker nimam, kar bi se spodobilo za tolikega kralja, ti dam svoje srce, ker ti sam praviš: „Hči moja! daj mi srce svoje“. Ne upala bi se, tako slabe reči, kakor je moje srce, ti ponuditi: ali ker ga hočeš, vzemi, očisti, posveti in ozaljšaj ga, in kraljuj v njem na vekomaj. — Jezus! brez tebe biti, bi bil živ pekel.

Herod pa, ko je Jezusa videl, se je silno obveselil, zakaj že davno ga je želel videti, ker je veliko slišal o njem, in je upal, da ga bo videl kak čudež storiti. Vse svoje dvornike in vojščake je zbral okoli sebe, in ga vprašuje z mnogimi besedami. Ali Jezus mu ni besede odgovoril. Duhovni pa in pismouki so ga grdo tožili. Tedaj ga je Herod s svojimi vred zaničeval in zasramoval, in ga je oblekel v belo

oblačilo, ter poslal nazaj k Pilatu. In postala sta prijatelja Herod in Pilat tisti dan; zakaj poprej sta bila v sovraštvu med seboj.

Herod se jo veselil, ko je Jezusa videl: ali njegovo veselje je bilo, kakor veselje jastreba, ko vidi nedolžnega golobčeka v svojih krempljih. Oh, Jezus! ko bi mene nesreča zadela, da bi prišla v družčino nesramnežev, se bom tebe spominjala, se ne bom smejala njih nespodobnim norčijam, njih grdim besedam, ne pristavljala, ne pomagala jim; temuč resno se bom držala in molčala, kakor ti — in šla bom stran od njih, prej ko bo mogoče; naj bom zato tudi zaničevana. Jezus! rajši sem s teboj zasramovana, kakor da bi s Herodom na kraljevem stolu sedela.

Jezus! ti si večna modrost, in Herod te za norca spozna in obleče. Jaz pa neumnica bi rada, da bi me vsi za modro in pošteno imeli, me častili, ljubili in hvalili, in če mi kdo dá kak priimek, se hudo jezim in togotim. Oh, Jezus! moj duh in tvoj si nista še nič podobna — usmili se me, in daj mi druge misli in druga nagnjenja.

Pilat pa je poklical velike duhovne, poglavarje in ljudstvo, in jim je rekel: „Pripeljali ste mi tega človeka, kakor da bi zapeljeval ljudstvo, in glejte! jaz sem ga vpričo vas izprašal, in nisem našel nobene krivice nad njim v tem, česar ga tožite. Pa tudi Herod ne, zakaj poslal sem vas bil k njemu, in glejte! nič smrti vrednega se ni našlo nad njim. Ker je pa navada, da vam o veliki noči izpustim jetnika, katerega koli prosite; katerega hočete, da vam izpustim, Baraba ali Jezusa, ki je imenovan Kristus?“ Bil je pa Baraba zavoljo nekega v mestu storjenega punta in uboja v ječo vržen; Jezusa pa, je vedel, da so ga bili le iz nevošljivosti izdali.

Pilat ne najde nobene krivice nad Jezusom, torej vse tožbe judovskih poglavarjev niso družega kot laž, kot obrekovanje in opravljanje. — Tako ljudje dostikrat govore čez svojega bližnjega, kar je na pol ali celo vse zlagano, in jaz trapa jim vse verjamem, in menim, da je res. Zato odslej ne bom več verjela vsaki besedi, in ne bom nikdar kaj zinila, kar je zoper poštenje ali čast mojega bližnjega. Jezus! usmili se me, in podpiraj me v mojem sklepu, da bom bolj modra.

Oh, nevošljivost! kako grda pregreha si ti, in kam pripelješ človeka! Kdaj bom jaz tako srečna, in bom to pošast popolno pregnala in svojega srca! Jezus! ti vse veš, kaj bom prikrivala pred teboj? Ti veš, da mi včasih težko dene, ko vidim, da druga dekleta so lepša, se jim boljše godi in so bolj obrajtana, kakor jaz; ali vidim, da so bolj pobožna in pogosteje sv. zakramente prejemajo. Oh, Jezus! spreobrne me, da bom vse ljudi ljubila, vsem dobro želela.

Kedar pa je sedel na sodnem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: „Nič si ne imej opraviti s tem pravičnim: zakaj, veliko sem trpela nocej v sanjah zavoljo njega“. Ali veliki duhovni in starašine so podšuntali ljudstvo, da naj rajši prosijo za Baraba, Jezusa pa pogubijo. Ko je torej Pilat povzel vprašanje: „Katerega teh dveh hočete, da vam izpustim?“ so vpili vsi: „Ne tega, proč ž njim; izpusti nam Baraba!“ Pilat jih je tedaj zopet nagovoril, ker bi bil Jezusa rad izpustil, in jim je rekel: „Kaj tedaj hočete, da storim z Jezusom, kateri je imenovan Kristus, kralj judovski?“ Oni pa so zopet vpili: „Križaj, križaj ga!“ On pa jim je vtretjič rekel: „Kaj pa je hudega storil? Nič smrti vrednega ne najdem nad njim: šibati tedaj ga porečem, potlej pa ga bom izpustil“. Ali oni so še huje vpili, rekoč: „Križan naj bo!“

O srečna žena! ker ti sama si bila tako pogumna, da si za Jezusa se poskusila. Veseli me, ker to berem, zato ker sem tudi jaz ženska, slaba sicer in rahla, vendar bom tudi jaz močna, če me bo milost božja podpirala. Jezus! daj mi tako srce, da me nihče ne bo odvrnil od tvoje službe in tvoje ljubezni.

Jezus! kakor ta žena, bom vbogala tudi jaz, če mi tudi v sanjah razodeneš svojo voljo.

Judje imajo raji ubijalca Baraba, kakor Jezusa, ki jim je toliko dobrot skazal. Ljudje so kakor trsje, ki se nagne, kamor veter vleče — bila bi pač nora, ko bi se zanašala na ljudi. Jezus! ti si moje edino zaupanje.

Na to je oblastnik Jezusa vzel in dal bičati. Vojaki ga peljajo na dvorišče sodne hiše, in skličejo vso trumo. In so ga slekli in so mu ogrnili škerlatast plašč. In so spletli krono iz trnja, in so mu jo dejali na glavo, in trs v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali in ga zasramovali, rekoč: „Pozdravljen bodi, kralj judovski“. In so v njega pljuvali, in mu jih za uho dajali in trs jemali, in tolkli po glavi, in so padali na kolena, in se mu vklanjali.

Oh, Jezus! do nagega te slečejo — kolika sramota za te! in kako te bijejo in bičajo — zdi se mi, da slišim, kako šibe luskaajo po zraku. Zdaj se spomnim, da sem jaz kriva vsega tega, ker sem svoje truplo premalo zakrivala, se pogosto brez potrebe razgalila, svojemu truplu preveč stregla, nesramna bila. Jezus! odpusti mi in uči me, sramežljivi biti.

Oh, Jezus! ko bi se le eden trn iz tvoje krone zadržal v mojo glavo, gotovo bi ne stala tako dolgo pred ogledalom, bi se tako rada ne lepoticila, ne ogledovala tako poželjivo, svojih las ne gladila in ne spletala s tako skrbjo, kakor zdaj. Prosim, moj Jezus! odpri mi oči, da bom jasno videla, kako nečimerna in prazna je vsa posvetna lepota.

Po tem je Pilat zopet šel iz sodne hiše, in reče ljudstvu: „Glejte! pripeljem vam ga vun, da spoznate, da ne najdem nad njim nobene krivice“. Tedaj je Jezus vun prišel, nesoč trnjevo krono in škrlatasto oblačilo. In Pilat jim reče: „Glejte, človek!“ Ko so ga pa videli veliki duhovni in služabniki, so vpili, rekoč: „Križaj, križaj ga!“ Pilat jim reče: „Vzemite in križajte ga vi; jaz ne najdem nobene krivice nad njim“. Judje so mu odgovorili: „Mi imamo postavo, in po tej postavi mora umreti, ker se je delal Sina božjega“.

Glejte! človeka — je rekel Pilat. Oh! to je tudi meni rečeno. Jezus! daj mi, da bom gledala na té in te pred očmi imela po noči in po dnevi, v sreči in nesreči — gotovo bom bolj krotka in pohlevna, bolj ponižna in zdržna. Zatorej trdno sklenem, da bom, če bo količkaj mogoče, vsak dan premišljevala tvoje bitko trpljenje.

Oh, Jezus! žalost me tare, ko premišlujem, koliko dobrot si ti ljudem skazal; zdaj pa v eno mer vpijejo: Križaj ga! križaj ga! Zdaj vidim, kako črna pregreha je nehvaležnost. Oh, moj Jezus! iz srca obžalujem, da sem ti dosihmal tudi jaz tako nehvaležna bila za toliko milosti, ki sem jih od tebe prejela, in za toliko dobrot, ki si mi jih dal po mojih stariših in predpostavljenih. — Moja duša! hvali Gospoda, svojega Boga. Nebó in zemlja solnce in luna, zverina in vsa živina, laznina in perutnina, hvalite ga!

Ko je Pilat slišal to govorjenje, se je še bolj bal. In je šel zopet v sodno hišo, in je rekel Jezusu: „Od kod si ti?“ Jezus pa mu ni odgovoril. Pilat mu tedaj reče: „Meni ne odgovoriš? Ne veš, da imam oblast te križati, in imam oblast te izpustiti?“ Jezus je odgovoril: „Ne imel bi nobene oblasti do mene, ko

bi ti ne bilo dano od zgorej. Za tega voljo ima tisti, kateri me je tebi izdal, veči greh“. In odslej je Pilat še bolj iskal ga izpustiti. Judje pa so vpili, rekoč: „Ako tega izpustiš, nisi cesarjev prijatelj; zakaj vsak, kateri se dela kralja, nasprotuje cesarju“.

Pilat bi bil rad izpustil Jezusa, ali bal se je ljudi. Oh, Jezus! obljubim ti, da se ne bom bala nobenemu zameriti, naj ima gosposko ali kmečko suknjo. Prijazna bom sicer in priljudna, kar je prav; rada bom postregla ljudem, kar je brez greha; ali kar je le količkaj pregrešno, ne bom dovolila, ko bi mi šlo tudi za življenje. Jezus! potrdi me.

Jezus! ti me učiš, da ni oblasti, kakor od zgorej. Zatorej bom po tvojem vzgledu podvrgla se vsaki oblasti, duhovski in deželski gosposki — v vsem bom pokorna, samo v greh me ne bo nihče pripravil. Tudi se ne bom pridružila takim, ki gosposko psujejo in ne vedo družega, kakor nje pregreške razkladati. Molila bom in trpela.

Pilat tedaj, ko je slišal to govorjenje, je Jezusa vun pripeljal, in je sedel na sodni stol, na mesto, katero se imenuje *litostratos*, po hebrejsko pa *gabata*. Bilo je pa dan pripravljanja velike noči, okoli šeste ure, in reče Judom: „Glejte, vaš kralj!“ Oni pa so vpili: „Proč ž njim, proč ž njim, križaj ga!“ Pilat jim reče: „Vašega kralja bom križal?“ Veliki duhovni so odgovorili: „Nimamo kralja, razun cesarja“. In so tiščali z velikim vpitjem in so hoteli, da naj bo križan; in njih vpitje je prihajalo čedalje večje.

Jezus! ti ves nedolžen, se nisi bal Pilatove sodbe — jaz pa sem grešnica, in se močno bojim tiste ure, v kateri bo treba stopiti pred tvojo sodbo. Oh, Jezus! ne spomni se takrat mojih grehov, in bodi mi milostljiv in usmiljen.

Judje so Jezusa, svojega kralja zavrgli, in se klajajo po svetu še zdaj, kakor zgubljene ovce. Jaz pa, moj Jezus! bi raji zgubila glavo, kakor tebe — s teboj biti, zdi se mi, da sem v raj: brez tebe pa bi bila največa reva na svetu. Oh! daj, da te bom ljubila čedalje bolj!

Ko je tedaj Pilat videl, da nič ne opravi, temuč da hrup ustaja še le veči, je vzel vode, in si je roke umil vpričo ljudstva, rekoč: „Jaz sem nedolžen nad krvijo tega pravičnega, vi glejte!“ In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: „Njegova kri pridi na nas in na naše otroke!“ In Pilat je prisodil, da se dopolni njih prošnja. Spustil je Baraba. Jezusa pa je izdal njih volji, da naj bo križan.

Pilat je dovolil v Jezusovo smrt, ki bi jo bil lahko ubranil, in vendar pravi, da je nedolžen. Oh! koliko ptujih grehov se tudi jaz vdeležim — v nje dovolim, napeljujem, svetujem, jih hvalim, zagovarjam, k njim molčim itd., in se jih morebiti še nikoli nisem spovedala. Oh, Jezus! razsveti me, da bom videla in prav spoznala, kako nevarne so rane moje duše.

Kakor hudobni Judje, tudi zapeljivci dekletom pravijo: „Če je to kaj greha, ga vzamem jaz na se, na svojo vest“. Oh, Jezus! ne dopusti, da bi me preslepili s takimi goljufigami — da se ne bom prepozno kesala.

O sveta kri Jezusova! pridi nad me; pa ne pogubit, ampak zveličat me. Pridi, očisti me hudobnih skušnjav in pregreh; pridi nad moje misli in telo, da bo tebi posvečeno; pridi nad moje srce in želje, da bodo tebi dopadljive; pridi nad vse moje življenje in dejanje, da bo oznanjevalo tvojo čast in hvalo na vse večne čase. Amen.

Tedaj so vojaki Jezusa vzeli, in mu slekli škrlat, in ga oblekli v njegova oblačila, in so ga peljali iz mesta, da bi ga križali. In je nesel svoj križ. Gredé pa so dobili človeka

iz Cirene, Simona po imenu, ki je šel iz polja, očeta Aleksandrovega in Rufovega, in so ga primorali, da je nesel Jezusu križ. Šla je pa za njim velika množica ljudi in žen, katere so jokale in ga milovale. Jezus pa se je proti njim obrnil in je rekel: „Hčere Jeruzalemske! nikar ne jokajte nad menoj, ampak jokajte same nad seboj in nad svojimi otroci. Zakaj glejte! pridejo dnevi, ob katerih poreko: Srečne so nerodovitne, in telesa, katera niso rodila, in prsi, katere niso dojile! Takrat bodo začeli reči goram: Padite na nas! in hribom: Pokrijte nas! Če namreč nad sirovim lesom to delajo, kaj se bo godilo nad suhim?“ Peljana sta bila pa ž njim tudi dva hudodelnika, da bi bila umorjena.

Ko vidim tebe, moj Jezus! kako voljno neseš svoj križ, sramujem se, da sem dozdej tako nevoljno nosila svoje križe, in tako nepotrpežljiva bila v svoji bolehnosti. O mili Jezus! obudi v meni ljubezen do križa.

Jezus! jaz sicer nisem močna, kakor si Simona mislim; vendar te prosim: Naloži mi križ, kakoršnega hočeš — če pa omagam ali celo padem pod njim, pomagaj mi, da zopet vstanem. Druzega ne želim, kakor tukaj s teboj trpeti, tam pa s teboj se veseliti.

Pozdravljene mi bodite, hčere Jeruzalemske! Ko bi bila jaz tačas na svetu, gotovo bi se vam bila pridružila, in bi se bila milo jokala nad ljubim Jezusom. Oh, Jezus! daj mi solz cele potoke, da se bom v kak kotec stisnila, solzila nad svojimi grehi, in svojo dušo do čistega umila.

Jezus! jaz sem suh in trhel les, brez zelenja in brez življenja; polna slabosti, pomanjkljivosti in nepopolnosti. Ti si mrličje k življenju budil; oh, obudi tudi mene k novemu življenju, da bom svetu odmrila in le tebi živeła.

In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgota, po latinsko pa Kalvarija, to je, mesto mrtvaških glav. In so mu dali piti vina z miro in žolčem zmešanega. Pokusil ga je, pa ni hotel piti. In ondi so križali njega in hudo delnika, enega na desni in drugega na levi strani; v sredi pa Jezusa. In bilo je dopolnjeno pismo, katero pravi: „In štet je bil med krivične“. Jezus pa je rekel: „Oče! odpusti jim, saj ne vedó, kaj delajo!“ Bila je pa tretja ura, in so ga križali. Napisal je pa Pilat tudi napis, in ga je dejal vrh križa. Bilo je pa pisano: „Jezus Nazareški, kralj judovski“. Ta napis bralo je veliko Judov; kraj namreč, kjer je bil Jezus križan, je bil blizo mesta. Bilo je pa pisano po hebrejsko, po grško in po latinsko. Rekli so tedaj veliki duhovni Pilatu: „Nikar ne piši: Kralj judovski! ampak da je on rekel: Kralj judovski sem“. Pilat pa je odgovoril: „Kar sem pisal, sem pisal“.

Poglej, moja duša! svojega Zveličarja na križ razpetega. Z žebli so mu pribite roke in noge, in curkoma mu teče kri iz njegovih svetih ran. Oh, Jezus! kaj si storil, da tako sramotno s teboj ravnajo? — Oh, ti si nedolžen; tvoja glava, tvoje oči, tvoj jezik, tvoje roke, tvoje srce — vse na tebi je nedolžno; jaz sem grešila in zavoljo mene si trpel. Zategadel ti obljubim, da za teboj, po tvojih stopinjah bom hodila, bom svojo voljo sklepala s tvojo sv. voljo in si ne bom dala počitka, dokler vseh svojih hudih misli in želj ne pribijem na tvoj sv. križ. Pridi mi na pomoč s svojo sv. milostjo.

Jezus! iz ljubezni do tebe odpustim vsem sovražnikom svojim — vsem, ki me zasmehujejo, zaničujejo in preganjajo; vsem, ki me opravljajo, mi poštenje jem-

ljejo in moje slabosti okoli trosijo, ali mi krivico delajo na blagu ali na pravicah. Jezus! odpusti jim; vsaj morebiti sami ne vedó, kako hudobno delajo. Prosim, razsveti jih, da bodo spoznali svoje grehe, se skesali iz srca in z menoj se zopet spoprijaznili. Odpusti pa tudi meni vse moje grehe!

Ko so bili vojaki Jezusa na križ pribili, vzeli so njegova oblačila in med se razdelili. Naredili so štiri dele, vsakemu vojaku enega, in so srečkali, kdo bo kaj dobil. Suknja pa je bila brez šiva, od vrha s celoma tkana. Rekli so tedaj med seboj: „Nikar je ne režimo, ampak srečkajmo za-njo, čigava bode“. Tako se je dopolnilo pismo, ki pravi: „Razdelili so moja oblačila med se, in za mojo suktnjo so srečkali“. Vojaki so tedaj to storili; potlej so sedli, in ga varovali.

Jezus, nag visiš na visokem križu — oh, kaka sramota! Vem, da zato, ker sem jaz tako nečimerna, in toliko držim na svoje oblačila. Oh! če pregledujem svojo obleko po samem — svojo janko, kako je košata in vrešča; svojo jopico, kako je z vrvicami obšita in prep्रेžena; svoj predprt, kake trake in petlje ima; svoje vratne in prsne rute, kako so mrežaste in ponižnosti nasprotne; svojo nedeljsko pečo, kake rože ima vpletene, s kakimi čipkami je zarobljena; svoje kratke rokavce, da kažem gole lakete — oh, kako še visim na takih praznih rečeh. Jezus! odvrni moje srce od takih minljivih šemarij, in daj mi živo spoznati, da za dekleta razun svete ponižnosti in sramežljivosti ni prave lepote.

Jezus! s križa si videl, da so rabeljni tvoje oblačila med se razdelili. Jezus! na te bom mislila, ko bom okradena, ko bom kaj zgubila, ko ne bom dobila svojega poštenega zaslužka, ali bom kako drugo škodo trpela na svojem premoženju. Ne daj, da bi se zavoljo takih reči preveč v žalost vtopila, da se mi srce ne skáli; temuč da ostanem zmerna in pokojna.

Judje pa, ki so mimo hodili, so ga preklinjali, in so s svojimi glavami zmajevali, in so rekli: „Aha, kako tempel božji podiraš in ga v treh dneh zopet sozidaš! Pomagaj sam sebi! Če si Sin božji, stopi s križa!“ Ravno tako so ga zasramovali tudi veliki duhovni s pismarji in starašini vred, in so rekli: „Drugim je pomagal, in sam sebi ne more pomagati! Zdaj naj sam sebi pomaga, ako je Kristus, zvoljenec božji! Ako je kralj izraelski, naj stopi zdaj s križa, in verujemo v njega! V Boga je zaupal, naj ga zdaj reši, če ga ima rad! Saj je rekel: Sin božji sem!“ Zasramovali so ga pa tudi vojaki, kateri so pristopali in mu ponujali kisa, in so rekli: „Ako si ti kralj judovski, pomagaj si!“ Celo eden razbojnikov, katera sta ž njim visela, ga je preklinjal, rekoč: „Ako si ti Kristus, pomagaj sam sebi in nama!“ Drugi pa ga je svaril, rekoč: „Se tudi ti ne bojiš Boga, ker si v ravno tistem obsojenju? In nama se pravica godi, prejemava namreč po zasluženju svojih del; ta pa ni nič hudega storil“. In je rekel Jezusu: „Gospod, spomni se mene, ko prideš v svoje kraljestvo!“ In Jezus mu je rekel: „Resnično ti povem, danes boš z menoj v raj“.

Oh, Jezus! kako si zasramovan iz zasmehovan! Prosim, naj bom tudi jaz s teboj zaničevana.

Nad levim razbojnikom vidim, kako strašna je smrt trdovratnega grešnika! — kakor kdo živi, tako umrje. Če bom v grehah živela in v nepokori umrla, bo hudič mojo dušo iz mene iztrgal, naj bi tudi Jezus in Marija stala poleg moje postelje.

Desni razbojnik je levega svaril, rekoč: Kaj se tudi ti Boga ne bojiš? — Vem, da je tudi moja dolž-

nost, svariti zlasti svoje tovaršice, če jih najdem na slabem potu. Oh, Jezus! stori me srčno in modro, da bom svarila ob pravem času in na pravem kraju, pa tudi z ljubeznijo in krotkostjo.

Jezus! moj Jezus! ko bom ležala na smrtni postelji, vzemi mojo dušo v sveti raj.

Poleg križa Jozusovega pa so stale njegova mati, in sestra njegove matere, Marija Kleofova, in Marija Magdalena. Ko je tedaj Jezus videl zraven stati mater in učenca, katerega je ljubil, reče svoji materi: „Žena, glej, tvoj sin!“ Potem reče učencu: „Glej tvoja mati!“ In od tiste ure jo je učenec vzel k sebi.

O Marija, mati božja sedem žalosti! naj se s teboj jokam in svoje grehe obžalujem. Vtisni mi rane Jezusove v moje srce, da jih imam vedno pred očmi, in živo čutim, kako skelijo.

O Jezus! vedna hvala naj ti bo, da si svojo mater dal tudi meni za mater. O Marija! kako sem srečna, da te imam za mater. Pa tudi zgubljen naj bo vsaki dan, o katerem tebe ne počastim in se tvojemu varstvu ne izročim.

Jezus! smrt se je bližala; vendar nisi pozabil svoje matere. Daj, da bom tudi jaz mater svojo in očeta zmiraj v časti imela, z njih slabostmi potrpehla, jim stregla in pomagala po svoji moči, in rajše jaz stradala, kakor da bi oni v starosti pomanjkanje trpeli. — Oh! naj bom starišem dobra; vem, da boš tudi ti meni dober.

Bilo je pa okoli šeste ure, in tema se je storila po vsej zemlji do devete ure, in solnce je otemnelo. In ob deveti uri je Jezus z velikim glasom zaupil, rekoč: „Eli! Eli! lama sabaktani! To je: Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil?“ Eni pa z tam stoječih, to slišati, so rekli: „Glejte! Elijo kliče“.

Ko bo moje življenje jelo ugasovati, bo tudi meni solnce otemnelo, in svet bo za me konec vzela. Oh, Jezus! ne zapusti me v tisti uri; temuč skrij me v svoje svete rane, in vzemi mojo ubogo dušo v sveti raj.

— Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil? — Iz teh besed, moj Jezus! spoznam, koliko žalost in britkost si trpel na svoji duši; da ti je Bog odvzel vso notranjo luč in tolažbo; da je tvoj duh postal ves suh, otožen in temen. Oh, Jezus! tudi jaz sem pripravljena, če je tvoja sv. volja, živeti brez vse tolažbe, brez razsvetljenja in veselja, živeti v notranjih temah in skušnjavah, v nezaupnosti in malosrčnosti, in trpeti zunaj in znotraj, kakor je tebi ljubo in dopadljivo. Druzega ne želim, kakor tebi dopasti in s teboj sklenjena biti.

Po tem, ker je Jezus vedel, da je vse dokončano, da se je dopolnilo pismo, je rekel: „Žejen sem!“ Stala je pa ondi posoda polna kisa. In brž je stekel eden izmed njih, in je vzel gobo, jo s kisom napojil, in nataknil na hisopov trs, ter mu jo podal k ustom. Drugi pa so rekli: „Pusti, pogledjmo, ali pride Elija ga rešit!“ Ko je bil tedaj Jezus vzel kisa, je rekel: „Dopolnjeno je!“ — Kmalu po tem je zagnal velik glas, in rekel: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo!“ In ko je to izrekel, je glavo nagnil in izdihnil dušo. — — — In glej! zagrinjalo v templu se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal; in zemlja se je stresla, in skale so pokale, in grobi so se odpirali, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem vstajenju, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, ki je stal poleg križa, in kateri so bili ž njim, in so Jezusa stražili, ko so videli potres, in kar se je zgo-

dilo, so se silno zbal, in so rekli: „Resnično, ta je bil Sin božji!“ In vsi ljudje, kateri so se bili sešli to gledat, kedar so videli, kar se je zgodilo, so se trkali na prsi, in se vrnili. Vsi njegovi znanci pa, in žene, katere so bile prišle za njim iz Galileje, in so mu stregle, so od deleč stali, in to gledali. Med njimi je bila Marija Magdalena, in Marija, mati Jakoba mlajšega in mati Jožefova, in Salome, in veliko drugih, katere so bile ž njim vred prišle v Jeruzalem.

Jezus! smrtna sapa bila je nad teboj, žejen si bil; ali nihče ni imel požirka mrzle vode za te — zato, ker sem jaz tolikokrat nezmerna v jedi in pijači. Oh! varovala se bom, da me ne bo zmotilo ne vino, ne žganje, ne kaka druga pijača. Jezus! tega ne, da bi katerikrat pijana bila — pijana in sramežljiva, kako bi to moglo biti?

Jezus! žejalo te je — po meni, po moji duši. Ali jaz se te ogibljem, molitev in službo božjo opuščam, spoved in sv. obhajilo odlagam, in dan za dnevom preteče, ko ne zmislím na te. Kako nezvesta sem ti? kako slabo povračujem tvojo veliko ljubezen, ki jo meni skazuješ? Jezus! rani moje srce, da bo tudi mene po tebi žejalo, da boš ti meni moja prva misel zjutraj, ko se vzbudim, in moja zadnja misel na večer, ko se v posteljo vležem.

Jezus! kako srečna bi bila, ko bi smela tudi jaz ob svoji smrtni uri reči: Dopolnjeno je! dopolnjeno je delo mojega zveličanja; zdaj pa se tebi izročim, da mi boš dal krono življenja, katero si obljubil vsem, ki tebe ljubijo.

Jezus! daj mi milost, da bom tudi jaz sveto umrla.

Judje tedaj, ker je bil dan pripravljanja, da bi ne ostala na križu trupla v soboto (tisti

sobotni dan namreč je bil velik), so Pilata prosili, da bi se jim potrle kosti, in da bi se sneli. Torej so prišli vojaki in so prvemu strli kosti in drugemu, katera sta bila ž njim križana. Ko so pa prišli do Jezusa, so videli, da je že mrtev, in mu niso strli kosti; ampak eden vojakov je odprl njegovo stran; in zdajci je tekla iz nje kri in voda. In kateri je videl, je pričeval, in je resnično njegovo pričevanje; in on ve, da resnično govori, da tudi vi verujete. To se je namreč zgodilo, da se je dopolnilo pismo: „Nobene kosti mu ne sterite“. In zopet drugo pismo pravi: „Gledali bodo v njega, katerega so prebodli“.

Jezus! nobene kosti ti niso strli — kakor na duši, bil in ostal si tudi na truplu brez madeža. O varuj me, da se tudi jaz ne bom kaj ognusila, ne na duši ne na truplu. Moje truplo je stanovališče sv. Duha, in bi imelo na dan vstajenja Jezusovemu truplu podobno postati; zatorej bom skrbno varovala svoje truplo in svoje ude, roke in noge, usta in lice itd. Jezus! daj mi moči, da se bom krepko branila ob času skušnjav.

Jezus! ni zadosti, da so te umorili, še mrtvemu ti s sulico v prsi bodejo. O bodi mi pozdravljen, preljubi Jezus! v globoko rano tvojega sv. srca bom bežala in se skrila, kolikorkrat me lovi zapeljivi svet ali hudobni duh, ali me moti moje lastno meso. Kri in voda, ki ste iztekale iz srca Jezusovega, izbrišite moje grehe in očistite mojo dušo.

Kedar se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, judovskega mesta, po imenu Jožef, imeniten svetovalec, dober in pravičen mož, kateri ni bil privolil v drugih svet in dejanje, ki je tudi sam čakal božjega kraljestva, in je bil Jezusov učenec, toda

skrivaj, zavoljo straha pred Judi. On je srčno šel k Pilatu, in je prosil, da bi snel Jezusovo telo. Pilat se je čudil, da bi bil že umrl. In ko je zvedel od stotnika, je dovolil, in je dal Jožefu telo. Jožef pa je kupil čiste tančice in ga je snel. Prišel je pa tudi Nikodem, kateri je bil prvič po noči prišel k Jezusu, in je prinesel zmesi mire in aloe sto liber. Tedaj sta vzela Jezusovo telo, in ga zavila v tančico z dišavami vred, kakor je pri Judih šega pokopavati. Bil je pa na tistem kraju, kjer je bil križan, vrt, in na vrtu nov grob, katerega je bil dal Jožef sebi izsekati v skalo, in v katerega še nihče ni bil položen. Tam tedaj sta zavoljo pripravljanja Judov Jezusa položila, sta velik kamen zavalila pred duri groba in šla. Šle so pa za njima tudi žene, katere so bile z Jezusom prišle iz Galileje, in so sedele grobu nasproti in gledale, kam in kako je bilo položeno njegovo telo. In so se vrnile, ter so pripravile dišav in mazil; vendar v soboto so bile pri pokoju po postavi.

Jezus! vem, da lepše tančice ni za tvoje presv. telo, kakor je čisto deviško srce, in tudi ni žlahniših dišav, kakor so predrage rožice sv. sramežljivosti, ponižnosti, in krotkosti. Ali vse to se ne dá kupiti za denar: ti pa imaš vsega obilno. Oh, Jezus! prav lepo prosim, daj mi čisto srce, daj mi tako srce, da bom vredna, vsak dan prejeti sv. rešnje Telo.

Jezus! v vrtu hotel si imeti svoj grob — meni v znamenje, da tudi moje srce, ako hoče biti tvoje prebivališče, mora biti podobno vrtu, v katerem raste in cvete lilija nedolžnosti, vijolica ponižnosti, vrtnica svete ljubezni in kar je družega lepega. Ali take žlahne rožice potrebujejo veliko skrbi — oh, Jezus! daj, da

se ne bom utrudila v njih oskrbovanju, da bom pridno čula, molila, vest izpraševala, mrtvila se, zatirala, krotila in zatajevala.

Jezus! imeti si hotel nov grob, v katerem še nobeden mrtvec ni ležal. Oh! moje srce pa ni več novo, temuč je umazano in zastarano. O Jezus! kaj bi dala, ko bi bila še taka, kakoršna sem bila precej po sv. krstu? Jezus! tebi je vse mogoče — prerodi in ponovi me, in daj mi novo srce in novega duha.

Jezus! tvoj grob bil je v skalo vsekano — meni v spomin, da tudi moje srce ima biti dobro zavarovano in zagrajeno, če se hoče ubraniti zapeljivemu svetu. Oh, kako lahkomiselnja sem bila do zdaj in samoglavna — sem iskala slabih priložnosti, in da še nisem zapeljana, imam se zahvaliti samo tebi, ljubi moj Jezus! in tvoji milosti. Hočem pa za naprej bolj varna biti, in skrbno ogibati se krajev, ljudi, potov, hiš in tovaršij, ki so za moje srce nevarne.

Drugi dan pa, kateri je po pripravljanju, so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatu, rekoč: „Gospod! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je bil še živ, rekel: „Čez tri dni bom vstal“. Ukaži tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: „Od mrtvih je vstal; in poslednja zmota bo hujša od prve.“ Pilat pa jim je rekel: „Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste“. Oni pa so šli, in so grob obdali z varuhi, in kamen zapečatili.

Jezus! mrtev si v grobu ležal, in vendar je tvoje sovražnike strah pred teboj. To me uči, da grešnik nima miru pred svojo vestjo, in dasiravno je na videz vesel in srečen, ga vendar huda vēst ven in ven skeli in peče in grize, da tudi na mehki pernici nima spanja

in v sredi godcev nima veselja. Oh, Jezus! daj mi mirno vest in varuj me greha.

Jezus! lepa zahvala ti bodi za vse milosti, luči in razsvitljenja, ki sem jih od tebe prejela pri branju in premišljevanju tvojega trpljenja. Le eno prošnjo še imam: Vtisni spomin svojega svetega trpljenja tako globoko v moje srce, da ga nikdar ne bom pozabila, in kakor nekdanj svoji ljubljenci, sveti Magdaleni Pacijanki, daj tudi meni milost, za te trpeti in umreti.

Svete pesmi.

Pesem pri sveti maši.

Vstop. 1. Pred Bogom pokleknimo, *
povzdignimo sree, * v nebesa zdaj pošljimo *
vse misli in želje. * Ta dar presvete maše *
sprejmi od nas, o Bog, * naj zbríše grehe naše,
* naj varje nas nadlog.

2. Mi grešniki spoznamo, * žalili smo
Boga; * o težko vest imamo, * pokoja nam
ne da. * Marija, vsi svetniki, * pomoči pro-
simo, * da grešniki veliki * še milost najdemo.

Slava. Bog, Oče večne slave, * vsa hvala
ti, vsa čast! * Ljudem mir volje prave * na
zemlji bodi v last. * Bog Sin, nedolžno jagnje,
* si z Duhom svetim svet: * naj duh tvoj k
nam se nagne, * k češčenju srca vnet.

Evangelij. Bog sam nam oznanjuje * življenja srečni pot; * temoto razsvetljuje, * nas varje grešnih zmot. * Kristjani, poslušajmo, * to Jezusov je glas, * po njem se vsi ravnajmo, * da bo zveličal nas.

Vera. 1. Spoznam, o Bog nebeški, * da ti si stvarnik moj; * odrešil rod človeški * je Sin edini tvoj. * Svet' Duh pri nas prebiva, * nam učenik poslan; * njegovo milost vživa * na zemlji vsak kristjan.

2. Kar si, o Bog! oznanil, * kar je tvoj Sin učil, * v katol'ski cerkvi hranil, * k' je za-njo kri prelil, * to ver'jem vse resnično; * le, Bog, pomoč mi daj, * živeti tud' pravično, * da pridem v sveti raj.

Darovanje. 1. Sprejmi, Bog, Oče večni, * od nas prečisti dar, * ga grešniki nesrečni * ti damo na altar * za svoje hudobije, * in celega sveta; * naj nam jih čisto zmiže, * nam tvojo milost da.

2. V ponižnosti pošljimo * ta sveti dar v nebo, * Gospod Boga prosimo, * da mu prijeten bo; * da njemu bo v česčenje, * v zahvalo in na čast, * kristjanom pa v življenje, * in sveti cerkvi v rast.

Svet. 1. Svet, svet, svet Bog nebeški, * oblast imaš nad vse; * ves svet in rod človeški * ti hvalo, čast dajé. * Naj vedno hvaljen bode, * povikšan in česčen, * ki je za vse narode * na križu bil vmorjen.

2. Vse cerkve poglavarja * se spomni, o
Gospod! * tud' škofa in cesarja, * ohrani jih
povsod. * Ti vodi vse kristjane, * ti naših
duš pastir, * da bodo tebi vdane, * jim daj ne-
beški mir.

Po povzdigovanju. 1. O angeljci, hitite,
* in pridite z nebes, * nebeški kruh molite,
* ni kruh več, Bog je res. * Počutkom vsem
telesa * je Jezus tukaj skrit, * naj, vabi nas,
v nebesa * ga pridemo častit.

2. Ti, Jezus, se usmili * duš bratov in
sestric, * da bodo mir dobili, * odreši jih iz
vic. * Da gremo k teb' prebivat, * nam greš-
nikom tud' daj, * nebeško luč uživat * s svet-
niki vekomaj.

K očenašu. Naš duh, o Bog, ti poje: *
Češčen bod', Očetti! * Kraljestvo pridi tvoje;
* naj se, kar češ, zgodi! * Daj nam naš kruh,
jed zdravo; * dolgé odpusti nam, * ne vpelji
nas v skušnjavo; * otmi sovražnikom.

Jagnje božje. 1. Moj Jezus, tebe vžiti
* iz srca koprnim, * bojim se k tebi priti. *
ker tolikokrat grešim. * Očisti dušo mojo, *
zedini se z menoj, * pokaži milost svojo, *
naj bodem vedno tvoj.

2. O Jezus, pridi, pridi, * preženi grehov
noč, * naj duša moja vidi * ljubezni tvoje
moč. * Ostani vedno v meni, * poživljaj sla-
bega, * z menoj se trdno skleni, * me stori
srečnega.

Konec. Zdaj dar smo dokončali, * odpeli
 čast Bogu; * Očetu darovali * edinega Sinú.
 * Umrlim, živim sprava * za grehe bode naj,
 * naj nam bo vsem zastava, * za blažen
 sveti raj.

Pri črni maši.

Začetek. 1. Z globočine se glasi, * mili
 glas v nebo kriči: * Vsmiljen Jezus, reši nas,
 * vsliši naš'ga vpitja glas!

2. Duše 'z vic vzdihujejo, * ostro tam pla-
 čujejo; * čista duša mora bit', * ki v nebesa
 hoče prit'.

Med branjem. 1. Poslušajte bratje vi,
 * kaj se v večnosti godi, * tam plačuje večni
 Bog * po pravici vsaki dolg.

2. Tam odprte bukve so, * v njih se
 dela vsa beró, * vsaka ura, vsaki dan, * vsaki
 človek, vsaki stan.

3. Tamkaj zgovor ne velja, * nič vtajiti
 se ne da; * kar je človek tukaj s'jal, * bo
 sodnik mu tamkaj dal.

Darovanje. 1. „Oh, prijat'li, vsmil'te se,
 * vi nam vsaj pomagajte, * položite na altar *
 za nas svoje prošnje v dar!“

2. „Z mašnikom se družite, * sveto mašo
 služite: * ona bo hladilo nam, * ona tud' pla-
 plačilo vam“.

3. „Naš plačnik sam Jezus je, * ki za
 nas daruje se; * je za nas na križu vmrl, *
 nam bo tud' nebo odprl.“

Svet. 1. Oh, neskončno vsmiljen Bog,
* reši duše iz nadlog: * naj v nebesih tam
pojó * tebi pesem angeljsko.

2. Svet' Gospod, Bog Sabaot, * ti se
vsmili vseh sirot; * rad ubogih vsliši glas, *
hvaljen bodi vsaki čas!

Po povzdigovanju. 1. Jezus svojo kri
prelil, * da bi svet zveličan bil; * duše, vese-
lite se, * vaš plačnik tam Jezus je.

2. Ena kaplja nja krvi * vaše muke
pogasi. * Ljubi Jezus, vsmili se, * in očisti
duše vse.

3. Mrtvi opominjajo: * „Zdaj skrbite za
nebo, * dokler še imate čas, * spomnite se
tudi nas!“

Sveto obhajilo. 1. Jezus se nam da za-
vžit'. * je v podobi kruha skrit; * kar mi
tukaj verjemo, * tam v nebesih gledajo.

2. Skoraj v svetem rajju tam * veselit'
se z Jezusom * verne duše premočno * čez
vse drugo željne so.

3. Oče vsega vsmiljenja, * glej na Sina
svojega, * vsi po njem prosimo te, * vernih
duš usmili se!

Konec. 1. Bog jim večni pokoj daj, *
večna luč jim sveti naj, * v miru naj počí-
vajo, * svet'ga raja uživajo!

2. Naj veselo vstanejo, * kedar k sodbi
pojdemo; * vsem po smrti uživat' daj, * večni
Oče, sveti raj.

K blagoslovu.

1. Glasno zapojmo, čast povzdigujmo, * Jezus je v belem kruhu prikrit * pred nas postavljen, vselej pripravljen, * ovčice svoje blagoslovit'. * Sveto, sveto, čez vse sveto; * sveto sveto Jezusa rešnja Kri in Telo.

2. Roke sklenimo, s srca vzdihnimo: * vsmili se Jezus, zveličar naš! * Teb' se zročimo in te prosimo, * da nam svoj sveti blagoslov daš. * Sveto, sveto itd.

3. Zadnjič vsi skupaj recimo tukaj: * Jezus, vsa hvala tebi naj bo! * Enkrat dodeli, da bi veseli * vekomaj peli ravno tako: * Sveto, sveto itd.

Pred pridigo.

1. V Očeta ino Sina * in Duha svetega, * v časti tega imena * častimo mi Boga. * Molitev ta je sveta, * s katero je učil * Kristus častit Očeta, * in nam to naročil.

2. Oče naš, ki v nebesih * kraljuješ vekomaj, * na dušah in telesih * svoj blagoslov nam daj. * Vsel' bodi posvečeno * tvoje sveto ime; * svetejše ni nobeno, * kakor to tvoje je.

3. Tvoje kraljestvo pridi * po naši smrti k nam: * tvoja volja se 'zidi * na zemlji kakor tam. * Daj nam vsakdanj'ga kruha * za dušo, za telo; * pošlji nam svet'ga Duha, * ga blagoslovil bo.

4. Odpusti, mi želimo, * vse naše grehe nam, * kakor mi odpustimo * vsem svojim dolžnikom. * Ne vpeljay nas v skušnjavo, * od zlega reši nas, * in daj nam misel pravo, * te ljubit' vsaki čas.

Pred krščanskim naukom.

1. Čujte, čujte, o kristjani, * slišite veseli glas, * poslušajte tukaj zbrani, * ljubi Jezus kliče nas. * Z nami hoče govoriti * od kraljestva Božjega, * po namestniku učiti * nas življenja večnega.

2. Ljubi Jezus, le govori, * ti življenje večno 'maš; pa tud' zemljo plodno stori, * blagoslovi, kar nam daš. * Kakor rosa suho zemljo, * dušo nauk naj napoji, * in jo k večnemu življenju * zopet novo oživi.

3. Sveti Duh, ti oče luči, * čez vse verne se razlij, * nas po učeniku uči, * gani srca vseh ljudi! * O da zvesto bi hranili * Jezusa veseli glas, * vse, kar bomo ga prosili, * bode Jezus vslišal nas.

Po krščanskem nauku.

1. Srečen, srečen kdor ohrani, * kar nas Jezus je učil, * vsega hudega se brani, * pred katerim je svaril; * vir življenja večnega * so besede Jezusa.

2. Učenosti, tovaršice, * nam življenje slajšajo; * in čednosti, tolažnice * nam trpljenje lajšajo; * nas učijo prav živet', * ino nekđaj srečno vmret'.

3. Čast, lepota in bogastvo, * vse le kratek čas trpi; * vse posvetno veličastvo * v prah, pepel se spremeni. * Prešla zemlja bo, nebo, * nauki pa ostanejo.

Adventna.

1. Poslan je angelj Gabrijel * od Boga na ta svet * k brezmadežni Devici * tje v mesto Nazaret.

2. K Devici zaročeni * sè svetim Jožefom, * iz Davidove hiše, * Mariji z imenom.

3. K Mariji angelj pride, * in tako govori: * „Češčena si Marija, * vsa polna milosti!“

4. Marija se prestraši * češčenja Božjega, * in v srcu premišljuje * besede angelja.

5. Mariji angelj pravi: * !„Nikar se ti ne boj, * ker milost si dobila, * Gospod Bog je s teboj“.

6. „Poglej, ti boš spočela * od Duha svetega, * in Sina boš rodila * z imenom Jezusa“.

7. „Brez moža boš spočela, * brez vsega madeža, * ki ga nebo in zemlja * obseč' ne moreta“.

8. Marija vsa ponižna * se nizko prikloni, * in pravi: „Naj se zide * po Božji volji mi“.

9. „Poglej, pokorna dekla * sem svojega Boga, * v njegovo milost upam * iz celega srca“.

10. Tako 'zročil je angelj * in vzel od nje slovó; * vesel se je povrnil * k Bogu nazaj v nebó.

11. Marija, mati Božja, * prosi Boga za nas, * da njega milost z nami * ostane večni čas.

Sveti večer.

1. Vstanite, o bratje, nebo se žari, * svetloba po noči, o kaj se godi?

2. O zemlja presrečna, veseli se zdaj, * iz neba se bliža nebeški ti raj.

3. Le kvišku pastirci, presrečni je čas, * Gospod iz višine se bliža do nas.

4. Tam v hlevcu revnem se dete rodi, * Mesija, ki davno ga svet poželi.

5. Zatoraj, o zemlja, veseli se zdaj, * iz neba se bliža nebeški ti raj!

Božična.

1. Eno dete je rojeno — oj rojeno * noter v tem mestu Betlehem.

2. V eni priprosti štalici — oj štalici, * v enih oslovih jaslicah.

3. Spoznal ga je oslič, volem — oslič, volem, * da je to dete pravi Bog.

4. Ki stvaril je zemljo, nebó — zemljo, nebó * človeku dal dušo, telo.

5. Tu prišli kralji so trije — kralji trije: * Gašper, Melhjør in Baltažar.

6. In so za ofer prinesli — oj prinesli *
Miro kadilo, čisto zlato.

7. Darujejo zdaj Jezusu — oj Jezusu, *
temu kralju nebeškemu.

8. Za rojstvo mi zahvalimo — zahvalimo *
ljubo devico Marijo.

9. Ker je rodila Jezusa — oj Jezusa, *
zveličarja cel'ga sveta.

10. V svetem času božičnemu — božičnemu
* bođi to dete hvaljeno.

Postna.

1. V vrtu tam na Oljski gori, * glej, Zveli-
čar naš kleči; * luna sije v bleđi zori, * on
krvavi pot poti. * Ga obhajajo težave, gleda
strašno Golgoto; * in učencev trudne glave *
mirno tam počivajo.

2. Že sovražna truma hruje, * Iškarjot
jo sam pelja; * Jezusa on poljubuje, * ga
sovražnikom izda. * „Koga iščete?“ jim reče,
* vse popada in leži; * ker se jim pa branit'
neče, * so ga križem zvezali.

3. Iz ljubezni do Očeta* trinogom pusti
se vjet', * in za grehe vsega sveta * hoče kakor
jagnje vmret', * Penijo se vrtoglavci, * ves
pohleven on molči; * ljudstvo šuntajo hinavci,
* da le: „križaj ga“ kriči.

4. Tuj sodnik na sodnem stoli * ga ne-
dolžnega spozna; * truma pa v dvorišči doli
* se vtolažiti ne da. * „Jaz ne najdem“,

Poncij vpije, * „greha smrti vreden ni!“ *
 „Le čez nas se naj razlije“, * kliče ljudstvo,
 „njega kri!“

5. Roke si Pilat zdaj vmije, * križat' Je-
 zusa pusti, * grozno breme hudobije * njemu
 ljudstvo navali. * Gora strma ino britka, *
 težek križ in pot je trd; * Jezus ide brez po-
 čitka, * za nas voljno v grozno smrt.

6. Ves oslavljen Jezus dojde * v glav
 mrtvaških strašni kraj, * da v nebesa človek
 pojde, * vmira on na križu zdaj; * kri pre-
 liva in plačuje, * kar je Adam pregrešil, *
 za sovražnike vzdihuje, * da bi Oče odpustil.

7. Ves nedolžni Jezus vmira, * ljudstvo
 njemu se smeji; * le k Očetu se ozira, * in
 mu dušo izroči. * Pokati začele skale, * tresti
 zemlja in nebó; * grešne trume so spoznale:
 * Pravi Božji Sin je to!

8. Vidiš tam pod križem stati * Jezusa
 prijatelje * ž njimi začni žalovati; * tudi ti
 razjokaj se! * Magdalena solze taka, * ljubi
 Janez se solzi, * s svoj'mi solzami omaka *
 omaka * mati svoj'ga Sina kri.

9. Njega duša obiskuje vrnih duš počiven
 kraj, * in pred peklom oznanjuje * še očakom
 sveti raj. * Truplo v skalo pokopali * žalostni
 prijatelji; * skrbno so zavarovali * Jezusa
 sovražniki.

10. Jezus scer je moral vmreti, * da bi
 nam življenje dal; * vevdar v zemlji ne stroh-
 neti, * sam je spet od smrti vstal. * Hudobija
 tega sveta * zdaj premagana leži; * v časti
 svojega Očeta * Izveličar naš živi.

Sveti križ.

1. Kraljevo znamenje se blišči, * skrivnost nam s križa zažari, * na njem življenje smrt stori, * življenje s smrtjo nam dobi.

2. Za nas je od krvi neznan, * odprta je njegova stran, * mu lije rešnja Kri iz ran, * da greh sveta je bil opran.

3. Zdaj je Zveličar dokončal, * kar David je prerokoval, * narodom vsem oznanjeval, * da bo z lesa Bog kraljeval.

4. Prelepo in sveto drevo, * rudeče pisano s krvjo, * si bilo vredno ti samo, * nositi tak' sveto telo!

5. Na tebe je pribita b'la * odkupščina vsega sveta, * pravici žaljen'ga Boga, * da pekla rop je rešila.

6. Si češčen ti, presveti križ, * edin' nam upanje deliš, * le ti nam milost zadobiš, * in nam odpiraš paradiž!

7. Čast, hvala bodi vekomaj, * neskončnemu Bogu vselej, * presveti križ nam vernim daj, * da pridemo v nebeški raj!

Velikonočna I.

1. Zveličar je od smrti vstal, * ker je za nas že smrt prestal. * Aleluja, aleluja, aleluja!

2. Je pekla moč premagana, * odrešena pa zemlja vsa. Aleluja!

3. Prepevajmo veseli zdaj, * odprt stoji nam sveti raj. Aleluja.

4. Marija, le veseli se, * ker Sin tvoj se prikazal je. Aleluja!

5. Povsod se dnes razlegaj glas: * Bod' hvaljen Jezus vsaki čas. Aleluja!

6. Ker grehu dali smo slovó, * naš vojvoda naj Jezus bo. Aleluja!

7. Kdor z Jezusom vojskuje se, * gotov mu zmage venec je. Aleluja!

8. Častitljiv vstal bo sodnji dan, * od Jezusa v svet raj peljan. Aleluja!

9. Vojskujmo torej srčno se, * saj vojske čas le kratek je. Aleluja!

10. Veselje tam pa večno bo, * daj Bog, da pridemo v nebo! Aleluja!

11. O Jezus, blagoslovi nas, * da bomo peli večni čas: Aleluja!

Velikonočna II.

1. Jezus, premagalec groba, * ves častit iz njega gre; * glej, obdaja ga svetloba, * varhi strahoma bežé. * Grob je prazen in odprt. * zmagan pekel, greh, in smrt! Aleluja!

2. Razveseli se, Kraljica, * mati zemlje in nebes, * kter'ga mati si, Devica, * je od smrti vstal zares. * Sleci žalost in britkost, * in obleci slast, radost. Aleluja!

3. Se veseli, Magdalena, * Jezus pred teboj stoji; * sladki glas tvoj'ga imena * ti iz njega ust doni. * Glej, za kogar vsa goriš, * nikdar več ga ne zgubiš. Aleluja!

4. Vi, apostoli boječi, * srčno se veselite,
* ker Zveličarja strmeči * zdaj pred seboj
gledate. * Oznanjuje vam svoj mir * vaš pre-
ljubljeni pastir. Aleluja!

5. Veselimo se, kristjani, * Jezus je od-
rešil svet; * sužnosti smo odpeljani, * paradiž
odprt je spet. * Smrtni strup je pokončan, *
vstali bomo sodnji dan. Aleluja!

6. Jezus, tebi hvalo večno * poje zemlja
in nebo; * svojo stvar si storil srečno, * rešil
jo s svojo krvjo, * Aleluja, poje naj, * ale-
luja vekomaj! Aleluja!

Križevi teden.

1. Bog, ki grešnike strahuješ, * in pra-
vične zveseljuješ, * v nebu ti nad nam živiš,
* žugaš, tepeš in krotiš.

Odpevek. Sliši nas, stvari uboge, * in od-
vrni nam nadloge, * zdrave v miru nas ohran',
* daj nam kruha vsaki dan!

2. Vsaki dan nas iz dobrote * revne
preskrbiš sirote; * si mogočen gospodar, * in
skrbiš za vsako stvar.

3. Daješ ti stvarem živeti, * da dežuje,
solnce sveti, * polje da lepo cveti, * in da
žito dozori.

4. Če živali nam škodljive * pridejo na
vrt in njive, * tvoja volja je takó, * z grehom
to zaslužimo.

5. Če od neba le dežuje, * da nam živež potonuje, * pride to iz tvojih rok * zavolj spačenih otrok.

6. Če po leti za vročino * vzeme toča nam poljino, * da zelenja videt' ni, * smo si krivi le sami.

7. Če gromi, se križem bliska, * da se vsak prestrašen stiska, * grešnik tvojo moč spozna, * v svojih grehah trepeta.

8. Svojo moč prav pokazati, * hotel si Egiptu dati * rodovitnost sedem let, * pa lakote sedem spet.

9. Izraelce si posvaril, * z dolgo sušo jih udaril, * ko je Ahab kralj njih bil, * dež tri leta ni rosil.

10. Je nebo zaprto bilo, * polje deža ni dobilo, * Izrael je malik'val * ti si, Bog, ga strahoval.

11. Pa Elijo si ohranil, * čudno lakote ga branil, * ktera trla je strašno * celo zemljo Judovsko.

12. Ker se ljudstvo spreobrne, * šibo tvojo si odvrne, * ko Elija prosil je, * dosti deža vlilo se.

13. O Bog, tudi nas se vsmili, * ki smo močno te žalili, * kedar bodeš tepel nas, * prošnje vsliši tisti čas.

14. Le po tvoji sveti volji, * bomo delali na polji, * blagoslovi ga, Gospod, * da bo polno vseh dobrot.

Vnebohod Gospodov.

1. Praznik svet se dnes obhaja, * Jezus gre v sveto nebo, * nam pripravljat delež kraja, * kamor nas poklical bo. * Kaj še delamo na sveti? * glava šla je v sveti kraj, * le v nebo nam je želeti, * uživati ga vekomaj.

2. Razodel je vse resnice, * in odrešil celi svet, * dal apostolom ovčice, * in je bil v nebesa vzet. * Bel oblak jim ga zakrije, * ojni več ga videti, * njih srce v britkosti vpije. * gledajo za njim oči.

3. Kakor blisk sta pristopila * svetla dva moža pred nje, * nje lepo nagovorila: * „Kaj pa gledate, možje? * Jezus, ki je šel v nebesa, * prišel bo spet sodni dan, * sodit duše in telesa, * vsem odločit večni stan.“

4. Ti si, Jezus, šel pred nami, * in boš prišel sodit nas, * zdaj nas grešnike predrami, * misliti na tisti čas. * Če ne bomo prav živeli, * vekomaj nam bo gorjé! * Jezus, tukaj nam dodeli, * da prelivamo solzé.

5. Oh, nikar ne navezujmo * na posvetni prah srea, * stanovitno zaničujmo * zapeljivosti sveta. * Kar je tukaj, sovražimo, * svet apostol nas uči; * kar je gori, pa ljubimo, * kjer Zveličar naš živi.

6. Kristus moral je trpeti, * da je prišel v svojo čast; * nam je vzgled zapustil sveti, * da črtimo grešno slast. * Zgolj veselja ne ljubiti, * križ prenašati voljno, * za Zveličarjem hoditi, * to pripelje nas v nebo.

Binkoštna.

1. Prid', sveti Duh! apostolom dan, *
ker si bil danes v nje poslan, * da čuda
božja pravijo, * sovražnikom se vstavijo. *
Prid', sveti Duh! te prosi kristjan.

2. Prid, sveti Duh! daj svoje dari, * in jih
med svoje verne razlij; * resnico, da poslušajo,
* in nje sladkost okušajo. * Prid', sveti Duh!
razsveti nas ti.

3. Prid', sveti Duh! omeči sree, * vlij v
naša srca svete željé; * da, kar je dobro,
ljubimo, * se hudega varujemo. * Prid', sveti
Duh, daj svete željé.

4. Prid', sveti Duh! podpiraj slabost, * po-
trdi v srcih pravo svetost; * daj, da se ne
spodtaknemo, * v ljubezni ne premaknemo.
* Prid', sveti Duh! ti naša krepkost.

5. Prid', sveti Duh! ti zvesti vodnik, *
veselje naše, naš pomočnik, * o vodi nas do
večnosti, * pripelji nas do srečnosti. * Prid',
sveti Duh! ti naš potrdnik!

Presveta trojica.

1. Vzdigni se jezik moj * k Božji desnici,
* hvalo in čast zapoj * sveti Trojici.

Odpevek. Čast Očetu, Sinu * in Duhu
svetemu; * bodi češčena presveta Trojica!

2. Sveta Trojica 'ma * skrb za človeštvo,
* dušam pobožnim da * svoje kraljestvo.

3. Oče nebeški nas * milo je vstvaril, *
svoje podobe kras * nam je podaril.

4. Jezus pa, Božji Sin * se je včlovečil,
* da bi nas bolečin * pekla odrešil.

5. Svetéga Duha dar * žalost prežene, *
milosti Božje žar * grehe odvzeme.

6. Angelji pojejo * v rajski višavi, * in
Boga hvalijo * v večni bliščavi.

7. Molimo vsi Boga * v sveti Trojici, *
trojno edinega * v večni resnici!

8. Kedar pa mine že * doba trpljenja, *
oh naj prikaže se * solnce življenja!

9. Sveta Trojica nam * daj, da veseli *
v rajskem kraljestvu tam * tebi bi peli: * Čast itd.

Zahvalna.

1. Hvala bod' Gospod Bogu, * vse stvari
ga zdaj molite; * stvarnika, dobrotnika, * in
Očeta ga častite! * Kerub, Seraf mu pojó, *
hvali zemlja in nebó.

2. Sveti, sveti, svet' Gospod, * vse je
polno tvoje hvale, * trume zvoljenih, o Bog, *
večno čast ti bodo dale. * Vsi svetniki te časté,
* vsi pravični poželé.

3. Češčen bodi, trojni Bog, * Oče, Sin in
ti, Duh sveti, * cerkve tvoje sveti nauk, *
zvesto moramo verjeti. * Jezus Kristus, Božji
Sin, * je zapustil ga v spomin.

4. O preljubi Jezus naš, * koljka je lju-
bezen tvoja; * žalosten moj grešni stan, *
revna bila duša moja. * Ti pa prideš k nam
na svet, * pekel, greh in smrt zatré.

5. Večni Bog in kralj nebes * se poniža
brat naš biti; * za nas živel, umrl je, * nam
nebesa zaslužiti. * Njega sveta rešnja Kri *
nas očisti vse ljudi.

6. Na desnici Božji zdaj * ga imamo po-
močnika, * sodni dan pa grešnik bo * videl
ostrega sodnika. * Milost grešnik le dobiš *
dokler tukaj še živiš.

7. Jezus, bodi vsmiljen nam, * v službi
svoji nas ohrani; * kri si svojo dal za nas, *
greh končaj, pri nas ostani, * peljaj naše
duše v raj, * delež zvoljenih nam daj!

8. Svoje ljudstvo osrečuj * zdaj in vselej
nas obvari: * obdaruj in povikšuj * in zveli-
čaj svoje stvari. * Hvalo bomo spevali * tu-
kaj ino v večnosti.

9. Milostljiv nam bodi dnes, * pota v
grehe nam zagradi; * daj, o sveti, ljubi Bog,
* da storimo dobro radi. * V tebe upamo vsak
čas, * da ne boš zavrgel nas.

Sveto rešnje Telo.

1. Praznika svetega * dnes veselimo se,
* prav iz gorečega * srea naj hvala gre; *
staro preide naj, * novo vse bodi zdaj: * mi-
sli, djanje, vsak prenovljaj.

2. Danes ponavljamo * zadnje noči spo-
min, * in to obhajamo, * kako je Božji Sin *
svoje prijat'lje zbral, * jagnje jim jesti dal, *
tak' zapoved Judov dostal.

3. Učenci uživajo * velikonočno jed, * zadnjič dobivajo * rešnje Telo prejet'. * Zavživajo ga vsi, * pa se ne razdeli, * vsak posebej cel'ga dobi.

4. Kedar prejamejo * slabi njega Telo, * se ga navzamejo, * moč jim je prava to. * Kelih tud' izroči, * da jim ga, in veli: * „Vsi ga pijte, moja je Kri.“

5. Tak je postavljeno * Telo njegovo v dar, * dušam pripravljeno, * da ga zavživa stvar. * Mešniki stor'jo to, * sami ga uživajo, * ino drugim vrednim dajó.

6. Zdaj od nebeškega * kruha duša živi; * iz kruha belega * se nam živ Bog stori. * Čudi se, o kristjan, * Jezus v jed vsem je dan, * bod' si reven, zaničevan.

7. Tukaj te prosimo, * trojni edini Bog, * v srcih te nosimo, * varuj nas vseh nadlog. * Živi nas slabe zdaj, * k tebi nam priti daj, * in te uživati vekomaj!

Pred svetim rešnjim Telesom.

1. Pridi molit, o kristjan, * od ljubezni svete vžgan; * ker je Jezus v zakramentu * iz ljubezni dan.

2. Tukaj svete so reči: * Jezusa Telo in Kri; * duša, ktera njega vživa, * se ne pogubi.

3. Bodi češčen, Odrešnik, * v vseh nadlogah pomočnik, * svojim vernim, tebi zvestim * varh in učenik.

4. Posvečuj nas ti zares, * čudapolni kruh z nebes, * reši nas od vseh nevarnost * dušino teles.

5. Spokorjenja daj solzé, * grehov zbriši nam dolgé; * vera, upanje, ljubezen * v srcih naj živé.

6. Kedar vmrlo bo telo, * vzemi dušo ti v nebo, * da se bomo veselili * vekomaj s tebo.

Pred svetim obhajilom.

1. Kak dal'č od tod je tvoja pot, * o Jezus, še od mene? * Mračí se že, vse rosno je, * in zvezde razsvetljene.

2. O pridi saj na večer zdaj, * obišči dušo mojo! * Odprto je moje srce * glej, za ljubezen tvojo.

3. Glej, temna noč, skušnjave moč * me hitro spet obdaja; * le kjer si ti, tam strahani, * skušnjava tam ne vstaja.

4. Zveličar moj, o daj nicoj * pri tebi da počivam; * in jutre spet nebeško jed * pri tvoji mizi vživam.

5. Ogledaj se, kak željno te * že čaka duša moja; * obišči njo, naj vselej bo * nevesta zvesta tvoja.

6. Počivaj ti le v srečju mi * s čednostjo zasajenem; * naj tebi le odpira se, * in drugemu nobenem.

7. Oh, vsliši me, in pusti se * v lepoti svoji uživati; * naj bo odprt nebeški vrt, * da pridem tje prebivati.

8. Govori tam, o Jezus sam, * prijazno z dušo mojo; * v ljubezen jo obleci vso, * olepšaj z gnado svojo.

9. O Jezus moj, bod' ti z menoj, * daj meni se objeti; * oživi me, ko solnčice * od jutra spet zasveti.

Sveto obhajilo.

1. Hvali svet odrešenika * in pastirja dobrega; * hvali duša učenika, * hvali svoj'ga ženina. * Zdaj povzdigni srce svoje, * jezik glasno naj zapoje: * Čast in hvalo Jezusu, * v zakramentu svätému.

2. Jezus nas je tako ljubil, * da življenje za nas dal, * čudež je ljubezni storil, * naj bi v njem pri nas ostal. * Zdaj povzdigni itd.

3. Prej, ko se je svojih ločil, * jim zapustil živ spomin; * svoje lastno Telo zročil * nam je v živež Božji Sin. * Zdaj povzdigni itd.

4. Nočem s'rotie zapustiti, * v zakramentu bom pri vas; * z vami hočem se skleniti * v obhajilu vsaki čas. * Zdaj povzdigni itd.

5. To nam je nebeška mana, * kruh življenja večnega, * to je tista dušna hrana, * ktero Jezus svojim da. * Zdaj povzdigni itd.

6. Kdor zavživa tega kruha, * smrti videl on ne bo; * truplo, tempelj svet'ga Duha * Jezus spet obudil bo. * Zdaj povzdigni itd.

7. Kdor večerjo vredno vživa, * on se smrti ne boji, * Jezus ljubi v njem prebiva, * on pa v Jezusu živi. * Zdaj povzdigni itd.

8. V srcu Jezusa imeti, * to je duši sladek raj; * na gostiji ž njim sedeti * bo veselje vekomaj. * Zdaj povzdigni itd.

9. Kakor na zeleni paši, * pase Jezus jagnjeta, * v obhajilu duši naši, * novo moč življenja da. * Zdaj povzdigni itd.

10. Lepo zjutraj zarja mila * z roso rož'ce omladi, * lepše ž gnado obhajila * Jezus duše oživi. * Zdaj povzdigni itd.

11. Željno pijejo ovčice * zdrave vode bistri vir, * z milostmi poji dušice * Jezus dobri njih pastir. * Zdaj povzdigni itd.

12. Kar je solnce vsemu svetu, * kar je zemlji beli dan: * to je Kristus v zakramentu * tvoji duši, o kristjan! * Zdaj povzdigni itd.

13. Tol'ko čuda, tol'ko sreče, * kdo ne bode prav vesel? * Srce naj ti bo goreče, * da boš vredno hvalo pel. * Zdaj povzdigni itd.

14. Duša, ktera zapustila * si pastirja Božjega, * si v puščavo se zgubila; alj si našla mir srca? * Zdaj povzdigni itd.

15. Čuj, kako te kliče milo, * glej, kak' za teboj hiti! * Ne bo srce se topilo * toljke ljubeznjivosti? * Zdaj povzdigni itd.

16. Pridi k Jezusu ovčica, * on objeti te želi, * drago kupljena dušica * spet njegova bodi ti! * Zdaj povzdigni itd.

17. Ljubeznjivo vse objame, * ki se k njemu vrnejo, * vzame njih na svoje rame, * nosi varno jih domó. * Zdaj povzdigni itd.

18. Rane celi jim skeleče, * bolečine jim hladi, * lepo novo jih obleče * z oblačilom milosti. * Zdaj povzdigni itd.

19. S svojim mesom jih nahrani, * s svojo krvjo napoji, * skrbno jih varuje, brani, * da jih hudo ne vlovi. * Zdaj povzdigni itd.

20. Duša srečna in vesela * vabi, kliči vse stvari; * pravi jim, kaj si prejela, * v tvojem srcu kdo živi! * Zdaj povzdigni itd.

21. Kerubini, Serafini * s teboj slavo naj pojó; * v hvalo Jezusu zjedini * se naj zemlja in nebó! * Zdaj povzdigni itd.

22. Var' se duša zapustiti * svojega zveličarja, * zopet Jezusa zgubiti * bi nesreča pekla b'la. * Zdaj povzdigni itd.

23. Jezus s teboj zdaj ostane, * to veselje tvoje bo; * Jezusa krvave rane * naj te greha varjejo. * Zdaj povzdigni itd.

24. Jezus tebe vpraša milo: * „Duša moja, ljubiš me?“ * Oh, dab' srce govorilo: * „O moj Jezus, ljubim te!“ * Zdaj povzdigni itd.

25. Vbogo revno srce moje * od ljubezni naj gori, * naj bo bivališče tvoje, * v njem moj Jezus naj živi. * Zdaj povzdigni itd.

26. Jezus! Božji Sin Marije, * tu v podobi kruha skrit, * tebi moje srce bije, * bodi meni varh in škit. * Zdaj povzdigni itd.

27. Kedar se mi bo temnilo, * bodi mi popotnica; * vzemi mene na plačilo * v dom življenja večnega. * Tam bom vzdigal srce svoje, * tam naj jezik večno poje * čast in hvalo Jezusu, * svojemu zveličarju.

28. Srečna duša boš sedela * pri gostiji
 Jagnjeta; * skrivno pesem boš mu pela * tam
 nevesta zvoljena. * Duša, vzdigni srce svoje,
 * jezik glasno naj zapoje * čast in hvalo Je-
 zusu, * svojemu zveličarju!

Po svetem obhajilu.

1. Oj srečna duša, blagor ti, * ki Jezusa
 zavžila si, * glej, našla si zdaj ženina, * ki
 vse sladkosti v sebi 'ma.

2. Presrečno tudi je teló, * ki prejme
 Jezusa lepó; * na sodni dan obdal ga bo *
 nebeški kralj s svojo častjó.

3. Dekleta! božji tempel ste, * prav' živi
 Bog v vas znajde se, * ohran' te tempel le
 skrbno, * da greh ognjusil ga ne bo.

4. Naj jezik vaš le govori * od božje hvale
 in časti; * vse želje vašega srca * naj bodo k
 časti Jezusa.

5. Brez greha duša in telo, * vse vaše
 žive dni naj bo; * vse, kar je vas, naj ga časti,
 * Gospoda večne milosti.

Presladko srce Jezusovo. I.

1. Na nebi in na zemlji, * na vseh krajih
 sveta * v altarskem zakramenti * častimo
 Jezusa. *Odpevek*: Češčeno hvaljeno, * od vseh
 naj ljubljeno * Jezusa sveto srce * na večne
 čase bo.

2. Za nas je srce bilo, * ko nas še bilo ni; * nam milosti delilo * v altarski skrivnosti.

3. Do vseh je srce milo, * celo do grešnikov; * skesanim zadobilo * je vsmiljenje dolgov.

4. O Jezus, v ranah tvojih, * in v srcu tvojem jaz * dobim v nevoljah svojih * tolažbo vsaki čas.

5. V to srce pribežimo, * kdar nam umreti bo, * da vredno zadobimo * sveto rešnje Telo.

6. Naj grehov nas omije * Kri srca tvojega, * da milost nam zasje * življenja večnega.

Presladko srce Jezusovo. II.

1. Jezus, tvoje sveto srce * nas pregrešne veseli, * k sebi vabi vse ovčice, * naj nobene ne zgubi.

2. Tu od večnega pastirja * vsa sladkost se grešnim da, * vsemu svetu milost 'zvira, * kdor za njo skrbeti zna.

3. To je prava Božja hiša, * gor k nebeškim vratom pot, * Jezus sam se nam približa, * glejmo, kak' je poln dobrot.

4. Svoje srce vsem nam dava, * ljubeznjiv za nas skrbi, * brate, sestre nas spoznava, * kdor se njemu izroči.

5. Kdor poda se njemu v brambo, * vsi nesreči odbeži; * sveto srce za obrambo * mu vse milosti deli.

6. Sveto srce je boleče, * kdar ga grešnik razžali; * pa v ljubezni je goreče, * kdar od vernih se časti.

7. K srcu tvojemu bežimo, * Jezus, le nam prostor daj! * svitle krone v njem dobimo * in presladki večni raj.

8. Da bi bili vredni svati, * kedar pridemo pred te, * tvoj'ga srea sestre, brati, * vedno naša želja je.

9. Če pa milost kdaj zgubimo, * in nas svet premagat' če, * pa k Mariji pribežimo, * hitro nam naproti gre.

10. Srce Jezusa, Marije, * daj nam nek-daj srečno smrt, * kdar nam zadnja ura bije, * bod' nam sveti raj odprt.

11. Pros'mo, pridi nam naproti, * kedar bomo s sveta šli, * naj skušnjava nas ne zmoti, * da bomo zveličani.

V Čast Marije.

Marija rožni cvet.

1. Bodi tisočkrat češčena, * o Marija, rožni cvet! * Ti enaka ni nobena, take nima celi svet. * Kar se v svetu rožic najde, * tak' nobena žlahna ni; * v tebi se vsa milost najde, * njo dodeli meni ti!

2. Vsi jeziki so preslabi * tebe, rožo, hvaliti; * zlahna roža ne pozabi * na me, o Marija ti! * Kdar obraz tvoj pregledujem, * pred katerim tu klečim; * k tebi, mati, jaz vzdihujem, * eno milost si želim!

3. Da ne boš me zapustila, * mati prave milosti, * in da bodeš mi sprosila * Božjih gnad obilnosti. * Saj si polna vse dobrote, * oj devica zvoljena, * spomni se na nas sirote, * mati, oj premiljena.

4. Z milostjo si vsa obdana, * angelj tako govori, * od očeta si nam zbrana, * s tebe milost vsa gori. * K tebi čem se jaz podati, * kedar vse me zapusti; * bodi moja ljuba mati, * o Marija, roža ti!

Marija, kraljica nebes.

1. O Devica, bod' česčena, * ti kraljica vseh nebes, * ti si vsem nam vir življenja, * ti si sladka, mila res. * Svit bliščobe te obdaja, * solnčno sije tvoj obraz, * vsa lepota svet'ga raja* služi tebi v večni kras!

2. Vendar tvoj obraz je mili, * mile tvoje so oči, * vse, kar tebe bi prosili, * nas poslušaj mati ti. * Si ponižna in premila, * si nam dobra vsaki čas; * si nam mati, kot si bila * še na zemlji kdaj pri nas.

3. Glej na zemlji nas sirote, * glej nas revne grešnike, * prosi ti, naj vsake zmote * ljubi Jezus reši vse. * In ko enkrat že nagnilo * se življenje naše bo, * takrat k nam ozri se milo, * sprejmi nas v svetó nebo!

4. Tebe hočemo ljubiti * zvesto vdani vsaki čas, * te hvaliti in častiti, * peti slavo ti na glas; * o Devica, bod' česčena, * polna Božje milosti; * taka mati ni nobena, * kakor si, Marija, ti!

Marija, zgodnja danica.

1. Ko v jasnem pasu primiglja * nam zvezdica daničica, * se sliši milo že zvonjenje * Mariji v čast in počesčenje; * in z zlato zarjo vse časti: * „Česčena si Marija ti!“

2. Ko više sije solnce že, * vzdiguje se, na poldne gre: * se sliši zopet nam zvonjenje * Mariji v čast in počesčenje; * čez hrib in plan se oglasi: * „Česčena si Marija ti!“

3. In kedar solnce že ljubó * nam za goro žari slovó, * se glasno čuje še zvonjenje * Mariji v čast in počesčenje; * v večernem hladu se glasi: * „Česčena si Marija ti!“

4. „Česčena si Marija ti“ * naj se glasi do konca dni; * naj vedno sliši se zvonjenje * Mariji v čast in počesčenje; * nebo in zemlja naj glasi: * „Česčena si Marija ti!“

Devica brez madeža spočeta.

1. Med zvezdami nam zvezda sije, * enake nima več nebó, * okrog presvitle žarke lije, * le v njo ozira se okó. * Ta zvezda, o Marija ti, * brez madeža spočeta si!

2. Na nebu zarja se razgrinja * čistejša, lepša od zlatá, * prelepo se okrog otrinja, * nebeških žarkov svit ima. * Ta zarja, o Marija ti, * brez madeža spočeta si!

3. Med trnjem roža pricvetela, * dišava njena se slavi, * v lepoti svoji ne zvenela * edina krasna nam cveti. * Ta roža, o Marija ti, * brez madeža spočeta si!

4. Pregrehe noč je zemljo krila, * in dolg težil človeški rod; * le ena hči je prosta bila, * si njo je v mater zbral Gospod. * Edina hči, Marija ti, * brez madeža spočeta si!

5. Devica čista in presveta, * vseh milosti napolnjena, * od greha čisto vsa izvzeta * edina hči Adamova! * Naj lepša vseh, devica, si * brez madeža spočeta ti!

Ljubezen do Marije.

1. Veš, o Marija, * moje veselje, * veš moje želje? * Ljubil bi te: * zmiraj pri tebi hotel bi stati, * ljubljena mati, * zvrzi me ne!

2. Kaj pa ti hočeš, * moja kraljica, * sladka devica, * da ti podam? * Drugega nimam, * prosim pohlevno, * vzem' srce revno, * rad ti ga dam.

3. Pa ti, kraljica, * si ga že vzela, * in si ga vnela, * za te gori; * mati preblaga, * ti ga ohrani, * hudega brani, * reši ga ti!

4. Kedar nam zadnja * ura bo bila, * pridi, o mila * mati, po nas; * tedaj nas pelji * v raj preveseli, * tam bomo peli * hvalo vsak čas.

Marija, pribežališče grešnikov.

1. O Marija, blaga, mila, * mati Božje milosti, * grešnika ne boš pustila * v brezno pasti žalosti.

Odpevek: Oj čez me, prosim te, * vsmili se, vsmili se! * Mati mila, o Marija, * pros' za me, pros' za me!

2. Tvoje milosti potreben * se pred teboj jaz solzim, * ako ravno nisem vreden, * tvoje dete bit' želim.

3. Sem po š'roki cesti hodil * pogubljenja večnega, * svet hudoben me je zvodil * od Očeta dobrega.

4. Pozapravil sem dobrote, * prevelike milosti, * sem napolnil svoje pote * z grehi nehvaležnosti.

5. Dobra dela sem zamudil, * in zatratil dragi čas, * kako pozno sem se zbudil * na pastirja mili glas.

6. Vse dobrote tega sveta * zapustiti zdaj želim, * vendar stopit' pred Očeta * vbogi grešnik se bojim.

7. K tebi, mati, se obrnem, * k tebi dete pribežim, * tebi mile solze vtrnem, * tebi dušo izročim.

8. Pomočnica krščentikov, * primi me za roko zdaj, * pribežaljšče spokornikov, * pelji k Bogu me nazaj!

9. S svojim Sinom, ljuba mati, * spravi mene grešnika, * da mi hoče milost dati, * prosi Duha svetega.

10. In ko bodem moral vzeti * od tega sveta slovo, * Jezusa še daj sprejeti * duši za popotnico!

11. Pod svoj sveti plašč zagrinjaj * mene pred sovražnikom, * v sveti raj me takrat spremljaj * s svojim Sinom Jezusom.

Čast Marijina.

1. Najbolj blaga, mila, draga * si Marija d'vica ti; * ne čistejše, ne svetejše * bilo ni nikol stvari.

2. Tvoje obličje, lepoticje, * je zgolj milost in sladkost, * ni človeško, je nebeško, * zmaga angeljsko svetlost.

3. Dopadljive, ljubeznjive * zvezde oči tvoje so; * kakor pšice, vse sladčice * naše srce ranijo.

4. Nad vse drage, ljube, blage, * tvoje svete so roké, * polne gnade, ktere rade * in obilno nam delé.

5. Ti, devica! si kraljica * cèle zemlje, vseh nebes; * pa ponižaš in približaš * se do revnih nas zares.

6. Kdaj boš dala, prikazala * tudi mojim se očem? * Pridi skoraj že od zgoraj, * da s teboj te gledat grem.

7. Brez števila duš rešila * si sovražniku iz rok, * pridi k meni in me deni * v trumo rešenih otrok.

8. O častimo ga, hvalimo, * ki nam tako mater zbral, * ga ljubimo, ga molimo, * ki vso čast Mariji dal.

9. Živi, živi! vedno živi * v srcih nam Marije ime! * Hvali vedno, hvali vredno * Jezusa zvesto srce!

Marija, roža skrivnostna.

1. Cveti cvetlica ena * v angeljski čisto-
sti, * pod nebom pa nobena * tak lepo ne
cveti. * Če grenke mi solzice * zalivajo oči,
* pogled le te cvetlice * me spet razveseli.

2. Če greh mi srce rani, * na duši mrtev
sem, * me njeni duh ohrani, * da zopet oži-
vim. * Ta čudežna cvetlica, * ki pesem jo
časti, * Marija je devica * vsa polna milosti.

3. Marija je cvetlica * kraljevega rodú, *
je Božja porodnica, * začetnica mirú. * Cvet-
lico to pozdravim, * ko v njeno čast zvoní, *
v njo upanje postavim, * kdar vse me zapusti.

4. Zatoraj, o cvetlica, * za tebe ves go-
rim; * daj, da cvetlic kraljica, * nikolj te ne
zgubim. * Pri tebi čem živeti * ljubiti večno
te, * pri tebi čem umreti, * Marija, vsliši me!

Priporočenje Mariji.

1. Ti, ki nad trume nebeške vse * bliž-
nja pred Jezusom znajdeš se; * ti mati Go-
spodova, naša pomoč, * razjasni nam uma in
pameti noč.

Odpevek: Prosi, Marija, prosi za nas *
zdaj in posebno poslednji čas!

2. Duše, ki v grešnih vezeh tičé, * k tebi
vse zgrevane pribežé; * do tebe obračajo solzne
oči, * o mati premila, se vsmili jih ti.

3. Duše v skušnjavah, ki jih teró, * k tebi, Marija, se zatekó; * z ljubeznijo, mati, na nje se ozri, * iz silne skušnjave jih čisto otmi.

4. Duše trpinčene od britkost * k tebi vzdihujejo za srčnost; * le prosi za nje, o Marija, Boga, * zadobi pomoč jim od svojga Sina.

5. Ljuba nedolžnost še kliče v te, * da bi obvarvala čisto srcé; * se k tebi ozira z doline skušnjav, * zaupa rešenja od britkih težav.

6. Bog ti veliko je dal oblast, * torej Marija, ti gre vsa čast, * podpiraj nas s svojo mogočno rokó, * da srečno vsi pridemo k tebi v nebó!

Marija, pomagaj nam !

1. O Marija ! ti pomagaj nam ; * te pozdravljamo, devica ; * se ti vklanjamó, kraljica ; * Marija, Marija, le ti pomagaj nam !

2. O Marija ! ti pomagaj nam ; * kedar bode nam umreti, * ti nam daj pomoč prijeti, * Marija itd.

3. O Marija ! ti pomagaj nam ; * kedar oči otemnijo, * usta več ne govorijo, * Marija itd.

4. O Marija ! ti pomagaj nam ; * kedar duša gre 'z telesa, * nas britkost in strah pretresa, * Marija itd.

5. O Marija! ti pomagaj nam; * kedar bomo se ločili, * in se v večnost preselili, * Marija itd.

6. O Marija! ti pomagaj nam; * sprosi nam od svoj'ga Sina, * da nam bode sodba mila; * Marija itd.

7. O Marija! ti pomagaj nam; * kedar bomo že zaspali, * da bi srečno zopet vstali, * Marija itd.

8. O Marija ti pomagaj nam; * da v nebesih bi veseli, * tebi čast in hvālo peli, * Marija, Marija, pripelj' nas v sveti raj!

Marija milosti polna.

1. Veselo pesem, jezik moj, * Mariji v čast in slavo poj, * ki je brez madeža spočeta * postala Božja mati sveta; * zato ji vedno čast doni * od vseh jezikov in stvari: * Češčena si Marija ti, * vsa polna Božje milosti!

2. Če vprašam drobne ptičice: * „Zakaj tak lepo požete, * da sladkih pesem glas medeni * odmeva v log in gaj zeleni?“ * „Marijo me pozdravljamo“, * mi ptičice odpevajo: * Češčena si Marija ti, * vsa polna Božje milosti!

3. Če vprašam zale rožice: * „Kaj tak lepo se spletate * v prekrasen venček razeveteni, * iz njega klije duh medeni?“ * „Mariji venec pletemo“, * mi rožice odmevajo: * Češčena si Marija ti, * vsa polna Božje milosti!

4. Če vprašam svetle zvezdice: * „Kaj tak' lepo se vtrinjate, * po nebu se vaš svit razliva, * ko rajska zarja ljubeznjiva?“ * „Mariji krono kinčamo“, * mi zvezdice odkimajo: * Češčena si Marija ti, * vsa polna Božje milosti!

5. Če vprašam Božje angeljce: * „Kaj tak' lepo prepevate, * da vse nebo v radosti plava, * in vedno se razlega slava?“ * „Mariji čast prepevamo, * kraljico jo pozdravljamo“: * Češčena si Marija ti, * vsa polna Božje milosti!

6. Češčena si Marija ti, * vsa polna Božje milosti, * razlegaj se po zemlji celi, * odpevaj sveti raj veseli! * Kraljici slave in časti! * pozdrav naj vekomaj doni: * Češčena si Marija ti, * vsa polna Božje milosti!

Devica častitljiva.

1. Dajte, hribi in doline, * gozdi travniki, planine, * vsi devico počastiti, * ki je lepše nima svet.

2. Vsi potoki vi šumeči, * ljubi ptički žvrgoleči, * premogočni vseh kraljici * pojte hvalo, pojte čast.

3. Vsi recite: o devica, * kako lepa si kraljica! * Bodi čast in hvala večna * tvoj'mu stvarniku, Bogu.

4. Ti si solnce, srca greješ * od ljubezni, ktero seješ; * ti si luna razvitljena * od svetlobe vseh nebes.

6. Lil'ja, roža si cveteča, * najprijetniše dišeča, * si brez madeža vsa čista, * polna ljubeznjivosti.

6. Kar te delá ljubeznjivo, * in Gospodu dopadljivo, * to je tvoja prelepota * polna vse ponižnosti.

7. O Marija, Bogu draga, * nam pa sladka, mila, blaga, * kakor ljubiš svoj'ga Sina, * bodi milostljiva nam!

Marija, roža duhovna.

1. O Marija rožica, * zvoljena in žlahna vsa! * grešnikov tolažnica! * prosi za nas Jezusa, * da nam sveti luč, * da skoz tvojo moč, * najdemo nebeški ključ.

2. Čez lepoto limbarja * se, Marija! ti bliščiš, * in ti iz trona svojega * gnade grešnikom deliš, * kdor te le spozna, * in ti hvalo da, * on tolažbo vselej ima.

3. Predišечи majaron * z vrteca nebeškega! * kak je lep tvoj zlati tron * od življenja svetega; * gnada božja da * lepega duha, * vleče k teb' služabnika.

4. Žlahna ti vijolica * in prijetna vsem očem! * silno lepa zvezdica * svetiš noč in dan ljudem; * bolj prijazna še, * kakor zvezde vse, * lepša kakor solnce je.

5. O svetilo zvoljeno * si Marija d'vica ti; * si od Sina kronana, * čigar mati bila si. * Sveti Duh ti da * prstan iz zlata * tebe za nevesto ima.

6. Mati nam pripravljena * s svetega
Duha moči; * bodi vsa pozdravljena, * in
obrne k nam oči; * da nam sveti luč, * da
skoz tvojo moč * najdemo nebeški ključ.

Marija, brez madeža spočeta.

1. Ti edina o Marija! * za nevesto
zvoljena * si od Duha svetega. * Tebi, lepa,
naj razlega * slavno petje se glasno, * naj
odmeva se v nebo!

2. Ti le sama si odbrana * lilija brez
madeža, * čista mati Jagnjeta. * Po vsem
svetu in v nebesih * tvoje hvali se ime, *
slava, slava tebi gre!

3. Tebi mili v solz dolini * revni se
zročujemo, * za pomoč te prosimo. * Ti nas
brani v sili vsaki! * Daj živeti nam lepó, *
dozoreti za nebó!

Češčena si Marija.

1. Kar leze ino gre, * z menoj prepevaj
vse: — *Odpevek*: Češčena si Marija!

2. Iz srca vsaki čas * čem pevati na glas.

3. Kdar v jutro zazvoni, * ti peti me budi.

4. Kdar poldne spet zvoni, * pozdraviti veli.

5. Kdar večno luč zvoni, * se tebi sporoči.

6. Cel svet razveselil, * ko angelj je častil.

7. Človeka Bog otel, * kdar molit' je začel.

8. Je hudemu oblast * zatrla tvoja čast.

9. Veselo ti zato * kristjani pojemo.

10. Naj bode star alj mlad, * prepeva
tebi rad.

11. Kdor te za mater 'ma, * to lepo
pesem zna.

12. Nam žalost ohladi, * v veselje spremeni.

13. V nebesih tam pojó * to pesem an-
geljsko.

14. Na zemlji krog in krog * je pesem
vseh otrok.

15. Bogu se dobro zdi, * če sree govori.

16. Bog blagoslovi nas * za ta veseli glas.

17. Zgubljeno dete ni, ki mater prav časti.

18. Če iščemo pomoč, * vzdihujemo rekoč.

19. Skušnjava odbeži, * če se le oglasi.

20. Razveseli sree, * tolažbo nam daje.

21. Da, vso hudobno moč * premagamo
rekoč.

22. In še poslednji čas * najslajši nam
bo glas.

23. Slovo bo lahko vzal, * kdor je to
pesem pel.

24. Pristopila mu bo, * ki zadnjič vzdih-
nil to.

25. Bogu zročila ga, * lepo pozdravljena.

26. Kraljica milosti, * naj tebe vse časti.

27. Kdar pride smrt po me, * ti mene
vsmili se.

28. Pokaži mi takrat * telesa blažni sad. *
Češčena si Marija!

29. V nebesih naj častim * te s petjem angeljskim. * Češčena si Marija!

30. Kdar pridem v sveti raj, * bom pel na vekomaj: * Češčena si Marija!

Marija, naše upanje.

1. O upanje mi lepo; * Vse moje zaželenje, * ti moje si življenje, * moj mir, Marija, ti.

2. Če te, Marija, kličem, * alj če se spomnim ná te, * sladkost, veselje zá te * prevzame mi sreé.

3. Če kdaj težavna misel * srce v grenkost pobije, * samo ime Marije * prežene vso britkost.

4. Na morji si življenja * ti zvezda meni mila, * boš čolnič moj vodila, * da pridem srečno v raj.

5. Pod tvojim ljubim plaščem, * preljuba moja mati, * želim jaz prebivati, * umreti tud pod njim.

6. Če srečen, o Marija, * v ljubezni vmrjem tvoji; * o blagor duši moji, * v nebesa pohitim.

7. Z vezmi ljubezni svete * mi ti sree ukleni, * tvoj otrok, blagor meni, * bom tebi zvest ostal.

8. Saj to sreé, Marija, * od zdaj ni nič več moje, * Bogu ga daj, je tvoje * ga nočem več nazaj.

Marija pomočnica.

1. O devica, pomočnica * bila si in boš nam ti, * le sladkosti in blagosti * tvoja roka nam deli. * Ko cveteča in dišeča * si, Marija, rožica; * sem iz raja svet'ga kraja * diješ cvetje upanja.

2. Ko danica, tolažnica * v temni noči vodiš nas; * mati mila vedno bila * si ubogim vsaki čas. * Pri slabostih in britkostih * rada nam pomagaš ti, * pri skušnjavah in težavah * pomočnica vselej si.

3. Čast Marije naj razlije * se po svetu krog in krog, * njo častimo in prosimo * pomočnico vseh nadlog. * O devica, pomočnica * bodi naša vsaki čas, * v svoje krilo skrij nas milo, * ko nevihta straši nas.

4. Ti nas vodi, z nami hodi, * kaži pravo nam stezó, * nas obvari, blagodari * z roko svojo milostno; * in o smrti raj odprti * nam doseči milo daj, * kjer veseli hvalo peli * bomo tebi vekomaj!

Lepota Device Marije.

1. Zapojte jeziki * vse zemlje sladkó, * vsi Božji svetniki * in celo nebo: * O lepa Marija * vsa lepa si res, * lepot lepotija * si lepih nebes.

2. Na Sijonski gori * se vtrinjaš lepó, * vsi angeljski kori * ti slavo pojó: * Od tebe devica, * ni lepše stvari, * za Bogom kraljica * najlepša si ti!

3. Iz solnčnega svita * svoj tron ti imaš,
* in z zarjo ovita * se vsa lesketaš; * alj
lepše še sije * tvoj žarni obraz, * čez vse
lepotije * je dušni tvoj kras

4. Ti lil'ja bliščeča * prelepo cvetiš *
vrtnica sloveča, * ljubezni goriš: * in čudo
lepote * je tvoje srce, * nebeške milote * z
obličja duhté.

5. Iz zvezd osnovana * ti krona miglja, *
nèvesta izbrana * si svet'ga Duha. * Marija,
cvetica * brez madeža vsa, * najlepša devica *
si mati Boga!

Devica brez madeža spočeta.

1. Med zvezdami nam zvezda sije, * enake
nima več nebó, * okrog presvitle žarke lije, *
le v njo ozira se okó, * Ta zvezda, o Marija
ti, * brez madeža spočeta si!

2. Na nebu zarja se razgrinja * čistejša,
lepša od zlatá, * prelepo se okrog otrinja, *
nebeških žarkov svit ima. * Ta zarja, o Marija
ti, * brez madeža spočeta si!

3. Med trnjem roža pricvetela, * dišava
njena se slavi, * v lepoti svoji ne zvenela *
edina krasna nam cveti. * Ta roža, o Marija
ti, * brez madeža spočeta si!

4. Pregrehe noč je zemljo krila, * in dolg
težil človeški rod; * le ena hči je prosta bila,
* si njo je v mater zbral Gospod. * Edina
hči, Marija ti, * brez madeža spočeta si!

5. Devica čista in presveta, * vseh mi-
losti napolnjena, * od greha čisto vsa izvzeta, *
edina hči Adamova! * Najlepša vseh, devica
si * brez madeža spočeta ti!

Za slovo.

1. Vse prepeva, veseljuje, * do nebes
radost doni; * moja duša le žaluje, * srce v
solzah se topi; * ker slovesna ura bije, * se
ločiti od Marije, * moram vrniti se zdaj, *
zepustit' veselja kraj.

2. Prišel sem vesel, ko dete, * k materi
na Božjo pot, * pel Mariji pesmi svete, * ki je
polna vseh dobrot. * Komaj prišel, že jemati
* moram slovo, ljuba mati, * križem svet od
tebe grem, * alj še pridem sem, ne vem.

3. Če Marija, tebi v lice * danes gledam
zadnjikrat, * slednjič tečejo solzice * mi na cvetje
tvojih trat: * Tak klečim pred tvojim tronom,
* in še enkrat vzdihnem: z Bogom: * Srečno,
gnadepolni kraj, * vse radosti sladki raj.

4. Ti Marija, pa ohrani * me v ljubezni
materni, * stoj v nadlogah mi na strani * na
vseh potih mojih dni! * Moja ljuba mati bodi,
* v sveti raj me dete vodi, * da te večno tam
častim, * nikdar več ne zapustim.

5. O Marija, tudi vsmili * zvestih varhov
se doma, * v dneh življenja, v smrtni sili *
prosi zá-nje Jezusa! * Starše, brate in sestrice,
* rajnih romarjev dušice * izročim ti, mati,
zdaj, * sveti blagoslov jim daj.

6. Zdaj zvonovi, zazvonite * milo — žalostno slovo, * vroče solze se razlijte * zadnji-krat na to zemljo! — Ti pa, z Jezusom Marija, * bodi moja tovaršija! * Klical te bom na pomoč, * kedar pride smrtna noč.

Sladko imé Marije.

1. Naj odkrijem, mati mila, * svoj'ga srca ti čutila, * naj zapojem še enkrat: * si češčena tisočkrat!

2. Kar se nebo, zemlja šteje, * kar že zlato solnce greje, * lepše bilo ni stvari, * kakor si devica ti.

3. Milost Božja te je zbrala, * mati Božja, si postala, * satana premagala * in nas pekla rešila.

4. Gor nad zvezdami prebivaš, * tamkaj večno slavo vživaš, * vendar gledaš čez in čez * k nam na zemljo iz nebes.

5. Toraj je veselje moje, * klicat' ime sladko tvoje; * o Marija vsliši me, * kedar v sili prosim te!

6. Saj ime če tvoje 'zrečem, * in če k tebi se zatečem, * mirno moje je srce, * se raduje zavolj te.

7. Ne občutim več britkosti, * duša polna je radosti; * kedar ozrem se na te, * se razveseli srce.

8. Da bi rajsko mila, zala, * gledati se
večno dala; * oj poklič'i me, gospa, * v krilo
svojega srca.

Marija, mati prečudežna.

1. Marija, moje želje * so, vedno te ča-
stit', * mi sladko je veselje, * te noč in dan
hvalit'. * Si hči Boga, brez madeža * nevesta
Duha svetega * in mati Sina Božjega.

2. Nad teboj, o Marija, * se čudi vse nebo,
* in tvoja lepotija * prešinja vso zemljo. *
Ti zvoljena si čista vsa, * ti s solncem si
opasana * in z zvezdami si venčana.

3. Marija, ti cveteča, * ko bela lilija, *
v ljubezni pa goreča * rudeča vrtnica. * Pre-
lepa si, Marija ti! * Pri tronu Sina svojega *
nam pros'i milost od Boga!

4. Le pros'i, o Marija, * ti za nas Jezusa,
* beži naj hudobija * vsaka sovražnika. * Na
strani stoj, da zadnji boj * ne zmaga nas, po-
moč nam daj * in pelji ti nas v sveti raj!

Slava Mariji. I.

1. Tebi Marija, o mati premila, * rad bi
jaz pesmico svojo zapel; * rad bi razlil ti vsa
srčna čutila, * revež ne vem le, kako bi začel?
* Veš, o Marija, kako čem začeti? * Šel bom
na griček (goro), in tam bom začel: * „Slava
Mariji, oj slava prelepi!“ * Tak, o Marija,
bom tebi zapel.

2. Klical bom tamkaj na griči (gori) krog sebe, * klical bom brate, naj z menoj pojo; * klical bom sestre, naj slavijo tebe, * mladi in stari naj slavo ženó. * Divje zverine naj tebe častijo, * voda v potoku naj tebi šumlja, * tički preljubi ti naj žvrgolijo, * vetrec po gozdu naj tebi pihlja.

3. Hribje, planine, gorice, doline, * travniki, logi, široko poljé, * gozdi, ravnine in strme meline, * vse naj te z meno, o mati, časté. * Naj se razlega po silni daljavi, * naj se odmeva in vedno glasi, * krog in okrog po nezmerni višavi * „slava Mariji“ naj vedno doni.

Slava Mariji. II.

1. Slava Mariji, prečisti devici, * slavo ji pojmo veselo mi vsi! * Slava v nebesih mogočni kraljici, * slava po zemlji naj glasno doni! * Angeljski kori Marijo slavite, * slavo ji pojte iz cele moči! * Slavo vse trume svetnikov ženite, * v svetih nebesih naj slava doni!

2. Slavo ji pojte nedolžne device! * Slava nji, ki je devica devic! * Slavo ji pojte mladenčev dušice, * njej, ki je varhinja vaših dušic; * slavo ji pojte vi starčeki mili, * ki je varvala vas mnogih nadlog, * b'la pomočnica vam vselej je v sili, * je spremenila v veselje vaš jok.

3. Pevci pobožni, oj vsi zaženimo, * kdor le premore, naj vzdigne svoj glas; * združeni

v petji Marijo častimo; * „slava“ zapojmo Mariji na glas. * Slava, Marija, o mati pre-mila, * slava naj tebi na večno doni! * Jezusa si nam devica rodila; * slava zato naj se tebi glasi!

4. Ti si Marija, res naše veselje, * našega srca si prava sladkost! * Ljubiti tebe so naše vse želje, * vselej podpiraj ti našo slabost. * K tebi vzdihujemo revne sirote, * v žalosti k tebi se vtečemo mi, * vsliši nas, mati, vsa polna dobrote * na nas obrni ti svoje oči.

5. Kedar bo ura poslednja odbila, * in se bo duša ločila odtod, * bodi nam takrat pomočnica mila, * pridi nam z Jezusom, pridi na prot'. * Slava, oj vsmiljena mati, ti bodi, * slava iz srca se tebi glasi, * slava razlega se naj vse povsodi, * slava na večno naj tebi doni!

Marija, začetek našega veselja.

1. Oj, bodi češčena, lepo pozdravljena, * visoka, nebeška Gospa; * prečista devica, čez vse si kraljica, * vse v tebe zaupanje 'ma.

2. Si grešnika mati, češ milost mu dati, * če skesan se k tebi poda; * vsakterega ljubiš, mu milost oblubiš, * ki v tebe zaupanje 'ma.

3. Jih je že veliko v nebesih svetnikov, * katerim sprosila si ti, * da se spokorili, so k Bogu vrnili, * vseh grešnikov upanje si.

4. Mi tudi kričimo, in k tebi hitimo, * o sprosi, Marija, nam ti, * da se spokorimo in milost dobimo, * ki grešnikov upanje si.

5. Daj tukaj na sveti pobožno živeti, * posnemati tebe lepó, * da bomo veseli za teboj hiteli * in prišli gor k tebi v nebó.

6. Česčena kraljica, prečista devica, * si naš'ga življenja sladkost, * mi k tebi hitimo in k tebi kričimo * z doline te solznih britkost.

7. O sveta devica, nebeška kraljica * vseh revežev upanje si; * ti nas ne zapusti zdaj v naši britkosti, * pomoči te prosimo vsi.

8. Ko bomo na sveti nehali živeti, * oh pridi, devica, po nas, * da bomo veseli vsi k tebi hiteli, * in hvalili tebe na glas.

9. O sladka devica, nebeška kraljica, * v skušnjavah nam roko podaj; * da bomo vseseli pravično živeli * in prišli gor k tebi v svet raj!

Mati našega Odrešenika.

1. Bodi česčena, prečista devica, * ljuba Marija, nebeška kraljica, * Jezusa mati, hvala stokrati * naj od kristjanov se tebi glasi!

2. Eva svoj rod je v nesrečo speljala, * ti pa, Marija! si srečo spet dala, * ker, o pre-mila mati! rodila * Jezusa, naš'ga Zveličarja si.

3. Za odrešenje sveta mora vmreti * Jezus, in ž njim tudi ti češ trpeti, * kadar je vmiral; takrat prediral * meč je za mečem tvoje sree.

4. Tvoja britkost je oblast zaslužila, * da bi zdaj vernim tolažbo delila, * glej solz doline hčere in sine, * v mnogih težavah se znajdemo še.

5. Duša in truplo v nevarnosti plava, * žalost nas spremlja po svet' in težava, * glej otročiče! sleherno kliče * v sili, Marija! od tebe pomoč.

6. Var' nas, o mati! sovražne skušnjave, * var' nas telesne in dušne težave; * sprosi, kraljica, vseh pomočnica, * sprosi, Marija, nam sveto nebo!

Majni venec Mariji.

1. Že slavčki žvrgolijo, * se maj vesel zbudi; * naj srca podarijo, * kar lepi maj rodi. * Glej, rožic ti delimo, * te vneti poslavimo, * Marija, Marija, Marija!

2. Devica ti premila, * ne zvrzi rožic teh, * ki v venček ti zložila * ljubezen nas je vseh. * O čuj, srce boleče, * v te kliče hrepeneče: * Marija....

3. Glej, cvetja ti podamo, * v zastavo bo za nas, * za mater te imamo; * nas braui vsaki čas! * Ti daj, da v tvojem krili * ko lepi evet bi bili, * Marija....

4. Odbrana vrtnarica * za Božji vrt si ti, * ohrani nas, Devica, * v nadlogah zdajnih dni. * Vseh zlegov varuj svoje * pod senco brambe tvoje, * Marija....

5. Marija, vir dobrote * nam rosi v dno srcá, * ti čista luč brez zmote, * osveti nam duhá; * naj Bog, ko gremo 'z zemlje, * v nebeški vrt nas jemlje; * Marija....

6. Tam gor na rajski trati * nebeški maj cveté, * tam gor nam, sveta Mati, * pokaži milo se, * da z venci lep'ga maja * ti pojemo sred raja; * Marija....

Kraljica majnika.

1. Spet kliče nas venčani maj, * k Mariji nas kliče v svet raj; * cvetlice, goščave * si venčajo glave, * raduje se polje in gaj.

2. Drevesa na vrtu cvetó, * po drevju patice pojó, * nebeški kraljici, * Mariji devici * pozdrav ino slavo dajó.

3. Že šmarnice nežne cvetó, * in venec vrtnice pletó, * da krasnega maja * se slava obhaja * cvetlici Mariji lepó.

4. Pod lipo kapel'ca stoji, * v kapel'ci altar se blišči, * in biser altarja * ko jutranja zarja * podoba Marije slovi.

5. In kedar spet maj priveti, * kapel'ca ko vrtec diši, * altar ino stene * so vse razcvetene, * da bolj se Marija časti.

6. Sem trikrat na dan pribežim, * Marijo prav lepo častim; * do nje vse veselje * in srčne 'mam želje, * za čast nje živim in gorim.

7. Ko zarja zlati vse goré, * darujem Mariji srcé; * opoldan spet tečem * v kapel'co in rečem: * oh, prosí Marija za me!

8. Kdar solnce za goro beží * in „Ave Marijo“ zvoní, * vzdihujem: o mati, * tvoj hočem ostati * jaz, dokler ne zaprem oči.

9. Tako se Marija časti, * ko maj njene slave cvetí, * za grešne sirote * pa mati dobrote * pred sedežem Božjim klečí.

10. Le kliči nas, venčani maj, * k Mariji nas kliči v svet' raj; * da večno veseli * bi slavo tam peli * Mariji, o Jezus, nam daj!

Šmarnica.

1. Že prišla je spomlad vesela, * cvetica se je razcvetela, * ki vsak jo ljubi, rad ima: * prelepa bela šmarnica.

2. Pomladna cvetka ta razvija * vse cvetje tebi, o Marija, * v češčenje tvoje vsa duhti, * in k sebi vabi vse stvari.

3. Še mene kliče ta cvetica, * da k tebi bližam se, Devica; * se ozri milo še na me, * ozdravi revno mi srcé.

4. Ti bodi moja ljuba mati, * pomoči svoje mi ne krati; * kjer milost tvoja se žari, * objema sreča vse stvari.

5. Devica, ti se me usmili, * odkrij obraz mi svoj premili; * da hodim tvojo pot, mi daj, * naj k tebi pridem v večni raj!

Mariji majnikovi.

1. O Marija, ti cvetlica, * šmarnica si majnika, * lepa vseh cvetlic kraljica, * kar jih celi svet ima. * Toraj tebi pesmi glasne, * o Marija, se pojó, * slavovite vence krasne * plete zemlja in nebó.

2. O Marija, zvezda jasna, * lepša kakor solnce si, * vsa si sveta, vsa si krasna, * polna Božje milosti; * solnčni žar ti krilo daja, * zvezde tvoja krona so, * vsi svetniki svet'ga raja * čast in slavo ti pojó.

3. O Marija, ti kraljica * z rajsko zarjo venčana, * si brez madeža devica * mati svojega Boga. * Stvar čez vse stvari velika, * zemlje in nebes gospá, * Božjih angeljev si dika, * o cvetlica majnika.

4. O Marija, tak prepeva * slavne pesmi sveti raj, * in vsa zemlja jih odmeva, * kedar pride srečni maj. * Daj nam vredno te častiti, * o Marija, rožni cvet, * nekdam pa k Očetu priti, * tebi večno slavo pet'!

Vnebovzetje Marijino. I.

1. Danes je odprlo se sveto nebo, * vse po nebesih veselo je b'lo, * angelji čast ino hvalo pojó, * v sveti raj rožo Marijo nesó.

2. Družba nebeška z največo častjó * sprejme Marijo, kraljico svojó; * Jezus objame pa mater srčno, * pelje na sedež kraljevi v nebó.

3. Sveta Trojica Mariji glavo * s krono kraljevo ovenča lepó; * vseh devet korov zapoje pa vmes * angeljsko pesem kraljici nebés.

4. Lepo se jutranja zarja zlatí, * lepo se solnce rumeno blišči; * ali še lepše se prestol svetlí, * kjer zdaj Marija kraljica sedi.

5. V rajú kraljuje zdaj mati čez nas, * prosi Boga za otroke vsak čas; * vsmiljenje sije 'z Marijnih oči, * srce ljubezni do nas ji gori.

6. Kaj bi se treslo še revno srcé, * kaj bi oko še točilo solzé? * Saj je Marija vsa polna dobrot, * vsmiljena mati vseh revnih sirót.

7. Tudi očetje in matere vé, * le ne tožujte čez križe svojé; * k roži Mariji tecite tud' vi, * ona vam križe polajšat' želi.

8. Kaj pa ti grešnik nesrečni ječiš; * šibe se Božje pravice bojiš? * Glej, pribežališče grešnikov je, * mati Marija tud' prosi za té.

9. Tudi nedolžni 'maš dosti trpet' * revščin, skušnjav in krivice na svet'; * pa ne obupaj, nikar se ne boj, * vzdihni: Marija, na strani mi stoj!

10. Kedar se bomo pa mogli ločit', * ino za vselej ta svet zapustit'; * takrat, Marija, te pros'mo lepó, * pelji nas k Jezusu v sveto nebo!

Marija v nebo vzeta. II.

1. Gospa je postala, * bo tam kraljevala,
* kjer Sin nje živi.

Odpevek: Moj duh iz telesa * z Marijo
v nebesa * povzdigni se ti.

2. Brez nje jaz na sveti * ne morem
živeti, * veselja več ni.

3. Oh, hudo ločenje! * Kdo da mi živ-
ljenje, * kdo pomoč deli?

4. Če tud' se ločila * je mati premila, *
nas ne zapusti.

5. Je mati skrbljiva, * gospa ljubeznjiva,
* za nas govori.

6. Otroke v težavah, * v skrbeh in skuš-
njavah * vse rešit' želi.

7. Ga hoče oteti, * kdor čisto živeti *
srčno hrepeni.

8. Srce polno sreče, * v ljubezni goreče,
* za njo pohiti.

Marija, mati brez madeža.

1. Domači vi znani in farmani zbrani, * le
vsi povzdignimo iz srca svoj glas: * češčena
kraljica, prečista devica, * brez madeža mati!
oglej se na nas!

2. Marija sprejemlji v nebesih, na zemlji *
zahvalo in slavo od svojih otrok! * črez nas
naj pa teče ljubezni goreče * in milosti potok
ti 'z maternih rok.

3. Smo grešniki ubogi v trpljenju, nadlogi,
* zato pribežimo pod tvojo pomoč; * Marija!
oh vsliši, solzé nam obriši * in ljubemu Je-
zusu nas priporoč'!

4. Glej, mati vzdihuje in oče daruje * ti v
srečno zavetje otroke svojé, * da bodeš vodila
pred grehom jih skrila, * o ljubljena mati,
v deviško srcé.

5. Glej vse zapuščene, sirote zgubljene, *
kam hočejo reve se neki podat', * ko k tebi
devica, mogočna kraljica! * Oh bodi, Marija
jim vsmiljena mat'!

6. Vesel solze vroče hvaležnosti joče, * ki v
stiski, bolezní, pomoč je dobil, * in vslišan bo
v sili, kdor k materi mili * skesán bo: Marija
pomagaj! zavpil.

7. O mati premila! tud' nam si sprosila,
* da Bog nas ni vdaril, sè šiboj dozday; *
vse hudo odvrni, v svoj plašč nas zagri * in
Jezusa nam za popotnico daj!

8. Kdar bomo zaspali, od tod se podali *
in vzeli od znancev, prijatlov slovó, * o Jezus,
Marija! vidva tovaršija * spremljata dušice
k Očetu domo!

Presladko srce Marije.

1. O Marija, srce sveto, * je do nas lju-
bezni vneto, * polno Božje milosti, * polno
lepih čednosti! *Odpevek:* Naj, Marija, petje
moje * hvali sladko srce tvoje, * kar se giblje
in živí, * naj te hvali in častí!

2. Čisto srce za se zbrati, * v njem prijazno stanovati * hotel je Stvarnik vseh reči, * vlil je v nja nebes dari.

3. Sveto srce se je vnelo, * za Boga je vse gorelo, * ni ljubilo družega, * ko Gospoda samega.

4. Blago srce ino milo * nas otrok ni pozabilo, * dobrotljivo je za vse, * prosi za nas grešnike.

5. Krotko srce je trpelo, * je britkosti kopernelo, * ko je nosil ljubi Sin * težo smrt-nih bolečin.

6. Sladko srce zdaj kraljuje, * se v nebesih veseluje, * z Bogom svojim sklenjeno, * nam v pomoč pripravljeno.

Sladko ime Marijino.

1. Marija, o sladko ime * je tvoje, mati in devica, * stvarém gospa, nebes kraljica, * napolni z upanjem srcé; * Marija, o sladko ime!

2. Marija, o sladko ime, * si nam Zveličarja rodila, * nebeška vrata odklenila; * odrešeni te vsi časté, * Marija, o sladko imé!

3. Marija, o sladko imé, * si mati milosti nam dana, * pomoč kristjanov imen'vana; * v potrebah tebi se zročé, * Marija, o sladko imé!

4. Marija, o sladko imé! * Ti sprosiš grešnim spokorjenja, * pred Bogom milim odpuščenja; * v skušnjavah k tebi pribežé, * Marija, o sladko imé!

5. Marija, o sladko imé! * Ko nam ločenje se oznani, * nam ti stojiš zvesto na strani, * oči mrtvaške otemne, * Marija, o sladko imé!

Romarska.

1. O sveta planina (gora prelepa), kak srečna si ti, * ker cerkev na hribcu visokem stoji, * Marija kraljica se v tronu svetli, * in Jezusa v rókah drži.

2. Ko jutranja zarja razsvetli nebó, * ko žarki od solnca na cerkev lijó; * Marija, Marija, kak lepo je to; * Marija česčena naj bo!

3. Na sveto to goro res strma je pot, * pa srečen, o romar, je semkaj tvoj hod; * Marija ti roko podaja nasprot, * in varno te vodi povsod.

4. Ko prideš ti romat, naj bode ti mar, * Bogú in Mariji zročiti se v dar; * opraviťi spoved ne zabi nikar, * ko stopiš pred Božji altar.

5. Kdor vredno bo mater Marijo častil, * in grehov v življenji se bo pokoril, * kdor dobro bo delal, in ne več grešil: * Marijno pomoč bo dobil.

6. Oh, kedar poslednja nam ura doni, *
in zapremo svoje telesne oči, * Marija, ko duša
telo zapusti, * usmiljenja prosi nam ti!

7. Zdaj bomo pa pesem sklenili svojó, *
Bogá in Marijo prosili lepó: * da srečno s te
gore bi prišli domó, * živeli do smrti svetó.

8. O Jezus, ti blagoslov sveti nam daj, *
in v svoji ljubezni potrdi nas zdaj, * kot
ovčice svoje nas vodi vselaj, * in vzemi nas
k sebi v svet raj!

Sv. Jožef.

1. Sveti Jožef, rodovine * Davidove biser
zlat, * krona svoje domovine, * tebi hočem
čast dajat'. * V Nazaretu zaslovelo * tvoje je
ime veselo; * v zarji čistosti gorelo * tvoje
lepo srce je.

2. Bela lilja razcvetela * se iz tvoje pa-
lice, * in Marija je objela * čisti ženin, v
zakon te. * Prava luč na svet prisije, — *
Jezus Bog, in Sin Marije; * te presvete tovar-
šije * si bil ti rednik izbran.

3. Glej, Sin Božji, kralj stvarjenja * hoče
biti tvoj otrok, * stvarnik tvoj in Bog živ-
ljenja * prosi kruha 'z tvojih rok. * Pa vrt-
nice ni brez trnja * ne človeka brez trpljenja;
* teža revnega življenja * je grenila ti srcé.

4. Alj po dežju solnce sije * še enkrat takó lepó; * v rokah Jezusa, Marije * si zaspal tud' ti sladkó. * Zdaj svet Jožef tam počiva, * in veselje večno vživa, * kjer je sreča nevenljiva * in nebeška luč gori.

5. Mi v nadlogah pa na sveti * miló še solzimo se, * sveti Jožef, pri Očeti * prosi za nas grešnike! * Bodi naša tovaršija, * kedar smrt nam ude zvija: * Jezus, Jožef in Marija, * bodi pa naš slednji glas.

Sv. Alojzij.

1. Svet' Alojzij, limbar beli, * angeljček nedolžnosti, * tebi pojemo veseli * pesem slave in časti.

Odpevek: Vsi ponižno pribežimo * k angelju nedolžnemu. * daj da milost zadobimo * služit' Bogu večnemu.

2. Ti si vreden naše hvale, * velik, čudežen svetnik, * blage duše so spoznale, * da si skrivni mučenik.

3. Prej, ko mati te rodila, * bil si rojen za nebó; * v mlado srce ti vsadila * je devišтва lilijo.

4. Zvesto si Marijo ljubil, * s cele duše pa Boga, * da bi čistosti ne zgubil, * v red si stopil Jezusa.

5. Tam z molitvo in čuvanjem * svet Alojzij, si slovel, * z bičem, postom, zatajvanjem * svoje telo pokoril.

6. Dim in pena vsa bogastva * so ti bila te zemljé, * le po vencu veličastva * hrepnelo je sreé.

7. Kakor pa v ljubezni sveti * gorel za Boga si ti; * hotel si v ljubezni vmreti, * v dar se dati za ljudi.

8. Gremo, gremo zdaj v nebesa, * mirno zrečes za slovó, * duša tvoja pa 'z telesa * gre med trumo angeljsko.

9. Svet' Alojzij, za device * in mladenče prosi zdaj, * da ohranijo cvetice * si devištva vekomaj.

10. Svet Alojzij, ne pozabi * nikdar nas, te prosimo, * k Bogu večnemu nas vabi * in k Mariji gor v nebo.

Deviški stan.

1. Ljubi bratje ino sestre, * srečen je naš samski stan; * še srečnejši stan device, * če je lepo varovan.

Odpevek: Vsi ponižno pribežimo * mi k devici rožnati, * naj da milost zadobimo * varvat' liljo čistosti.

2. Imeniten svet je zakon, * kar svet Pavel govori; * imenitnej še devištvo, * kar nas Jezus sam uči.

3. Kar je solnce čez vse zvezde, * kar čez svinec je zlato; * to so čisti mladi fantje, * to device čiste so.

4. Kakor angelj od človeka * po lepoti loči se; * toljko lepše je devištvo * od lepote zakonske.

5. Imenitnosti in časti * nima toljko celi svet, * kakor vsel' devištvo krasi, * svete cerkve žlahtni cvet.

6. Kdor deviško čistost varje, * je podoben angeljem, * angelji so mu tovarši, * in prijatelj Jezus sam.

7. Temu je Marija mati, * duša hči Marijina; * čista duša in nedolžna * je nevesta Jezusa.

8. Kdo bo gledal tako blizo * nekdam svojega Boga, * kakor fantje in dekleta, * ki so čistega srca? *

9. Da si ravno izprhnelo * tud' deviško bo telo; * veličastno in veselo * čes vse druge vstalo bo.

10. Lepo sije svetlo solnce, * luna v noči mila je; * lepše kakor solnce zlato, * bodo duše svet'le se.

11. Solnce bode otemnelo, * luna ino zvezde vse; * pa devištvo bo cvetelo * tam v nebesih večno še.

12. Tam device vse vesele * pri nebeškem ženinu * bodo novo pesem pele * trojedinemu Bogu.

Devica.

Marija, devica devic * je v raju na božji desnic'; * k Mariji so vzete * device vse svete: * Devica čem zmiraj ostat'.

2. V devici je sveti Duh zdaj: * bo v raju nad angelje kdaj; * to priča Marija, * in sveta Lucija: * Devica čem zmiraj ostat'.

3. Danica čez zvezde je vse, * tud' v raju deviško dekle * v nebesih kraljuje, * se v Bogu raduje: * Devica čem zmiraj ostat'.

4. Kar bela je lil'ja pri nas, * devica tam večni je čas, * pri Bogu v veljavi, * v nebeški je slavi: * Devica čem zmiraj ostat'.

5. Le d'vica v nebesih povsod, * za jagnjetom Jezusom hod'. * Prepeva vesela * gospodova dela: * Devica čem zmiraj ostat'.

6. Kjer drugi nevarni je spol, * se znajti jaz nočem nikol'; * boga bi žalila, * in čistost kalila: * Devica čem zmiraj ostat'.

7. Najlepše pač sama živim, * nad Jezusom se veselim. * On v me se ozira, * me z gnado podpira: * Devica čem zmiraj ostat'.

8. Kaj maram za tebe, o svet? * Ti hočeš le čistost mi vzeti! * Raj' dam se umoriti, * ko čistost zgubiti: * Devica čem zmiraj ostat'.

9. Devica Cecil'ja zapoj * na orglje prelepo z menoj, * da čistost čem braniti, * nedolžnost ohraniti: * Devica čem zmiraj ostat'.

10. Dekleta! živimo lepó, * in Jezusu dajmo roko; * on venča device * v nebeške kraljice: * Devica čem zmiraj ostat'.

Križevska družba.

1. Prelep vrtec vidim stati, * s cvetjem
čednosti nas'jan, * lesketa se v zarji zlati, *
s svetim navkom okopan; * in cvetlic prelepo
cvetje * je pobožnih duš zavzetje; * vrt je
križu pesvečen * in Mariji izročén.

2. Vrtnarica, o Marija! * vrta ti si raj-
skega, * s tvoj'ga srca se razvija * sveta družba
križevska. * Oj le v vrtec pritecimo * in k
Mariji pribežimo, * lepih rožic si nabrat * za
deviški venec zlat!

3. Tako lepe ni cvetlice, * kakor bela
lil'ja je; * lepše pa ko luč danice * čista
duša vtrinja se; * tisoč, tisočkrat je srečna, *
tam jo čaka krona večna, * kjer nevesta Je-
zusa * z lil'jami bo venčana.

4. Lepo cvete tud' vrtnica, * roža sramež-
ljivosti; * pa še lepša si, devica! * v zlatih
letih mladih dni; * če ti z lil'jo cvet vrtnice
* rudeči nedolžno lice, * angeljcem podobna
si * v zarji svete čistosti.

5. V trnja se vijolca skriva * pred ošab-
nostjo svetá, * tak ponižna, sramežljiva * bodi
tudi deklica! * O ne boj se, če sovraži * svet
te, kolne ino draži, * saj te Jezus, ženin svet,
* hoče za nevesto 'met'.

6. O zatorej oklenimo * svet'ga križa se
zvestó, * in z veseljem se vvrstimo * v sveto
družbo križevsko! * In Marija vrtnarica * bodi
naša priprošnjica, * da nas Jezus vsmili se, *
in zapiše med svojé!

7. V petdeset devetem leti * je zasvital srečen čas, * da so papež Pij deveti * nam poslali sladki glas: * Ob vseh svetkih Jezusovih, * in Marijinih godovih * zadobi odpusteke, * kdor se skesano spové.

8. Nas ogreti za Marijo * in do križa svetega, * še odpustek podelijo * enkrat mesca vsakega: * Kedar smo podučevane, * in pri božji mizi zbrane * sklenemo se z Jezusom, * svojim ljubim ženinom.

9. Kje še lepši vrtec cvete? * kje cvetlice lepše so? * Z njih si duša venec plete * za nebeško svatovš'no; * vsmiljen' Jezus in Marija * sta pa njena tovaršija, * tukaj že na zemlji zdaj * ino enkrat v svetem raj'.

10. Stojaj, stojaj, vrtec zlati, * vrtec družbe križevske! * V tebi hočem rož'ce brati * in si venčati srce; * dokler luč življenja sije, * hočem biti hči Marije * in nevesta Jezusa, * moj'ga ljub'ga ženina!

Dekliška.

1. Že od nekđaj sem ljubila * vse dišeče rožice, * z rož'cami sem si igrala, * spletala si venčke. * Če vrtnice sem dobila, * nageljce, vijolice, * sem jih v venčke povila * zraven tud' še lilije.

2. Zmed vseh rožic, kar jih raste, * lilije najraj' imam; * lilije mi vsake čase * kažejo, kar v sreću imam. * Čista moram bit' nevesta * ženina nebeškega, * tud' Mariji D'vici zvesta, * ki je vselej čista b'la.

3. Jezus, ženin moj, presveti * čisto ljubi
le srce, * čiste hoče le imeti * enkrat k sebi
deklice. * Tam pred tronom bodo stale, * v
belo vse oblečene, * z Jezusom se sprehajale,
* z d'vištvom vse ogrnjene.

4. Stan prelepi, stan dekliški, * ti me
vselej zveseliš! * Prstan zlat, venček nebeški
* ti dekletom pridobiš! * Oh jokaite — le jo-
kajte, * zapeljane deklice, * ne cvetó več —
le jokajte, * za vas žlahne rožice.

Misijonska.

1. Srečni in zlati čas svet'ga misjona, *
o da smo včakali tudi ga mi! * Milosti svoje
iz večnega trona * svojim otrokom zdaj Oče
deli. * Duša krščanska, sedaj se potrudi, *
svetega časa nikar ne zamudi.

2. Ljudstvo, o ljudstvo izdrami se 'z spa-
nja, * dnevi zveličanja zdaj so za te; * zdaj
je čas tvojega obiskovanja, * da bi spoznalo,
kaj v srečo ti je! * Tak še zdaj vsmiljeni
Jezus vzdihuje, * ko se na sveti misjon
ogleduje.

3. Pridite zato vi, starši krščanski, * tukaj
si zlajšali bote sreé, * težke dolžnosti in križi
vsakdanski * stiskajo vas, in otroci skrbé. *
Kaj bi storili, kak prav bi ravnali, * v svetem
misjonu to bote spoznali.

4. Vi gospodarji in ve gospodinje, * ostra
na sodbi bo tudi za vas; * brž obrnite sem

svoje stopinje, * hitro poteče ta zvoljeni čas. *
Kako skrbite, kak modro hišujte, * sebe in
svoje zveličat', tu čujte.

5. Pridi, krščanska mladina, ti tudi, * sini
in hčere in posli še vi; * v zanjke dobit' vas
svet spačen se trudi, * bodite srčni, da vas ne
vlovi. * Oh, poslušajte glas svet'ga misjona,
* vojska je kratka, alj večna bo krona.

6. Teci k misjonu zagrešena duša, * gnade
studenci zdaj tukaj tekó, * tukaj zastarani
greh se odpušča, * glej spovednico, poklekni
pred njo. * Rane skeleče se tukaj celijo, *
žalostna srca se tu ohladijo.

7. Oh, ne zamudi, krščanska dušica, * z
Bogom se spravit', glej, dans je tvoj čas, *
dans se vtolažit' da Božja pravica, * jutre je
lahko že sodba za nas. * Danes je lahko še
vse pridobljeno, * jutre prepozno in vse za-
mujeno.

8. Glej, jaz sem blizo, sam Jezus nam
kliče, * kdor me dans išče, on našel me bo;
* kdor se pa danes od mene pomiče, * bode
me iskal, pa našel težko. * Zato Gospoda zdaj
zvesto iščimo, * svet'ga misjona kar ne za-
mudimo.

9. Kar pa obetamo, zvesto držimo; * gola
obljuba saj nič ne velja; * vsmiljen'ga Boga
goreče prosimo, * da stanovitnosti milost nam
da. * Oh, naj spominja in vselej nas vodi *
znamnje misjonskega križa povsodi!

Pri pogrebu križevske deklice.

1. Čujte sestre! čujte bratje, * poslušajte prav zvesto, * kako jemlje v hladni zemlji * mlada deklica slovo.

2. Dobro ste jo vsi poznali, * in jo I. klicali, * po pravici spoštovali * zavolj njene pridnosti.

3. ** let je komaj stara, * pa je morala umret'; * kakor rož'ca čisto mlada * morala je v večnost it'.

4. Slovo hoče še jemati * rajna sestra dans od nas, * mrzlo roko nam podati, * nam povedat' mili glas.

5. Srečno, srečno, ljubi oča! * pravi milo vaša hči, * srečno, srečno, mama zlata! * rajna I. govori.

6. Kar z menoj ste pretrpeli, * naj povrne Jezus vam! * Bog daj, da bi tam objeli * svojo hčer na sodni dan.

7. Tudi sestre, vas objamem, * v duhu vas poljubim zdaj; od vas lepo slovo vzamem, * vidimo se v svetem raj'.

8. Spomnite se sestre vaše, * vam v spominu naj živim! * Pri daritvi svete maše * vašim prošnjam se zročim.

9. Oj dekleta, ve vrstnice * mojih zlatih mladih let! * kmal' mi bote tovaršice, * zginil bo vaš rožni cvet.

10. Bila sem tud' jaz vesela, * sem želela vživat' svet; * kakor rož'ca sem cvetela * v zarji svojih mladih let.

11. Danes pa že truplo gnije * v krilu
 črne zemlje spi, * kamor solnce ne prisije, *
 belega več dneva ni.

12. Torej srečno, ljubi moji! * ki ste
 sem me spremljali, * in prosili duši moji *
 ljubi mir pri Jezusi.

13. Zdaj pa, sestre! se ločimo, * ve od
 mene, jaz od vas; * za zveličanje skrbimo, *
 to je rajne I. glas.

Tolažnica.

1. Blagor duši, ki nedolžna * zapustila
 je ta svet; * ker je bila vsa pobožna, * Bog
 jo če pri sebi 'met'.

2. Kakor lepo, liljo belo * Bog nedolž-
 nost præsadi; * kratek čas je vse trpelo, * v
 svetem rajju zdaj cveti.

3. Tam vročina več ne peče, * ne pre-
 biva tamkaj mraz; * ni britkosti tamkaj žgeče,
 * le veseli mirni čas.

4. Tam med angelji vesela * zdaj pred
 Jagnjetom stoji, * kjer bo njemu pesem pela
 * večne hvale in časti.

5. Solze tamkaj ne preliwa * izveličano
 okó; * le veselo srce vživa, * kar še ni ob-
 čutilo.

6. Med izvoljene je vzeta, * ker ta svet
 je vreden ni; * je med angelje vsprejeta, *
 da je greh ne pogubi.

7. Vse trpljenje konec vzelo, * vsaka žalost tam je proč; * smrt zgubila svoje želo, * nima tam oblasti noč.

8. Srečna duša tamkaj hodi * po cvetlicah večnosti; * vsmiljen Jezus jo zdaj vodi * v vrtu svoje milosti.

9. V svetem raju se sprehaja, * nam naproti se smeji, * svoje roke nam podaja, * ino k sebi nas želi.

10. Le si srce ohladimo, * naj oko se razjasni; * eno samo le želimo, * da bi se spet videli.

11. Ljubi Oče, daj živeti * nam pravično tukaj zdaj, * in z otrokom (z mladenčcem — devico) daj prejeti * tamkaj vsem presrečni raj!

Veselica mrtvih.

1. Kedar nekdam v hladni zemlji * bo minula moja noč, * spet bo k novemu življenju * me zbudila Božja moč.

2. Naj si truplo konec vzelo, * vera mi spričuje to, * vekomaj ne bo trohnelo, * Jezus ga obudil bo.

3. Jezusa so pokopali, * alj od smrti je on vstal; * tak mi tudi bomo vstali, * to obljubo nam je dal.

4. Kaj bi se še smrti bali, * saj je smrt premagana; * le en časek bomo spali, * le do dneva sodnega.

5. Nekdaj glas Odrešenika * nas iz groba zbudil bo, * peljal bode pred sodnika * našo dušo in telo.

6. Zdaj v Gospodu jaz položim * svoje trudno truplo spat; * daj mi Jezus, to te prosim, * le veselo zopet vstat'!

Nauki za dekleta.

Berite jih posebno takrat, kedar ne utegnete iti k nauku.

1. Hočeš poštena ostati in preljubo rožo svete čistosti ohraniti, premišljuj rada in večkrat, zakaj te je Bog vstvaril. Samo za to, da bi njega ljubila, njemu služila in enkrat v nebesa prišla, da bi modro živela, in sveta in čista bila na duši in na telesu. Če tvoje srce ljubi kaj družega, kakor Boga; če tvoje oči, tvoj jezik, tvoja ušesa, roke ali noge služijo kakemu drugemu, kakor njemu, si nezvesta božja dekla, nisi na pravem potu.

2. Ne pozabi nikoli pričujočnosti božje. Bodi sama ali v družini, doma ali na potu, božje oko je nad teboj, pred njim se ne moreš skriti. Če si tudi sama, si zaprta, si v postelji ali pod odejo, Bog vidi tvoje oči, kamo jih obrneš, vidi tvojo roko, kamo jo deneš, vidi tvoje najskrivniše misli in želje. Riba, kamor

se obrne, — v vodi je; ptica, kamor leti, — v zraku je; in ti, kamor greš in kjer si, — v Bogu si, v njem se giblješ in živiš. Bodi torej sramežljiva, in imej svet strah pred pričujočnostjo božjo, pa tudi sama pred seboj.

3. Ne pozabi nikoli svojega ljubega angelja variha. Tvoj zvesti prijatelj je: po dnevu te spremlja, po noči pri tvojem zglavju stoji in svojo roko nad teboj drži. Ko zaspiš, — on te odene; ko se zbudiš, — on te vzdigne. Si vesela, — on se s teboj veseli; si žalostna, on ti srce hladi. Imej ga torej v veliki časti, ne žali ga, ne zapodi ga stran od sebe s svojim slabim zadržanjem. Priporoči se mu posebno zjutraj, ko vstaneš, in zvečer, ko greš spat; zakaj dekle brez angelja variha je še v večih nevarnostih, kakor slepec brez palice, še prej v jamo pade.

4. Spomni se večkrat, kako draga in koliko vredna je tvoja duša. Zavoljo tvoje duše je Jezus prišel na svet, se je trudil tri in trideset let, in je umrl za njo in svojo kri prelil do zadnje kapljice. Ako dušo zveličaš, bo vse prav; ako dušo zgubiš, bo vse zgubljeno.

5. Premišljuj rada, kako kratko je tvoje življenje, kako dolga je večnost. Tvoja leta se raztekajo kakor voda, nikdar več jih ne bo nazaj. Vsak dan, vsako uro in minuto si bliže groba, bliže smrti — kmalu boš spala v hladnji zemlji, kmalu se znašla v dolgi večnosti, iz katere te ne bo več nazaj. Večno boš srečna, ali pa večno nesrečna. Preteklo bo toliko jezer let, kolikor je peska, listja in trave na

zemlji, kolikor je zvezd na nebu in kapljic v morju, od večnosti pa ne bo ne ena ura pretekla — kakor dolga je danes, tako dolga bo takrat. Oj večnost! večnost!

6. Ljubi Jezusa, Zveličarja svojega iz celega srca, ljubi ga vse dni in vse ure svojega življenja, in bodi vesela, da ga smeš ljubiti. Če njega ne boš ljubila, po njem ne želela, boš kmalu zašla, boš želela po nečimerni obleki, po dobri jestvini in pijači, po nespodobnem razveseljevanju, po drugem spolu. Črv nečistosti te bo začel glodati in spodjedati, in padla boš kakor drevo, kateremu se korenina odseka, in podrtija po tebi bo velika. Hočeš torej biti prava nevesta, moraš Jezusa, svojega ženina in njegovo življenje in trpljenje ven in ven imeti pred očmi in v srcu, kakor tista pobožna dekla, katera sama o sebi takole pripoveduje:

Moja prva misel zjutraj, ko vstanem, je moj Jezus, ki je iz ljubezni do mene umrl. Ko se oblačim, mislim na sramotno obleko, s katero ga je Herod oblekel in za norega spoznal. Ko si predprt opasujem, mislim na vrvi, s katerimi so njega kakor razbojnika zvezali. Ko se obuvam, si mislim, da moj Jezus čevljev nikdar ni nosil, dasiravno je storil toliko trdih potov. Ko se češem in opletam, mislim na njegovo trnjevo krono, kako ga je bodla. Ko grem v cerkev k sveti maši, se mi dozdeva, da grem na goro Kalvarijo, kjer je bil križan. Ko hišo pometam, mislim, kako so Jezusa bičali, kako po ječah vlačili. Ko ogenj narejam,

prosim Boga, naj bi v meni prižgal ogenj svoje ljubezni. Ko piskre k ognju pristavljam, mislim na svetega Petra, ki je svojega Gospoda zatajil, ko se je na dvorišču pri ognju grel. Ko drva nosim, si mislim, da Jezus je težki križ nesel in trikrat pod njegovo težo padel. Ko grem po vode, si mislim, kako so Jezusa vlekli čez potok Cedron. Ko nož v roke vzamem, mislim na sulico, s katero so prebodli njegovo desno stran. Ko drva na ogenj devljam, se spominjam ognja, ki gori v peklju. Ko jed na mizo nesem, mislim na presveto rešnje Telo, ki je jed naše duše. Ko pijem, mislim na kis in žolč, katerega so Jezusu na križu ponujali. Ko pomivam, prosim Jezusa, naj bi me očistil vsega, kar je ostudnega na meni. Ko postiljam, si mislim, kako trda postelja bila je križ, na katerem je Kristus umiral. Ko se na večer razpravljam, si mislim, kako neusmiljeno so trgali Jezusu oblačilo z ranjenega života, na katerega se je bilo že nekoliko prisušilo. Ko se v posteljo vležem, si mislim, kako bo z mojo dušo, kedar bodo moje truplo položili v hladni grob. — Vidiš! tako delaj tudi ti.

7. Idi rada k sveti maši, če le količkaj moreš; zakaj večje časti Bogu ne moreš skazati, kakor če si spodobno in v Bogu zbrana pri sv. maši. Posebno veselje pa imej, če smeš prav pogosto Jezusa v presv. rešnjem Telesu prejeti. Kar je zlato solnce zemlji, to je ljubi Jezus tvoji duši. On te razsvetljuje, on te ogreva in ti daje potrebno toploto. Zemlja

brez solnea, kako žalostna bi bila! vse bi zmrznilo — in dekleta brez Jezusa, brez večkratnega sv. obhajila, oh kako mrzla so za vse, kar je svetega in božjega; njih čistost je kakor zimska roža na oknu, ki pri prvi sapi zgine. K sv. obhajilu bi šla“, je rekla neka sv. devica, „ko bi imela skozi ogenj in plamen iti“. — Poklekni tudi rada pred altar, na katerem je Jezus v presv. rešnjem Telesu pričujoč. Počasti ga; povej mu, kako ga ljubiš; prosi ga, naj ti pomaga v potrebah tvojih. Reci mu: Jezus, moj Jezus! resnično verujem, da si tu pričujoč. Molim te, ljubim te. Ves si moj — oh, usmili se mene! Bolena sem in polna ran; ti me lahko ozdraviš. Revna sem, vsega mi manjka; ti me lahko obogatiš. Lačna, žejna sem; daj mi piti od svoje žive vode, nasiti me s svojo sveto milostjo. Oh, Jezus! tvoja sem in tvoja ostanem — živa in mrtva. Amen.

8. Moli rada, premišljuj pogosto, kar svetega bereš ali čuješ na prižnici ali v spovednici. Greš sama po poti, navadi se, da boš na tihem molila; in da se preveč ne raztreseš, tudi na delu svoje oči v duhu večkrat obrni na Jezusa, kakor bi ga videla pred seboj. Tudi je dobro, ako želišz branega duha ostati, da večkrat čez dan s kakim kratkim vzdihljajem svoje srce k Bogu povzdigneš. Reci, postavim: „Oh, moj Jezus, ti moj dobri pastir! razsveti, očisti, vodi me!“

Ali: „Duša moja! kje so tvoje misli? — le kvišku, kvišku se oziraj!“ *Ali:* „Moj Bog in moje vse!“ *Ali:* „O moj Jezus! da bi te pač nikoli ne razžalila!“

9. Boj se greha; zlasti kar je zoper deviško čistost, se boj bolj kakor strupenega gada. Ne dovoli ne v mislih, ne v pogledu, ne v dejanju, kar je zoper sveto sramežljivost, in ne pozabi, da tvoje deviško telo je tempel svetega Duha, da tvoje sree je živ tabernakelj, v katerem Jezus s svojo sv. milostjo prebiva. — Sv. Cita je hlapca za uho udarila, ko je hotel njo poljubiti, in mu protila, da bo gospodarju povedala, če je ne pusti v miru. In res! mir je imela. — Dekleta! zapomnite si, da hudo je, od hudiča obsedena biti, vendar še desetkrat hujše, v nečistem znanju živeti. Nečistnica, pravi sv. pismo, bo kakor blato na cesti pomandrana, in kakor prah pred vetrom bo zginil njen spomin. Nečisto dejanje je devištva pogreb.

Poslušajte, kako je pisal svoje dni Milanski škof, sv. Ambrozij, zapeljani deklici: „Ko boš moje pismo zagledala, mislila boš, od kod je to pismo! kdo neki mi piše? Piše ti tvoj nekdanji pastir; on piše svoji zgubljeni ovčici, on piše tebi, ki si tolikanj usmiljenja vredna, in si zgubila ime in čast device. Kje hočem začeti? kje hočem končati? kako ti prav živo popisati tvojo sedanjo nesrečo? Ali bi ti popisoval milosti, katere si zgubila, ali bi te miloval in žaloval nad škodo, v katero

si zabredla? Bila si devica v rajú Gospodovem, bila si nevesta nebeškega ženina Jezusa Kristusa, bila si prebivališče svetega Duha, bila si lepa lilija v vrtu nebeškem; in ker ti tolikrat rečem: bila si, — te že ta beseda sili, ravno tolikrat vzdihniti, da nisi več. kar si bila. Bila si v cerkvi, kakor golobček, kateri ima zlate in srebrne peroti, bila si rožica med deklicami, bila si kakor svetla in leskeča zvezda v roki Gospodovi; in ni se ti bilo bati ne vetra ne oblakov, kateri bi te zamogli omračiti ali zakriti. Oh, kako ljubeznjiva si bila! bila si na zemlji, kakor angeljček božji.

Pa oj in oj! kakošna sprememba je zdaj pri tebi! — Iz device božje si postala nesramnica hudičeva, iz neveste Jezusove nevesta satanova in nesnaga zavržena — iz templá Gospodovega si postala hlev gnusobe, iz prebivališča sv. Duha bajta hudičeva, in si bila prej vrla roža, zdaj si suh in črviv štor. Poprej si kakor golobček brez straha okoli letela, zdaj pa se moraš sama sebe sramovati, in če te kdo pogleda, se skrivati kakor sova. Ki si poprej zavoljo svoje čistosti kot najčistejše zlato se lesketala, si zdaj zaničljiva postala kakor blato na cesti. Ki si bila poprej svetla zvezda v roki Gospodovi, si zdaj kot iz neba padla in v črno oglje spremenjena. Gorje tebi, reva! gorje ti, ki si toliko milosti in časti v tako kratkem času zapravila v nesramni sladnosti“. — Vidite, dekleta! kaka nesreča za vsako, ki svojo čistost zapravi in se nečistosti vda.

10. Beži, ko se nevarnost ali skušnjava bliža, in ne pozabi, da čeravno je tvoja volja dobra, je vendar meso le slabo. Marija se je ustrašila, ko je angelj prijazno jo pozdravil, ko je videla, da je sama ž njim. Kakošen strah še le bi jo bil obšel, ko bi bil angelj bliže stopil, ko bi bil hotel njo prijeti, objeti ali poljubiti! — Posnemaj jo tudi ti, in varna bodi. Če boš z moškimi rada se norčevala, trgala, cukala ali ž njimi se metala, če boš morebiti celo po noči jih k sebi puščala, boš kmalu smrtno rano dobila, ki se ne bo zacelila več. Posebno skrbljivo pa se ogibaj tistih nesramnežev, ki kakor hudi psi nad vsako deklino lajajo, in svoje smrdljive prste po njih stegajo — ne daj jim lepe besede, ne prijaznega pogleda, in že od deleč glej, kako se jih boš ognila.

Dekleta! nevarnosti na svetu je toliko za vas, da me srce zaboli, ko zmislím na vašo slabost. Greste v mlin, v prodajalnico; greste na gostijo ali po noči k mrliču; vas spravijo na semenj, na kak shod ali božji pot; pridejo k hiši vojaki ali rokodelci; ste same na potu, ste v hosti, ste v službi ali celo v domači hiši, če ste same doma, malokedaj je za vas brez skušnjav.

Spomladi pri kopi v vinogradih, — med kake jastrebe pridete včasí! po letu pri mlačvi na skednjih; pri košnji, posebno po rovtih in planinah; na jesen, ko se proso mane, turšica kožuha ali lan tare; po zimi pri preji, ko se po hišah snidete; povsod so nevarnosti.

Nevarnost je že pri delu, posebno pri ponočnem delu; ker satan ima povsod kakega pomagagača, ki mu v rog trobi in v vaših mehkih sreih podpihuje in vžiga ogenj nečistosti. Nevarnost je pa še večja, če po noči domov greste ali tam ostanete, in nimate varnega kraja, kjer bi ležale. Dekleta! za božjo voljo vas prosim, ne podajajte se same v nevarnost; če pa ni drugače, da se je ogniti ne morete, ne prestrašite se preveč in srea ne zgubite — nihče vam vzeti ne bo, kar same nočete dati. Le kvišku vzdignite svoje sree, na Jezusa in Marijo zakličite in zmagale bote — z vami je Bog, z vami je Marija, z vami so vsi nebeški duhovi. Bodite pa tudi modre in razumne, držite skupej, ki ste še poštene, in potegujte se ena za drugo. Ne pustite, da bi katera sama po noči hodila; ne pustite, da bi v nevarni hiši sama prenočevala — ali jo sprejmite, ali seboj vzemite — ali pa naj katera druga pri njej ostane. Ne pozabite, kar vam povem: Hujša ko je vojska, lepša je krona, in tista, katera ostane pridna, poštena in sramežljiva, je več kot zlata vredna, je vredna nebeškega raja.

11. Glej, da se nikoli preveč ne naješ in ne napiješ, ker to je škodljivo za truplo in za dušo. in nikoli svojega želodeca toliko ne obloži, da bi ničesar več užiti ne mogla. Posebno pa, Bog te varuj, da se ne upijaniš. Grd, da ni lahko gršega, je pijanec, vendar čez vse grdo je pijano dekle; kako bi ono čisto, kako zramežljivo bilo, ker morebiti še

svojega srama ne pokrije? Ne bodi kakor tista fantovska dekleta, ki se pri vratih, pri oknih ali na voglih tako dolgo nastavljajo in ponujajo, dokler jih kdo v krčmo ne zakliče ali potegne — taka sama sebe obsodijo. Sv. pismo pravi: „Ne glej na vino, ko je rumeno, se v kupici lesketa in milo po grlu teče, poslednjič pa vgrizne kakor modras, in svoj strup po tebi razlije“. Da, v resnici! vino, dasiravno nima zob, vendar marsikatero dekle vgrizne tako, da se ji milo stori, kolikorkrat se spomni na to, kar je storila v pijanosti.

12. Če te malovredni ljudje zavoljo tvojega devištva za neumnico imajo, če te zasmehujejo zavoljo tvoje pobožnosti in pravijo, da si tercijska ali kvaternica, da se boš posvetila in topla v nebesa prišla, ne daj se zmotiti s takimi neslanimi besedami. Kaj! boš raji Boga žalila, raji dušo svojo zgubila, kakor slabim ljudem se zamerila? Bodi modra in ne sramuj se pobožnega in sramežljivega življenja, ne sramuj se svojega Boga in njegove službe. Spomni se, kaj Jezus pravi: „Kdor se sramuje mene pred ljudmi, njega se bom tudi jaz sramoval pred svojim Očetom, ki je v nebesih“.

13 Ne daj se zmotiti in ne odstopi od pravega pota zato, ker slišiš toliko grdih besed, ker vidiš toliko slabih vzgledov in toliko pobujšanja in razbrzdanosti po svetu. Ne reci sama pri sebi: To in ono ne more pač biti tako velik greh, ker tolikanj ljudi tako živi!

Ali mar ne veš, kaj Jezus sam uči, da pot v pekel je široka in prostorna, in mnogo jih je, ki hodijo po njej? Ali meniš, da ogenj v peklu bo manje žgal, če se jih bo znašlo mnogo poleg tebe? Ali ne pravi sv. pismo samo, da nečistniki, pijanci, tatje, opravljiveci in preklinjevalci ne pojdejo v nebeško kraljestvo? — naj jih bo že malo ali veliko.

14. Vbogaj rada svoje stariše, ako si v službi, pa gospodarja in gospodinjo svojo v vseh rečeh, ki niso zoper zapoved božjo. Ne pozabi, kaj pravi sv. pismo: „Očetov blagoslov otrokom hiše zida, materna kletev pa jih na tla podira“. Posebno pa hvali Boga, če imaš dobro, bogaboječo mater, in moli in prosi vsak dan, naj ti jih ohrani Oče nebeški še mnogo mnogo let, zakaj skrbno, pobožno mater imeti, je bolje za te, kakor deset kmetij, bolje kakor biti kraljeva hči. Pa tudi dobra jim bodi, posebno če so mati tvoja stara že in potrebna; če drugoga nimaš, pritrčaj si kaj od ust, postavim, kak grizljaj belega ali tudi zmesnega kruha, in daj ga materi — Bog ti bo povrnil, da boš toliko bolj pridna in v dobrem rastla.

Če pa nimaš več starišev, ali znabiti ne moreš biti pri njih, drži se toliko zvestejše svojega spovednika, ki ti jih je Bog dal. Moder in pobožen spovednik so za dekleta največja sreča, so njih najbolji prijatelji — zatorej ljuba dekleta! molite in prosite za svojega spovednika vsak dan, in ubogajte jih rada, da vas bodo veseli, in ne bodo vzdihovali nad vami.

ker to bi ne bilo dobro za vas! Čujte! kaj vam povem od sv. Terezije. Bila je enkrat namenjena, iti na kraj, kjer so hoteli zidati samostan ali klošter. Silno rada bi bila šla, in vsa pripravljena že je bila za pot: ko pa svojega spovednika vpraša, ali sme iti, rekli so ji, da ne. Srce jo zaboli in huda vojska vstane v njej, ali bi ubogala ali ne: vendar se premaga, zataji svojo lastno voljo in ne gre. In glej! kmalu potem ji je bilo razodeto, da samostan se bo vendar zidal, in sicer vse lepše, kakor ko bi bila ona zraven prišla. — Oj sveta pokorščina, ti nebeška hči! prikupi in vtisni se dekletom prav globoko v sree.

15. Pride sveta nedelja, hvali Boga, da si doživela veseli Gospodov dan, in skrbi, da si nabereš prav veliko lepih in svetih rožic za svoje sree, in si vpleteš prav veliko zlatih zvezdic v svojo krono za nebeško kraljesto. Obleci se sramežljivo in čedno, in pojdi ob pravem času v cerkev. Po potu gredé in v cerkvi drži oči na se, da si sama skušnjav ne napravljaš. Bodi spodobno in v Bogu zbrana pri sv. maši, poslušaj pazljivo božjo besedo, in pojdi tudi k popoldanski službi božji, če ti je količkaj mogoče. Moli sv. križev pot, vzemi kake pobožne bukve v roke, in beri in pre-mišljuj eno ali drugo sveto resnico. Ne pozabi moliti za ranje tovaršice svoje; ne pozabi obiskati, če je katera bolena; in si kaj zamudila ob delavnikih, skrbno popravi. Najlepšo in najdražjo rožico za svoj venec pa si boš od-trgala, če se boš sklenila z ljubim Jezusom v

sv. rešnjem Telesu. Jaz sam sem slišal večkrat že od pobožnih deklet, da slajšega veselja ne poznajo in ne želijo, kakor če smejo vsako nedeljo v cerkev in k spovedi iti, in Jezusa sv. rešnje Telo prejeti v podobi belega kruha — zatorej prosim Boga, da bi bila tudi ti, ki to bereš, ena izmed tistih blagih deklet.

16. S svojim jezikom naredi zavezo, da boš vsikdar resnice govorila. Laž je grda nagnusna reč, naj ne pride iz dekliških ust. Lažnjiva usta duša morijo, pravi sveto pismo. — Ravno tako grdo je tudi obrekovanje in opravljanje, s katerim svojemu bližnjemu lahko veliko krivico storiš; pa tudi svoji duši lahko smrtno rano vsekaš. Le verujte mi, dekleta! za vas je najlepše in tudi najboljše, če rada molčite in ste rada tiha. Ne porajtajte, če tudi ljudje pravijo, da ste bahava, da se jezno držite ali da niste za nobeno družčino; ampak toliko večkrat se spomnite besed sv. pisma, ki pravijo: „Kdor se z jezikom ne pregreši, je popolen“. Katera pa veliko govori, je težko težko zbranega duha, večidel slabo moli, in se lahko veliko pregreši. Ne pozabi tudi, kaj Jezus pravi, da pri sodbi božji bo treba za vsako prazno besedo odgovor dajati.

17. Ne bodi visokih misel, in ne dopusti, da bi se zapuh v tvojem srečju vgnjezdil; zakaj Bog svoje darove in milosti razliva le čez ponižna dekleta, do prevzetnih pa mu mrzi. Če si zalega lica ali lepe postave, ne domišljuj si zategadel; temveč toliko bolj prikrivaj in za-

grinjaj svojo lepoto, da razujzdanci s svojimi očmi za teboj stregli ne bodo. Sv. Roza je bila čudno lepih las; odstrigla si jih je, da nesramneži niso več za njo zijali. Sv. Cita v najhujši vročini ni odgrnila svojega nadprsника, ker se je bala, zoper sv. sramežljivost se pregrešiti. — V svoji obleki bodi sicer čedna in snažna; sv. Bernard pravi, da umazanih deklet tudi Jezus ni ljubil; vendar ne pozabi, da v božjih očeh lepo je eno oblačilo, oblačilo svete čistosti. Lepše ko ostane to tvoje sveto oblačilo, lepša tudi bo tvoja telesna lepota, posebno na dan vstajenja; če pa to svoje oblačilo zamažeš ali zgubiš, je proč vsa tvoja lepota, podobna si mrliču na mrtvaškem odru, ki se ti gnusi, naj bo tudi najlepše oblečen. Sv. Hieronim pravi, da dekleta, ki si lice lepotiči, svoje lase v kodre zvija ali z dišavami maže in se umetno mehkuži, je kuga in mišnica, ki nedolžnost mori.

18. Varuj se lenobe; ona je začetek in mati vseh hudobij. Poglej vodo, ki mirno stoji; kmalu se osmradi in mnogo grdega mrčesa v sebi zaredi. Poglej dekleta, ki so lena in se dela ogibljejo; njih srce ni drugega kakor smrdljiva mlaka, ki je polna grdih in nespodobnih misli in želj. Zatorej ne delaj si premehke postelje in ne pospavaj predolgo. Od predolgega spanja postane truplo in duša puhla, kakor repa, ki dolgo v kleti leži. Osem ur spati je za zdrava, odraščena dekleta čez zadosti: kar je več, je lenoba. Za bolj pridna dekleta je tudi sedem ur zadosti: šest ur, pra-

vimo, pa spijo svetniki in angelji. Sv. Frančiška ni nobeno noč več, ko dve uri spala. — Bodi pridna na svojem delu; ne postopaj, ne toži rada, da imaš veliko opraviti: temveč bodi vesela, da si trdnega zdravja, da imaš čvrste roke in ude, in da moreš delati. Če pa z rokami nimaš dela, pa beri ali piši, ali prepevaj ali moli, ali premišluj, ali vzdihuj, ali molči ali trpi voljno in srčno vse, kar te zadene; zakaj nebeško veselje je vredno takih, in še vse hujih bojev.

19. Varuj se nagle in hude jeze, ki ti zdravje kali, dušo pa v pekel pogrezuje. Dekleta, ki se rade jezijo, strupenega gada v sebi redijo, ki jih vseskozi grize in pika. Če hočeš torej zvesta Jezusova učenka biti, ne smeš za grešno jezo nobenega prostora imeti v svojem sreću. Sv. pismo pravi: Težek je kamen, težek je pesek: ali huda jeza je težja, kot kamen in pesek. Kamen in pesek vleče v globoko, v brezno; huda jeza pa v nesrečo, v brezno pogubljenja. Zategadel če čutiš, da se jeza v tebi vnema, vzdihuj pogosto in reci: Ljubi moj Jezus, stori me močno, da me jeza ne zmaga, da bom krotka in pohlevna, kakor si bil ti.

20. Bodi previdna in varna: čuj in moli, da v skušnjavo ne padeš. Dekleta, dokler niso spačena, so večidel dobrega, mehkega srca; polna svetih sklepov in lepih obljub. Oh! kake obljube včasih delajo, kako bodo Jezusa ljubila, Marijo častila, in čisto in sramežljivo živela; ali njih moč je slaba, njih varnost pre-

mala, zato se dajo tolikokrat zmotiti, da imajo vse svoje žive dni solzne oči. — Bodi varna, posebno po noči. K mrličem po noči hoditi, možkim svetiti, kadar grejo vun ali spat; spati na polju, pri peči, pri ognjišču, na svislih ali hlevih, po parnah in pojatah, ali na takem kraju, kjer možki ležijo, je za dekleta vselej nevarno in ni brez greha. Le kjer se dobro zakleneš, tam naj tvoja postelja bo. Ravno tako varna moraš biti, ko se skušnjavec bliža. Beži če je mogoče; če te pa prime, iztrgaj se mu iz rok; zavreši, kliči na pomoč na ves glas, udari na vso moč, in ne boj se nobene zamere, ne boj se družega kot greha. Dasi-ravno si morebiti še mlada in rahla, vendar zmagala boš, če se boš branila iz vse svoje moči in boš Jezusa imela v svojem sreču. In ko bi tudi svoje življenje zgubila v vojski za svojo sveto čistost, boš pa v nebesih poleg sv. Neže, sv. Lucije, sv. Agate in drugih sv. mučenic sedela, in se kakor zlato solnčice svetila v svoji lepoti.

21. Ne povzdiguje se, če si boljšega stana, in ne misli, da si zato kaj več, ker si premožnih starišev; pred Bogom smo vsi berači. Revnega Lazarja so angelji v nebesa nesli, zato ker je bil bogat na čednostih; bogatin pa, ki se je vsak dan zavijal v škrlat in tančico, pa ni usmiljenja imel, je bil v pekel pokopan. Ne misli torej, da si nesrečna, zato ker si revna ali se po službah potikati moraš vse svoje žive dni. Tvoja duša in nedolžnost tvoja je več vredna, kakor vse bogastvo sveta;

in uboga dekla, ki ima hodnik na životu in roke od žuljev vse trde, v svojih prsih pa čisto srce, je v božjih očeh sto in stokrat lepša, kakor najžlahtniša gospodičina, ki se na videz vsa sveti od zlata in srebra, srca pa več zdravega, čistega nima. — Marija, sv. Jožef in apostoli vsi so bili ubogi in revni, in zdaj so prvi v nebeškem kraljestvu: to ti očitno kaže, da Bog je ubogih poseben prijatelj.

22. Ne hodi prerada po vesi in po hišah, in ne letaj preveč po cerkvenih shodih in semnjih, da svojega duha preveč ne raztreseš. Najljubši in najprijetniši kraj naj ti bo tiha pobožna hiša, na katero te tvoj stan veže, in pa cerkev, v kateri tvoj Jezus prebiva in svete zakramente prejemaš. Prav je sicer, če tu in tam svojo pobožno tovaršico obiščeš; ni pa prav, če te doma na strani tvoje matere nikoli ne trpi, če te družega ne veseli, kakor družčina ali tovaršija posebno družega spola. Ker je neumen smeh, velik truš in šunder, kjer potepini klafajo in grešne norce vganjajo, ondi ni za sramežljive deklince; temveč kakor se vijolica najrajše pod grmovje skrije in toliko lepše doraste, tako bodi tudi ti prijateljica tihega življenja, v samoti in med modrim molčanjem se čednost večidel najlepše razeveta. Če boš pa po slabih potih, po vsakem cerkvenem shodu se klatila, če boš rada po krčmah s svojo janko klopi pobrisavala, in dajala se napajati od nesramnih frkoveev, boš kmalu izbrisana iz števila sramežljivih, križevskih deklet, in boš prišla v črne bukve pri Bogu in ljudeh.

23. Ne hodi na ples, in najboljšo za te, če plesati ne znaš. Koliko deklin bi britkih solz ne točilo, koliko bi jih v večnem ognju ne gorelo, ko bi ne bile šle na plesišče! Sv. škof Bazilij pravi, da vselej so mu stopile solze v oči, kolikorkrat je videl deklino in žene plesati, in sv. Avguštin se ne boji naravnost reči, da boljše bi bilo, ob nedeljah in praznikih kopati in orati, kakor plesati. Najostudniši pa so tisti plesi, na katere šeme ali maskare hodijo, in Bog ne daj, da bi se ti katerikrat našemila, ali se celo oblekla v oblačilo družega spola. Tudi v komedijo, v gledišče ali teater ne hodi, če hočeš ostati sramežljivo dekle.

24. Čez vse nevarne pobožnim dekletom so tudi pohujšljive bukve in tiste nesramne mažure in pisarije, ki sv. vero podkopavajo in nečistost z rožami obvijajo. Oh, koliko deklin se popači po njih! Take bukve niso družega vredne kot ognja. Če pisati znaš in te deklino prosijo, da bi njim pisala kako zaljubljeno pismo, ne vdaj se, da ne boš ptujih grehov deležna. Če pa ti kako slabo pismo dobiš, svoji materi ga daj ali pa v ogenj zaženi. Hraniti tako pismo, ne bo dobro znamenje za tebe.

25. Si trdnega zdravja, nimaš težkega dela ali kakega družega pravičnega izgovora, pôsti se rada in pritrčaj si zdaj to zdaj ono, — zdaj kak grižljivej kruha, zdaj kako četrt ure spanja ali kaj družega; posebno pa od cerkve zapovedane poste drži zvesto in natanko.

Postil se je Jezus, Zveličar tvoj; postile so se dekleta vsa, ki so sv. čistost ljubila; posti se tudi ti, ako hočeš ostati čisto in sramežljivo dekle. Če boš imela zmiraj poln želodec jedi, bo tudi glava tvoja zmiraj polna grdih misli; in če si ne moreš nič odreči, kar tvoje truplo poželi, tudi skušnjav zoper sv. čistost ne boš mogla premagati. — Vendar preveč treti svojega trupla tudi ne smeš, posebno če si še zelo mlada ali slabega zdravja; tudi kakih nenavadnih pokoril si ne smeš nalagati brez dovoljenja svojega modrega spovednika.

26. Beri in poslušaj rada, kako so živeli svetniki božji; življenje svetnikov, pravi sv. Frančišek, je živ evangelij. Najbolj pogosto pa beri in premišluj, kako so živele svete device; kako ojstro se postile, kako goreče molile, s kakim svetim veseljem hodile k spovedi in k sv. obhajilu; kako ljubezen so imele do Jezusa in Marije, kako skrb za devištvo svoje in kake pogoste in hude vojske. Vidiš! ravno po tem potu, po katerem so one hodile, moraš hoditi tudi ti, če hočeš za njimi priti; po drugem potu boš gotovo zašla. Svetujem ti, da si za vsaki mesec izvoliš kako svetnico, njene čednosti posnemaš in se njeni prošnji priporočuješ.

27. Zlasti pa ljubi in časti Marijo prečisto devico, ki je poštenih žen in sramežljivih deklet pesebna varhinja in pomočnica. Križevska družnica biti in Marije ne častiti, se ne strinja in ne mogla bi srečna biti. Njej v čast si ob sobotah rada kaj pritrčaj, ob njenih

godovih rada k spovedi pojdi in k božji mizi stopaj, zvesto vsak dan po trikrat moli angeljsko češčenje in večkrat tudi lavretanske litanije. Daj se zapisati v bratovščino srca Marijinega in živega rožnega venca, preskrbi si blagoslovljeno svetinjo čistega spočetja na vrat, poljubi jo večkrat; zlasti vsako jutro, vsak večer in v skušnjavah, ter reci: O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki k tebi pribežimo! Kolikorkrat pobožno te besede izrečeš in svetinjo poljubiš, zadobiš vselej sto dni odpustkov.

28. Zakona preveč ne poželuj, da ne zaideš v nesrečo. Dobro je, omožiti se, pa še boljše in lepše, ne omožiti se; zatorej bodi vesela in hvali Boga, če ti je odločil dekliški stan. Če pa pošteni snubei pridejo, prosi sv. Duha za razsvetljenje, svojega spovednika, svoje modre stariše ali pa tudi kako pobožno ženo, ki je v tej reči skušena, za svēt, da boš prav izvolila. Ne izbiraj si stana, ko se tvoje sree močno giblje; ampak le, ko si mirna; najbolje takrat, ko si pri sv. obhajilu bila ali po opravljeni pobožni molitvi. Varuj se, da te v krčmo ne spravijo, in tvojega razsodka v vinu ne vtopijo. Ne prenagli se, ne obljubi prehitro; in najbolje je vselej, da si za kake dni odloga sprosiš, da poprej si dobro premisliš in prevdariš. Tudi starišev, ako nimaš celo nobenega nagnjenja, v tem nisi dolžna ubogati. Ne jemlji pijanca, ne skopca, ne igralca, ne nečistnika, naj bo bogat ali lep, kakor koli; boljše je, služiti vse žive dni za pošteno dekle,

kakor dan na dan grenek pelin piti v nesrečnem zakonu. Ne svetujem ti moža, ki je višega stana ali bogatejši kakor ti: ko bo tvoje lice upadlo, se te bo naveličal in ti očital tvoj revni stan. Ne svetujem ti moža prestarega, če si še mlada, utegaila bi kmalu vdova biti; pa tudi ne premladega, če si že priletna in si odevetela, mož bi ti bil lahko nezvest; tudi vdovca, ki ima že več otrok, ti ne svetujem, lahko bi prišla v hude razprtije. Najbolje je, ako sta mož in žena enakega stana, enako izrejena, enako stara in premožna. Ako si pa besedo dala in se zaročila, varuj se objemanja, poljubovanja in sploh vsake najmanjše nespodobnosti, da boš belo lilijo sv. čistosti neoskrujeno prinesla pred altar.

29. Si dekla, poišči si pošteno službo, da smeš iti v cerkev, k spovedi, da lahko držiš zapovedane poste in Bogu lepo služiš, kakor sv. Notburga. Ogibaj se, kolikor je mogoče, krčme in takih služeb, kjer je veliko možkih poslov, ali kjer so odraščeni sinovi, zato ker v takih hišah je navadno za dekleta mnogo skušnjav in nevarnosti. Ne poželuj, da bi ti bilo predobro; boljše ti je na kmetih cokle nositi, bosu hoditi in ovsenjak jesti, pa pošteno živeti, kakor po mestih in trgih našopirjeni hoditi, meso jesti in kavo piti, pa grehu služiti. Tudi ne bodi žalostna, da moraš zmirom služiti, in ne reci: Kaj bo z menoj, ko bom obnemogla in se postarala? kdo me bo živil? Kdo drug, kakor Oče nebeški, ki vrabca na strehi in črviča v blatu ne pozabi. Priden gospodar ne

pusti stradati svoje zveste dekle; kaj meniš, da bo Bog tebe zapustil, ako mu boš zvesto služila? In povej mi, ali ni lože, samo sebe preživiti, kakor v zakonu biti, in preživiti zraven sebe še troje ali petero otrok, ki jokajo po kruhu? Ne pozabi torej, da tudi za tebe je le eno potrebno: da zveličaš svojo dušo.

30. Hvali Boga, da te je poklical k pravi edino zveličavni veri; zakaj milost čez vse milosti je prava sv. vera, in brez nje ni mogoče Bogu dopasti. Skrbi pa tudi, da se boš naukov svete vere pridno učila, in po njih ravnala vse svoje dejanje in nehanje: zakaj Jezus pravi: „Ne vsak, kdor pravi: Gospod! Gospod! pojde v nebeško kraljestvo; ampak le kdor dopolni voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, on pojde v nebeško kraljestvo“.

Še dvajset zlatih naukov.

(Za šmarnice.)

Ljuba deklica! Hočeš postati prav pridna, in biti Bogu čez vse ljuba, glej in skrbi, da ne bo:

1. Nobeno jutro brez pristrčne molitve.
2. Nobena ura brez kakega pobožnega vzdihljeja.
3. Nobeden dan brez zatajevanja.
4. Nobeden teden brez napredovanja v dobrem.
5. Nobeden mesec brez svete spovedi.
6. Nobeno leto brez nove krone.
7. Nobeden pogled brez sramežljivosti.
8. Nobena beseda brez premisleka.
9. Nobeno delo brez dobrega namena.
10. Nobena spoved brez kakega poboljšanja.
11. Nobeno sv. obhajilo brez čistega srca.
12. Nobeno veselje brez hvaležnega spomina na Boga.
13. Nobeno trpljenje brez vdanja v voljo božjo.
14. Nobena tovaršija brez spomina na pričujočnost božjo.
15. Nobeden pregrešek brez skesanja.
16. Nobeno razžaljenje brez odpuščenja.
17. Nobena krivica brez povrnjenja.
18. Nobeno pohujšanje brez poravnjanja.
19. Nobeden revež brez obmilovanja.
20. Nobeden večer brez spraševanja vesti.

Nauki

za dekleta, ki so na višji stopnji pobožnosti.

(Poleg sv. Alfonza Lig.)

1. Prizadevaj si ven in ven, rasti v ljubezni do Jezusa Kristusa.

2. Vzbučaj svojo ljubezen do Jezusa Kristusa večkrat na dan, posebno hitro ko se vzbudiš in preden zaspíš, in prizadevaj si vse skozi, skleniti svojo voljo z njegovo sveto voljo.

3. Rada premišluj njegovo bitko trpljenje.

4. Prosi Jezusa prav pogosto in prav lepo, da bi te ljubil.

5. Obhajaj se vsak dan večkrat po duhovno — kako? nahaja se v teh bukvicah.

6. Rada obiskuj Jezusa v svetem rešnjem Telesu.

7. Vsako jutro vzemi svoj križ iz rok Jezusovih.

8. Vzdihtuj po smrti in po nebesih, da bi Jezusa popolnoma in večno ljubila.

9. Govori rada od ljubezni do Jezusa Kristusa.

10. Zopernosti, ki te zadevajo, veselo sprejemaj z avoljo Jezusa.

11. Veseli se nezmernega zveličanja božjega.

12. Stori vselej to, kar Jezusu najbolj dopada, in nič mu ne odreči, kar je njemu všeč.

13. Želi in skrbi, da bi Jezusa vsi iz vsega srca ljubili.

14. Moli rada za spreobrnjenje grešnikov in za verne duše v vicah.

15. Potrebi iz svojega srca vsako nagnjenje, katero ni za Jezusa.

16. Obrni se pogosto k Mariji, sveti materi, in prosi jo, da bi ti pridobila ljubezen do Jezusa.

17. Časti Marijo, da se boš priljubila Jezusu.

18. Stori vse, kar moreš, da bi se Jezusu prikupila.

19. Ponudi se večkrat Jezusu, da hočeš rada trpeti iz ljubezni do njega.

20. Bodi pripravljena, rajše umreti, kakor premišljeno s kakim malim grehom razžaliti svojega Jezusa.

21. Voljno trpi, kar te bitkega zadene, in reci: Tako je všeč mojemu Jezusu.

22. Rada si kaj odreci iz ljubezni do Jezusa.

23. Moli, kolikor moreš. Imaš obilno časa. moli obilo; če ti pa kratko hodi s časom, opravi malo dobro in zvesto.

24. Zatiraj in zatajaj se, kolikor ti dopušča pokorščina. Nobeden dan naj ne mine brez zatajevanja.

25. Vsako spoved in sveto obhajilo in sploh vsako svojo pobožnost opravi tako, kakor bi bila najzadnja na zemlji.

26. Ob času dušne teme in suhote ne opusti nobenega dobrega dela.

27. Nič ne stori in nič ne opusti zavoljo ljudi — temveč vse le zavoljo Boga.

28. Ne pritožuj se v bolezni; temveč voljno in tiho trpi in skleni svoje trpljenje z Jezusovim trpljenjem.

29. Rada bodi sama, da se z Jezusom samim razveseljuješ.

30. Otožnosti ne odpiraj svojega srca.

31. Rada se priporočuj dušam, ki ljubijo Jezusa.

32. V skušnjavah svojih teči h križanemu Jezusu in k žalostni Materi božji.

33. Vse zaupaj na trpljenje Jezusovo.

34. Če si padla, ne obupaj: temveč precej se skesaj, trdno skleni, da se boš poboljšala, in prej ko moreš, se spovej.

35. Svojim sovražnikom rada dobro stori.

36. Govori dobro o vseh, in če ne moreš izgovarjati dejanja, izgovarjaj vsaj namen.

37. Pomagaj bližnjemu, kolikor moreš, v dušnih in telesnih potrebah.

38. Ne stori nič in ne reci nič iz nevolje; če se pa kaj pregrešiš zoper ljubezen do bližnjega, prosi za zamero in govori krotko.

39. Beseda tvoja naj bo vselej krotka in ne preglasna. Tudi ne smeja se preglasno.

40. Ako si zaničevana, ali preganjana, daruj vse Jezusu.

41. Svoje predpostavljene spoštuj, kakor jih je spoštoval Jezus.

42. Vbogaj brez besedovanja in brez nevolje, in ne išči, kar samo tebi dopada.

43. Opravljaj rada najborniša opravila, in ne kujaj se, če delo ni po tvoji volji.

44. Imej dopadenje nad najubožnišimi rečmi.

45. Sama o sebi ne govori ne dobrega ne slabega. Ne hvali se, pa tudi svojih slabosti ne razkladaj.

46. Ponižuj se tudi pred takimi, ki so slabši, kakor ti.

47. Ako te kregajo ali svarijo, ne izgovarjaj se. Bog vé za vse in on bo tvoj sodnik.

48. Ako te česa dolžijo, ne opravičuj se.

49. Če nisi mirna, tiha bodi — ne govori.

50. Ponavljaj vseskozi sklep, da se hočeš zveličati, in reci: Moj Jezus! vsa sem tvoja, bodi tudi ti ves moj.

Drugi nauki.

(Poleg sv. Terezije.)

1. Kakor zemlja, naj bo kakorkoli rodovitna, pa se ne obdeluje, ne rodi družega kakor trnje in osat: tako je tudi z nami ljudmi.

2. Od duhovnikov in redovnih ljudi ne smeš govoriti drugače, kakor prav dobro.

3. Kjer je veliko ljudi, govori vselej malo — govori manj ko moreš.

4. Karkoli delaš in počenjaš, bodi sramežljiva, da ostaneš čista.

5. Ne prepiraj se nikoli veliko, posebno ne zavoljo reči, ki imajo malo v sebi.

6. Če koga nagovoriš, nagovori ga z zmerno veselim obrazom.

7. Ne imej nikogar za norca.

8. Ne kregaj nobenega prehudo, ampak s ponižnostjo, in spomni se svojih slabosti.

9. Ravnaj se po ljudeh, s katerimi imaš opraviti: bodi vesela z veselimi, žalostna z žalostnimi, in zadrži se do vsakega tako, da bi vse Kristusu pridobila.

10. Ne govori nikoli, kar nisi poprej dobro premislila in Bogu priporočila — da nikdar ne zineš kaj takega, kar je njemu zoperno.

11. Ako te česa obdolžijo, ne izgovarjaj se, kakor k večemu v najočitniših rečeh.

12. Ne govori nikoli o sebi, kar je tebi v čast in hvalo, postavim o svoji ponižnosti, o svoji dobri glavi, o svojem dobrem sreč, razven ko bi mislila, da bi bilo Bogu v čast in tvojemu bližnjemu z zveličanje, pa še takrat z vso ponižnostjo in z vednim spominom na Boga, od katerega imaš vse.

13. Ne hvali preveč, kar govoriš, in ne zagovarjaj preveč svojega mnenja.

14. Med vse svoje pogovore rada zamesi kaj božjega, da sebe in druge lože obvaruješ praznih besedi in opravljanja.

15. Ne trdi, česar ne veš dobro in na tanko.

16. Ne bodi predrzna in prenagla s svojo sodbo, posebno če te nihče ne vpraša.

17. Če kdo od božjih reči govori, poslušaj ponižno, kakor pridna učenka, in kar lepega pove, vzemi si k sreči, kakor bi bilo nalašč tebi rečeno.

18. Svojemu spovedniku odkrij vse svoje skušnjave, slabosti in zadržke, da ti dajo nauke in pripomočke, s katerimi se boš premagala.

19. Ne hodi prerada v ves; če pa greš, prosi poprej Boga za milost, da bi ga ne razžalila.

20. Če ni potrebe, če ni iz ljubezni do bližnjega, ne jej in ne pij, razun ob navadnem času, in ta čas se Bogu posebno zahvali.

21. Vse, kar delaš, delaj tako, kakor bi videla pred seboj Boga v njegovem veličastvu — to ti lahko prav veliko pomaga.

22. Ne poslušaj in ne govori o nikomur kaj slabega; če pa čuješ o sebi kaj slabega, in si vesela, da te ljudje slabo sodijo, je znamenje, da v dobrem rasteš.

23. Opravljaj vsa svoja dela iz ljubezni do Boga, in vse njemu daruj. Prosi ga, da bi se zgodilo vse v njegovo čast in hvalo. Reci rada: Bodi Bogu čast in hvala.

24. Če si vesela, varuj se preglasnega, neumnega smeha. Tvoje veselje naj bo pošteno, ponižno, sramežljivo in podučno.

25. Zmiraj si misli, da si dekla vseh; misli si pa tudi, da vidiš v drugih Jezusa, Gospoda svojega, potem boš imela vsakega v časti.

26. Naj ti vkažejo, kar koli (da le ni greh), opravi vse tako dobro in zvesto, kakor bi ti ukazal Jezus sam po tvojih predpostavljanih.

27. Prav pogosto in v vseh svojih delih izprašuj svojo vest; in če najdeš kake pregreške, popravljal jih skrbno s pomočjo milosti božje. Po takem ravnanju boš prišla do popolnosti.

28. Ne misli nikoli na nepopolnosti drugih ljudi, ampak na njih čednosti in na svoje lastne slabosti.

29. Imej vsikdar velike želje, v vsaki reči in pri vsaki priložnosti kaj trpeti, zaničevana ali zasmehovana biti zavoljo Kristusa.

30. Vsaki dan se večkrat Bogu v dar ponudi, in sicer z vsem, kar imaš, z dušo in s telesom.

31. Kar si zjutraj premišljevala, tega spominjaj se ves ljubi dan. Le prav pridna bodi v tem, in doseгла boš prav veliko pobožnost.

32. Pobožne nagibe in vnetke svojega srca, ki ti jih Bog daje, skrbno ohranjaj in prizadevaj si, svete želje, ki ti med molitvijo pridejo, v dejanju spolnjevati.

33. Beri velikrat družbine postave in pravila, in zvesto jih spolnjevaj.

34. Vsaka stvar, ki ti stopi pred oči, naj te spominja previdnosti in modrosti božje, in ven in ven dajaj mu čast in hvalo.

35. Ne navezuj svojega srca na nobeno reč in na nobenega človeka; temveč išči le Boga in našla ga boš.

36. Ne kaži nikdar pobožnost, katere nimaš v srcu; če jo pa imaš, je dostikrat prav, da jo prikrivaš. Sv. Bernard in sv. Frančišek sta rekla: Moja skrivnost je za me.

37. Ne pritoži se nikoli čez kako jed, naj bo dobra ali slaba, in misli na žolč in kis, katerega so ponujali tvojemu Gospodu in Zveličarju.

38. Pri mizi misli na nebeško mizo in na jedi, ki jih gori imajo — na Boga in na njegove goste, svete angelje namreč. K tej mizi povzdiguuj svoje oči, in obujaj srčne želje, pri njej sedeti.

39. Vpričo svojih predpostavljjenih govori le to, kar je potreba, in to vselej z velikim spoštovanjem.

40. Bodi sama ali v družini, ne stori ničesar, kar bi se ne upala storiti v pričo vsakaterega.

41. Ne primerjaj enega z drugim, zakaj to dela nevoljo.

42. Ako te kdo krega ali zmerja, ostani v srcu in na videz pohlevna, in moli za njega.

43. Ne vtikaj se v ptuje reči in ne poprašuj, česar ti ni treba vedeti.

44. Premišljuj svoje preteklo življenje, da ga objokuješ; premišljuj svojo sedanjo mlačnost, koliko ti še manjka za nebesa: da te tako vseskozi prešinja strah božji, ki je začetek vse modrosti.

45. Kar ti rečejo tvoji domači, stori vselej, če ni zoper tvojo vest, in odgovarjaj jim krotko in ponižno.

46. Če ni velike sile, ne želi nič posebnega ne v jedi, ne v oblačilu.

47. Ne pozabi nikdar, da ti je treba, poniževati in zatirati se do smrti.

48. Vzdigni večkrat na dan svoje srce k Bogu in reci mu, kako ga ljubiš, kako ga želiš ljubiti.

49. Vse svoje dejanje in nehanje daruj Bogu in sklepaj vse z zasluženjem Jezusa Kristusa, Sina njegovega.

50. Bodi krotka in mila do vsakega, do sebe po ostra in trda.

51. Ob godovih svetnikov in svetnic premišluj njih čednosti, in prosi Boga, da bi jih dodelil tudi tebi.

52. Spraševanja vesti ne opusti nobeden večer, in bodi prav skrbna in natančna.

53. Zjutraj, ko greš k sv. obhajilu, pomisli, da pri vsi svoji revščini boš Boga objela; zvečer pa, da si ga prejela v svoje srce.

54. Če si postavljena čez druge, ne strahuj nobenega, ko te jeza kuha; temveč ko jeza mine, reci, kar je treba, in strahovanje ne bo brez sadu.

55. Hrepeni vedno, da bi popolna postala, in bodi pobožna v vsem, kar počneš.

56. Spominjaj se, kako nestanovitni so ljudje, in kako malo se smeš na nje zanašati; zatorej skleni se z Bogom prav pristrčno — on sam je nespremenljiv.

57. Zavoljo dušnih reči se posvetuj z učenim in modrim spovednikom. Njemu samemu se odkrij, in ubogaj brez hinavščine.

58. Kolikorkrat greš k sv. obhajilu, prosi vselej Boga za kako posebno milost, postavim za milost sv. čistosti, ponižnosti, zbrane molitve, pravega duha itd.

59. Dasiravno si morebiti že mnogo svetnikov in svetnic za svoje patrone si izvolila, vendar ne pozabi posebno častiti sv. Jožefa, ker njegova prošnja veliko pomaga.

60. Ob času notranje suhote in temote ne smeš opuščati svojih navadnih molitev in pokoril; zakaj hudi duh, ki ti nepokoj dela, nima s tem družega namena, kakor da bi ti opustila svoje navadne molitve in pobožnosti. Zatorej jih ob takem času opravljaj še bolj zvesto in skrbno, in boš videla, kako kmalu se bo Gospod k tebi obrnil.

61. Od svojih skušnjav in slabosti se ne pogovarjaj s takimi, ki so slabši kakor ti — to bi lahko škodovalo tebi in njim; temveč če hočeš, da bi ti kaj hasnilo, pogovori se z najpopolnejšimi dušami.

62. Ne pozabi, da le eno dušo imaš in le enkrat boš umrla! Le enkrat živiš, in sicer kratko; le eno veselje je, in to večno — na to misli, in opustila boš marsikaj, kar bi sicer storila ali dovolila.

63. Ne imej družega poželenja, kakor Boga videti; družega straha, kakor njega zgubiti; druge žalosti, kakor da še nisi pri njem;

druzega veselja, kakor da te lahko k sebi vzame — in imela boš mir, kakoršnega ti svet ne more dati.

Napeljevanje,

kako lahko vsako uro preiščuješ trpljenje Kristusovo.

Zvečer ob šestih. Kristus svojim učencem noge umiva — ti pa vzdihni in reci: Gospod, očisti in operi moje nagnjusno srce!

Zvečer ob sedmih. Kristus je postavil zakrament presv. rešnjega telesa — ti pa moli: Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo slabo streho!

Zvečer ob osmih. Kristus na oljski gori moli, krvavi pot poti in je od sovražnikov vjet — ti pa moli: Gospod, ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi!

Zvečer ob devetih. Kristusa peljejo k Anu in Kajfu, kjer ga neusmiljeno bijejo — ti pa moli: Ti, Gospod! si moja moč, v tebi zamorem vse.

Ko greš spat, preišluj, kako grdo Judje celo noč z Jezusom delajo, in kaj vse mora od njih prestat — ti pa moli: O moj Jezus! ti si krotek kakor jagnje, in pri nobeni krivici ne odpreš svojih ust.

Zjutraj ob štirih. Kristusa postavijo pred sodnji zbor — ti pa moli: Gospod! tebi darujem sebe in vse, kar imam, svojo dušo in svoje telo.

Zjutraj ob petih. Kristusa peljajo pred Pilata — ti pa moli: O moj Jezus! kolikor več za me trpiš, toliko več se moje srce vnema od ljubezni do tebe.

Zjutraj ob šestih. Herod z belim oblačilom Kristusa zasramuje — ti pa moli: O preljubeznjivi ženini moj! rajše sem s teboj zaničevana, kakor brez tebe češčena.

Zjutraj ob sedmih. Kristusa pripeljejo zopet k Pilatu in ga manje cenijo, kakor Barabo — ti pa moli: Moje kraljestvo ni od tega sveta — ti, moj Jezus! si moj Bog in moje vse.

Zjutraj ob osmih. Kristusa krvavo bičajo — ti pa moli: O Gospod! ali je mogoče, da te vidim vsega krvavega, in moje oči so brez solz?

Zjutraj ob devetih. Kristusa s trnjem kronajo in očitno zasramujejo — ti pa moli: O moj Jezus! to tvojo trnjevo krono ti je moj napuh v glavo vtisnil.

Zjutraj ob desetih. Pilat Kristusa pred ljudstvo postavi in k smrti obsodi — ti pa moli: Moj Gospod in moj Bog! če imam tebe, imam vse. Ne ti, ampak jaz sem zaslužila smrt.

Zjutraj ob enajstih. Kristus nese svoj križ na goro Kalvarijo — ti pa moli: Moj

Zveličar! daj mi milost, zavoljo tebe kaj trpeti.

Ob poludne. Kristusa križajo v sredi med dvema razbojnikoma — ti pa moli: O moj Jezus! daj, da tvoje trpljenje nad menoj ne bo zgubljeno.

Popoludne ob eni. Kristus moli za svoje sovražnike — ti pa moli: O Gospod! iz srca odpustim vsem svojim sovražnikom; odpusti tudi ti meni moje grehe.

Popoludne ob dveh. Jezus obljubi desnemu razbojniku sveti raj — ti pa moli: O moj Jezus! daj tudi meni duha prave pokore, po smrti pa sveti raj.

Popoludne ob treh. Jezus na križu umrje — ti pa moli: O Jezus, tebi živim! o Jezus, tebi umrjem! o Jezus, tvoja sem živa in mrtva!

Popoludne ob štirih. Jezusova desna stran se s sulico prebode — ti pa moli: O najsvetejše srce Jezusovo, daj, da te ljubim zmiraj bolj in bolj!

Popoludne ob petih. Jezusa s križa snamejo in v grob položijo — ti pa moli: O moj Jezus, daj mi srečno zadnjo uro — v tvoje svete roke izročim svojo ubogo dušo.

Se lože navadila se boš sledečega: Kolikorkrat ura udari, zahvali Jezusa za tisto trpljenje, katero je to uro trpel, in reci: Češčena bodi ura, ob kateri je Jezus Kristus svojim učencem noge umival, ali:

zakrament sv. rešnjega Telesa postavil, krvavi pot potil, i. t. d. Po tej skrivnosti tvojega sv. trpljenja te prosim, pridi mi na pomoč v moji smrtni uri. Amen. — Gotovo bo za tvojo dušo, ko boš umirala, veliko hladilo in tolažilo, če se boš več let ali morebiti vse svoje žive dni vadila v tem svetem premišljevanju.

Napeljevanje,

kaj imaš vsak dan storiti, če hočeš priti na višo stopnjo pobožnosti.

Štiri reči so, na katere imaš posebno gledati: 1. na slaba nagnjenja, ki te v hudo vabijo — ta ti je treba neprenehoma zatirati; 2. na svoja vsakdanja opravila, ki ti jih naklada tvoj stan — ta ti je treba opravljati z najpopolnim namenom in v spominu na pričujočnost božjo; 3. na svoje molitve in pobožnosti — te ti je treba opravljati z vso mogočo gorečnostjo; 4. na zopernosti, katerih ti ne bo nikoli manjkalo — te ti je treba prenašati z vso vdanostjo v voljo božjo. Če boš na te štiri reči skrbno gledala, in jih zvesto dopolnovala, bo vsak dan svet in popolen, in ni dopovedati, koliko zasluženja boš vsak dan pridobila; torej poslušaj

Prvi nauk.

Če je količkaj mogoče, ne pozabi, mrtviti se ali zatirati.

Brez mrtvenja ni mogoče v pobožnosti rasti ali napredovati. Naše srce je kakor mravljišče. Kakor mravlje na mravljišču ves ljubi dan na tisoče ven in noter lazijo, tako tudi v našem srcu napačna nagnjenja skozi oči, ušesa in druge počutke na tisoče ven in noter gredo; — kjer potem takem ni mrtvenja, mora srce biti polno grehov in nepopolnosti. Dasiravno pa je mrtvenja treba pri vsaki priložnosti, naj se vendar kaže posebno v sledečih štirih rečeh:

Prvič: zatiraj svoje truplo, in sicer: 1. ne daj se nikoli premagati od spanja, temveč ko zjutraj pride čas vstati, ali te pokličejo, vstani urno in brez pomude; 2. čez dan nič ne vživaj razun o navadnem času; 3. pri mizi si odreci vselej kaj malega, kar ti najbolj diši; 4. če je sicer dosti jesti, zdrži se tiste jedi, ki ti je najljubša.

Drugič: zatiraj svoj jezik, in sicer: 1. ko si zvečer opravila svojo molitev, ne govori potem nič do družega dné, do končane jutrne molitve, če ni kake potrebe; 2. ne toži in ne godrnjaj nikoli čez nobenega človeka in zavoljo nobene reči; 3. ne govori zoper svojega bližnjega nobene besede, katera bi ga vtegnila žaliti, ko bi jo slišal; 4. molči večkrat, če ti kaj v glavo pade, kar bi ljudje gotovo radi slišali in bi tebi v čast šteli.

Tretjič: zatiraj svoja ušesa in svoje oči; in sicer: 1. ne poslušaj nikoli govorjenja zoper

tvoje predpostavljene ali druge ljudi, temveč če je količkaj mogoče, ustavi z lepa njih besede; 2. zaviraj vse podpihovanje in šuntanje, naj pride od katerega koli človeka; 3. ako si na poti ali v cerkvi, drži oči na se; 4. premagaj se večkrat, ko te mika, to ali ono videti.

Četrtrič: zatiraj se v krotanju svoje jeze, in sicer: 1. kakor hitro se jeza vzbudi, zateri jo znotraj brez pomude; 2. ne kaži je tudi zvonaj ne, ne z besedami ne z obrazom; 3. tiha bodi in molči, če te zadene kaj hudega; 4. če pride priložnost, stori kaj dobrega tistemu, ki te je razžalil.

Drugi nauk.

Svoja navadna dela moraš opravljati zvesto in zavoljo Boga.

Ta nauk zapopada sicer le dve reči, pa te dve dajete tvojemu življenju v božjih očeh neizrečeno ceno, in bote tvojo dušo obogatile z neštevilnimi milostmi in nebeškimi darovi.

Prvič: ob začetku vsakega dela se postavi v pričujočnost božjo, in daruj ga njemu z najpopolnšim namenom; postavi tako-le: O moj Bog! jaz te ljubim čez vse, ker si ti največa dobrota. Iz ljubezni ti darujem to delo, samo tebi v čast, da bi tebi dopadla, in tvojo sveto voljo spolnila. 2. Če delo traja več časa, ponavljaj od časa do časa ta svoj namen s kakim kratkim vzdihljejem.

Drugič: navadi se 1. na vsakem kraju, ob vsakem času in pri vseh svojih delih misliti na Boga povsod pričujočega, in s pobožnimi vzdihljeji ž njim se sklepati. 2. Ker pa to nepretrgano združenje z Bogom ne vpotrebuje samo dolge vaje, temveč tudi posebne milosti, vadi se pridno, da sčasoma prideš do te stopnje — obudi; postavim, od jutra do poludneva kake desetkrat, in od poludneva do večera zopet kake desetkrat dejanje ljubezni ali kake druge čednosti. — Ako si se tega navadila, pomnoži to število, dokler ne prideš tako daleč, da vse tvoje življenje ne bo družega, kakor neprenehljiva molitev.

Tretji nauk.

Svoje molitve moraš opravljati z vso gorečnostjo.

Molitev je prav za prav edini studenec, iz katerega vse milosti prihajajo v tvoje sree. Kjer ni molitve, ondi ni nobene milosti; kjer ni milosti, ondi ni nobene čednosti, in tudi ni mogoče, priti do nje. Poslušaj, kaj imaš v tej reči storiti:

Prvič: Vadi se 1. prav pridno notranje molitve in svetega premišljevanja; 2. ne začni ne molitve ne premišljevanja, dokler se nisi prav skrbno pripravila in trdno sklenila, da jo boš opravila z vso mogočo gorečnostjo; 3. napenjaj vse svoje moči, da boš čas premišljevanja prav sveto in pobožno obrnila; 4. tega

svetega premišljevanja nobeden dan ne opusti in tudi ne okrajšaj, naj že pride razsvetljenje od zgorej in sladkost, ali si vsa zapuščena, temna in suha; 5. če ti premišljevanje težko prihaja, glej, ako je mogoče, da se premagaš, in premišljuj še nekoliko dalje časa, kakor navadno.

Drugič: Skrbi, 1. da tudi svoje vunanje molitve opravljaš s svetim ognjem. Zategadel se prej vselej postavi v pričujočnost božjo in naredi trdni sklep, da hočeš z vso gorečnostjo moliti, in prosi Boga, da bi ti dal k temu svojo milost; tudi si prizadevaj, počasi in z zbranim duhom moliti, in skušnjavam, ki bi utegnile te napadati, srčno se ustavljati. Ko bi pa skušnjave predolgo trajale, prejenjaj nekoliko v svoji molitvi, postavi se vnovič v pričujočnost božjo, in potem začni z novo gorečnostjo moliti.

Četrty nauk.

V zopernostih se moraš vdati v voljo božjo.

Zopernosti je veliko in so različne. Nekatere pridejo od Boga, kakor: vročina, mraz, bolezn, notranja zapuščenost itd. — druge obuja hudi duh, postavim skušnjave — nekatere pridejo od ljudi, kakor: zaničevanje, opravljanje, itd. — zopet druge pridejo od naše lastne nature, kakor: skrbi, čmernost, otožnost, žalost itd.

Poslušaj, kako se imaš zadržati, če pride nad te ta ali ona zopernost.

Prvič ti je treba trdne vere, da vse te zopernosti ali nadloge ti pošilja božja roka, in da niso drugzega kakor modre uravnave, katere je njegova neskončna dobrotljivost iz zgolj ljubezni do nas od vekomaj sem naredila; zategadel moraš

drugič: kakor hitro te zadene kaka zopernost, 1. brez odloga k Bogu se obrniti in reči: Moj Bog! dobro vem, da ta zopernost je dar tvoje neskončne milosti. Vsa vdana poljubim tvojo očetovsko roko in rada nosim ta križ, samo da bi tebi dopadla, da tvojo sveto voljo dopolnim; 2. moraš potlačiti notranjo jezo, čmernost ali žalost, ne smeš čez nikogar in čez ničesar tožiti ali godrnjati, in moraš križ molcé in z mirnim srcem prenašati; 3. kolikor časa te križ ali nadloga tlači, moraš neprenehoma Boga slaviti in častiti, ljubiti in hvaliti, se vso njemu darovati in se popolnoma vdati v njegovo sveto voljo.

Če boš dan na dan tako ravnala, bo tvoje življenje gotovo veliko ceno imelo v božjih očeh, in ko bi drugzega nič ne storila, bi bilo to že dovolj, vzdigniti tvojo dušo v kratkem času na visoko stopnjo popolnosti, po smrti pa na višjo stopnjo nebeškega veselja.

Vsakdanje vaje v zatajevanju

za vse dni celega meseca.

1. Nikomur ne bom tožila svojih težav in žalosti; tudi ne bom pri ljudeh iskala tolažbe. Tiho bom trpela.

2. Vesela bom, če bo priložnost, opraviti danes kako tako delo, katerega se ljudje ogibljejo in se jim dozdeva zaničljivo.

3. Danes sklenem, da bom čez dan večkrat po duhovno se obhajala, in pri vsakem obedu nekoličko si pritrkala.

4. Danes bom tiha in celi dan ne bom zinila besede, razun kar mora biti; toliko bolj pa bom pazila na to, kar bo Gospod v meni govoril.

5. Moja posebna skrb danes bo, zvesto in goreče opravljati molitev in vse druge pobožne vaje.

6. Prizadevala si bom, prijazna biti s takimi, ki so mi grenki in zoperni.

7. Moje delo danes bo, zatajevati svojo lastno voljo. Ne bom besedovala; nič ne hotela, nič ne odrekla — volja mojih starišev bo tudi moja volja.

8. Kar sem dobrega sklenila ali kar mi je bilo naročeno, storila bom urno.

9. Ne bom se pričkala, ne izgovarjala, če bom tudi po nedolžnem svarjena, kregana ali obrekovana.

10. Čez nikogar se ne bom pritožila. Tiha bom.

11. Pri vsaki priložnosti bom svoje meso trla in morila; vendar tako, da drugi ne bodo vedeli.

12. Prav pogosto se bom danes spominjala pričujočnosti božje — vesela hočem biti v duhu, pa tudi prijazna biti z bližnjim, kar je prav in spodobno.

13. Zavoljo ljudi ne bom nič dobrega storila, nič opustila.

14. Danes, moj Jezus! te prosim, daj mi, da bom s teboj zaničevana, in da bom vesela tega zaničevanja.

15. Poskušala bom, Bogu tako vdana biti, da nobena jeza, nobena nevolja ne bo skalila mojega srca in mojega obraza.

16. Varna bom, da ne bom kaj rekla v svojo čast ali hvalo.

17. Danes se bom vadila, sramežljiva biti s svojimi očmi, in skrbno jih na se držati.

18. Ta dan bom bližnjemu odjenjavala, kolikor bom smela brez greha.

19. Ne bom želela ljudem dopasti; pa tudi njih zamere se ne bom bala.

20. Kar bom danes nad bližnjim videla ali od njega čula, bom v dobro razlagala — nobenega ne bom slabo sodila.

21. Če bo mogoče, bom bližnjemu kaj postregla, kako težko ali zoperno delo namestu njega storila, namestu njega kam šla i. t. d.

22. Današnji dan naj bo Mariji posvečen. Od zore do mraka boš ti, Devica! pred mojimi očmi, boš ti v moji glavi in v mojem srcu — bodi tudi po noči v mojih sanjah!

23. Danes ne bom jedla, kakor pri obedu; in če bom trudna, se ne bom usédla, razun v veliki sili.

24. Pride mraz ali vročina, pride žeja ali glad, voljno in tiho bom trpela. Po noči

bom za malo časa vstala in poleg postelje svoje klečé molila.

25. Sedé ali klečé se ne bom naslanjala; če me nihče ne bo videl, učila se bom moliti z razpetimi rokami.

26. Veselilo me bo, če bom mogla kaj dobrega storiti tistim, ki mi krivico delajo, me žalijo ali zasramujejo.

27. Danes ne bom pila ne vina ne vode, razun pri obedu.

28. Vadila se bom pokorna biti v najmanjši reči — tudi takrat, ko me bo težko stalo.

29. Skušala bom, bližnjemu kaj dobrega storiti — kakemu revežu kaj dati, kako bolnico obiskati, koga posvariti, podučiti, potolažiti i. t. d.

30. Danes bom Jezusa hvalila, da sem nizkega stana — revna — dekla — da me svet ne pozna in ne obrajša i. t. d.

31. Naj se zgodi nad menoj najsvetejša volja božja; to bo danes moja vedna misel. Če bo kaj priložnosti, se bom rada zatajevala; čula zlasti bom nad svojimi ušesi, da kaj pregrešnega skozi nje ne pride.

Dvanajst zlatih vganjk za pobožna dekleta.

1. Katera deklica je najlepša?
Ona, ki ima srce najčistejše.

2. Katera pa ima srce najbolj čisto?
Ona, ki Jezusa največ ljubi.
3. Katera bo prva v nebeškem kraljestvu?
Ona, ki je tukaj najponižniša in bo za-
voljo njega najhuje zaničevana.
4. Katera je najljubeznjivša?
Ona, ki je prišla na najvišjo stopnjo zata-
jevanja.
5. Katera bo najbolj bogata?
Ona, ki se najbolj znebi in odtrga vsega
posvetnega.
6. Katera bo Jezusu v največo čast?
Ona, ki je zmiraj prva v sveti pokor-
ščini.
7. Katera bo od njega najboljše podučena?
Ona, ki najraje molči in tiho dene.
8. Katera je najmočnejša?
Ona, ki je sama sebe premagala.
9. Katera je najmodrejša?
Ona, ki vse na stran pustivši hiti narav-
nost proti nebesom.
10. Katera bo našla največ usmiljenja?
Ona, ki skazuje največ usmiljenja.
11. Katera je najpobožniša?
Ona, ki ima vselej in povsod svojo voljo
sklenjeno z božjo voljo.
12. Česa se mora pobožna deklica največ
učiti?
Samo sebe prav spoznati in se zaničevati.

Pismo

svetega Frančiška Salezija do deklice, ki je sklenila, Bogu obljubiti svoje devištvo.

Mislím, da želja, svoje devištvo Bogu posvetiti, je v tvojém srcu vstala še le po dolgem in skrbnem premišljevanju, kako imenitno je to, kar misliš storiti; zategadel ti rečem: Prav je, da zdaj dopolniš svoj sklep. Pripravljaj se iz tega namena tri dni zaporedoma z molitvijo in s sledečim premišljevanjem:

Premišljuj, kako ljuba, Bogu in njegovim angeljem prijetna čednost je sveta čistost, ki se tudi v nebesih vekomaj ohranjuje, kjer ni zakona in ni mesenega razveseljevanja nobenega. O kako srečna si pač, da že na tem svetu začneš življenje, kakoršno boš na onem svetu vekomaj imela! Hvali torej Boga, ki ti je navdihnil to sveto misel,

Premišljuj, kako lepa, kako žlahna je ta čednost, ki naše duše ohranjuje bele kakor lilije, in čtste kakor solnce; ki naša trupla posvečuje, in nam kaže pot, kako lahko pridemo z dušo in s telesom v službo nebeškega Očeta. O kako veselje za te, ko boš smela reči Jezusu, svojemu Zveličarju: Moje srce in moje telo se razveseljujeta v Bogu, kateremu na ljubo se rada odpovem vsaki drugi ljubezni in vsakemu drugemu razveseljevanju. Oh, kolika sreča za človeka, ki odtegne svoje telo posvetnemu razveseljevanju, da se srce lože in popolniše z Bogom sklene!

Premišluj, da presveta devica Marija je bila prva, katera je svoje devištvo Bogu obljubila, za njo pa je bilo brez števila deklet, ki so ravno to obljubo storila, in moj Bog! s kakošnim veseljem, s kakošno ljubeznijo, s kakošno gorečnostjo so to storila — tega ne more nihče dopovedati. Ponižuj se pred to nebeško trumo svetih devic, in prosi jih, naj te vzamejo med se v svoje vrste; obljubi jim, da si boš z milostjo božjo prizadevala, posnemati jih, kolikor bo največ mogoče. Prosi jih, da s teboj vred darujejo tvojo obljubo Jezusu Kristusu, ki je kralj in ženin devic; da tvojo sveto čistost sklenejo s svojim zasluženjem in Jezusu prijetnišo storijo. Pred vsem pa priporočuj svoj sklep ljubi devici Mariji in svojemu svetemu angelju varihu, da bi odslej tvoje srce in tvoje telo vzel v posebno skrb, in obvaroval slednje oskrumbe.

Kedar potem pride odločeni dan, in mašnik pri sv. maši sveto hostijo kvišku vzdignejo, daruj z mašnikom vred tudi ti nebeškemu Očetu drago telo njegovega preljubega Sina, zraven pa tudi svoje telo s sveto obljubo, da ga boš vse dni svojega življenja v čistosti in sramežljivosti ohranjevala. Zraven lahko moliš to-le molitvico:

Večni Bog, Oče, Sin in sveti Duh!
jaz I., tvoja nevredna stvar, obljubim
tukaj pred tvojo božjo pričujočnostjo in

pred vso nebeško družbo, da hočem s tvojo sveto milostjo ves čas svojega življenja (ali do tega in tega časa) v stanu svetega devištva ostati, in biti vseskozi vsa zdržna, sramežljiva in čista na duši in na telesu. Sprejmi, o veličastni Bog! to mojo nepriklicljivo obljubo v dar moje ljubezni, in ker je tebi dopadlo, obuditi mi to misel, prosim, daj mi tudi dar potrebne moči, da bom svojo sveto obljubo v povišanje tvoje časti zvesto spolnjevala — zdaj in zmiraj. In za pričo povabim Marijo, vselej čisto devico, in njenega deviškega ženina sv. Jožefa, pa tudi vas, preljubi angeljci božji in vas, nebeške device, in ponižno prosim, sprosile mi milost in stanovitnost do konca. Amen.

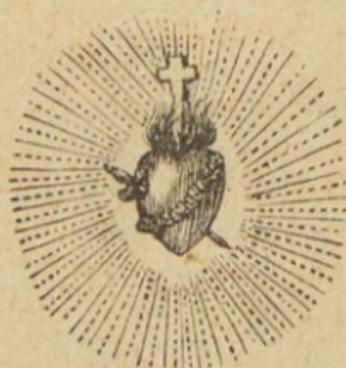
Potem boš šla k sv. obhajilu, in boš svojemu Gospodu in Zveličarju z vso resnico rekla: Ti si moj ženin! — Po storjeni tej obljubi moraš svoje sree skrbno zapirati pred vso posvetno ljubeznijo, in ne smeš poslušati nobenega, ki bi te v zakon nagovarjal in bi s tem motil tvoje sree. Tudi do svojega telesa moraš posihmal imeti veliko spoštovanje;

ravno tako, kakor ko bi ne bilo več tvoje telo, temveč kaka sveta, Bogu posvečena reč. In kakor veš, da se keliha od škofa posvečenega ne smeš nespodobno dotakniti, tako si tudi svojemu telesu, katero je s to obljubo od sv. Duha posvečeno, posebno spoštovanje dolžna.

Sicer pa bom vse izročil Bogu, kateri ve, da te v njem močno ljubim; in kedar pride odločeni dan, mu bom tvoje sree, in kar iz njega izhaja v njegovo čast, v dar prinesel. Jezus naj bo na vekomaj tvoja ljubezen, in njegova sveta mati Marija naj bo tvoja voditeljica! — Amen.

Opomba. Tako obljubo storiti za zmiraj ali samo za nekaj časa, smejo le tista dekleta, katera Bog v to kliče, in nikoli ne drugače kakor z dovoljenjem kakega modrega spovednika. Če si pa v to poklicana, bodi vesela in reci z menoj:

Hvaljen bodi Jezus in Marija!

Križevskim dekletom!

Nate, ljuba dekleta! bukvice, ki sem jih spisal za vaše prelepo društvo, in jih odločim vam v spomin. Prijazno jih sprejmite in odprite jim dušo in srce; nadejam se namreč, da vam bodo mnogo pripomogle k pobožnemu življenju. Jezus pa, ki je sramežljivih deklet poseben prijatelj, naj se milostljivo ogleda na vas in naj vas napolni z ljubeznijo do svete čistosti, da boste če dalje bolj spoznala njeno visoko ceno in vsako uro pripravljena, rajše umreti, kakor radovoljno in preišljeno zoper njo se pregrešiti!

Ljubi Jezus naj se pa ogleda s posebno milostjo tudi na te bukvice, in naj blagoslovi vsako besedo, ki je v njih, da vas bo vnela k svetim mislim, vas branila grdega poželenja, in vam moč dajala v skušnjavah in v vojski z zapeljivim svetom! Prosim pa tudi Marijo, ki je vaše družbe ljubeznjiva varhinja, da bi ona vam vzela vaše srce in hranila za Jezusa; ker ona bolj ve, kakor vé, koliko vredno je vaše srce, in ga zna tudi bolj varovati!

Za Jezusa in Marijo živeti, za Jezusa in Marijo umreti — to je nauk, katerega vas učijo te bukvice. Ta nauk si zapišite globoko v srce, ta nauk spolnujte v dejanju, in živela bote vekómaj — v družčini Jezusa in Marije.

Kazalo.

	Stran
Postave dekliške družbe	3
Molitve za svete odpustke	17
Druga molitev za svete dopustke	21
Zlate molitvice	22
Sv. rožni venec, kakor se moli pri sv. maši	28
Jutrnopravilo	31
O premišljevanju ali notranji molitvi	35
Tri božje čednosti	41
Zlate ure	43
Večerno opravilo	49
Mašne molitve	54
Prva sv. maša, kakor jo berejo mašnik	55
Druga sv. maša s premišljevanjem trpljenja Kr.	81
Tretja sv. maša ob godu sv. devic	97
O zakramentu sv. pokore	112
Spraševanje vesti	113
Molitev za razsvetljenje	114
Kesanje	126
Trdni sklep	130
Nauki za spoved	131
Molitev pred spovedjo	134
Molitev po spovedi	135
Molitev papeža Urbana VIII.	137
Molitev potolažiti plašljivo vest	138

	Stran
Sedem psalmov od pokore	139
O sv. obhajilu	152
Prva molitev pred svetim obhajilom	154
Druga molitev pred svetim obhajilom	155
Molitev za vsekratno vredno sv. obhajilo	159
Po sv. obhajilu	160
Krstna obljuba	166
Sveta zaveza	167
Nekaj za branje in premišljevanje	170
Križev pot od sv. rešnjega Telesa	177
Obiskovanje presv. rešnjega Telesa	205
Pozdravljenje prečiste Device Marije	208
Sv. križev pot	210

Razne litanije.

Litanije vseh svetnikov	234
Molitve o raznih potrebah	247
Litanije presv. imena Jezusovega	255
Litanije v čast trpljenja Kristusovega	260
Litanije presv. rešnjega Telesa	266
Litanije presv. srca Jezusovega	272
Lavretanske litanije	278
Lastnosti matere božje	284
Hvalna pesem Marije prečiste device	284
Zaveza z Marijo	285
Molitev v skušnjavah zoper sv. čistost	286
Pobožnost k sv. Alojziju	288
Litanije v čast sv. Alojziju	290
Sv. Alojzij dekletom	301
Pesem v čast sv. Alojziju	303

	Stran
Sv. bratovščine	305
Dekliška ali križevska bratovščina	306
Bratovščina presv. srca Jezusovega	306
Bratovščina presv. srca Marijinega	307
Apostolstvo molitve	308
Bratovščine sv. rožnega venca	312
Molitvena družba naše ljube Gospe presv. Srca	315
Bratovščina sv. Mihaela	317
Bratovščina sv. Cirila in Metodija	318
Bratovščina sv. Mohora	319
Bratovščina sv. Leopolda	319

Razne molitve.

Molitev za sveto čistost	321
" za ljubezen do deviške sramežljivosti	325
" za dar sv. ponižnosti	326
" za sv. potrpežljivost	326
" k angelju varihu	327
" k sv. Jožefu	327
" h krstni patroni	328
" k sv. Barbari	328
" pri volitvi stana	329
" za postni čas	330
" pred božjim grobom	331
" za družbine tovaršice	332
" za boleno družnico	333
" za rajno družnico	334
" za spovednika	334
" za žive stariše	335
" za rajne stariše	336
" za brate in sestre	336

	Stran
Molitev zoper skušnjave	337
„ v čast Kristusovega trpljenja	338
„ za Marijine praznike	339
„ za varstvo Marije	340
„ za srečno zadnjo uro	341
Duhovna oporoka	342
Popotni blagoslov	345
Nauki in molitve za bolenice	346
Molitev bolenice k nebeškemu Očetu	347
Molitev k Materi božji	349
Kratki vzdihljeji umirajočih	350
Litanije za umirajoče	352
Priporočevanje duše	356
Molitve za verne duše v vicah	360
Sedem molitev v čast Kristusovega trpljenja	361
Molitev za vse verne duše	364
Poslednji dan	364
Trpljenje Gospoda našega Jezusa Kri- stusa po spisu vseh štirih evangelistov	366

Svete pesmi.

Pesem pri sv. maši	407
„ „ črni maši	410
K blagoslovu	412
Pred pridigo	412
Pred krščanskim naukom	413
Po krščanskem nauku	413
Adventna	414
Božične	415
Postna	416
Sveti križ	418

	Stran
Velikonočne	418
Križevi teden	420
Vnebohod Gospodov	422
Binkoštna	423
Presv. Trojica	423
Zahvalna	424
Sv. rešnje Telo	425
Obhajilne	427
Presladko sree Jezusovo	431
Marijine pesmi	433
Sv. Jožef	464
Sv. Alojzij	465
Deviški stan	466
Devica	468
Križevska družba	469
Dekliška	470
Misijonska	471
Pri pogrebu križevske deklice	473
Tolažnica	474
Veselica mrtvih	475
—————	
Nauki za dekleta	477
Še 20 zlatih naukov (za šmarnice)	499
Nauki za dekleta, ki so na višji stopnji pobožnosti	500
Drugi nauki	503
Napeljevanje, premišljevati Kristusovo trpljenje	510
Napeljevanje, priti na višo stopnjo pobožnosti	513
Vsakdanje vaje v zatajevanju	518
Dvanajst zlatih vganjk za pobožna dekleta	521
Pismo sv. Frančiška Sal.	523
Križevskim dekletom	527

Abecedno kazalo za pesmi.

	Stran
B lagor duši, ki nedolžna	474
Bodi češčena	454
Bodi tisočkrat češčena	433
Bog, ki grešnike	420
C veti cvetlica ena	439
Č ujte, čujte, o kristjani	413
Čujte sestre, čujte bratje	473
D ajte hribi in doline	442
Danes je odprlo se sveto nebo	458
Domači vi znani	460
E no dete je rojeno	415
G lasno zapojmo	412
Gospa je postala	460
H vala bod' Gospod Bogu	424
Hvali svet Odrešenika	428
J ezus premagalec groba	419
Jezus, tvoje sveto srce	432
K ak dalč od tod	427
Kar leze ino gre	444
Kedar nekđaj v hladni zemlji	475
Ko v jasnem pasu	435
Kraljevo znamenje se blišči	418

	Stran
L jubi bratje ino sestre	466
M arija, devica devic	468
Marija, moje želje	451
Marija, o sladko ime	462
Med zvezdami nam zvezda sije	435
N ajbolj blaga	438
Naj odkrijem, mati mila	450
Na nebi in na zemlji	431
O Devica, bod' češčena	434
Ó Devica pomočnica	447
Oj bodi češčena	453
Oj srečna duša	431
O Marija, blaga, mila	436
O Marija rožica	443
O Marija, srce sveto	461
O Marija, ti cvetlica	458
O Marija, ti pomagaj nam	440
O sveta planina	463
O upanje mi lepo	446
P oslan je angelj	414
Praznika svetega	425
Praznik svet se dans obhaja	422
Pred Bogom pokleknimo	407
Prelepa lilija cveti	303
Prelep vrtec vidim stati	469
Pridi molit o kristjan	426
Prid' sveti Duh	423
S lava Mariji, prečisti devici	452
Spet kliče nas venčani maj	456
Srečen, srečen, kdor ohrani	413
Srečni in zlati čas	471

	Stran
Strašen dan bo dan plačila	364
Svet' Alojzij	465
Sveti Jožef, rodovine	464
T ebi, Marija, o mati premila	451
Ti edina, o Marija	444
Ti, ki nad trame nebeške	439
V eselo pesem, jezik moj	441
Veš, o Marija, moje veselje	436
V Očeta ino Sina	412
Vse prepeva	449
Vstanite o bratje	415
V vrtu tam na Oljski gori	416
Vzdigni se jezik moj	423
Z apojte, jeziki	447
Z globočine se glasi	410
Zveličar je od smrti vstal	418
Ž e od nekdan sem ljubila	470
Že prišla je spomlad	457
Že slavčki žvrgolijo	455

